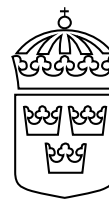

Regeringens proposition

2024/25:21

Europeiska gröna obligationer

Prop.
2024/25:21

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 26 september 2024

Ulf Kristersson

Niklas Wykman
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska börja tillämpas den 21 december 2024. Förordningen innebär att det införs en frivillig standard för obligationer som har miljömässigt hållbara mål. Syftet är att förhindra s.k. grönmålning och utnyttja den inre marknaden för att uppnå unionens klimat- och miljömål.

EU-förordningen förutsätter att vissa nationella lagstiftningsåtgärder vidtas och i denna proposition föreslås därför en ny lag med kompletterande bestämmelser till förordningen. Den nya lagen innehåller bestämmelser om bl.a. Finansinspektionens tillsyns- och utredningsbefogenheter, ingripanden vid överträdelse av EU-förordningen och avgifter för att bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt den lagen.

Den nya lagen föreslås träda i kraft den 21 december 2024.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	4
2	Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om europeiska gröna obligationer	5
3	Ärendet och dess beredning	11
4	EU:s förordning om europeiska gröna obligationer	11
4.1	Bakgrund	11
4.2	EU-förordningens innehåll	12
4.2.1	Syfte och tillämpningsområde	12
4.2.2	Upplånade pengar	13
4.2.3	Rapportering och granskning	14
4.2.4	Behöriga myndigheter och deras befogenheter	14
4.2.5	Registrering av externa granskare och Esmas tillsyn	15
4.2.6	Det fortsatta arbetet inom EU	15
5	Kompletterande bestämmelser i nationell rätt	16
5.1	En ny lag införs	16
5.2	Dynamiska hänvisningar till EU-förordningen	17
5.3	Hantering av personuppgifter	17
5.4	Finansinspektionen är behörig myndighet	20
6	Tillsyns- och utredningsbefogenheter	20
6.1	Inledning	20
6.2	Rätt att få tillgång till dokument och information	21
6.3	Rätt att utföra platsundersökningar	23
6.4	Rätt att förbjuda ett erbjudande eller upptagande till handel på en reglerad marknad	24
6.5	Rätt att förbjuda marknadsföring	27
6.6	Korrigerig av bristfällig, felaktig eller vilseledande information	31
6.7	Offentliggörande av överträdelser	32
6.8	Esmas tillsyn över externa granskare	32
6.8.1	Krav på tillstånd för att inhämta information bör inte införas	32
6.8.2	Platsundersökning och handräckning	34
6.8.3	Finansinspektionens bistånd till Esma	37
7	Ingripanden	37
7.1	Inledning	37
7.2	Överträdelser bör inte kriminaliseras	38
7.3	Överträdelser som kan leda till ingripanden	39
7.4	Administrativa sanktioner och åtgärder	44
7.4.1	Föreläggande att vidta rättelse	44
7.4.2	Anmärkning	45
7.4.3	Förbud att emittera europeiska gröna obligationer	46

7.4.4	Förbud att använda beteckningen ”europaisk grön obligation” eller ”EuGB”	47
7.4.5	Sanktionsavgifter	48
7.4.6	Omständigheter som ska vara styrande vid beslut om sanktioner	52
7.5	Offentliggörande av sanktionsbeslut	55
7.6	Betalning, preskription och verkställighet	56
8	Överklagande och beslut som ska gälla omedelbart	59
9	Samarbete med behöriga myndigheter i andra länder	60
9.1	Inledning	60
9.2	Utbyte av information och tystnadsplikt	61
9.3	Utredningsåtgärder på begäran av – och vid överenskommelse med – en behörig myndighet i ett annat land inom EES	63
10	Språkbestämmelser	64
11	Avgifter för Finansinspektionens verksamhet	65
12	Ikraftträdande	65
13	Konsekvenser	66
14	Författningskommentar	72
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 av den 22 november 2023 om europaiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer	90
Bilaga 2	Sammanfattning av promemorian	158
Bilaga 3	Promemorians lagförslag	159
Bilaga 4	Förteckning över remissinstanserna	165
Bilaga 5	Lagrådsremissens lagförslag	166
Bilaga 6	Lagrådets yttrande	172
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 26 september 2024		177

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringens förslag:

Riksdagen antar regeringens förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om europeiska gröna obligationer.

2 Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om europeiska gröna obligationer

Prop. 2024/25:21

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens syfte

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 av den 22 november 2023 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer, i denna lag kallad EU-förordningen.

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i EU-förordningen.

Behörig myndighet

2 § Av artikel 44 i EU-förordningen följer att Finansinspektionen är behörig myndighet enligt förordningen.

3 § För att bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt denna lag ska de företag som står under inspektionens tillsyn betala årliga avgifter.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifterna.

Tillämpning av marknadsföringslagen

4 § Den information som enligt EU-förordningen ska framgå av faktablad, allokeringsrapporter, konsekvensrapporter och periodiska upplysningar ska anses vara väsentlig vid tillämpningen av 10 § tredje stycket marknadsföringslagen (2008:486). Bestämmelserna i 29–36 §§ marknadsföringslagen om marknadsstörningsavgift ska inte tillämpas vid utebliven information.

Språk i faktablad, allokeringsrapporter och konsekvensrapporter

5 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om på vilket språk som faktablad enligt artikel 10, allokeringsrapporter enligt artikel 11 och konsekvensrapporter enligt artikel 12 i EU-förordningen ska upprättas.

2 kap. Tillsyns- och utredningsbefogenheter

Föreläggande om att lämna uppgifter

1 § För tillsynen över att EU-förordningen följs får Finansinspektionen besluta att förelägga

1. en fysisk eller juridisk person att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat, och

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken att inställa sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Platsundersökning

2 § Finansinspektionen får när det är nödvändigt för tillsynen enligt EU-förordningen genomföra en undersökning i verksamhetslokaler som tillhör en emittent, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering.

Förbud

3 § Om det finns skälig anledning att anta att ett erbjudande av europeiska gröna obligationer eller upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad strider mot artikel 10, 11, 12, 14, 15, 18 eller 19 i EU-förordningen, får Finansinspektionen tillfälligt förbjuda

1. erbjudandet eller upptagandet till handel, och
2. marknadsföring av erbjudandet eller upptagandet till handel.

Ett beslut om förbud som avses i första stycket får gälla under högst tio arbetsdagar. Om det därefter fortfarande finns anledning till ett sådant antagande som sägs i första stycket, får Finansinspektionen meddela ett eller flera ytterligare förbud.

4 § Om det, efter att Finansinspektionen har fattat ett beslut enligt 3 §, finns skälig anledning att anta att ett erbjudande av europeiska gröna obligationer eller upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad fortsätter att strida mot artikel 10, 11, 12, 14, 15, 18 eller 19 i EU-förordningen, får inspektionen förbjuda

1. erbjudandet eller upptagandet till handel, och
2. marknadsföring av erbjudandet eller upptagandet till handel.

Ett sådant förbud ska upphävas om det inte längre finns skälig anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet till handel strider mot EU-förordningen.

Korrigerig av bristfällig, felaktig eller vilseledande information

5 § Om den information som ska lämnas i faktablad enligt artikel 10, i allokeringsrapporter enligt artikel 11, i konsekvensrapporter enligt artikel 12 eller i periodiska upplysningar enligt artikel 21 i EU-förordningen är bristfällig, felaktig eller vilseledande, får Finansinspektionen offentliggöra korrekta uppgifter.

Handräckning

6 § Finansinspektionen får begära handräckning av Kronofogdemyndigheten för att en kontroll på plats enligt artikel 56 i EU-förordningen ska kunna genomföras.

Vid handräckning gäller bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet, avhysning eller avlägsnande. Om Finansinspektionen begär det, ska Kronofogde-

3 kap. Ingripanden

Överträdelser

1 § Finansinspektionen ska ingripa mot en emittent, om emittenten har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att

1. inte fylla i ett faktablad eller säkerställa att en extern granskare lämnar ett positivt utlåtande över faktabladet enligt artikel 10,

2. inte utarbeta allokeringsrapporter, säkerställa att en extern granskare lämnar utlåtanden över dessa rapporter eller offentliggöra rapporterna och granskningarna enligt artikel 11,

3. inte utarbeta eller offentliggöra en konsekvensrapport enligt artikel 12,

4. inte offentliggöra ett prospekt enligt artikel 14,

5. inte på sin webbplats kostnadsfritt offentliggöra eller tillgängliggöra information enligt artikel 15.1–15.3,

6. inte underrätta de behöriga myndigheterna och Esma om offentliggjord information på webbplatsen enligt artikel 15.4 och 15.5, eller

7. inte uppfylla kraven vid användning av frivilliga mallar för periodiska upplysningar enligt artikel 21.

2 § Finansinspektionen ska ingripa mot en originator som har åsidosatt någon av de skyldigheter som avses i 1 § 1–3, 5 eller 6. Detsamma gäller om en originator har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att

1. inte lämna en förklaring i faktabladet om uteslutande av vissa värdepapperiserade exponeringar enligt artikel 18.3, eller

2. inte lämna upplysningar enligt artikel 19.

3 § Finansinspektionen ska ingripa mot ett specialföretag för värdepapperisering som har åsidosatt någon av de skyldigheter som avses i 1 § 4–6. Detsamma gäller om ett specialföretag för värdepapperisering har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att inte lämna upplysningar enligt artikel 19.

Olika typer av ingripanden

4 § Ett ingripande enligt någon av 1–3 §§ sker genom beslut om

1. föreläggande att inom viss tid vidta en viss åtgärd eller upphöra med ett visst agerande,

2. anmärkning,

3. förbud enligt 5 eller 6 §, eller

4. sanktionsavgift enligt 7 §.

Ett ingripande får inte ske om överträdelsen omfattas av ett föreläggande som har förenats med vite och en ansökan om utdömande av vitet har gjorts.

5 § Finansinspektionen får förbjuda en emittent att emittera europeiska gröna obligationer under en viss tid, högst ett år, om emittenten allvarligt och vid upprepade tillfällen har åsidosatt någon av de skyldigheter som avses i 1 §.

Om en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering allvarligt och vid upprepade tillfällen har åsidosatt någon av de skyldigheter som avses i 2 eller 3 § får Finansinspektionen förbjuda originatorn eller specialföretaget för värdepapperisering att under en viss tid, högst ett år, genomföra emission av europeiska gröna värdepapperiseringsobligationer.

6 § Finansinspektionen får förbjuda en emittent, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” om emittenten, originatorn eller specialföretaget för värdepapperisering inte följer ett föreläggande enligt 4 § första stycket 1 att offentliggöra ett beslut om ingripande.

Sanktionsavgifter

7 § Sanktionsavgiften för en överträdelse som anges i 1–3 §§ ska fastställas till högst det högsta av

1. för en juridisk person:

a) ett belopp som per den 20 december 2023 i svenska kronor motsvarade 500 000 euro,

b) 0,5 procent av den juridiska personens omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå, eller

c) två gånger den vinst som den juridiska personen gjort till följd av överträdelsen, om beloppet går att fastställa,

2. för en fysisk person:

a) ett belopp som per den 20 december 2023 i svenska kronor motsvarade 50 000 euro, eller

b) två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av överträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

8 § Om en överträdelse har skett under den juridiska personens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas när den högsta sanktionsavgiften ska beräknas enligt 7 §.

Val av ingripande

9 § Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till graden av ansvar för den som har begått överträdelsen och skador som uppkommit till följd av överträdelsen.

10 § Utöver det som anges i 9 § ska det i försvårande riktning beaktas om den som har begått överträdelsen tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning ska särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

I förmildrande riktning ska det beaktas om den som har begått överträdelsen

1. i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. har vidtagit åtgärder efter överträdelsen för att undvika att den upp-repas.

11 § Finansinspektionen får avstå från ingripande, om

1. överträdelsen är ringa eller ursäktlig,
2. personen i fråga gör rättelse,
3. något annat organ har vidtagit åtgärder mot personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga, eller
4. det finns andra särskilda skäl.

12 § När sanktionsavgiftens storlek ska bestämmas, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 9 och 10 §§ samt till den berörda personens finansiella ställning och, om det går att bestämma, den vinst som personen gjort till följd av överträdelsen.

Verkställighet av beslut om sanktionsavgift

13 § En sanktionsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom 30 dagar efter det att ett beslut om den har fått laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

14 § Om sanktionsavgiften inte har betalats inom den tid som anges i 13 §, ska Finansinspektionen lämna avgiften för indrivning.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

15 § En sanktionsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

Verkställighet av beslut om avgifter och viten

16 § Beslut om avgifter eller viten enligt EU-förordningen får verkställas enligt utsökningsbalken på samma sätt som en svensk dom som har fått laga kraft, om inte något annat följer av förordningen.

4 kap. Överklagande, beslut som ska gälla omedelbart och vite

1 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

2 § Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande enligt 2 kap. 3 eller 4 § eller 3 kap. 4 § första stycket 1 eller 3 ska gälla omedelbart.

Prop. 2024/25:21 **3 §** Ett beslut om föreläggande enligt 2 kap. 1, 3 eller 4 § eller 3 kap. 4 § första stycket 1 eller 3 får förenas med vite.

Denna lag träder i kraft den 21 december 2024.

Europaparlamentet och rådet utfärdade i november 2023 förordning (EU) 2023/2631 av den 22 november 2023 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer, i det följande benämnd EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. Förordningen trädde i kraft den 20 december 2023 och merparten av bestämmelserna ska tillämpas från och med den 21 december 2024. Förordningen finns i *bilaga 1*.

Under förhandlingarna om förordningen har en faktagenomemoria upprättats inom Regeringskansliet och överlämnats till riksdagen (2020/21:FPM129).

Finansdepartementet har därefter tagit fram promemorian Europeiska gröna obligationer. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 2*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 3*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 4*. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats (www.regeringen.se) och i Finansdepartementet (Fi2023/03287).

I propositionen behandlas promemorians förslag.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 30 maj 2024 att inhämta Lagrådets yttrande över de förslag som finns i *bilaga 5*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 6*.

Regeringen har i huvudsak följt Lagrådets förslag. Lagrådets förslag och synpunkter behandlas i avsnitten 6.4, 6.5, 7.4.5 och 7.6 och i författningskommentaren. I förhållande till lagrådsremissen har det i propositionen dessutom gjorts vissa språkliga och redaktionella ändringar.

4 EU:s förordning om europeiska gröna obligationer

4.1 Bakgrund

År 2015 antog ett stort antal länder FN-resolutionen Agenda 2030 för hållbar utveckling och slöt Parisavtalet, vars kärna är att begränsa den globala uppvärmningen genom att minska utsläpp av växthusgaser. EU undertecknade och ratificerade Parisavtalet året därpå och har därefter vidtagit åtgärder för att nå de överenskomna målen.

Europeiska kommissionen publicerade 2018 en handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt (COM (2018) 97) som har utmynnat i ett antal lagförslag. Förslagen omfattade en EU-gemensam klassificering av gröna verksamheter, krav på investerare och rådgivare att lämna hållbarhetsupplysningar, samt två nya kategorier av referensvärden som skulle avspegla underliggande tillgångar med låga utsläpp respektive negativa nettoutsläpp av koldioxid (se 2017/18:FPM63 och 2017/18:FPM123). En

Prop. 2024/25:21 av handlingsplanens målsättningar var att åstadkomma en mer hållbar ekonomi.

EU:s förordning om europeiska gröna obligationer är en del av kommissionens bredare arbete med hållbar finansiering och syftar till att underlätta EU:s tillväxtstrategi Gröna given.

4.2 EU-förordningens innehåll

4.2.1 Syfte och tillämpningsområde

EU:s förordning om europeiska gröna obligationer innebär en frivillig standard för gröna obligationer. Syftet är att hjälpa investerare att identifiera gröna obligationer av hög kvalitet när det gäller hållbarhet och hjälpa företag med höga hållbarhetsambitioner att ge standardiserad hållbarhetsinformation vid sin finansiering. Enhetliga kvalitetskrav för europeiska gröna obligationer ska bidra till att enhetliga villkor ställs för emission av sådana obligationer. Genom att emittenter som väljer att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” följer samma regler i hela unionen kan det bidra till ökad marknadseffektivitet och minska investerarnas kostnader för att bedöma sådana obligationer. För att få använda beteckningen måste emittenterna offentliggöra prospekt i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG, i det följande benämnd EU:s prospektförordning.

Syftet med en gemensam standard är att förhindra grönmålning, dvs. att den som bedriver miljöfarlig eller mindre miljövänlig verksamhet ändå försöker skapa en bild av sig som miljövänlig. Den gemensamma standarden syftar även till att ge emittenter av gröna obligationer samma möjligheter till finansiering genom likvärdig informationsgivning till marknaden. Emittenterna ska beskriva för marknaden hur obligationerna följer standarden genom faktablad och rapporter.

För syftet att förhindra grönmålning har även gemensamma mallar tagits fram för emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara eller hållbarhetslänkade. Dessa emittenter kan använda de gemensamma mallarna för att frivilligt lämna hållbarhetsupplysningar om obligationerna. Hållbarhetslänkade obligationer är enligt EU-förordningen obligationer vars finansiella eller strukturella egenskaper varierar beroende på hur de på förhand fastställda målen för miljömässig hållbarhet har uppfyllts av emittenten.

Alla typer av emittenter, såväl finansiella som icke-finansiella företag och stater, både inom och utanför unionen, ska kunna emittera europeiska gröna obligationer.

EU-förordningen omfattar även obligationer utgivna i samband med värdepapperisering som betecknas som ”europeiska gröna obligationer” eller ”EuGB”.

Värdepapperisering innebär transaktioner som gör det möjligt för en långivare eller en borgenär, oftast ett kreditinstitut eller ett annat bolag, att refinansiera en uppsättning lån, exponeringar eller fordringar genom att

omvandla dem till överlåtbara värdepapper. Det kan t.ex. vara fråga om bostadslån, konsumentlån eller kundfordringar. Vid traditionella värdepapperiseringstransaktioner är emittenten av obligationerna ett specialföretag för värdepapperisering som är en annan juridisk person än originatorn (se skäl 31 i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer). Originatorn är i sin tur den enhet som använder de medel som emissionen tillför för att finansiera ekonomisk verksamhet. Enligt EU-förordningen ska samma krav som ställs på en emittent av europeiska gröna obligationer kunna ställas på specialföretag för värdepapperisering eller originatorer när det gäller värdepapperiseringsobligationer. En värdepapperiseringsobligation är enligt EU-förordningen en obligation som emitterats av ett specialföretag för värdepapperisering i enlighet med avdelning II kapitel 3 (artikel 2.22).

Enligt EU-förordningen ska särskilda externa granskare utföra granskning av de rapporter som emittenter, specialföretag för värdepapperisering eller originatorer ska lämna för att säkerställa att den gröna obligationen uppfyller kraven. Regleringen av de externa granskarnas verksamhet bedöms öka tilliten till externa granskare. Granskarna ska vara registrerade hos Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esmå) som också ansvarar för tillsyn av dessa aktörer. Även granskare från länder utanför EU (tredjeland) tillåts utföra extern granskning och ska då registreras av Esmå. Samtidigt får nationella tillsynsmyndigheter ansvar för tillsyn av den rapportering som emittenterna, specialföretagen för värdepapperisering och originatorer ska publicera. EU-förordningen träder i kraft tjugo dagar efter publicering i unionens officiella tidning. Under en inledande övergångsperiod om 18 månader ska externa granskare, inom unionen och från tredjeland, som vill utföra tjänster enligt förordningen endast göra det efter det att de meddelat Esmå om detta.

4.2.2 Upplånade pengar

För att en obligation ska få kallas ”europeisk grön obligation” måste den under obligationens löptid fram till förfall uppfylla en rad krav. Ett nyckelkrav är att de upplånade medlen omvandlas till ekonomisk verksamhet. Dessa verksamheter ska antingen vara miljömässigt hållbara och därför anpassade till miljömålen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088, i det följande benämnd EU:s gröna taxonomiförordning, eller bidra till att omvandla verksamheter så att de kan uppfylla kriterierna för att bli miljömässigt hållbara. Kraven i EU:s gröna taxonomiförordning regleras på detaljnivå av tekniska granskningskriterier i delegerade akter till den förordningen, som utgör en ramreglering. Dessa delegerade akter kan komma att ändras över tid i takt med t.ex. utveckling av ny teknik. När det gäller kraven på europeiska gröna obligationer är det de delegerade akter som gällde när obligationens gavs ut som ska användas vid fördelning av upplånade medel. Ändras delegerade akter under obligationens löptid ska dessa börja användas i fördelningen av upplånade medel inom sju år.

4.2.3 Rapportering och granskning

Emittenter av europeiska gröna obligationer måste uppfylla en rad rapporteringskrav genom olika typer av rapporter. Innan en europeisk grön obligation ges ut ska bl.a. ett särskilt faktablad färdigställas. Faktabladet ska innehålla information om obligationens koppling till emittentens övergripande miljöstrategi och vilka miljömål i EU:s gröna taxonomiförordning obligationen tar sikte på. Det ska även innehålla uppgifter om användandet av upplånade medel och bedömd miljömässig påverkan. En extern granskare ska granska och tillstyrka faktabladet.

Efter att obligationen har getts ut ska en årlig s.k. allokeringsrapport tas fram som visar hur mycket av de upplånade medlen som använts och till vad. Den externa granskaren ska granska den sista årliga allokeringsrapporten efter det att samtliga medel använts. Särskilda upplysningskrav gäller även för obligationer som är ett resultat av värdepapperisering som betecknas som ”europeiska gröna obligationer” eller ”EuGB”. Denna upplysningskyldighet åligger specialföretag för värdepapperisering och originatorer och motsvarar samma upplysningskyldighet som för emittenter av obligationer som betecknas som ”europeiska gröna obligationer” eller ”EuGB”.

Emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara eller hållbarhetslänkade obligationer kan frivilligt offentliggöra periodiska upplysningar, både före och efter att en obligation har getts ut.

Efter det att samtliga upplånade pengar fördelats ska emittenter, specialföretag för värdepapperisering eller originatorer åtminstone en gång under obligationens löptid även göra en s.k. konsekvensrapport som beskriver hur användningen av de upplånade pengarna påverkar miljön. Företagen kan begära granskning även av konsekvensrapporten. Det uttrycks dock inte som ett krav i förordningen.

Slutligen ska emittenter eller specialföretag för värdepapperisering offentliggöra prospekt inför emissionen av europeiska gröna obligationer i enlighet med EU:s prospektförordning.

Vissa företag, såsom banker, finansierar en portfölj av finansiella tillgångar med en portfölj av europeiska gröna obligationer (portföljmetoden). Företag som gör detta ska låta varje årlig allokeringsrapport granskas. För statliga emittenter gäller delvis förenklade granskningskrav i de fall obligationerna används för att finansiera ett helt program av utgifter där det anses alltför krävande att låta den externa granskaren granska varje enskild underliggande ekonomisk aktivitet. I stället tillåts granskning på programnivå. Statliga emittenter tillåts vidare vända sig till en statlig revisor eller annan aktör som bemyndigats av staten för granskning.

4.2.4 Behöriga myndigheter och deras befogenheter

Behöriga myndigheter i medlemsstaterna ska utöva tillsyn över att bl.a. rapporterings- och granskningskraven följs. I EU:s förordning om europeiska gröna obligationer anges att tillsynen över att emittenter fullgör sina skyldigheter ska utövas av den behöriga myndighet som utsetts enligt EU:s prospektförordning. Detsamma gäller specialföretag för värde-

papperisering när det är fråga om värdepapperiseringsobligationer. I fråga om originatorer ska tillsynen utövas av den behöriga myndighet som utsetts enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012, i det följande benämnd EU:s förordning om värdepapperisering.

I EU:s förordning om europeiska gröna obligationer anges de tillsyns- och utredningsbefogenheter som de behöriga myndigheterna åtminstone ska ha enligt nationell rätt. Myndigheterna ska ha rätt att bl.a. få tillgång till information och dokumentation, genomföra platsundersökningar och förbjuda ett erbjudande eller upptagande till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer eller marknadsföring av sådana obligationer. Befogenheterna ska kunna utövas direkt, i samarbete med eller genom delegering till andra myndigheter eller genom ansökan till de behöriga rättsliga myndigheterna.

Vid överträdelser av EU-förordningen ska de behöriga myndigheterna ha möjlighet att besluta om administrativa sanktioner såsom sanktionsavgifter. I förordningen fastslås också skyldigheter för de behöriga myndigheterna att samarbeta och utbyta information sinsemellan. Samarbete kan komma att ske mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater.

4.2.5 Registrering av externa granskare och Esmas tillsyn

Externa granskare ska låta registrera sig hos Esma och därvid uppfylla en rad krav avseende ledning och verksamhet. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för dessa. Undantag från kravet på registrering finns för statliga revisorer eller andra liknande aktörer som bemyndigats av staten för granskning. Externa granskare från tredjeland kan under vissa förutsättningar registrera sig hos Esma. Esma ges i EU-förordningen en rad befogenheter för att kunna utöva sin tillsyn, exempelvis rätt att begära in information, genomföra utredningar och besluta om avgifter och viten.

4.2.6 Det fortsatta arbetet inom EU

Kommissionen ska anta delegerade akter som kompletterar EU-förordningen på följande områden: mallar för frivilligt periodiskt upplysningslämnande efter emission för emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara eller hållbarhetslänkade obligationer, externa granskares avgifter till Esma samt förfaranderegler för utövande av Esmas befogenhet att besluta om avgifter och viten. Kommissionen får även anta tekniska standarder för tillsyn och genomförande i fråga om externa granskares verksamhet och samarbetet mellan behöriga myndigheter.

Kommissionen ska regelbundet, senast den 21 december 2028 och därefter vart tredje år, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av förordningen. Vid behov ska lagstiftningsförslag följa med rapporten. Rapporten ska utvärdera bl.a. marknads-

andelen för europeiska gröna obligationer, hur förordningen har påverkat omställningen till en hållbar ekonomi samt miljöpåståendenas trovärdighet och potentiella fall av missbruk på marknaden för hållbara obligationer.

Kommissionen ska inom vissa angivna tidsfrister även lägga fram rapporter avseende andra frågor tillsammans med eventuella lagstiftningsförslag. Dessa rapporter ska avse bl.a. behovet av att reglera hållbarhetslänkade obligationer, möjligheten att utvidga behörigheten att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” till att omfatta syntetiska värdepapperiseringar samt utvecklingen av marknaden för värdepapperiseringsobligationer.

Kommissionen ska senast den 21 december 2024 offentliggöra riktlinjer som upprättar mallar för frivilligt upplysningslämnande före emission för emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara eller hållbarhetslänkade obligationer. Kommissionen ska vid samma tidpunkt anta delegerade akter som fastställer innehållet i, metoderna för och presentationen av de upplysningar som ska lämnas i mallar för frivilligt upplysningslämnande efter emission.

5 Kompletterande bestämmelser i nationell rätt

5.1 En ny lag införs

Regeringens förslag: Det ska införas en ny lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om europeiska gröna obligationer.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: En EU-förordning är direkt tillämplig i varje medlemsstat. En sådan rättsakt varken ska eller får inkorporeras i eller transformeras till nationell rätt. Några särskilda åtgärder för att införliva EU:s förordning om europeiska gröna obligationer i svensk rätt får Sverige därför inte vidta. För att förordningen ska kunna tillämpas krävs samtidigt att medlemsstaterna inför vissa nationella bestämmelser. Det krävs bl.a. att medlemsstaterna ger den behöriga myndigheten de befogenheter som den enligt förordningen ska ha (artikel 45) och att medlemsstaterna inför administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder mot överträdelser av förordningen (artikel 49).

Sådana kompletterande bestämmelser har i andra lagstiftningsärenden införts i en särskild lag med kompletterande bestämmelser (se t.ex. lagen [2019:414] med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning, lagen [2019:1215] med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering och lagen [2021:899] med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering).

De nationella bestämmelserna bör omfatta såväl emittenter som originatorer och specialföretag för värdepapperisering. När dessa aktörer

ger ut obligationer gäller i dag EU:s prospektförordning och EU:s förordning om värdepapperisering. Bestämmelserna om tillsyn och ingripanden i de rättsakterna skiljer sig delvis åt i förhållande till motsvarande bestämmelser i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. Om de kompletterande bestämmelser som bör införas med anledning av EU:s förordning om europeiska gröna obligationer skulle tas in i kompletteringslagarna till EU:s prospektförordning och EU:s förordning om värdepapperisering riskerar det att leda till ett otydligt och svår-tillämpat regelverk. Det får mot den bakgrunden anses lämpligt att de nationella bestämmelser som behövs med anledning av EU:s förordning om europeiska gröna obligationer, precis som i ovan angivna lagstiftnings-ärenden, samlas in en ny lag. Lagen bör benämnas lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om europeiska gröna obligationer, i det följande benämnd kompletteringslagen. Sammantaget bedöms detta medföra ett regelverk som är överskådligt och tydligt för tillämparna.

5.2 Dynamiska hänvisningar till EU-förordningen

Regeringens förslag: Hänvisningar till EU:s förordning om europeiska gröna obligationer i de bestämmelser som föreslås ska vara dynamiska, dvs. avse förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Hänvisningar till EU-rättsakter kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i en viss angiven lydelse. En dynamisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

I några av de bestämmelser som föreslås i denna proposition krävs hänvisningar till EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. Hänvisningar till förordningen behövs bl.a. när det gäller de överträdelse-er förordningen som Finansinspektionen ska ha befogenhet att ingripa mot (artikel 49). För att ändringar i förordningen ska få omedelbart genomslag i svensk rätt bör hänvisningarna i samtliga fall vara dynamiska. Det är också den teknik som på senare tid har använts i lagtext för att hänvisa till EU-förordningar med regler om finansiell verksamhet (se t.ex. prop. 2018/19:83 s. 54 och 55, prop. 2020/21:206 s. 49 och prop. 2021/22:169 s. 46 och 47).

5.3 Hantering av personuppgifter

Regeringens bedömning: EU:s dataskyddsförordning, lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning utgör tillräcklig reglering för den personuppgiftsbehandling som kommer att ske med anledning av EU:s förordning om europeiska

gröna obligationer och den nya kompletteringslagen. Det behöver således inte införas någon ytterligare reglering om denna behandling.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Personuppgifter kommer att behandlas till följd av EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. Sådan behandling kommer att förekomma hos de olika marknadsaktörer som berörs av regelverket, dvs. emittenter av europeiska gröna obligationer, originatorer, specialföretag för värdepapperisering och externa granskare. Därutöver kommer personuppgifter att behandlas hos Finansinspektionen när myndigheten utövar tillsyn över att regelverket följs.

För marknadsaktörernas del kommer behandling av personuppgifter i första hand att ske på grund av rapporteringskraven i EU-förordningen. Emittenter, originatorer och specialföretag för värdepapperisering har enligt förordningen skyldigheter att upprätta och offentliggöra bl.a. faktablad, allokeringsrapporter, konsekvensrapporter och prospekt (artiklarna 10–15). I dessa dokument kan det ingå personuppgifter i form av främst bolagsinformation. Det rör sig om exempelvis namn och kontaktuppgifter för ställföreträdare, revisorer och externa granskare. Liknande uppgifter kommer att behandlas inom ramen för affärsverksamheten när det gäller olika kundrelationer. Externa granskare kommer främst att behandla personuppgifter som ingår i de ovan behandlade rapporterna och vissa uppgifter som ska dokumenteras vid granskningarna (se bl.a. artikel 34). I samband med ansökan till Esma om registrering kommer de också att behandla personuppgifter avseende sin interna organisation (se bl.a. artiklarna 23 och 34). Finansinspektionen kommer att behandla personuppgifter som är nödvändiga för tillsynen över att emittenter, originatorer och specialföretag för värdepapperisering följer EU-förordningen, t.ex. namn och kontaktuppgifter för ledande befattningshavare. Därutöver kan Finansinspektionen komma att behandla personuppgifter i de rapporter och granskningar som inspektionen ska underrättas om (artikel 15.4) och i andra handlingar som inspektionen får del av inom ramen för sin tillsyn (jfr förslaget i avsnitt 6.2). Finansinspektionen kan vidare komma att behandla personuppgifter inom ramen för det samarbete mellan behöriga myndigheter och Esma som föreskrivs i förordningen (se bl.a. artiklarna 46 och 58). Frågan om offentliggörande av personuppgifter i samband med Finansinspektionens beslut om sanktioner behandlas i avsnitt 7.5. Om Finansinspektionen anser att ett offentliggörande av personuppgifter är oproportionerligt har inspektionen enligt EU-förordningen möjlighet att bl.a. offentliggöra beslutet på anonym grund (artikel 52).

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), i det följande benämnd EU:s dataskyddsförordning, är tillämplig sedan den 25 maj 2018. Förordningen utgör den generella regleringen för personuppgiftsbehandling inom EU. EU:s dataskyddsförordning kompletteras i

Sverige av bl.a. lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och förordningen (2018:219) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning.

Enligt EU:s dataskyddsförordning krävs minst en rättslig grund för att behandling av personuppgifter ska vara laglig (artikel 6.1). Personuppgifter får behandlas om behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning. Alla uppgifter som riksdag eller regering har gett i uppdrag åt statliga myndigheter att utföra ska anses vara av allmänt intresse (se prop. 2017/18:105 s. 56).

För att Finansinspektionen ska kunna utföra sina uppgifter enligt det nu aktuella regelverket är det nödvändigt att personuppgifter bedöms. Den rättsliga grunden för personuppgiftsbehandlingen hos Finansinspektionen kommer att vara fastställd i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer, i kompletteringslagen som föreslås i denna proposition och i EU:s dataskyddsförordning (jfr artikel 6.3 i EU:s dataskyddsförordning). Finansinspektionens ansvar att utöva tillsyn och samarbeta med andra behöriga myndigheter och Esmas kan också ses som en rättslig förpliktelse (jfr artikel 6.1 c i EU:s dataskyddsförordning). När det gäller den behandling av personuppgifter som kommer att ske hos bl.a. emittenter avseende olika kundrelationer kommer behandlingen antingen att vara nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer eller för att fullgöra ett avtal i vilket den registrerade är part eller för att vidta åtgärder på begäran av den registrerade innan ett sådant avtal ingås (jfr artikel 6.1 b och c i EU:s dataskyddsförordning).

Som nämns ovan kommer personuppgiftsbehandlingen med anledning av EU:s förordning om europeiska gröna obligationer och den nya kompletteringslagen i huvudsak att bestå av namn och kontaktuppgifter för ledningspersoner hos de aktörer som står under Esmas och Finansinspektionens tillsyn eller har en kundrelation med emittenter. Risken för intrång i den personliga integriteten får därmed anses begränsad. Det eventuella integritetsintrång som behandlingen av personuppgifter innebär får anses stå i proportion till de behov som motiverar behandlingen. Det bedöms inte bli aktuellt för vare sig marknadsaktörer eller Finansinspektionen att behandla känsliga personuppgifter (jfr artikel 9 i EU:s dataskyddsförordning).

Sammanfattningsvis bedöms ovan nämnda personuppgiftsbehandling vara förenlig med EU:s dataskyddsförordning. EU:s dataskyddsförordning, lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning utgör tillräcklig reglering för den personuppgiftsbehandling som kommer att ske med anledning av EU:s förordning om europeiska gröna obligationer och den nya kompletteringslagen. Någon ytterligare reglering om denna behandling behöver således inte införas.

Regeringens förslag: Det ska tas in en upplysningsbestämmelse i kompletteringslagen om att det följer av EU:s förordning om europeiska gröna obligationer att Finansinspektionen är behörig myndighet enligt förordningen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 44.1 i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska den behöriga myndighet i hemmedlemsstaten som utsetts enligt artikel 31 i EU:s prospektförordning, utöva tillsyn över att emittenter fullgör sina skyldigheter enligt avdelning II kapitel 2 och artiklarna 18, 19 och 21 i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. När det gäller värdepapperiseringsobligationer ska det som sägs om emittent avse hänvisningar till specialföretag för värdepapperisering som emitterar värdepapperiseringsobligationer (artikel 16.2).

Vidare ska behöriga myndigheter enligt artikel 44.2 i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer som utsetts i enlighet med artikel 29.5 i EU:s förordning om värdepapperisering, övervaka att originatorer fullgör sina skyldigheter enligt avdelning II kapitel 2 artiklarna 18 och 19 i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer.

Behöriga myndigheter ska enligt artikel 44.3 i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer däremot inte utöva tillsyn över emittenter som utgörs av medlemsstater och medlemsstater som garanterar ett värdepapper, vilka faller utanför tillämpningsområdet för EU:s prospektförordning.

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt såväl EU:s prospektförordning som EU:s förordning om värdepapperisering (1 kap. 4 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning och 1 kap. 2 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering). Det innebär att i Sverige är Finansinspektionen behörig myndighet även enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. Det bör lämpligen tas in en upplysningsbestämmelse om detta i den nya kompletteringslagen.

6 Tillsyns- och utredningsbefogenheter

6.1 Inledning

Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska behöriga myndigheter, i enlighet med nationell rätt, ha alla tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt förordningen. I förordningen anges uttryckligen de tillsyns- och utredningsbefogenheter som den behöriga myndigheten åtminstone ska ha (artikel 45.1 första stycket). Medlemsstaterna ska säkerställa att de

behöriga myndigheterna har de befogenheter som krävs (artikel 45.3). I förordningen anges också att utövandet av befogenheterna kan ske direkt, i samarbete med eller genom delegering till andra myndigheter eller efter ansökan till behöriga rättsliga myndigheter (artikel 45.2). Finansinspektionen ska vid utövande av sina befogenheter även beakta grundläggande fri- och rättigheter. I avsnitt 6 behandlas de utredningsbefogenheter som Finansinspektionen behöver ha till följd av förordningen. I avsnitt 8 behandlas rätten att överklaga Finansinspektionens beslut.

6.2 Rätt att få tillgång till dokument och information

Regeringens förslag: För tillsynen över att EU:s förordning om europeiska gröna obligationer följs ska Finansinspektionen få besluta att förelägga en fysisk eller juridisk person att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat.

Finansinspektionen ska även få besluta att förelägga den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken att inställa sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Ett beslut om föreläggande ska få förenas med vite.

Ett beslut om föreläggande ska dock inte få strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Sveriges advokatsamfund* påpekar att en skyldighet att lämna information kan strida mot den grundläggande rätten för fysiska och juridiska personer att inte belasta sig själva och anser att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet bör erinras om att denna rätt ska beaktas av Finansinspektionen.

Skälen för regeringens förslag: Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska den behöriga myndigheten kunna kräva att företagsledning och revisorer hos emittenter tillhandahåller relevant information och relevanta dokument till myndigheten (artikel 45.1 första stycket g). Finansinspektionen ska, enligt förordningen, kunna ställa motsvarande krav på originatorer eller specialföretag för värdepapperisering när det är fråga om värdepapperiseringsobligationer som betecknas som "europeiska gröna obligationer" eller "EuGB" (artikel 16.2). För att säkerställa att Finansinspektionen kan fullgöra sina skyldigheter enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer bör inspektionen få möjlighet att begära in uppgifter och handlingar eller annat. I likhet med det som gäller enligt andra lagar på finansmarknadsområdet bör inspektionen även få kalla den som kan förväntas kunna lämna upplysningar i saken till förhör (se t.ex. 23 kap. 3 § lagen [2007:528] om värdepappersmarknaden, 3 kap. 1 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning och 2 kap. 1 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering).

Finansinspektionen har enligt andra lagar på finansmarknadsområdet även möjlighet att förena ett föreläggande med vite (se t.ex. 25 kap. 29 §

lagen om värdepappersmarknaden, 3 kap. 10 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning och 2 kap. 2 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering). Finansinspektionen bör få motsvarande möjlighet att förena ett föreläggande enligt den nya kompletteringslagen med vite (se även avsnitt 7.2). Som regeringen har konstaterat i flera lagstiftningsärenden får begreppet straff enligt den europeiska konventionen den 4 november 1950 angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) även anses omfatta vite (se prop. 2007/08:107 s. 24 och prop. 2012/13:143 s. 69). Eftersom vite kan likställas med straff instämmer regeringen med *Sveriges advokatsamfund* att Finansinspektionen ska iaktta rätten att inte belasta sig själv vid tillämpning av de föreslagna befogenheterna och göra en bedömning i varje enskilt fall (jfr prop. 2016/17:162 s. 550 och 551 och prop. 2022/23:124 s. 40–42). Skyldigheten att inställa sig till förhör innebär t.ex. inte någon skyldighet att yttra sig vid förhöret (se prop. 2016/17:22 s. 142).

Enligt EU-förordningen ska den behöriga myndigheten ha sina befogenheter ”i enlighet med nationell rätt” (artikel 45.1 första stycket). I och med detta finns ett stort utrymme att beakta nationella regler om t.ex. anonymitetsskydd och efterforskningsförbud (se prop. 2009/10:217 s. 17–19). Skyldigheten att tillhandahålla Finansinspektionen information begränsas således även av bl.a. tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen. Det innebär samtidigt att Finansinspektionen är förhindrad att förelägga den som omfattas av skydd enligt tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen. Som anförs i avsnitt 6.1 ska Finansinspektionen också beakta grundläggande fri- och rättigheter. Eftersom det redan följer av principen att grundlag har företräde framför vanlig lag, behöver detta inte anges särskilt (jfr prop. 2011/12:175 s. 19 och prop. 2016/17:22 s. 142). På motsvarande sätt som i flera lagar på finansmarknadsområdet, t.ex. lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (3 kap. 1 § andra stycket) och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (3 kap. 1 § andra stycket), bör det emellertid tas in en bestämmelse i den nya kompletteringslagen om att ett föreläggande inte får strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater. Det är endast när det gäller advokater som det är befogat att Finansinspektionen har en skyldighet att i samband med föreläggandet beakta tystnadsplikten, eftersom det bör kunna antas att Finansinspektionen känner till att den person som ska föreläggas är advokat eller någon annan som kan omfattas av den lagreglerade tystnadsplikten för advokater. Något motsvarande antagande kan emellertid inte göras beträffande andra personer som omfattas av en lagstadgad tystnadsplikt (se t.ex. prop. 2018/19:83 s. 70 och 71 och prop. 2020/21:206 s. 57). Frågan om huruvida den person som omfattas av en sådan tystnadsplikt har en skyldighet att lämna uppgifter till Finansinspektionen får avgöras i det enskilda fallet och beror på vilken tystnadsplikt det är fråga om (jfr Kammarrätten i Stockholms dom den 28 september 2006 i mål nr 4514-06).

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska när det är nödvändigt för tillsynen enligt EU-förordningen få genomföra en undersökning i verksamhetslokaler som tillhör en emittent, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Finansinspektionen* anför att det bör förtydligas att inspektionen kan använda administrativa åtgärder om en emittent, originator eller specialföretag för värdepapperisering underlåter att medverka till platsbesök.

Skälen för regeringens förslag: Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska den behöriga myndigheten kunna utföra inspektioner eller utredningar på plats, utom i fysiska personers privatbostäder, och för detta ändamål få tillträde till lokaler för att få åtkomst till dokument och andra uppgifter i någon form när det finns en rimlig misstanke om att det finns dokument och andra uppgifter med anknytning till föremålet för inspektionen eller utredningen som kan vara relevanta för att bevisa en överträdelse av förordningen (artikel 45.1 första stycket o). Den behöriga myndighetens befogenhet avser såväl tillsyn över emittenter som specialföretag för värdepapperisering och originatorer när det är fråga om värdepapperiseringsobligationer som betecknas som ”europeiska gröna obligationer” eller ”EuGB” (artikel 16.2).

Finansinspektionen har enligt andra lagar på finansmarknadsområdet i dag befogenhet att genomföra platsundersökningar (se t.ex. 23 kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden, 3 kap. 5 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning, 3 kap. 9 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning och 2 kap. 3 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gränsfinansiering).

För att Finansinspektionen ska ha de befogenheter som krävs enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer bör inspektionen även få rätt att genomföra platsundersökningar för tillsynen av att förordningen följs. I andra lagar på finansmarknadsområdet gäller i allmänhet att en platsundersökning endast kan avse den person som står under tillsyn och endast göras i en sådan persons verksamhetslokaler (se t.ex. prop. 2006/07:115 s. 493, prop. 2018/19:83 s. 85, prop. 2019/20:37 s. 37 och prop. 2020/21:206 s. 57 och 58). Den befogenhet att utföra platsundersökningar som nu ska införas bör utformas på motsvarande sätt. Det innebär att Finansinspektionen, om det är nödvändigt för tillsynen över att en emittent, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering följer bestämmelserna i EU-förordningen, bör få genomföra en undersökning i dennes verksamhetslokaler.

I likhet med det som gäller enligt andra lagar på finansmarknadsområdet saknas anledning att ge Finansinspektionen rätt att använda tvångsmedel för att genomföra den typ av platsundersökningar som beskrivs i detta avsnitt (jfr bl.a. prop. 2006/07:115 s. 494 och prop. 2022/23:7 s. 148). *Finansinspektionen* anser att det bör förtydligas att inspektionen ska kunna vidta en administrativ åtgärd mot den som underlåter att medverka till en

platsundersökning. I avsnitt 7.3 görs bedömningen att Finansinspektionen får ingripa genom vite för att få ta del av uppgifter och handlingar vid en platsundersökning, vilket motsvarar den ordning som finns i andra lagar på finansmarknadsområdet (se t.ex. prop. 2018/19:83 s. 95). Ett beslut om ingripande genom vite kan överklagas till allmän förvaltningsdomstol (se avsnitt 8). Liksom i fråga om andra åtgärder krävs bl.a. att en platsundersökning aldrig får vara mer långtgående än vad som behövs och att det avsedda resultatet av en sådan undersökning står i rimligt förhållande till de olägenheter som kan antas uppstå för den som undersökningen riktas mot (se 5 § tredje stycket förvaltningslagen [2017:900]).

6.4 Rätt att förbjuda ett erbjudande eller upptagande till handel på en reglerad marknad

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska få tillfälligt förbjuda ett erbjudande av europeiska gröna obligationer eller upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad, om det finns skälig anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet till handel strider mot vissa särskilt angivna bestämmelser i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. Ett beslut om förbud ska få gälla under högst tio arbetsdagar. Om det därefter fortfarande finns anledning till ett sådant antagande ska Finansinspektionen få meddela ett eller flera ytterligare tillfälliga förbud.

Om det, efter att Finansinspektionen har fattat beslut om ett tillfälligt förbud, finns skälig anledning att anta att ett erbjudande av europeiska gröna obligationer eller upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad fortsätter att strida mot EU-förordningens bestämmelser, ska inspektionen få förbjuda erbjudandet eller upptagandet till handel. Ett sådant förbud ska upphävas om det inte längre finns skälig anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet till handel strider mot förordningen.

Ett beslut om förbud ska få förenas med vite.

Promemorians förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Finansinspektionen* anser att det bör förtydligas att möjligheten att förena förelägganden med vite även omfattar förbud.

Skälen för regeringens förslag: Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska den behöriga myndigheten ha rätt att meddela ett tillfälligt förbud mot ett erbjudande eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer (artikel 45.1 första stycket h). Enligt EU-förordningen ska ett tillfälligt förbud under högst tio arbetsdagar få meddelas om det finns skälig anledning att misstänka att emittenten, originatorn eller specialföretaget för värdepapperisering har underlåtit att följa bestämmelserna i avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19 i förordningen (artiklarna 16 och 45.1 första stycket h). En liknande regel finns i EU:s prospektförordning (artikel 32.1 första stycket d) och i EU:s förordning om gräsrotsfinansiering (artikel 30.2 första stycket a).

En bestämmelse som ger Finansinspektionen möjlighet att tillfälligt förbjuda erbjudanden och upptagande till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer på det sätt som anges i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer bör införas i kompletteringslagen. Den bör utformas efter förebild av bestämmelserna i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning där det anges att Finansinspektionen får förbjuda erbjudanden av värdepapper till allmänheten eller upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad (3 kap. 2 §, se prop. 2018/19:83 s. 71–74) och i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering där en liknande bestämmelse finns (2 kap. 4 §, se prop. 2020/21:206 s. 59 och 60).

Finansinspektionen bör få besluta om tillfälligt förbud av ett erbjudande av europeiska gröna obligationer eller ett upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad, under högst tio arbetsdagar, vid misstanke om att erbjudandet eller upptagandet till handel på en reglerad marknad strider mot artikel 10, 11, 12, 14, 15, 18 eller 19 i EU-förordningen. Syftet med ett sådant förbud bör vara att hindra investeringar under viss tid medan Finansinspektionen utreder om erbjudandet eller upptagandet till handel på en reglerad marknad strider mot förordningen. Beviskravet ”skälig anledning att misstänka” enligt förordningen bör, liksom i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering, uttryckas som ”skälig anledning att anta”, vilket är ett vanligt beviskrav i svensk rätt. Om Finansinspektionen inte längre har skälig anledning att anta att de särskilt angivna bestämmelserna i förordningen överträds ska förbudet upphävas.

Om Finansinspektionen efter utgången av tiodagarsfristen inte har tillräckligt underlag för att bedöma om erbjudandet eller upptagandet till handel på en reglerad marknad strider mot de angivna bestämmelserna i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer men det fortfarande finns skälig anledning att anta att så är fallet, bör inspektionen kunna besluta om ett nytt tillfälligt förbud. I lagrådsremissen gjordes bedömningen att detta inte uttryckligen behöver framgå av lagtexten utan att bestämmelsen kan utformas efter förebild av motsvarande bestämmelser i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (3 kap. 2 § första stycket) och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering (2 kap. 4 § första stycket), jfr även prop. 2020/21:206 s. 60. Regeringen anser dock att det med hänsyn till *Lagrådets* synpunkter bör förtydligas i lagtexten att Finansinspektionen har möjlighet att meddela flera på varandra följande tillfälliga förbud.

Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska den behöriga myndigheten även ha möjlighet att meddela ett förbud som inte är tillfälligt mot erbjudanden av europeiska gröna obligationer och upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad om det föreligger skälig anledning att misstänka att emittenten, specialföretaget för värdepapperisering eller originatorn fortsätter att underlåta att uppfylla en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19 (artiklarna 16.2 och 45.1 första stycket i). En liknande möjlighet att förbjuda erbjudanden finns i EU:s prospektförordning (artikel 32.1 första stycket f) och i EU:s förordning om gräsrotsfinansiering (artikel 30.2 första

stycket c). Enligt dessa EU-förordningar ska ett sådant förbud kunna meddelas bl.a. när det finns skälig anledning att anta att EU-förordningarna skulle överträdas. En bestämmelse om den typen av förbud har införts i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (3 kap. 3 § första stycket) och i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering (2 kap. 5 § första stycket). En bestämmelse som ger Finansinspektionen möjlighet att meddela ett förbud som inte är tillfälligt i fråga om ett erbjudande av europeiska gröna obligationer eller ett upptagande till handel av sådana obligationer bör införas i den nya kompletteringslagen delvis efter förebild av bestämmelserna i dessa lagar.

Den motsvarande bestämmelsen i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning har en förordningsnära utformning som tar hänsyn till dels beviskravet ”skälig anledning”, dels när i tiden handlingar ska kunna beaktas av den behöriga myndigheten (se prop. 2018/19:83 s. 73). Beviskravet i den bestämmelse som tas in i den nya kompletteringslagen bör därför på samma sätt som vid tillfälliga förbud uttryckas som ”skälig anledning att anta”. I fråga om tidpunkten för när Finansinspektionen ska kunna meddela ett sådant förbud bör bestämmelsen däremot återspegla förordningens krav. Ett förbud bör därför kunna meddelas om det finns skälig anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet till handel ”fortsätter att strida” mot de i förordningen angivna bestämmelserna. I detta avseende avviker det som anges i EU-förordningen från de motsvarande förbuden i EU:s prospektförordning och EU:s förordning om gräsrotsfinansiering. Enligt de EU-rättsakterna kan ett förbud komma i fråga om erbjudandet eller upptagandet till handel ”strider” mot förordningen eller om det finns skälig anledning att anta att de ”skulle strida” mot förordningen (se även 3 kap. 3 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning och 2 kap. 5 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering). Det är därför lämpligt att utforma bestämmelsen i linje med hur det anges i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer.

Som anges ovan ska Finansinspektionen kunna meddela ett nytt tillfälligt förbud om det fortfarande finns misstankar om överträdelse efter att tiodagarsfristen har löpt ut men innan Finansinspektionens utredning om överträdelse är färdigställd. Detta tydliggörs genom ett tillägg i lagtexten enligt Lagrådets förslag. Det förbud som inte är tillfälligt skulle däremot kunna komma i fråga när Finansinspektionen har färdigställt sin utredning om tillfälligt förbud och det fortsätter att finnas misstankar om överträdelser av EU-förordningen.

I likhet med i den motsvarande bestämmelsen i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning och i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering bör det dock i den nya kompletteringslagen uttryckligen anges att förbud som inte är tillfälliga ska upphävas om det inte längre finns skälig anledning att anta att ett erbjudande av europeiska gröna obligationer eller upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad strider mot de specifikt angivna förordningsbestämmelserna.

Lagrådet påpekar att av förvaltningslagen, som gäller vid Finansinspektionens handläggning av de nu aktuella ärendena, följer att en myndighet inte får ändra ett beslut som har överklagats efter det att överklagandet och

övriga handlingar i ärendet har överlämnats till överinstansen (39 §). Förvaltningslagen är dock subsidiär, dvs. om en annan lag eller en förordning innehåller en bestämmelse som avviker från förvaltningslagen ska den bestämmelsen tillämpas (4 §). Den föreslagna bestämmelsen om att ett beslut ska upphävas om det inte längre finns skälig anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet till handel strider mot EU-förordningen framstår enligt Lagrådet som en sådan bestämmelse som sätter 39 § förvaltningslagen ur spel, dvs. den ger Finansinspektionen möjlighet att upphäva ett beslut även om ärendet ligger i domstol. Frågan berörs dock inte i lagrådsremissen och enligt Lagrådets mening är det angeläget att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet klargörs om den föreslagna bestämmelsen gäller även efter det att ett beslut om förbud har överklagats till förvaltningsdomstol och handlingarna i ärendet överlämnats dit. Regeringen vill därför klargöra att den föreslagna bestämmelsen ska tillämpas i stället för 39 § förvaltningslagen. Enligt regeringens mening bör Finansinspektionen därmed kunna upphäva ett beslut om förbud om t.ex. brister i ett faktablad åtgärdas och marknaden får korrekt information om ett erbjudande av europeiska gröna obligationer. I en sådan situation är det lämpligt att skyndsamt låta ett erbjudande fullföljas utan hinder av en domstolsprövning. Finansinspektionens möjlighet att upphäva ett sådant beslut bör således gälla även om beslutet har överklagats till allmän förvaltningsdomstol (jfr 4 och 39 §§ förvaltningslagen).

Ett beslut om förbud bör få förenas med vite. Regeringen anser, i likhet med *Finansinspektionen*, att det går att förtydliga att möjligheten att förena förelägganden med vite enligt 4 kap. 3 § även omfattar förbud. Ett förtydligande bör ske genom att det i lagtexten anges med stöd av vilka bestämmelser som inspektionen kan besluta om vite (se också avsnitt 8).

6.5 Rätt att förbjuda marknadsföring

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska få tillfälligt förbjuda marknadsföring av ett erbjudande av europeiska gröna obligationer eller av ett upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad om det finns skälig anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet strider mot vissa särskilt angivna bestämmelser i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. Ett sådant förbud ska få gälla under högst tio arbetsdagar. Om det därefter fortfarande finns anledning till ett sådant antagande ska Finansinspektionen få meddela ett eller flera ytterligare förbud.

Om det, efter att Finansinspektionen har fattat ett beslut om tillfälligt förbud, finns skälig anledning att anta att ett erbjudande av europeiska gröna obligationer eller upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad fortsätter att strida mot EU-förordningens bestämmelser, ska inspektionen få förbjuda marknadsföring av erbjudandet eller upptagandet till handel. Ett sådant förbud ska upphävas om det inte längre finns skälig anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet till handel strider mot förordningen.

Ett beslut om förbud ska få förenas med vite.

Den information som enligt EU-förordningen ska framgå av faktablad, allokeringsrapporter, konsekvensrapporter och periodiska upplysningar ska anses vara väsentlig vid tillämpningen av marknadsföringslagen. Bestämmelserna i marknadsföringslagen om marknadsstörningsavgift ska inte tillämpas vid utebliven information.

Promemorians förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag men har en annan språklig utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Konsumentverket* avstyrker förslaget i den del begreppet marknadsföring används i den föreslagna bestämmelsen om förbud och anser att begreppet annonsering bör användas i stället eftersom marknadsföring har en vidare innebörd i marknadsföringslagen (2008:486).

Skälen för regeringens förslag: Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska den behöriga myndigheten ha möjlighet att tillfälligt förbjuda annonsering eller kräva att emittenter av europeiska gröna obligationer, specialföretag för värdepapperisering, originatorer eller relevanta finansiella mellanhänder tillfälligt drar in annonseringen under högst tio på varandra följande arbetsdagar vid ett och samma tillfälle, om det finns skälig anledning att misstänka att emittenten, originatorn eller specialföretaget för värdepapperisering har underlåtit att följa bestämmelserna i avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19 i EU-förordningen (artiklarna 16 och 45.1 första stycket j). Den behöriga myndigheten ska även ha möjlighet att meddela ett förbud som inte är tillfälligt eller kräva att emittenter av europeiska gröna obligationer, specialföretag för värdepapperisering, originatorer eller relevanta finansiella mellanhänder upphör med annonsering om det finns skälig anledning att misstänka att emittenten, specialföretaget för värdepapperisering eller originatorn fortsätter att underlåta att uppfylla en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19 (artiklarna 16.2 och 45.1 första stycket k).

Bestämmelser som ger Finansinspektionen möjlighet att förbjuda annonsering på det sätt som anges i förordningen bör införas i kompletteringslagen. De bör som utgångspunkt utformas efter förebild av motsvarande bestämmelser i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (3 kap. 2 och 3 §§, se prop. 2018/19:83 s. 74–77). Det bör således bl.a. göras åtskillnad mellan tillfälliga förbud och förbud som inte är tillfälliga på samma sätt som i den nyssnämnda lagen och på samma sätt som när det gäller bestämmelserna om förbud mot ett erbjudande eller upptagande till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer som föreslås i avsnitt 6.4. Regeringen kan i och för sig ha förståelse för *Konsumentverkets* synpunkt om att begreppet annonsering bör användas i de föreslagna bestämmelserna i stället för marknadsföring. Begreppet annonsering används i EU-förordningen och har rent språkligt en snävare innebörd än begreppet marknadsföring. Samtidigt kan regeringen konstatera att en aktör som tillämpar EU:s förordning om europeiska gröna obligationer och vill använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” även är skyldig att offentliggöra ett prospekt enligt EU:s prospektförordning (jfr artikel 14 i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer). I lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (3 kap. 2 och 3 §§) används

begreppet marknadsföring. Eftersom Finansinspektionen kan komma att utöva tillsyn över aktörer som omfattas av båda regelverken anser regeringen att övervägande skäl talar för att använda begreppet marknadsföring även i de motsvarande bestämmelserna i den nya kompletteringslagen. Begreppet annonsering definieras inte i EU-förordningen medan begreppet marknadsföring definieras i 3 § marknadsföringslagen. Med marknadsföring avses reklam och andra åtgärder i näringsverksamhet som är ägnade att främja avsättningen av och tillgången till produkter inbegripet en näringsidkares handlande, underlåtenhet eller någon annan åtgärd eller beteende i övrigt före, under eller efter försäljning eller leverans av produkter till konsumenter eller näringsidkare. Finansinspektionen kommer således att kunna besluta om förbud inte bara mot annonsering utan mot alla åtgärder som utgör marknadsföring enligt definitionen i marknadsföringslagen. Detta är i linje med Finansinspektionens befogenheter enligt lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning.

Ett tillfälligt förbud mot marknadsföring, som gäller i högst tio dagar, bör därför få meddelas om det finns skälig anledning att anta att erbjudandet av europeiska gröna obligationer eller upptagandet av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad strider mot någon av de särskilt angivna bestämmelserna i förordningen (artikel 10, 11, 12, 14, 15, 18 eller 19). Om Finansinspektionen efter utgången av tiodagarsfristen fortfarande anser att det finns skälig anledning att anta att så är fallet bör inspektionen i första hand kunna fatta beslut om ett eller flera nya tillfälliga beslut. Det förtydligas i lagtexten i enlighet med *Lagrådets* förslag (se avsnitt 6.4). Om det finns skälig anledning att anta att överträdelsena kommer att fortsätta, bör Finansinspektionen i stället ha möjlighet att meddela ett beslut som inte är tillfälligt (jfr avsnitt 6.4).

Till skillnad mot EU:s prospektförordning finns det i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer inte några bestämmelser om hur annonsering ska utformas och den behöriga myndigheten har således ingen skyldighet att övervaka att en emittent följer sådana bestämmelser. Det saknas således skäl att i likhet med bestämmelserna i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning införa en möjlighet för den behöriga myndigheten i den nya kompletteringslagen att förbjuda marknadsföring om marknadsföringen i sig strider mot EU-förordningens bestämmelser (jfr prop. 2018/19:83 s. 76). Mot den bakgrunden bör ett tillfälligt förbud mot marknadsföring endast kunna komma i fråga om det finns skälig anledning att anta att erbjudandet av europeiska gröna obligationer eller upptagandet av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad strider mot de i EU-förordningen särskilt angivna bestämmelserna. Vidare bör ett förbud som inte är tillfälligt införas mot marknadsföring om det finns skälig anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet till handel fortsätter att strida mot de särskilt angivna bestämmelserna i förordningen.

Det bör i kompletteringslagen även tas in en bestämmelse om att ett förbud som inte är tillfälligt ska upphävas om det inte längre finns skälig anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet till handel strider mot de särskilt angivna bestämmelserna i EU-förordningen. Finansinspektionens möjlighet att upphäva ett sådant beslut bör gälla även om beslutet

Prop. 2024/25:21 har överklagats till förvaltningsdomstol (jfr 4 och 39 §§ förvaltningslagen och avsnitt 6.4).

Förutom att den behöriga myndigheten ska kunna förbjuda annonsering, anges i EU-förordningen att den behöriga myndigheten ska kunna kräva att emittenter av europeiska gröna obligationer, specialföretag för värdepapperisering, originatorer och relevanta finansiella mellanhänder upphör med eller tillfälligt drar in annonseringen (artiklarna 16.2 och 45.1 första stycket j och k). En sådan möjlighet bör dock anses rymmas inom möjligheten att förbjuda marknadsföring (se prop. 2018/19:83 s. 77).

Ett beslut om förbud bör få förenas med vite.

Enligt förslaget kommer Finansinspektionen att kunna förbjuda marknadsföring av ett erbjudande av europeiska gröna obligationer eller av ett upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad. Samtidigt gäller marknadsföringslagens bestämmelser om att väsentlig information inte får utelämnas i samband med marknadsföring av produkter. Konsumentombudsmannen kan väcka talan i Patent- och marknadsdomstolen om förbud eller åläggande mot näringsidkare som lämnar felaktig information eller som underlåter att lämna föreskriven information (23, 24 och 27 §§). I fall som inte är av större vikt kan Konsumentombudsmannen själv meddela förbud eller ålägganden som kan överklagas till Patent- och marknadsdomstolen (28 §). Det förhållandet att även marknadsföringslagen kan tillämpas innebär inte något hinder mot att Finansinspektionen ingriper med stöd av den föreslagna bestämmelsen i kompletteringslagen. Det är dock lämpligt att, på motsvarande sätt som i flera andra lagar på finansmarknadsområdet, införa en bestämmelse i kompletteringslagen som föreskriver att den information som ska lämnas enligt artiklarna 10–12 och 21 ska anses vara väsentlig vid tillämpningen av 10 § tredje stycket marknadsföringslagen (se bl.a. 4 kap. 20 § lagen [2004:46] om värdepappersfonder och 2 § lagen [2017:317] med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om faktablad för Priip-produkter). En sådan bestämmelse klargör att marknadsföringslagens sanktionssystem (med undantag för 29–36 §§) inklusive skadeståndsbestämmelse (37 §) kan komma att tillämpas om informationskraven i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer inte följs.

Finansinspektionen och Konsumentverket bör samverka med varandra i det löpande arbetet (jfr prop. 2018/19:83 s. 78). Att myndigheterna ska samverka med varandra på de områden där båda myndigheterna har ett tillsynsansvar framgår av respektive myndighetsinstruktion (15 § förordningen [2023:910] med instruktion för Finansinspektionen och 6 § 2 förordningen [2009:607] med instruktion för Konsumentverket). Sedan tidigare finns ett samverkansavtal mellan myndigheterna som klargör hur det ska ske och på vilka områden. Finansinspektionen och Konsumentverket bör därmed kunna bedriva sin tillsyn med anledning av kompletteringslagen på samma sätt som i de övriga fallen där de har ett gemensamt tillsynsansvar.

Regeringens förslag: Om den information som ska lämnas i faktablad, i allokeringsrapporter, i konsekvensrapporter eller i periodiska upplysningar enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer är bristfällig, felaktig eller vilseledande, ska Finansinspektionen få offentliggöra korrekta uppgifter.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: I flera EU-förordningar på finansmarknadsområdet, såsom EU:s prospektförordning (artikel 32.1 första stycket i) och EU:s förordning om gräsrotsfinansiering (artikel 30.2 första stycket g), finns bestämmelser om att den behöriga myndigheten ska ha möjlighet att offentliggöra korrekta uppgifter om den som står under myndighetens tillsyn har offentliggjort information som kan vara vilseledande. De behöriga myndigheterna ska ha denna befogenhet för att kunna säkerställa investerarskydd eller att marknaden fungerar störningsfritt. Bestämmelser som ger Finansinspektionen en sådan befogenhet har införts i de lagar som kompletterar respektive EU-förordning, dvs. i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (3 kap. 7 §) och i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering (2 kap. 8 §). Någon motsvarande bestämmelse finns inte i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. Finansinspektionen ska i stället kunna förelägga en emittent att upphöra med ett visst agerande om emittenten t.ex. offentliggör vilseledande uppgifter (artikel 49.4 första stycket b). Detsamma ska enligt förordningen gälla originatorer eller specialföretag för värdepapperisering när det är fråga om värdepapperiseringsobligationer som betecknas som ”europeiska gröna obligationer” eller ”EuGB” (artikel 16.2).

Det kan inte uteslutas att det i vissa situationer kan finnas anledning för Finansinspektionen att själv snabbt gå ut med korrigerande information för att säkerställa investerarskydd genom att förse investerare med korrekt information inför deras bedömning av ett värdepapper (jfr prop. 2018/19:83 s. 82). Det är därför lämpligt att Finansinspektionen får en motsvarande befogenhet enligt den nya kompletteringslagen. EU:s förordning om europeiska gröna obligationer, som endast innehåller minimiregler när det gäller den behöriga myndighetens befogenheter, hindrar inte att en sådan befogenhet införs i lag (se artikel 45.1 första stycket).

Förutsatt att uppgifterna inte omfattas av sekretess enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), i det följande OSL, så finns inte heller något hinder mot att Finansinspektionen publicerar information som kan behövas för investerare och allmänhet, inklusive korrigeringar av bristfällig, felaktig eller vilseledande information. En myndighet kan dock vara obenägen att tillkännage sin uppfattning i olika frågor om detta riskerar att inverka negativt på t.ex. ett företags möjlighet att bedriva affärsverksamhet. Det är därför lämpligt att det, i likhet med i liknande lagar på finansmarknadsområdet, införs en tydlig rättslig grund för agerandet, mot vilken

Finansinspektionens ställningstagande också kan bedömas (se t.ex. prop. 2018/19:83 s. 82 och prop. 2020/21:206 s. 68). Det bör därför införas en bestämmelse i den nya kompletteringslagen om att Finansinspektionen får offentliggöra korrekta uppgifter om det har förekommit bristfälliga, felaktiga eller vilseledande uppgifter i ett faktablad, i en allokeringsrapport, i en konsekvensrapport eller i periodiska upplysningar (artiklarna 10–12, 16.2 och 21). En förutsättning är att uppgifterna inte omfattas av sekretess.

6.7 Offentliggörande av överträdelser

Regeringens bedömning: Det behövs ingen särskild bestämmelse för att Finansinspektionen ska kunna offentliggöra att en emittent av europeiska gröna obligationer, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering inte fullgör sina skyldigheter.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska den behöriga myndigheten kunna offentliggöra det faktum att en emittent underlåter att fullgöra sina skyldigheter och kräva att emittenten offentliggör den informationen på sin webbplats (artikel 45.1 första stycket 1). Detsamma gäller enligt förordningen originatorer eller specialföretag för värdepapperisering när det är fråga om värdepapperiseringsobligationer som betecknas som ”europeiska gröna obligationer” eller ”EuGB” (artikel 16.2). Om en emittent, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering inte fullgör sina skyldigheter enligt förordningen kan Finansinspektionen ingripa med stöd av de bestämmelser som föreslås i avsnitt 7. Ett sådant beslut ska offentliggöras i enlighet med bestämmelserna om offentliggörande av beslut (artikel 52), se avsnitt 7.5. Det behövs därför inte någon lagstiftningsåtgärd för att ge Finansinspektionen den nu aktuella befogenheten.

I avsnitt 7.4.1 föreslås att Finansinspektionen ska få begära att även emittenter och, i tillämpliga fall, originatorer eller specialföretag för värdepapperisering offentliggör sådana beslut.

6.8 Esmas tillsyn över externa granskare

6.8.1 Krav på tillstånd för att inhämta information bör inte införas

Regeringens bedömning: Det bör inte införas något krav på att Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) ska inhämta tillstånd från en domstol eller annan rättslig myndighet innan Esma begär in uppgifter av externa granskare.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska externa granskare vara registrerade hos Esma innan de inleder sin verksamhet (artikel 22.1). Detsamma gäller externa granskare i tredjeländer (artikel 39.1). Esma ska enligt EU-förordningen således kunna använda sina tillsynsbefogenheter enligt förordningen för att övervaka att de externa granskarna fullgör sina skyldigheter (artiklarna 54–56). Esma får därmed begära in uppgifter från personer som bedriver verksamhet som externa granskare och en rad andra personer som direkt eller indirekt medverkar till den externa granskarens verksamhet (artikel 54.1). Esma får även granska allt material av relevans för utförandet av sina uppgifter, genomföra utredningar för att inhämta kopior på handlingar, genomföra förhör med företrädare för externa granskare och inhämta uppgifter om tele- och datatrafik (artikel 55.1).

Medlemsstaterna har enligt EU-förordningen en möjlighet att införa ett krav på att Esma ska ansöka om tillstånd från en rättslig myndighet enligt nationell rätt för att få begära uppgifter om tele- och datatrafik (artikel 55.5). Motsvarande bestämmelse finns i artikel 62.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, i det följande benämnd EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister. Enligt EU:s förordning om värdepapperisering ska de befogenheter som har tilldelats Esma enligt förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister utövas även med avseende på EU:s förordning om värdepapperisering (artikel 14.1).

Vid införandet av lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering gjordes bedömningen att något krav på tillstånd inte ska införas (se prop. 2012/13:72 s. 25 och 26 och prop. 2019/20:37 s. 38 och 39). Regeringen påpekade att det inte fanns någon skyldighet för Finansinspektionen att begära tillstånd från domstol eller annan rättslig myndighet innan inspektionen begärde in uppgifter från andra än dem som stod under myndighetens tillsyn. Det saknades därför skäl att föreskriva en annan ordning avseende Esma som endast fick begära in uppgifter från en begränsad personkrets. Vidare konstaterade regeringen att Esmas möjlighet att begära in uppgifter också begränsades av det skydd som föreskrivs i EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister för sådan information och sådana handlingar som omfattas av rättsliga privilegier (artikel 60). Information och handlingar som omfattas av rättsliga privilegier bedömdes t.ex. innefatta information eller handlingar som är sekretessbelagda enligt lag eller som omfattas av det skydd för tryck- eller yttrandefrihet som följer av tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen. I den mån Esma ändå skulle komma att ta del av sådan information eller sådana handlingar ansåg regeringen att det fick förutsättas att informationen inte skulle utnyttjas och handlingarna skulle återlämnas. Regeringen bedömde att det inte skulle införas något krav på Esma att inhämta tillstånd från domstol eller annan rättslig myndighet innan Esma begärde in uppgifter enligt EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (se prop. 2012/13:72 s. 26).

EU:s förordning om europeiska gröna obligationer innehåller inte någon bestämmelse som skyddar information och handlingar genom rättsliga privilegier. Däremot finns det i EU-förordningen ett krav på att de befogenheter som tilldelas Esma, dess tjänstemän eller andra av Esma bemyndigade personer inte får användas för att kräva röjande av information och handlingar som omfattas av tystnadsplikt (artikel 57). En motsvarande regel finns i EU:s förordning om värdepapperisering (artikel 14.2). Vid införandet av lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering gjordes bedömningen att tystnadsplikten utgjorde skäl att inte ställa något krav på inhämtande av tillstånd för Esma innan Esma skulle begära in uppgifter om värdepapperiseringsregister enligt EU:s förordning om värdepapperisering (se prop. 2019/20:37 s. 39). Det finns inte skäl att göra någon annan bedömning här. Det bör därför inte införas något krav på att Esma ska inhämta tillstånd från en domstol eller annan rättslig myndighet när Esma begär in uppgifter om externa granskare enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer.

6.8.2 Platsundersökning och handräckning

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska få begära handräckning av Kronofogdemyndigheten för att en platsundersökning enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska kunna genomföras av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten. Vid handräckning ska bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet, avhysning eller avlägsnande gälla. Om Finansinspektionen begär det, ska Kronofogdemyndigheten inte i förväg underrätta den som kontrollen ska genomföras hos.

Regeringens bedömning: Det bör inte införas något krav på tillstånd från en domstol eller en annan rättslig myndighet innan det genomförs en platsundersökning eller innan handräckning lämnas vid en platsundersökning.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

EU-förordningens bestämmelser

Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer har Esma möjlighet att genomföra kontroller på plats i företagslokaler, på mark eller i egendom som tillhör juridiska personer som utgör externa granskare eller som medverkar till den externa granskarens verksamhet och är föremål för ett av Esma fattat utredningsbeslut (artikel 56.1 och 56.2). En platsundersökning innebär bl.a. att tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigat att genomföra en sådan undersökning ska få tillträde till alla företagslokaler, mark eller egendom. Dessa har därvid befogenhet att granska relevanta handlingar, ta eller begära kopior, begära muntliga eller skrift-

liga förklaringar från den juridiska företrädaren eller personal, höra varje fysisk eller juridisk person som går med på det och begära in uppgifter om tele- och datatrafik enligt artikel 55.1. Personal från Esma har även befogenhet att, så länge och i den omfattning det är nödvändigt för undersökningen, försegla företagslokaler, egendom och räkenskaper samt affärshandlingar (artikel 56.2). Om det krävs för kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet får Esma genomföra en platsundersökning utan förhandsanmälan (artikel 56.1).

Den som berörs av en platsundersökning som Esma utför är vid vite skyldig att underkasta sig undersökningen (artiklarna 56.4 och 61). Innan Esma fattar ett beslut att genomföra en platsundersökning ska samråd ske med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där platsundersökningen ska genomföras (artikel 56.3). För det fall den berörda parten motsätter sig en av Esma beslutad platsundersökning ska den behöriga myndigheten lämna nödvändigt bistånd för att undersökningen ska kunna genomföras och vid behov ska handräckning från verkställande myndighet begäras (artikel 56.7). Om en platsundersökning enligt tillämplig nationell rätt kräver tillstånd av en rättslig myndighet ska Esma ansöka om sådant tillstånd (artikel 56.8).

Motsvarande bestämmelser finns i EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (artiklarna 63 och 66) vilka även är tillämpliga på Esmas verksamhet enligt EU:s förordning om värdepapperisering (artikel 14.1).

En bestämmelse om handräckning bör införas

För att Sverige ska leva upp till sina åligganden enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer är det nödvändigt att den behöriga myndigheten, dvs. Finansinspektionen, kan begära handräckning av en verkställande myndighet om någon motsätter sig en platsundersökning som Esma vill genomföra. I enlighet med den bedömning som regeringen gjorde i förarbetena till lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering (se prop. 2012/13:72 s. 26–28 och prop. 2019/20:37 s. 40–42) bör det införas en bestämmelse i den nya kompletteringslagen som reglerar detta. Bestämmelsen om handräckning i den nya lagen bör utformas efter förebild av motsvarande bestämmelser i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (3 kap. 1 §) och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering (2 kap. 3 §). Det innebär att Kronofogdemyndigheten bör vara den myndighet som ska lämna handräckning för att platsundersökning enligt Esmas beslut ska kunna genomföras.

Vid handräckning bör bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelse som inte avser betalningsskyldighet, avhysning eller avlägsnande gälla. Detta innebär att utsökningsbalkens bestämmelser gäller i den utsträckning dessa är tillämpliga. Eftersom Esma enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska kunna genomföra kontroller på plats utan att i förväg meddela detta till den som kontrollen avser bör det i den nya lagen anges att Finansinspektionen har möjlighet

att begära att Kronofogdemyndigheten inte ska underrätta den hos vilken platsundersökning ska genomföras innan verkställighet sker.

Kronofogdemyndigheten har med stöd av utskökningsbalken befogenhet att vidta behövliga tvångsåtgärder och kan vid behov begära biträde av Polismyndigheten (2 kap. 17 § utskökningsbalken och 3 kap. 3 § utskökningsförordningen [1981:981]).

Något krav på tillstånd för platsundersökning eller handräckning inför att en platsundersökning inleds bör inte införas

Vid införandet av lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering bedömde regeringen att krav på tillstånd inför en platsundersökning eller handräckning inför en sådan platsundersökning inte skulle införas (se prop. 2012/13:72 s. 26–28 och prop. 2019/20:37 s. 40–42). Regeringen ansåg att det följer av EU-förordningarna att en domstolsprövning i så fall ska avse äktheten i Esmas beslut samt användningen av tvångsåtgärder och att den bedömningen inte får avse behovet av platsundersökning. Med hänsyn till den begränsade prövning som kan ske i nationell domstol eller hos annan rättslig myndighet och då ett beslut om platsundersökning kan överklagas i annan ordning framstod det enligt regeringens bedömning inte som motiverat att införa krav på nationell prövning i domstol eller vid annan rättslig myndighet. Regeringen konstaterade även att några platsundersökningar inte fick genomföras om en sådan undersökning skulle leda till röjandet av information som omfattas av rättsligt skydd.

EU:s förordning om europeiska gröna obligationer innehåller ett krav på att de befogenheter som tilldelas Esma, dess tjänstemän eller andra av Esma bemyndigade personer inte får användas för att kräva röjande av information och handlingar som omfattas av tystnadsplikt (artikel 57). De nu aktuella bestämmelserna rörande krav på tillstånd för platsundersökning i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer motsvarar dem i EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (artikel 60) som även är tillämpliga på verksamhet enligt EU:s förordning om värdepapperisering (artikel 14.1). I likhet med det som gäller enligt de EU-förordningarna kan ett beslut av Esma om platsundersökning enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer överklagas i annan ordning, dvs. till Europeiska unionens domstol (artikel 56.9). Det finns inte skäl att göra någon annan bedömning än den som gjordes när lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering infördes. Det bör därför inte införas något krav på tillstånd från en domstol eller annan rättslig myndighet innan det genomförs en platsundersökning eller innan handräckning lämnas vid en platsundersökning enligt den nya kompletteringslagen.

Regeringens bedömning: Av EU:s förordning om europeiska gröna obligationer följer att Finansinspektionen, på begäran av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), ska vidta vissa åtgärder för att stödja Esma. EU-förordningen kräver inte några lagstiftningsåtgärder i denna del.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ansvarar Esma för övervakning och tillsyn över externa granskare (artiklarna 22.1 och 39.1). Om Esma delegerar en utredningsuppgift eller utförandet av en platsundersökning till en behörig myndighet har den behöriga myndigheten samma befogenheter som Esma (artikel 56.6). Om Esma begär bistånd av en behörig myndighet vid en platsundersökning har också de tjänstemän som är anställda vid, bemyndigade eller utsedda av den behöriga myndigheten, de befogenheter som tillkommer Esma (artikel 56.5). Detta innebär att det följer direkt av EU-förordningen att Finansinspektionen, i egenskap av behörig myndighet enligt den förordningen, på begäran av Esma, ska vidta vissa åtgärder för att understödja Esma. Mot den bakgrunden motiverar de nu aktuella bestämmelserna i EU-förordningen inte några lagstiftningsåtgärder.

7 Ingripanden

7.1 Inledning

I avsnitt 6 behandlas Finansinspektionens tillsyns- och utredningsbefogenheter som syftar till att säkerställa att de personer som omfattas av EU:s förordning om europeiska gröna obligationer följer bestämmelserna i förordningen. Vid en överträdelse av regelverket aktualiseras i stället bestämmelser om ingripande genom sanktioner och andra administrativa åtgärder. Dessa behandlas i avsnitt 7.

I EU:s förordning om europeiska gröna obligationer anges vilka överträdelser av de materiella bestämmelserna som ska kunna leda till administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder, en s.k. överträdelsekatalog (artikel 49.1 a). Enligt förordningen ska medlemsstaterna också se till att det kan vidtas lämpliga sanktioner och andra administrativa åtgärder när någon underlåter att samarbeta eller uppfylla sina skyldigheter i samband med en utredning, en inspektion eller ett krav som sker med stöd av reglerna om den behöriga myndighetens tillsyns- och utredningsbefogenheter (artikel 49.1 b). Förordningen innehåller vidare en förteckning över de administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som den behöriga myndigheten åtminstone ska kunna besluta om, en s.k. sanktionskatalog (artikel 49.4 första stycket).

Vidare specificeras i förordningen den lägsta maximala sanktionsavgiften som ska kunna beslutas mot en juridisk person respektive en fysisk person (artikel 49.4 första stycket d–f och andra stycket). Det anges i förordningen att medlemsstaterna får föreskriva om andra sanktioner eller åtgärder och högre administrativa sanktionsavgifter än de som fastställs i förordningen (artikel 49.5). Medlemsstaterna får även besluta att inte fastställa några regler om de behöriga myndigheternas befogenhet att påföra administrativa sanktioner och vidta andra lämpliga administrativa åtgärder för överträdelser som redan är föremål för straffrättsliga påföljder enligt nationell rätt (artikel 49.2).

7.2 Överträdelser bör inte kriminaliseras

Regeringens bedömning: Det bör inte införas några bestämmelser om straffansvar för överträdelser av EU:s förordning om europeiska gröna obligationer.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska medlemsstaterna för överträdelser av förordningen i enlighet med sin nationella rätt fastställa att behöriga myndigheter ska ha rätt att påföra respektive vidta vissa närmare angivna administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder (artikel 49.1). Medlemsstaterna kan emellertid välja att inte införa sådana bestämmelser om överträdelserna är föremål för straffrättsliga påföljder enligt den nationella rätten (artikel 49.2). Detta innebär att medlemsstaterna har ett handlingsutrymme att, i stället för att införa administrativa sanktioner och andra åtgärder, kriminalisera överträdelser. Det finns inget i förordningen som hindrar att en medlemsstat har såväl administrativa som straffrättsliga sanktioner.

Svensk rätt innehåller inte någon straffrättslig reglering som tar sikte på de överträdelser som anges i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. Frågor om sanktioner på finansmarknadsområdet har varit föremål för överväganden vid genomförandet av eller anpassningen av svensk rätt till en rad EU-rättsakter, bl.a. EU:s prospektförordning (se prop. 2018/19:83 s. 86 och 87). Regeringen har bedömt att det inte är aktuellt att använda straffrättsliga sanktioner i stället för administrativa sanktioner. Inte heller när det gäller överträdelser av EU:s förordning om europeiska gröna obligationer finns det skäl att införa straffrättsliga sanktioner. Sanktionerna vid överträdelser av den förordningen bör därför vara av administrativt slag.

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska kunna ingripa mot en emittent som har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer genom att

1. inte fylla i ett faktablad eller säkerställa att en extern granskare lämnar ett positivt utlåtande över faktabladet,
2. inte utarbeta allokeringssrapporter, säkerställa att en extern granskare lämnar utlåtanden över dessa rapporter eller offentliggöra rapporterna och granskningarna,
3. inte utarbeta eller offentliggöra en konsekvensrapport,
4. inte offentliggöra ett prospekt,
5. inte på sin webbplats kostnadsfritt offentliggöra eller tillgängliggöra relevant information om den europeiska gröna obligationen,
6. inte underrätta de behöriga myndigheterna och Esmå om offentliggjord information på webbplatsen, eller
7. inte uppfylla kraven vid användning av frivilliga mallar för periodiska upplysningar.

I fråga om värdepapperiseringsobligationer ska Finansinspektionen kunna ingripa mot en originator som har åsidosatt någon av de skyldigheter som avses i punkterna 1–3, 5 och 6 ovan. Detsamma ska gälla om originatorn har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att

- inte lämna en förklaring i faktabladet om uteslutande av vissa värdepapperiserade exponeringar, eller
- inte lämna vissa upplysningar som specifikt rör värdepapperiseringsobligationer och deras miljöegenskaper i prospektet, faktabladet eller allokeringssrapporterna.

Finansinspektionen ska även kunna ingripa mot ett specialföretag för värdepapperisering som har åsidosatt någon av de skyldigheter som avses i punkterna 4–6 ovan. Detsamma ska gälla om specialföretaget för värdepapperisering har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att inte lämna vissa upplysningar som specifikt rör värdepapperiseringsobligationer och deras miljöegenskaper i prospektet, faktabladet eller allokeringssrapporterna.

Finansinspektionen ska inte ingripa om överträdelser omfattas av ett föreläggande som har förenats med vite och en ansökan om utdömande av vitet har gjorts.

Promemorians förslag överensstämmer i allt väsentligt med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Finansinspektionen* anser att det bör förtydligas i vissa bestämmelser att de skyldigheter som kan föranleda ett ingripande följer av EU-förordningen. *Sveriges advokatsamfund* pekar på att även lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning innehåller bestämmelser om ingripande mot en emittent som åsidosätter sina skyldigheter att offentliggöra ett prospekt (5 kap. 1 §). Enligt Advokatsamfundet innebär förslaget därmed en risk för att någon ska prövas två gånger för samma sak på ett sätt som strider mot dubbelprövningsförbudet. Advokatsamfundet framför också att om en

Prop. 2024/25:21 ingripandemöjlighet måste införas i nationell rätt så torde den potentiella överträdelsen bestå i att en emittent använder beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” utan att förutsättningarna enligt EU-förordningen är uppfyllda.

Skälen för regeringens förslag

De överträdelser som kan leda till sanktioner bör anges i kompletteringslagen

Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska medlemsstaterna ge behöriga myndigheter befogenhet att vidta lämpliga administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder avseende vissa överträdelser (artikel 49.1). Sanktionerna ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

De angivna överträdelserna avser dels skyldigheter enligt materiella bestämmelser (artikel 49.1 a), dels skyldigheter i samband med den behöriga myndighetens tillsyn (artikel 49.1 b). Enligt förordningen ska överträdelser av de materiella bestämmelserna kunna föranleda ingripanden. På motsvarande sätt som i flera andra lagar på finansmarknadsområdet bör de överträdelser som ska kunna föranleda ett ingripande anges i den nya kompletteringslagen (se t.ex. 5 kap. 2 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning och 5 kap. 1 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning). Som *Finansinspektionen* påpekar bör kompletteringslagen utformas så att det tydligt framgår att de skyldigheter som kan leda till ett ingripande om de inte fullgörs följer av EU-förordningen.

Skyldigheter avseende transparens och extern granskning

Överträdelsekatalogen i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer omfattar samtliga bestämmelser i avdelning II kapitel 2 (artiklarna 10–15). De behöriga myndigheterna ska emellertid inte utöva tillsyn över att artikel 13, som avser statliga emittenter, följs (se artikel 44.3).

De aktuella bestämmelserna ställer krav på transparens och extern granskning. Bestämmelserna innefattar en skyldighet för emittenten att fylla i ett särskilt faktablad för europeiska gröna obligationer (artikel 10). Emittenten ska också säkerställa att faktabladet före emissionen har varit föremål för en granskning med ett positivt utlåtande från en extern granskare. Efter emissionen är emittenten skyldig att utarbeta allokeringssrapporter som visar att de medel som emissionen tillfört har använts i enlighet med förordningen och det ifyllda faktabladet (artikel 11). Emittenten ska också säkerställa att det sker en extern granskning av vissa allokeringssrapporter och att dessa granskningar offentliggörs inom viss tid. Emittenten har vidare en skyldighet att minst en gång under obligationens löptid utarbeta och offentliggöra en konsekvensrapport avseende miljöpåverkan i samband med användningen av de medel som emissionen tillfört (artikel 12). Emittenten kan begära en extern granskning av konsekvensrapporten och har i sådana fall en skyldighet att offentliggöra granskningen (artikel 15.1 första stycket h).

Bestämmelserna innefattar en skyldighet för emittenten att offentliggöra ett prospekt enligt EU:s prospektförordning med viss kompletterande

information avseende europeiska gröna obligationer (artikel 14 i EU-förordningen). Skyldigheten gäller endast om emittenten använder beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB”. Som *Sveriges advokatsamfund* påpekar består en överträdelse alltså i att emittenten använder dessa beteckningar utan att följa kraven på offentliggörande av ett prospekt. Regeringen anser inte att den föreslagna lagtexten behöver förtydligas eftersom kompletteringslagen hänvisar till emittentens skyldigheter enligt EU-förordningen. Förordningen reglerar en frivillig standard och anger vilka skyldigheter som gäller för den som väljer att använda de aktuella beteckningarna.

Slutligen finns bestämmelser om att emittenten är skyldig att på sin webbplats kostnadsfritt offentliggöra eller tillgängliggöra följande: faktablad, allokeringsrapporter, externa granskningar av faktablad och allokeringsrapporter, konsekvensrapporter samt, i tillämpliga fall, granskningar av konsekvensrapporter, kapitalutgiftsplanen och en länk till prospektet (artikel 15.1–15.3). Emittenten är dessutom skyldig att inom viss tid underrätta behöriga myndigheter och Esmå om offentliggörandet av dokumenten (artikel 15.4 och 15.5).

Skyldigheter vid användning av frivilliga mallar för periodiska upplysningar

Överträdelsekatalogen i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer omfattar vissa skyldigheter för emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara eller hållbarhetslänkade obligationer (artikel 21). Enligt förordningen får emittenter i dessa fall lämna periodiska upplysningar efter emissionen med hjälp av gemensamma mallar. Med användningen av de gemensamma mallarna följer en skyldighet att lämna vissa uppgifter. Bristande efterlevnad ska kunna leda till ingripanden av Finansinspektionen som ska utöva tillsyn till och med obligationens förfallodag.

Skyldigheter när det gäller värdepapperiseringsobligationer

Överträdelsekatalogen i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer anger skyldigheter för emittenter (artikel 49.1 a). Förordningen omfattar även värdepapperiseringsobligationer som använder beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” (se definitionen i artikel 2.22). I dessa fall ska hänvisningen i överträdelsekatalogen till ”emittent” tolkas som en hänvisning till ”originator” eller ”specialföretag för värdepapperisering” (artikel 16.2). Om de värdepapperiserade exponeringarna skapas av flera originatorer gäller enligt förordningen särskilda bestämmelser om deras ansvar (artikel 16.3).

I EU-förordningen anges vilka skyldigheter i överträdelsekatalogen som gäller för originatorer respektive specialföretag för värdepapperisering (artikel 16). Originatorn är ansvarig för rapportering och granskning (artiklarna 10–12). Specialföretaget för värdepapperisering ansvarar för att offentliggöra ett prospekt för europeiska gröna obligationer (artikel 14). Originatorn eller specialföretaget för värdepapperisering ansvarar för att de dokument som ska upprättas också offentliggörs i en viss ordning samt att behöriga myndigheter och Esmå underrättas (artikel 15). Förordningen får förstås på så sätt att det är tillräckligt att vart och ett av kraven enligt

artikeln uppfylls av antingen originatorn eller specialföretaget för värdepapperisering. Eftersom ansvarsfördelningen inte är närmare reglerad i denna del bör Finansinspektionen ha möjlighet att ingripa mot båda aktörerna. Finansinspektionen får med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet avgöra om ett ingripande ska ske mot båda aktörerna eller endast någon av dem.

För värdepapperiseringsobligationer gäller vissa särskilda krav på upplysningslämnande och uteslutande. Enligt EU-förordningen är originatorn skyldig att lämna en förklaring i faktabladet om att vissa värdepapperiserade exponeringar uteslutits (artikel 18.3). Vidare ska upplysningar lämnas som specifikt rör värdepapperiseringsobligationer och deras miljöegenskaper i prospekt, faktablad och allokeringsrapporter (artikel 19). Förordningen får förstås på så sätt att artikeln innehåller skyldigheter som kan gälla en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering. Eftersom ansvarsfördelningen inte är närmare reglerad bör Finansinspektionen även i denna del ha möjlighet att ingripa mot båda aktörerna.

Överträdelsen omfattas av ett föreläggande som har förenats med vite

Som berörs i avsnitt 6.2 får begreppet straff i den mening som avses i Europakonventionen även anses omfatta t.ex. vite. Om Finansinspektionen har ansökt om utdömande av vite bör det därför inte vara möjligt att besluta om en sanktion för samma sak (jfr prop. 2016/17:22 s. 227 och 228). I avsnitt 6.4 föreslås att Finansinspektionen ska kunna förbjuda erbjudanden av europeiska gröna obligationer eller upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad, om det finns skäl原因 anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet strider mot vissa angivna bestämmelser i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. Ett beslut om förbud kan gälla tillfälligt under tio dagar eller tills vidare. Om ett sådant förbuds föreläggande förenas med vite och det inte följs, bör Finansinspektionen välja mellan att ansöka om utdömande av vitet eller att ingripa mot överträdelsen (jfr samma prop. s. 228). Det samma bör gälla de förbud att emittera europeiska gröna obligationer som föreslås i avsnitt 7.4.3 nedan. Det bör därför tas in en bestämmelse i den nya kompletteringslagen om att ingripande inte får ske om överträdelsen omfattas av ett föreläggande som har förenats med vite och en ansökan om utdömande av vitet har gjorts. Bestämmelsen bör vara tillämplig även när en annan myndighet har ansökt om utdömande av vite för samma överträdelse. Så skulle kunna vara fallet om Konsumentombudsmannen (som är en funktion inom Konsumentverket) ansöker hos Patent- och marknadsdomstolen om utdömande av vite i anledning av en överträdelse av ett förbud mot marknadsföring med stöd av marknadsföringslagen (se avsnitt 6.5).

Dubbelbestraffningsförbudet och EU:s prospektförordning

Regeringen föreslår att Finansinspektionen ska kunna ingripa mot en emittent, eller i förekommande fall ett specialföretag för värdepapperisering, som åsidosätter sina skyldigheter genom att inte offentliggöra ett prospekt enligt artikel 14 i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. Av den artikeln följer att en emittent för att få använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” som huvudregel

ska offentliggöra ett prospekt enligt EU:s prospektförordning. Prospektet ska också innehålla vissa kompletterande uppgifter enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer.

Som *Sveriges advokatsamfund* påpekar innehåller även lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning bestämmelser om ingripande mot en emittent som har åsidosatt sina skyldigheter genom att inte offentliggöra ett prospekt (5 kap. 1 § 3). I likhet med Advokatsamfundet bedömer regeringen att det aktuella förslaget innebär att det i vissa fall skulle kunna uppkomma parallella ingripandemöjligheter. Så skulle kunna vara fallet t.ex. om en emittent av en europeisk grön obligation inte offentliggör ett prospekt trots att det finns en skyldighet att göra det enligt både EU:s förordning om europeiska gröna obligationer och EU:s prospektförordning. Regeringen ser inget hinder mot en sådan ordning i och för sig. Om ett förfarande skulle anses strida mot flera författningar bör Finansinspektionen kunna välja det ingripande som framstår som mest ändamålsenligt (jfr prop. 2016/17:22 s. 205).

Advokatsamfundet framhåller även att de parallella ingripandemöjligheterna riskerar att komma i konflikt med dubbelstraffningsförbudet i Europakonventionen och EU:s rättighetsstadga. Detta förbud innebär bl.a. att ingen får lagföras eller straffas på nytt i en brottmålsrättegång i samma stat för ett brott för vilket han eller hon redan blivit slutligt frikänd eller dömd i enlighet med lagen och rättegångsordningen i denna stat (se t.ex. redogörelsen i prop. 2016/17:162 s. 545–550). Även vissa administrativa sanktioner som sanktionsavgifter kan vara att bedöma som straff vid tillämpningen av reglerna om dubbelstraffningsförbudet. Eftersom sådana sanktioner kommer att kunna beslutas enligt både den nya kompletteringslagen och kompletteringslagen till EU:s prospektförordning kan det inte uteslutas att de parallella ingripandemöjligheterna skulle kunna aktualisera frågor om dubbelstraffningsförbudet. Regeringen bedömer emellertid att sådana situationer endast skulle kunna uppkomma i undantagsfall. I den mån frågorna aktualiseras ska myndigheter som tillämpar lagstiftningen beakta dubbelstraffningsförbudet med utgångspunkt i omständigheterna i det enskilda fallet.

Skyldigheter till följd av Finansinspektionens tillsyns- och utredningsbefogenheter

Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska medlemsstaterna ge behöriga myndigheter befogenhet att påföra lämpliga sanktioner även i de fall någon underlåter att samarbeta eller uppfylla sina skyldigheter i samband med en utredning, inspektion eller ett krav från den behöriga myndigheten (artikel 49.1 b). Den behöriga myndighetens tillsyns- och utredningsbefogenheter ska enligt EU-förordningen inbegripa bl.a. att inhämta dokument och utföra platsundersökningar (artikel 45.1). Den uppräknade av administrativa sanktioner och åtgärder som finns i förordningen omfattar dock inte överträdelse som avser skyldigheten att samarbeta med den behöriga myndigheten utan avser andra skyldigheter enligt förordningen (artikel 49.4). Medlemsstaterna har därför möjlighet att själva avgöra vilka åtgärder som ska få vidtas i sådana fall. I avsnitt 6 föreslås sådana åtgärder i form av en möjlighet för Finansinspektionen att i vissa fall förelägga vite. Det motsvarar den ordning som finns i andra

lagar på finansmarknadsområdet, bl.a. lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (se prop. 2018/19:83 s. 95). Någon ytterligare ingripandemöjlighet krävs inte i den nya kompletteringslagen.

7.4 Administrativa sanktioner och åtgärder

7.4.1 Föreläggande att vidta rättelse

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska få förelägga den som har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer att inom viss tid vidta en viss åtgärd för att komma till rätta med situationen eller upphöra med ett visst agerande.

Ett beslut om föreläggande ska få förenas med vite.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt sanktionskatalogen i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska den behöriga myndigheten kunna kräva att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med det agerande som utgör en överträdelse (artikel 49.4 första stycket b). En liknande regel finns bl.a. i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (artikel 30.2 första stycket a) och EU:s prospektförordning (artikel 38.2 b).

Eftersom en överträdelse även kan bestå i underlåtenhet att uppfylla vissa krav, är det rimligt att den behöriga myndigheten också kan ålägga den ansvarige att vidta en positiv åtgärd för att uppfylla kraven i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer (jfr prop. 2016/17:22 s. 206 och 207 och prop. 2018/19:83 s. 96 och 97). Det kan exempelvis röra sig om ett föreläggande om att offentliggöra ett faktablad, en allokeringsrapport eller en konsekvensrapport och granskningar och bedömningar av sådana dokument (artikel 45.1 första stycket a–d). Den behöriga myndigheten ska även kunna kräva att emittenter tar med de uppgifter som avses i bilagorna I–III i de nyssnämnda dokumenten och att emittenter på sin webbplats offentliggör ett beslut som den behöriga myndigheten har fattat (artikel 45.1 första stycket a, c, d och l). Detsamma ska gälla originatorer och specialföretag för värdepapperisering när det är fråga om värdepapperiseringsobligationer som betecknas som ”europeiska gröna obligationer” eller ”EuGB” (artikel 16.2).

Det bör införas en bestämmelse i den nya kompletteringslagen som ger Finansinspektionen möjlighet att förelägga den som har överträtt de ovan angivna bestämmelserna i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer att inom viss tid vidta en viss åtgärd för att komma till rätta med situationen eller att upphöra med ett visst agerande. Bestämmelsen bör utformas efter förebild av motsvarande bestämmelser i andra lagar på finansmarknadsområdet (se t.ex. 5 kap. 3 § första stycket 1 lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning och

5 kap. 4 § första stycket 1 lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning). Prop. 2024/25:21

Enligt EU-förordningen ska hänvisningar till emittent tolkas som hänvisningar till originatorer och specialföretag för värdepapperisering när det gäller värdepapperiseringsobligationer som betecknas ”europeiska gröna obligationer” eller ”EuGB” (artikel 16). Den nu föreslagna bestämmelsen i kompletteringslagen bör således även omfatta originatorer och specialföretag för värdepapperisering.

I likhet med det som gäller enligt motsvarande bestämmelser i andra lagar på finansmarknadsområdet bör ett beslut om föreläggande få förenas med vite.

7.4.2 Anmärkning

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska få besluta om anmärkning mot den som har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt sanktionskatalogen i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska den behöriga myndigheten kunna besluta om ett offentligt utlåtande med uppgift om den ansvariga fysiska eller juridiska personen och överträdelsens karaktär i enlighet med artikel 45.1 första stycket 1 (artikel 49.4 första stycket a). En regel med liknande innebörd finns bl.a. i marknadsmissbruksförordningen (artikel 30.2 första stycket c) och EU:s prospektförordning (artikel 38.2 a). I lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (5 kap. 3 § 2, se prop. 2016/17:22 s. 208 och 209) och i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (5 kap. 4 § första stycket 2, se prop. 2018/19:83 s. 97) används termen anmärkning för denna ingripandeåtgärd.

I flera lagar på finansmarknadsområdet, som reglerar vissa företag under tillsyn, är varning en ingripandeåtgärd som används för allvarliga överträdelser som alternativ till återkallelse av ett företags tillstånd (se t.ex. 15 kap. 1 § lagen [2004:297] om bank- och finansieringsrörelse och 25 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden). Åtgärden anmärkning finns också, men används då för överträdelser som inte är så allvarliga att de kan resultera i en återkallelse av tillståndet. Återkallelse av tillstånd är inte en möjlig ingripandeåtgärd enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer eftersom regleringen inte riktar sig enbart till företag under tillsyn (jfr även prop. 2018/19:83 s. 97). Det är därför lämpligt att i den nya kompletteringslagen, på samma sätt som i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning, införa anmärkning som en ingripandeåtgärd. Anmärkning bör främst komma i fråga för mindre allvarliga överträdelser. En mer allvarlig överträdelse av förordningen bör medföra en sanktionsavgift (se avsnitt 7.4.5).

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska få förbjuda en emittent att emittera europeiska gröna obligationer under en viss tid, högst ett år, om emittenten allvarligt och vid upprepade tillfällen har åsidosatt någon av sina skyldigheter enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer.

Om en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering allvarligt och vid upprepade tillfällen har åsidosatt någon av sina skyldigheter enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska Finansinspektionen få förbjuda originatorn eller specialföretaget för värdepapperisering att under en viss tid, högst ett år, genomföra emission av europeiska gröna värdepapperiseringsobligationer.

Ett förbud att emittera europeiska gröna obligationer ska få förenas med vite.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer får den behöriga myndigheten förbjuda en emittent att emittera europeiska gröna obligationer under en tidsperiod som inte överstiger ett år om emittenten upprepade gånger och på ett allvarligt sätt har överträtt sina skyldigheter enligt artiklarna 10–12, 14 och 15 i förordningen (artikel 45.1 första stycket m). Den behöriga myndigheten får även, i form av en administrativ sanktionsåtgärd, besluta att förbjuda emission av europeiska gröna obligationer under en tidsperiod om högst ett år om emittenten har överträtt sina skyldigheter enligt artikel 10, 11, 12, 14, 15 eller 21 i förordningen (artikel 49.1 a och 49.4 första stycket c). Bestämmelserna är således delvis överlappande. Det är därför lämpligt att införa en bestämmelse i kompletteringslagen som omfattar såväl den behöriga myndighetens tillsynsbefogenhet som ingripandebefogenhet enligt EU-förordningen.

I lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning har en liknande tillsynsbefogenhet enligt EU:s prospektförordning, som innebär en möjlighet för den behöriga myndigheten att besluta att ett prospekt inte ska godkännas under fem år, införts i lagen som en ingripandemöjlighet för Finansinspektionen (5 kap. 5 §, se prop. 2018/19:83 s. 97 och 98). På motsvarande sätt bör Finansinspektionens möjlighet att, under vissa angivna förutsättningar, förbjuda emission av europeiska gröna obligationer utgöra en administrativ sanktionsåtgärd. Ett sådant förbud ska kunna beslutas om en emittent har överträtt någon av de bestämmelser i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer som den är skyldig att följa. Om bestämmelsen i stället skulle utgöra en tillsynsbefogenhet i den nya kompletteringslagen skulle det innebära att den som har överträtt EU-förordningen och fått besked om ett ingripande, vid ett senare tillfälle skulle kunna bli föremål för ytterligare åtgärder, i form av ett förbud att emittera europeiska gröna obligationer (se samma prop.). Det blir inte förutsebart för emittenten. Det är därför lämpligt att utforma bestämmelsen som en administrativ sanktionsåtgärd i kompletteringslagen som innebär att Finansinspektionen ska kunna förbjuda en emittent att, under en viss

tid om högst ett år, emittera europeiska gröna obligationer om emittenten allvarligt och vid upprepade tillfällen har åsidosatt någon av sina skyldigheter enligt EU-förordningen.

När det gäller värdepapperiseringsobligationer som betecknas som ”europeiska gröna obligationer” eller ”EuGB” ska hänvisningar i EU-förordningen till emittent tolkas som hänvisningar till originatorer och specialföretag för värdepapperisering (artikel 16). Enligt EU-förordningen ska den behöriga myndigheten alltså få vidta motsvarande åtgärder gentemot ett specialföretag för värdepapperisering och en originator om de har överträtt sina skyldigheter i artikel 10, 11, 12, 14, 15, 18 eller 19 i förordningen. Av EU-förordningen framgår vidare att vid traditionell värdepapperisering är emittenten av obligationerna ett specialföretag för värdepapperisering som är juridiskt åtskilt från originatorn (skäl 31). Originatorn i sin tur använder de medel som emissionen tillför för att allokera finansieringen i ekonomisk verksamhet. När det gäller emission av europeiska gröna obligationer som utgörs av värdepapperiseringsobligationer delar således originatorn och specialföretaget för värdepapperisering på de motsvarande skyldigheter som emittenten har. Specialföretaget för värdepapperisering är därmed skyldigt att upprätta prospekt medan originatorn är skyldig att upprätta och genomföra en granskning av ett faktablad, en allokeringsrapport och en konsekvensrapport samtidigt som de delar på skyldigheten att offentliggöra informationen. Ett förbud att genomföra emission av europeiska gröna värdepapperiseringsobligationer bör alltså kunna komma i fråga om såväl specialföretaget för värdepapperisering som originatorn har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen och bör därför omfatta såväl specialföretaget för värdepapperisering som originatorn. En bestämmelse som ger Finansinspektionen möjlighet att fatta ett sådant beslut bör tas in i kompletteringslagen.

Ett förbud att emittera europeiska gröna obligationer eller europeiska gröna värdepapperiseringsobligationer bör få förenas med vite.

7.4.4 Förbud att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB”

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska få förbjuda en emittent, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” om emittenten, originatorn eller specialföretaget för värdepapperisering inte följer ett föreläggande att offentliggöra ett beslut om ingripande som har fattats av Finansinspektionen.

Ett förbud att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” ska få förenas med vite.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska den behöriga myndigheten få offentliggöra att en emittent inte längre uppfyller sina skyldigheter i artikel 3 i EU-förordningen när det gäller användningen av beteckningen ”europeisk grön

obligation” eller ”EuGB” (artikel 45.1 första stycket n). Beslutet får fattas tre månader efter att den behöriga myndigheten har krävt att emittenten på sin webbplats ska offentliggöra att denne inte fullgör sina skyldigheter enligt EU-förordningen och, som det får förstås, emittenten inte offentliggör informationen. Enligt EU-förordningen gäller vidare att det som sägs om emittent i förordningen även ska gälla originatorer och specialföretag för värdepapperisering när det gäller värdepapperiseringsobligationer som betecknas som ”europeiska gröna obligationer” eller ”EuGB” (artikel 16).

Enligt EU-förordningen ska den behöriga myndigheten offentliggöra ett beslut om ingripande mot en emittent, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering (artikel 52). I avsnitt 7.4.1 föreslås att Finansinspektionen ska kunna kräva att en emittent, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering offentliggör ett beslut om ingripande genom att Finansinspektionen förelägger aktören att vidta rättelse om beslutet inte offentliggörs. Om Finansinspektionen förelägger en emittent, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering att vidta rättelse genom att offentliggöra ett ingripandebeslut på sin webbplats och föreläggandet inte följs, bör Finansinspektionen ha möjlighet att förbjuda aktören att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” för den aktuella obligationen. Finansinspektionen bör lämpligen kunna ge aktören möjlighet att vidta rättelse inom tre månader innan ett förbud meddelas. Ett beslut om ett sådant föreläggande föreslås få förenas med vite (avsnitt 7.4.1).

Som framgår av avsnitt 7.3 får ett ingripande inte ske om en överträdelse omfattas av ett föreläggande som har förenats med vite och en ansökan om utdömande av vitet har gjorts (jfr prop. 2016/17:22 s. 228). Om Finansinspektionen förelägger en emittent, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering att offentliggöra ett beslut om ett ingripande och förenar föreläggandet med vite som inte följs, bör Finansinspektionen välja mellan att antingen ansöka om utdömande av vitet eller att förbjuda aktören att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB”. Hänsyn bör här tas till EU-förordningens krav på förbud att använda beteckningen i sådana situationer.

Ett förbud som föreslås i detta avsnitt bör, i likhet med beslut som föreslås i andra avsnitt, få förenas med vite.

7.4.5 Sanktionsavgifter

Regeringens förslag: Sanktionsavgiften för en juridisk person vid överträdelser av EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska kunna fastställas till högst det högsta av

1. ett belopp som per den 20 december 2023 i svenska kronor motsvarade 500 000 euro,
2. en halv procent av den juridiska personens omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå, eller
3. två gånger den vinst som den juridiska personen gjort till följd av överträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Om överträdelsen har skett under den juridiska personens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, ska omsättningen få uppskattas.

Sanktionsavgiften för en fysisk person ska kunna fastställas till högst det högsta av

1. ett belopp som per den 20 december 2023 i svenska kronor motsvarade 50 000 euro, eller
 2. två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av överträdelsen, om beloppet går att fastställa.
- Avgiften ska tillfalla staten.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Vasakronan* framför att för höga sanktionsavgifter riskerar att leda till att många företag avstår från att ge ut europeiska gröna obligationer och att de föreslagna sanktionsavgifterna därför bör sänkas.

Skälen för regeringens förslag

Olika beräkningsgrunder

Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska den behöriga myndigheten ha befogenhet att besluta om sanktionsavgifter för överträdelser av de artiklar i förordningen som räknas upp i överträdelsekatalogen (artikel 49.4 första stycket d–f och andra stycket). Alternativa beräkningssätt för sanktionsavgifterna anges. Avgifterna anges som minsta maximibelopp, dvs. medlemsstaterna får fastställa högre nivåer och även ytterligare sanktioner (artikel 49.5). Liknande regler finns i bl.a. marknadsmissbruksförordningen (artikel 30.2) och EU:s prospektförordning (artikel 38.2).

De sanktionsavgifter som ska kunna tas ut vid överträdelser av bestämmelserna i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska kunna tillämpas på en mängd olika överträdelser, på fysiska personer och företag av olika storlekar och med olika stora ekonomiska resurser och i samtliga medlemsstater. Maximibeloppen är således dimensionerade för att vara tillräckligt effektiva, proportionerliga och avskräckande och kunna uppväga eventuella vinster som en person har gjort genom att överträda bestämmelserna i förordningen.

En beräkningsmetod, som gäller oavsett om det är fråga om en fysisk eller en juridisk person, innebär att avgiften fastställs till högst två gånger den vinst som uppkommit alternativt den förlust som undvikits genom överträdelsen, om dessa belopp kan fastställas (artikel 49.4 första stycket d). För juridiska personer finns ytterligare två alternativa beräkningsmetoder för avgifterna. Sanktionsavgiften ska kunna uppgå till det som är högst av 500 000 euro eller 0,5 procent av den juridiska personens totala årliga omsättning enligt det senaste bokslut som har godkänts av ledningsorganet (artikel 49.4 första stycket e). Om den juridiska personen är ett moderbolag eller ett dotterbolag till ett moderbolag som är skyldigt att upprätta koncernredovisning enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europa-

parlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt tillämplig unionsrätt på redovisningsområdet i den senast tillgängliga koncernredovisning som godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderbolaget (artikel 49.4 andra stycket i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer).

Lagrådet noterar att begreppet omsättning inte förekommer i någon av årsredovisningslagarna. Enligt Lagrådets mening finns det anledning att i det fortsatta lagstiftningsarbetet ytterligare förtydliga vad som ska avses med omsättning. Lagrådet noterar också att den relevanta omsättningen enligt förslaget är omsättningen ”närmast föregående räkenskapsår”, medan det i EU-förordningen anges att sanktionsavgiften ska motsvara årsomsättningen ”enligt den senaste tillgängliga redovisning som har godkänts av ledningsorganet” (artikel 49.4 första stycket e). Lagrådet påpekar att det inte alltid kommer att finnas någon redovisning avseende föregående räkenskapsår och att Finansinspektionen i sådana fall måste uppskatta omsättningen enligt den föreslagna bestämmelsen i 3 kap. 8 § kompletteringslagen. Enligt Lagrådet kan det ifrågasättas om detta är en ändamålsenlig ordning och den förefaller dessutom avvika från avsikten i EU-förordningen. Lagrådet föreslår därför en alternativ formulering av bestämmelsen i 3 kap. 7 § första stycket 1 b enligt vilken den relevanta omsättningen ska vara omsättningen ”enligt den senaste årsredovisning som den juridiska personens ledningsorgan har beslutat”.

I EU-förordningen preciseras inte begreppet omsättning. Det har i tidigare lagstiftningsärenden konstaterats att samma begrepp i andra EU-rättsakter på finansmarknadsområdet kan avse olika saker beroende på vilken typ av företag som ett ingripande riktas mot. Frågan om vilka poster i ett företags redovisning som ska ingå i beräkningen av omsättningen har därför fått avgöras utifrån tillämpliga redovisningsregler, dvs. de EU-rättsliga redovisningsdirektiven och hur de har genomförts i nationell rätt (se prop. 2016/17:162 s. 595–602). Det sagda innebär att det finns tre typer av omsättning: omsättning från verksamhet som redovisas enligt årsredovisningslagen (1995:1554), omsättning från verksamhet som redovisas enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och omsättning från verksamhet som redovisas enligt lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. Som Lagrådet berör förekommer begreppet nettoomsättning numera i alla årsredovisningslagar. När det gäller kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag används begreppet nettoomsättning emellertid inte i redovisningen (resultaträkningen). Dessa företag redovisar i stället olika intäktsposter. När det gäller företag som tillämpar årsredovisningslagen används visserligen begreppet nettoomsättning i redovisningen, men lagstiftaren har ansett att även posten övriga intäkter bör ingå i den omsättning som ska ligga till grund för en sanktionsavgift. Vilka närmare poster som bör ingå i omsättningen när den beräknas enligt de olika redovisningslagarna har behandlats mer utförligt i förarbetena till andra lagar på finansmarknadsområdet (se redogörelsen i prop. 2016/17:162 s. 764 och 765). Regeringen gör inte någon annan bedömning i det nu aktuella fallet.

När det gäller frågan om vilken redovisning som ska ligga till grund för beräkningen konstaterar regeringen att den föreslagna bestämmelsen är

utformad på samma sätt som motsvarande bestämmelser i ett flertal andra lagar på finansmarknadsområdet (se t.ex. 5 kap. 6 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning och 5 kap. 6 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning). Även i dessa lagar används uttrycket ”närmast föregående räkenskapsår”, trots att det avviker från ordalydelsen i de berörda EU-rättsakterna. Som Lagrådet påpekar kan ”närmast föregående” anses ha en mer inskränkt betydelse än ”senaste tillgängliga”. Det finns emellertid inget hinder mot att den senaste tillgängliga redovisningen används vid en uppskattning enligt bestämmelsen i 3 kap. 8 § kompletteringslagen. En sådan ordning bör ligga väl i linje med EU-förordningen. Med hänsyn till detta och intresset av enhetliga regler på finansmarknadsområdet anser regeringen att bestämmelsen i 3 kap. 7 § första stycket 1 b kompletteringslagen inte bör formuleras enligt Lagrådets förslag.

För fysiska personer finns en ytterligare beräkningsgrund utöver den vinst som gjorts eller förlust som undvikits. Sanktionsavgifterna ska kunna uppgå till högst 50 000 euro (artikel 49.4 första stycket f i EU-förordningen).

För att de sanktioner som ska kunna påföras vid överträdelser av EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska uppfylla de krav som anges i EU-förordningen, bör sanktionsavgifterna i kompletteringslagen motsvara de belopp som anges i förordningen. Det är visserligen möjligt att fastställa ett ännu högre maximibelopp än så (artikel 49.5). Det har dock inte framkommit några skäl som motiverar högre maximibelopp. *Vasakronan* anser att de föreslagna sanktionsavgifterna är för höga och bör sänkas. Regeringen kan dock konstatera att EU-förordningen inte ger utrymme för medlemsstaterna att fastställa lägre maximibelopp. Bestämmelserna i kompletteringslagen bör utformas efter förebild av liknande bestämmelser i andra lagar på finansmarknadsområdet (se t.ex. 25 kap. 9 och 9 a §§ lagen om värdepappersmarknaden, 5 kap. 6–8 §§ lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning och 5 kap. 6 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning).

Sanktionsavgiften ska beräknas utifrån kursvärdet vid dagen för ikraftträdandet av EU:s förordning om europeiska gröna obligationer, dvs. den 20 december 2023. I fråga om vilken valutakurs som bör tillämpas vid omräkning mellan euro och svenska kronor har i detta sammanhang i flera fall hänvisats till den s.k. fixingkursen (se t.ex. prop. 2016/17:162 s. 564, där dock begreppet mittkurs används). Fixingkursen fastställs numera av Europeiska centralbanken och räknas om av Riksbanken till en kurs mot svenska kronor. Därefter publiceras kursen på Riksbankens webbplats varje svensk bankdag. Det är lämpligt att tillämpa denna fixingkurs för omräkning av sanktionsavgiften även enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. Enligt fixingkursen den 20 december 2023 motsvarade 1 euro 11,129 svenska kronor. Eftersom EU:s förordning om europeiska gröna obligationer knyter sanktionsavgiftsbeloppet till eurons kurs ett visst angivet datum kommer den valutakurs som ligger till grund för omräkning mellan euro och svenska kronor inte att förändras.

Som framgår ovan ska omsättningen, när den juridiska personen ingår i en koncern, beräknas utifrån koncernredovisningen. I liknande bestämmelser i andra lagar på finansmarknadsområdet preciseras EU-rättsakternas regler om sanktionsavgifter när en juridisk person ingår i en koncern på så sätt att det anges att omsättningen i förekommande fall ska bestämmas utifrån ”motsvarande omsättning på koncernnivå” (se t.ex. 25 kap. 9 § lagen om värdepappersmarknaden och 5 kap. 6 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning). Avsikten är att omsättning från verksamhet i koncernen som redovisas utifrån samma redovisningsregler ska ligga till grund för beräkningen av den högsta sanktionsavgiften (se prop. 2016/17:162 s. 600–602 och prop. 2018/19:83 s. 101). Bestämmelsen i den nya kompletteringslagen bör utformas på samma sätt.

Uppgifter om omsättningen saknas eller är bristfälliga

I flera lagar på finansmarknadsområdet finns det bestämmelser som tar sikte på en situation där en överträdelse av en juridisk person har ägt rum under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga (se t.ex. 25 kap. 9 § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden, 5 kap. 9 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning och 5 kap. 7 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning). Det anges att i sådana fall får en uppskattning av omsättningen göras. Det är sålunda endast i de fall det, av de skäl som anges i bestämmelserna, inte går att beräkna avgiftens storlek som en uppskattad omsättning får läggas till grund för sanktionsavgiftens storlek. En motsvarande bestämmelse bör införas i den nya kompletteringslagen.

7.4.6 Omständigheter som ska vara styrande vid beslut om sanktioner

Regeringens förslag: Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den pågått. Särskild hänsyn ska tas till graden av ansvar för den som har begått överträdelsen och skador som uppkommit till följd av överträdelsen.

Därutöver ska Finansinspektionen i försvårande riktning beakta om den som har begått överträdelsen tidigare har begått en överträdelse. Vid den bedömningen ska särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna. Finansinspektionen ska i förmildrande riktning beakta om den som har begått överträdelsen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat inspektionens utredning av överträdelsen och om den personen har vidtagit åtgärder efter överträdelsen för att undvika att den upprepas.

De omständigheter som ska vara styrande vid valet av ingripande ska beaktas även vid bestämmande av sanktionsavgifternas storlek. Utöver detta ska särskild hänsyn också tas till den berörda personens finansiella ställning och den vinst som personen gjort till följd av överträdelsen.

Finansinspektionen ska få avstå från ingripande om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om personen i fråga vidtar rättelse, om något annat organ har vidtagit åtgärder mot personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga eller om det finns andra särskilda skäl.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Alla relevanta omständigheter ska beaktas

Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska de behöriga myndigheterna när de fastställer typ av och storlek på administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder, beakta alla relevanta omständigheter (artikel 50.1). I förordningen specificeras vissa omständigheter som, där det är lämpligt, ska beaktas särskilt. Dessa är följande.

- a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.
- b) Graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen.
- c) Finansiell styrka hos den person som är ansvarig för överträdelsen som den indikeras genom den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.
- d) Överträdelsens inverkan på investerarens intressen.
- e) Storleken på de vinster som har gjorts eller de förluster som undvikits av den person som är ansvarig för överträdelsen eller förluster för tredje part som överträdelsen orsakat, i den mån dessa kan fastställas.
- f) Graden av samarbete med den behöriga myndigheten hos den person som är ansvarig för överträdelsen, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återförande av de vinster som personen har erhållit eller de förluster som denne undvikit.
- g) Tidigare överträdelser av denna förordning av den person som gjort sig skyldig till överträdelsen.
- h) Eventuella åtgärder som den person som är ansvarig för överträdelsen har vidtagit efter överträdelsen för att förhindra att den upprepas.

Liknande regler finns i bl.a. marknadsmissbruksförordningen (artikel 31), EU:s prospektförordning (artikel 39), EU:s förordning om värdepapperisering (artikel 33.2) och EU:s förordning om gräsrotsfinansiering (artikel 40). Dessa regler har i svensk rätt införts i bestämmelser i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (5 kap. 15–18 §§), lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (5 kap. 8–11 §§), lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering (3 kap. 14–17 §§) och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering (3 kap. 13–16 §§). I dessa lagar anges således vilka omständigheter som ska beaktas vid valet mellan olika sanktioner.

I EU:s förordning om europeiska gröna obligationer är regeln, på samma sätt som i t.ex. EU:s prospektförordning och EU:s förordning om värdepapperisering, utformad så att den är riktad till den behöriga myndigheten. Den skulle därför kunna anses vara direkt tillämplig. När lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning infördes

gjordes bedömningen att det är en rimlig utgångspunkt att de omständigheter som anges i förordningen anges även i lag (se prop. 2018/19:83 s. 102–104). En sådan ordning ansågs främja förutsägbarheten och enhetligheten i tillämpningen av bestämmelserna. Samma bedömning gjordes när lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering infördes (se prop. 2019/20:37 s. 62 och prop. 2020/21:206 s. 88). Det bör inte göras någon annan bedömning i detta fall än den som gjordes i de lagstiftningsärendena. De omständigheter som anges i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer bör därför anges i den nya kompletteringslagen. För att inte begränsa utrymmet för egna bedömningar och möjligheten att ta hänsyn till särskilda omständigheter i det enskilda fallet, bör dock lagtexten utgöra en exemplifierande, men inte uttömmande, uppräkningslista av vilka omständigheter som ska beaktas.

På samma sätt som i tidigare lagstiftningsärenden bör det i kompletteringslagen anges vad som ska vara utgångspunkten vid val av sanktion och vid bestämmande av sanktionsavgiftens storlek. Den centrala principen bör vara att en sammanvägd bedömning av de olika omständigheterna i det enskilda fallet ska göras. Därutöver bör det anges vilka omständigheter som ska beaktas särskilt.

Utifrån de faktorer som anges i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer framstår det som lämpligt att först ange sådana omständigheter som är hänförliga till själva överträdelsen, dvs. hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått samt graden av ansvar för den som är ansvarig för överträdelsen (artikel 50.1 a och b). Med det senare uttrycket avses i huvudsak att någon kan vara mer eller mindre ansvarig för en överträdelse och ha en omfattande eller mer begränsad kännedom om de omständigheter som utgör överträdelsen. I andra lagar på finansmarknadsområdet anges också att särskild hänsyn ska tas till ”skador som uppkommit till följd av överträdelsen” eller ”skador som uppstått” (se t.ex. 9 kap. 24 § lagen om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument och 5 kap. 15 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning). Detta får anses motsvara det som anges i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer om den inverkans överträdelsen har haft på investerarens intressen (artikel 50.1 d) och förluster som tredje part har orsakats till följd av överträdelsen (artikel 50.1 e). Även i den nu aktuella bestämmelsen bör det därför anges att skador som uppkommit till följd av överträdelsen ska beaktas särskilt (jfr prop. 2018/19:83 s. 103 och 104).

Om omständigheter som är hänförliga till själva överträdelsen utgör utgångspunkten kan därefter det slutliga utfallet påverkas av faktorer som inte är att hänföra till den. Det bör även anges vissa omständigheter som kan vara förmildrande respektive försvårande och som har inträffat före eller efter överträdelsen. I försvårande riktning bör beaktas om den som har begått överträdelsen tidigare har gjort sig skyldig till överträdelser enligt EU-förordningen (artikel 50.1 g). På samma sätt som i motsvarande bestämmelser i andra lagar på finansmarknadsområdet bör det vidare anges att det vid denna bedömning ska fästas särskild vikt vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna (se t.ex. 5 kap. 16 § första stycket lagen med kompletterande

bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning och 5 kap. 9 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning). Omständigheter i förmildrande riktning bör vara att den som har begått överträdelsen genom aktivt samarbete väsentligt har underlättat Finansinspektionens utredningsarbete eller har vidtagit åtgärder för att undvika att överträdelsen upprepas (artikel 50.1 f och h i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer).

Omständigheter som bör beaktas särskilt vid fastställande av sanktionsavgiftens storlek

De ovan angivna omständigheterna bör även beaktas när sanktionsavgiftens storlek fastställs. Dessutom bör hänsyn tas till den finansiella styrkan hos den som har begått överträdelsen. I EU:s förordning om europeiska gröna obligationer indikeras finansiell ställning genom exempelvis den ansvariga juridiska personens totala årsomsättning eller en fysisk persons årsinkomst och nettotillgångar (artikel 50.1 c). I enlighet med de bedömningar som gjordes i samband med införandet av motsvarande bestämmelser i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning bör med finansiell ställning även avses andra ekonomiska förhållanden, såsom underhållsskyldighet i fråga om en fysisk person (jfr prop. 2016/17:22 s. 224 och prop. 2018/19:83 s. 104). När sanktionsavgiften fastställs bör hänsyn även tas till den vinst som gjorts med anledning av överträdelsen (artikel 50.1 e i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer).

Omständigheter som innebär att Finansinspektionen kan avstå från ingripande

För att sanktionerna ska vara proportionerliga bör det vidare anges att Finansinspektionen får avstå från ingripande i vissa situationer. De omständigheter som ska kunna innebära att inspektionen avstår från ingripande bör vara att överträdelsen är ringa eller ursäktlig, att personen i fråga gör rättelse, att något annat organ har vidtagit åtgärder mot personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga eller att det finns andra särskilda skäl (se motsvarande bestämmelser i t.ex. 5 kap. 10 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning).

7.5 Offentliggörande av sanktionsbeslut

Regeringens bedömning: Kravet i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer på att den behöriga myndigheten ska offentliggöra beslut om sanktioner kräver inte någon lagstiftningsåtgärd.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ställs det krav på att den behöriga myndigheten ska

offentliggöra beslut om att påföra en administrativ sanktion eller annan administrativ åtgärd till följd av överträdelse av förordningen (artikel 52). Besluten ska offentliggöras av den behöriga myndigheten på myndighetens webbplats omedelbart efter att den person som är föremål för beslutet har underrättats om beslutet (artikel 52.1). Offentliggörandet ska innehålla åtminstone information om överträdelsens typ och karaktär och om identiteten på de personer som är ansvariga. Skyldigheten gäller dock inte för åtgärder av utredningskaraktär.

Den behöriga myndigheten ska även offentliggöra information om att ett beslut har överklagats och all senare information om resultatet av ett sådant överklagande (artikel 52.3).

Det som anges om offentliggörande av beslut i EU-förordningen torde vara direkt tillämpligt genom att det är formulerat som en skyldighet för de behöriga myndigheterna och inte för medlemsstaterna. Det är därför inte nödvändigt att vidta några lagstiftningsåtgärder för att det som anges i förordningen ska gälla.

En fråga som uppkommer är emellertid om ett sådant offentliggörande som beskrivs i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer är tillåtet enligt bestämmelserna om sekretess i offentlighets- och sekretesslagen. Enligt den lagen gäller nämligen sekretess för vissa uppgifter som förekommer i Finansinspektionens tillståndsgivnings- och tillsynsverksamhet (30 kap. 4 §). Bestämmelsen innebär bl.a. att sekretess gäller för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som myndighetens verksamhet avser, om det kan antas att han eller hon lider skada om uppgiften röjs. Presumtionen är alltså att Finansinspektionen får offentliggöra uppgifter om åtgärder eller sanktioner, men sekretess råder om det kan antas att den berörde lider skada om uppgiften röjs. EU-förordningen förutsätter offentliggörande men tillåter bl.a. att besluten publiceras anonymiserat om den behöriga myndigheten anser att ett offentliggörande skulle utgöra en oproportionerlig åtgärd vid en bedömning i ett enskilt fall eller om ett offentliggörande skulle äventyra stabiliteten på de finansiella marknaderna eller en pågående utredning (artikel 52.2 första stycket b). Det finns också en möjlighet att i vissa fall inte alls offentliggöra beslutet (artikel 52.2 första stycket c) eller att senarelägga offentliggörandet (artikel 52.2 första stycket a). Bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen kan därför inte anses hindra att besluten offentliggörs på det sätt som föreskrivs i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. Samma bedömning gjordes när det gäller motsvarande regler om offentliggörande av beslut i bl.a. marknadsmissbruksförordningen, EU:s prospektförordning och EU:s förordning om värdepapperisering (se prop. 2016/17:22 s. 251, prop. 2018/19:83 s. 105 och prop. 2019/20:37 s. 65 och 66).

7.6 Betalning, preskription och verkställighet

Regeringens förslag: En sanktionsavgift ska betalas inom 30 dagar efter det att beslutet har fått laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet. Om sanktionsavgiften inte betalas inom denna tid, ska Finansinspektionen lämna avgiften för indrivning.

En sanktionsavgift som har beslutats ska falla bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

Beslut om avgifter eller viten enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska få verkställas enligt utsökningsbalken på samma sätt som en svensk dom som har fått laga kraft, om inte något annat följer av förordningen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Betalning, preskription och verkställighet av beslut om sanktionsavgift

I EU:s förordning om europeiska gröna obligationer finns det inte några regler om betalning av sanktionsavgifter, preskription och verkställighet. Medlemsstaterna har således frihet att själva avgöra vad som ska gälla i sådana frågor.

Bestämmelser om betalning, preskription och verkställighet finns i andra lagar på finansmarknadsområdet, t.ex. i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (5 kap. 22–26 §§) och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (5 kap. 12–14 §§). Enligt dessa bestämmelser ska en sanktionsavgift betalas till Finansinspektionen inom 30 dagar efter det att ett beslut om avgiften har fått laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet. Om avgiften inte betalas inom denna tid, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Finansinspektionens beslut får verkställas enligt utsökningsbalken. Innebörden av dessa bestämmelser är att det inte krävs något domstolsavgörande för att driva in avgiften om den är obetald och förfallen till betalning (se 3 kap. 1 § första stycket 6 a utsökningsbalken). Samma ordning bör gälla för beslut om sanktionsavgifter enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. Motsvarande bestämmelser bör därför tas in i den nya kompletteringslagen. Finansinspektionens beslut får numera verkställas enligt utsökningsbalken utan någon särskild föreskrift och en bestämmelse om detta behöver alltså inte tas in i kompletteringslagen (3 kap. 1 § första stycket 6 a utsökningsbalken).

När det gäller frågan om preskription anges i bestämmelserna i ovan nämnda lagar att en sanktionsavgift som beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år (se t.ex. 5 kap. 25 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning och 5 kap. 14 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning). Samma preskriptionstid bör gälla för de nu aktuella sanktionsavgifterna. Med verkställighet avses faktiska verkställighetsåtgärder. Preskriptionen är absolut. Det betyder att fullgörande inte kan krävas efter det att fem år har gått sedan beslutet fått laga kraft, även om verkställighet har skett under femårsperioden avseende en del av sanktionsavgiften. Det som preskriberas är den del av avgiften som ännu inte drivits in (se prop. 2016/17:22 s. 255–257 och prop. 2018/19:83 s. 106).

Lagrådet noterar att det inte framgår av den föreslagna nya kompletteringslagen hur länge Finansinspektionen kan dröja med att besluta om sanktionsavgifter. Frågan bör enligt *Lagrådet* uppmärksammas i det fortsatta lagstiftningsarbetet. *Lagrådet* framför i sitt yttrande över lagrådsremissen Digital operativ motståndskraft för finanssektorn (Fi2024/01629) att samma resonemang kan föras när det gäller förslaget till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digital operativ motståndskraft för finanssektorn. Frågan berörs däremot inte i *Lagrådets* yttrande över lagrådsremissen En ny EU-reglering om marknader för kryptotillgångar (Fi2024/01717).

Regeringen konstaterar att det på finansmarknadsområdet finns bestämmelser om preskription bara i fråga om vissa ingripanden (se t.ex. 6 kap. 31 § lagen [1991:980] om handel med finansiella instrument, 25 kap. 20 § lagen om värdepappersmarknaden och 3 kap. 4 § andra stycket lagen [2019:277] med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepapperisering och om återanvändning). Bestämmelser om att Finansinspektionen får besluta att den som har åsidosatt sina skyldigheter ska betala en sanktionsavgift finns emellertid i ett stort antal lagar på finansmarknadsområdet. Bestämmelserna gäller i en del fall både fysiska och juridiska personer. I andra fall gäller bestämmelserna bara juridiska personer såsom tillståndspliktiga finansiella företag. De överträdelse som medför att Finansinspektionen ska besluta om sanktionsavgift kan också skilja sig åt i stor utsträckning. I en del fall kan en överträdelse vara enkel att upptäcka. Men i andra fall kan en överträdelse vara av den arten att den vanligtvis kan upptäckas först om Finansinspektionen gör en omfattande och tidskrävande undersökning. Frågan om hur länge Finansinspektionen bör kunna dröja med att besluta om en sanktionsavgift när det, som i den nya kompletteringslagen, inte finns några bestämmelser om det, får därför hanteras i ett annat sammanhang.

Verkställighet av Esmas beslut om avgifter och viten

Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska böter och viten som Esma förelägger vara av administrativ karaktär (artikel 62.2). Det som i förordningen kallas för böter är enligt den terminologi som används i nationell rätt inte böter utan avgifter. Esmas beslut om avgifter och viten ska enligt förordningen vara verkställbara och verkställigheten ska följa nationella civilprocessrättsliga bestämmelser (artikel 62.3). Samma regler som gäller verkställighet av en svensk dom som har fått laga kraft bör gälla. Beslut om avgifter eller viten enligt EU-förordningen bör därför få verkställas enligt utsökningsbalken på samma sätt som en svensk dom som har fått laga kraft. Motsvarande bedömning gjordes vid införandet av bl.a. lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering (se prop. 2019/20:37 s. 44).

8 Överklagande och beslut som ska gälla omedelbart

Prop. 2024/25:21

Regeringens förslag: Finansinspektionens beslut enligt kompletteringslagen ska få överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd ska krävas vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen ska få bestämma att vissa beslut om förelägganden ska gälla omedelbart.

Promemorians förslag överensstämmer i allt väsentligt med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Finansinspektionen* anser att det bör förtydligas att möjligheten att bestämma att ett beslut ska gälla omedelbart även gäller förbud.

Skälen för regeringens förslag

Överklagande av Finansinspektionens beslut

Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska medlemsstaterna säkerställa att beslut som fattas i enlighet med förordningen är vederbörligen motiverade och omfattas av rätten att överklaga inför domstol (artikel 51). Allmänna bestämmelser om krav på motivering av beslut finns i förvaltningslagen (32 §). De förvaltningsbeslut som kan aktualiseras till följd av förslagen i denna proposition är t.ex. Finansinspektionens beslut om ingripanden genom administrativa sanktioner eller åtgärder.

Allmänt inom finansmarknadsområdet gäller att sådana beslut av Finansinspektionen som får överklagas, prövas av allmän förvaltningsdomstol, med krav på prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten. Detta bör även gälla för Finansinspektionens beslut enligt kompletteringslagen. En bestämmelse om rätt till domstolsprövning av Finansinspektionens beslut bör införas i kompletteringslagen efter förebild av motsvarande bestämmelser i andra lagar på finansmarknadsområdet.

Finansinspektionen kan fatta vissa beslut med stöd direkt i EU-förordningen. Det rör sig t.ex. om beslut i enskilda fall om undantag från kravet att offentliggöra beslut om en administrativ sanktion eller annan administrativ åtgärd till följd av en överträdelse av förordningen (artikel 52.2). Möjligheten att överklaga beslut enligt EU-förordningen följer redan av förvaltningslagen och någon bestämmelse om det behöver därför inte tas in i kompletteringslagen.

Möjlighet att bestämma att beslut ska gälla omedelbart

I flera lagar på finansmarknadsområdet finns bestämmelser om att Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande eller förbud ska gälla omedelbart (se bl.a. 4 kap. 2 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s gräsrotsförordning och 4 kap. 2 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering). Bestämmelser om att en myndighet i vissa fall kan verkställa ett beslut omedelbart om ett väsentligt allmänt eller enskilt intresse kräver det finns även i

förvaltningslagen (35 §). Förvaltningslagen är subsidiär, vilket innebär att om en annan lag eller en förordning innehåller någon bestämmelse som avviker från förvaltningslagen, tillämpas den bestämmelsen (4 §). Finansinspektionen använder sig regelbundet av möjligheten att vid beslut om föreläggande eller om återkallande av tillstånd bestämma att det ska gälla omedelbart. I fråga om EU:s förordning om gröna obligationer bedöms allmänintresset av omedelbar verkställighet särskilt stort i vissa fall som gäller ingripanden genom förelägganden, eftersom dessa åtgärder kan hindra att investeringar som ska vara hållbara görs på ett felaktigt eller bristfälligt informationsunderlag. För att signalera att allmänintresset av omedelbar verkställighet kan vara särskilt högt i de nu aktuella fallen bör en bestämmelse införas i den nya kompletteringslagen om att Finansinspektionen får bestämma att vissa beslut om föreläggande och förbud ska gälla omedelbart (jfr bl.a. prop. 2020/21:206 s. 95). Regeringen anser, till skillnad från *Finansinspektionen*, att lagtexten inte behöver förtydligas för att det ska framgå att inspektionen har möjlighet att bestämma att ett beslut om förbud ska gälla omedelbart. Begreppet föreläggande används ofta som beteckning för ett krav på någon att vidta en åtgärd men kan också avse ett förbud. Det behöver därför inte anges i lagtexten att de aktuella besluten kan avse både förelägganden och förbud. Regeringen anser i stället att ordet ”föreläggande” bör användas som samlingsbegrepp.

9 Samarbete med behöriga myndigheter i andra länder

9.1 Inledning

Medlemsstaternas behöriga myndigheter har enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer skyldighet att samarbeta med varandra bl.a. genom att utbyta information och samarbeta om utredningar, tillsyn och kontroll av efterlevnad (artikel 46.1). En behörig myndighet får begära bistånd från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i fråga om inspektioner och utredningar på plats (artikel 46.3). Under vissa förutsättningar kan de behöriga myndigheterna även vägra att tillmötesgå en begäran om information eller samarbete (artikel 46.2). Det kan t.ex. handla om att rättsliga förfaranden redan har inletts för samma handlingar och mot samma personer i den berörda medlemsstaten (artikel 46.2 b). Om en behörig myndighet får en framställan från en behörig myndighet i en annan medlemsstat om att genomföra en inspektion på plats eller en utredning kan myndigheten själv genomföra inspektionen eller utredningen, tillåta att den andra behöriga myndigheten deltar i inspektionen eller utredningen eller utse revisorer eller sakkunniga för att stödja eller utföra inspektionen eller utredningen (artikel 46.3 andra stycket). Om en behörig myndighet misstänker att en enhet inte har uppfyllt sina skyldigheter i EU-förordningen i fråga om en värdepapperiseringsobligation, ska myndigheten underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat för de enheter som misstanken gäller (artikel 46.4). Den behöriga myndigheten som har

blivit underrättad ska då inom 15 arbetsdagar vidta alla nödvändiga åtgärder för att åtgärda den konstaterade bristande efterlevnaden och underrätta den andra behöriga myndigheten. De behöriga myndigheterna får hänskjuta frågor till Esma, t.ex. om en begäran om samarbete har avslagits (artikel 46.5).

9.2 Utbyte av information och tystnadsplikt

Regeringens bedömning: Det informationsutbyte som EU:s förordning om europeiska gröna obligationer föreskriver kan komma till stånd inom ramen för gällande svensk rätt.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska all information som utbyts mellan de behöriga myndigheterna enligt förordningen och som avser affärs- eller driftförhållanden och andra ekonomiska eller personliga förhållanden anses vara konfidentiell och omfattas av tystnadsplikt, utom när den behöriga myndigheten vid den tidpunkt då informationen lämnas anger att information får lämnas ut eller om det är nödvändigt att lämna ut informationen i samband med rättsliga förfaranden (artikel 47.1). Tystnadsplikten gäller alla personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten, eller för någon tredje part till vilken den behöriga myndigheten har delegerat sina befogenheter (artikel 47.2). Information som omfattas av tystnadsplikt får inte lämnas ut till någon annan person eller myndighet utom när det föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt (artikel 47.2).

Enligt 30 kap. 7 § OSL gäller sekretess hos en statlig myndighet i verksamhet som avses i 30 kap. 4–6 §§, i den utsträckning riksdagen har godkänt avtal om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, för sådan uppgift om affärs- eller driftförhållanden och ekonomiska eller personliga förhållanden som myndigheten har fått enligt avtalet. I begreppet avtal ingår bl.a. rättsakter som gäller till följd av Sveriges medlemskap i EU, dvs. anslutningsfördragen och förordningar och direktiv som utfärdas av EU:s institutioner (se bl.a. prop. 2006/07:110 s. 38 och 41 samt RÅ 2007 ref. 45). Den verksamhet som Finansinspektionen kommer att bedriva enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer är sådan verksamhet som avses i 30 kap. 4 § OSL. Sekretess gäller därmed bl.a. för uppgifter om affärs- eller driftförhållanden och ekonomiska eller personliga förhållanden som Finansinspektionen tar emot och som inte får lämnas ut enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. Sekretessen är absolut. Det kan t.ex. gälla uppgifter som Finansinspektionen hämtar in från en myndighet i ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). Sekretess gäller vidare för bl.a. uppgifter som en myndighet har fått från ett utländskt organ på grund av en bindande EU-rättsakt om det kan antas att Sveriges möjlighet att delta i det internationella samarbetet som avses i

rättsakten försämrar om uppgiften röjs (15 kap. 1 a § första stycket OSL). Uppgiftens art eller karaktär saknar betydelse för bestämmelsens tillämpning (se prop. 2012/13:192 s. 30). Det raka skaderekvisitet i bestämmelsen innebär att det råder en presumtion för offentlighet och förutsätter att myndigheten i varje enskilt fall självständigt tar ställning till om ett utlämnande kan antas skada det framtida samarbetet, dvs. om sekretess råder för de aktuella uppgifterna enligt bestämmelsen. Av förarbetena till bestämmelsen framgår bl.a. att om ursprungsinnehavaren har en vetorätt när det gäller utlämnande av den aktuella uppgiften, och ursprungsinnehavaren motsätter sig ett utlämnande, kan det typiskt sett antas att samarbetet skulle försvåras om uppgiften lämnades ut (se samma prop. s. 34). EU-förordningens krav på att Finansinspektionen bara får lämna ut information som den fått från en annan behörig myndighet om inspektionen erhållit ett godkännande från den behöriga myndigheten (artikel 47.1), får mot denna bakgrund anses tillgodosett inom ramen för gällande svensk rätt.

Enligt offentlighets- och sekretesslagen gäller sekretess i en statlig myndighets verksamhet som består i tillståndsgivning eller tillsyn med avseende på bl.a. värdepappersmarknaden för uppgift om affärs- eller driftförhållanden och ekonomiska eller personliga förhållanden under vissa villkor (30 kap. 4 §). Beträffande Finansinspektionens möjlighet att lämna ut uppgifter till utländska myndigheter kan det således konstateras att det kan komma att handla om uppgifter om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som omfattas av sekretess. En svensk myndighets möjlighet att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till en utländsk myndighet regleras i samma lag (8 kap. 3 § OSL). Sekretessbelagda uppgifter får inte lämnas ut till en utländsk myndighet eller en mellanfolklig organisation, om inte utlämnande sker i enlighet med särskild föreskrift i lag eller förordning eller om uppgiften i motsvarande fall skulle få lämnas ut till en svensk myndighet och det enligt den utlämnande myndighetens prövning står klart att det är förenligt med svenska intressen att uppgiften lämnas till den utländska myndigheten eller den mellanfolkliga organisationen. Som konstaterats i flera tidigare lagstiftningsärenden på finansmarknadsområdet ger bestämmelsen Finansinspektionen goda möjligheter att i sitt arbete lämna ut handlingar och uppgifter till andra behöriga myndigheter i unionen (se bl.a. prop. 2006/07:5 s. 350, prop. 2009/10:217 s. 27 och 28, prop. 2012/13:72 s. 34, prop. 2015/16:10 s. 211 och prop. 2018/19:83 s. 113).

När det gäller dataskydd kan informationsutbytet mellan Finansinspektionen, andra behöriga myndigheter i unionen och Esmå komma att innebära behandling av personuppgifter. Det skulle i så fall kunna röra sig om t.ex. namn och kontaktuppgifter för befattningshavare hos aktörer under tillsyn. Den behandlingen görs i så fall för att fullgöra en uppgift av allmänt intresse eller som en rättslig förpliktelse vars rättsliga grund fastställs i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer och bedöms vara förenlig med EU:s dataskyddsförordning (artikel 6.1 c och e i EU:s dataskyddsförordning, se avsnitt 5.3).

Mot den nu beskrivna bakgrunden bör det informationsutbyte som EU:s förordning om europeiska gröna obligationer föreskriver mellan behöriga myndigheter, kunna komma till stånd inom ramen för gällande svensk rätt. Det krävs därför inga lagstiftningsåtgärder för att Finans-

9.3 Utredningsåtgärder på begäran av – och vid överenskommelse med – en behörig myndighet i ett annat land inom EES

Regeringens bedömning: Det krävs inte några lagstiftningsåtgärder för att Finansinspektionen ska kunna vidta utredningsåtgärder på begäran av en behörig myndighet i ett annat land inom EES.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: En behörig myndighet får enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer begära bistånd av en annan behörig myndighet när det gäller inspektioner på plats eller utredningar (artikel 46.3 första stycket). Det kan t.ex. inträffa när en behörig myndighet i en medlemsstat vill utföra en undersökning på plats i en annan medlemsstat. Den behöriga myndigheten som tar emot en sådan begäran kan endast under vissa exceptionella omständigheter vägra att tillmötesgå en begäran. Det kan t.ex. handla om att en sådan undersökning skulle kunna inverka negativt på den behöriga myndighetens egna utredningar (artikel 46.2). En behörig myndighet kan få en framställan från en behörig myndighet i en annan medlemsstat om att genomföra en inspektion på plats eller en utredning (artikel 46.3 andra stycket). Den myndighet som har fått framställan kan då välja att själv genomföra inspektionen eller utredningen eller tillåta att den andra behöriga myndigheten deltar i eller genomför inspektionen. Myndigheten som har fått framställan kan även utse revisorer eller sakkunniga för att stödja eller utföra inspektionen eller utredningen eller samarbeta med övriga behöriga myndigheter.

EU-förordningen ger alltså Finansinspektionen möjlighet att överlämna förvaltningsuppgifter som innebär myndighetsutövning till en behörig myndighet i ett annat land inom EES. Enligt regeringsformen kan en förvaltningsuppgift överlämnas till juridiska personer och enskilda individer (12 kap. 4 § andra stycket). Om uppgiften innefattar myndighetsutövning, krävs stöd i lag för överlämnandet. Eftersom EU-förordningen är att jämställa med svensk lag krävs, i fråga om samarbete vid inspektioner på plats eller utredning, inte någon ytterligare överlåtelse av förvaltningsuppgift som innefattar myndighetsutövning i kompletteringslagen. I och med att Sverige har tillträtt Lissabonfördraget har den överlåtelse av beslutanderätt som förordningen förutsätter och som medger att en behörig myndighet i ett annat land inom EES får delta i eller själv utföra kontroller och utredningar här i landet redan skett (jfr prop. 2011/12:175 s. 33). Några ytterligare åtgärder krävs därför inte.

10 Språkbestämmelser

Regeringens förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om på vilket språk man får upprätta ett faktablad, en allokeringsrapport eller en konsekvensrapport.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: EU:s förordning om europeiska gröna obligationer innehåller bestämmelser om det språk på vilket faktablad, allokeringsrapporter och konsekvensrapporter ska upprättas (artikel 15.2). Emittenten ska få välja ett språk som antingen är brukligt i internationella finanskretsar eller godtas av den behöriga myndigheten i det eller de länder där den europeiska gröna obligationen har erbjudits till allmänheten eller är upptagen till handel på en reglerad marknad.

Av EU-förordningen följer således att i de fall en europeisk grön obligation erbjuds till allmänheten i Sverige eller tas upp till handel på en reglerad marknad här i landet ska dokumenten antingen upprättas på ett språk som är brukligt i internationella finanskretsar eller på ett språk som Finansinspektionen godtar. Vilket eller vilka språk som godtas av Finansinspektionen bör inte bestämmas i varje enskilt fall utan bör regleras i föreskrifter, även om sådana föreskrifter kan ge utrymme för undantag i enskilda fall. I likhet med det som gäller enligt andra lagar på finansmarknadsområdet bör föreskrifter om språk som Finansinspektionen godtar meddelas genom myndighetsföreskrifter (se prop. 2018/19:83 s. 133–135 och prop. 2021/21:206 s. 105 och 106). Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter om på vilket språk som faktablad (enligt artikel 10 i EU-förordningen), allokeringsrapporter (enligt artikel 11 i EU-förordningen) och konsekvensrapporter (enligt artikel 12 i EU-förordningen) får upprättas.

Den direkta följderna av att bestämmelserna om språk i EU-förordningen och föreskrifterna inte följs är att Finansinspektionen kan ingripa med stöd av de bestämmelser som föreslås i avsnitt 7. Den delegering av föreskriftsrätt som föreslås ovan är därmed möjlig (jfr 8 kap. 2 § första stycket 2 regeringsformen).

Enligt EU-förordningen följer att om en emittent samtidigt upprättar ett prospekt enligt EU:s prospektförordning ska de ovan nämnda dokumenten upprättas på samma språk som prospektet (artikel 15.3 i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer).

I fråga om periodiska upplysningar som lämnas av en emittent av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara eller hållbarhetslänkade enligt artikel 21 i EU-förordningen finns det inte några bestämmelser i förordningen om språket på vilket upplysningarna ska lämnas.

11 Avgifter för Finansinspektionens verksamhet

Prop. 2024/25:21

Regeringens förslag: För att bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt kompletteringslagen ska de företag som står under inspektionens tillsyn betala årliga avgifter.

Regeringen ska få meddela föreskrifter om avgifterna.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Finansinspektionens verksamhet till följd av EU:s förordning om europeiska gröna obligationer kommer att bestå i tillsyn över att bestämmelserna i artiklarna 10–12, 14, 15, 18, 19 och 21 i förordningen följs. De företag som står under Finansinspektionens tillsyn betalar årliga avgifter till inspektionen enligt förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet. Sådana avgifter ska stå i proportion till de kostnader som inspektionen har haft för tillsynen och övriga kostnader som inte finansieras på annat sätt. Dessa avgifter ska Finansinspektionen redovisa mot inkomstittel på statens budget. De årliga avgifterna ska i princip motsvara de medel som årligen anvisas Finansinspektionen på statsbudgeten. För att finansiera Finansinspektionens verksamhet enligt kompletteringslagen bör Finansinspektionen få ta ut årliga avgifter av de företag som står under Finansinspektionens tillsyn. En bestämmelse med det innehållet bör därför tas in i kompletteringslagen.

Regeringen bör få meddela föreskrifter om avgifterna.

Emittenter, originatorer och specialföretag för värdepapperisering ska enligt EU-förordningen, i tillämpliga fall, underrätta Finansinspektionen om offentliggörande av faktablad, allokeringsrapporter och konskevensrapporter (artiklarna 15.4 och 16.2). Dessa underrättelser bedöms dock inte leda till någon sådan handläggning hos inspektionen som bör bekostas av avgifter enligt förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen, utan de bör hanteras inom ramen för tillsynen.

12 Ikraftträdande

Regeringens förslag: Kompletteringslagen ska träda i kraft den 21 december 2024.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: EU-förordningen ska tillämpas från och med den 21 december 2024 (artikel 72.2). Undantag gäller för vissa bestämmelser som ska börja tillämpas vid en annan tidpunkt (artikel 72.3

och 72.4). Flertalet av undantagen rör kommissionens befogenhet att anta delegerade akter och tekniska standarder. I förordningen anges att medlemsstaterna senast den 21 december 2024 ska vidta nödvändiga åtgärder för att följa artiklarna 45 och 49 (artikel 72.5). För att uppfylla förordningens krav bör den nya kompletteringslagen träda i kraft samma datum.

13 Konsekvenser

Regeringens bedömning: Genom förslagen tillgodoses kraven på kompletterande reglering i nationell rätt i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer.

Eventuellt ökade kostnader för Finansinspektionen och andra myndigheter med anledning av förslagen bedöms vara begränsade och ryms inom befintliga ekonomiska ramar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den. *FAR* påpekar att ett företags auktoriserade revisor kan utses till extern granskare enligt ett uppdrag som extern granskare, vilket inte anses vara en förbjuden tjänst i enlighet med artikel 5.1 i EU:s förordning om lagstadgad revision av företag av allmänt intresse. *Finansinspektionen* anser inte att kostnaderna för inspektionen kan rymmas inom befintliga ekonomiska ramar. *Förvaltningsrätten i Stockholm* och *Kammarrätten i Stockholm* framhåller att finansmarknads målen är några av de mest arbetskrävande målen hos domstolarna, vilka behöver garanteras nödvändiga medel för att kunna hantera måltillströmningen. *Naturvårdsverket* instämmer inte i bedömningen att kostnaderna för Finansinspektionen och andra myndigheter med anledning av förslagen är begränsade och att de ryms inom befintliga ekonomiska ramar. Verket ser en risk för att Finansinspektionen inte kan uppnå en effektiv tillsyn utan tillskott av resurser som möjliggör en uppbyggnad av miljöanalytisk kapacitet. Verket anser vidare att Finansinspektionen i likhet med det redan etablerade systemet för finansiell redovisningstillsyn bör utöva tillsyn över hur väl lagstiftningen för gröna obligationer och dess miljöegenskaper följs. *Regelrådet* finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning men anser att beskrivningen av berörda företag utifrån antal och storlek är bristfällig och efterfrågar en beskrivning av hur den svenska marknaden ser ut i dag i likhet med den beskrivning som görs på europeisk nivå i kommissionens konsekvensutredning.

Skälen för regeringens bedömning

Förslagets syfte och alternativa lösningar

I denna proposition föreslås bestämmelser som kompletterar EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. EU-förordningen innebär att det införs en frivillig standard för europeiska gröna obligationer. Syftet med

standarden är att underlätta för investerare att identifiera gröna obligationer av hög kvalitet när det gäller hållbarhet och att underlätta för företag att definiera en sådan grön obligation. För att få använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” ska emittenter offentliggöra prospekt enligt EU:s prospektförordning och faktablad, allokeringrapporter och konsekvensrapporter enligt EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. Emittenterna ska begära att s.k. externa granskare granskar faktablad, allokeringrapporterna, konsekvensrapporterna och de periodiska upplysningarna. Därefter ska informationen och de externa granskarnas bedömning tillsammans med prospektet offentliggöras av emittenten. Samtidigt ska emittenten, utan onödigt dröjsmål, underrätta den behöriga myndigheten om offentliggörandet. De skyldigheter som åligger en emittent enligt EU-förordningen delas upp mellan originatorer och specialföretag för värdepapperisering när det är fråga om emission av värdepapperiseringsobligationer.

För emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och hållbarhetslänkade obligationer kan periodiska upplysningar frivilligt lämnas enligt EU-förordningen.

Finansinspektionen ska, i egenskap av behörig myndighet, utöva tillsyn över att emittenter, originatorer och specialföretag för värdepapperisering följer upplysningskraven i EU-förordningen och Esma ska utöva tillsyn över de externa granskarna och deras verksamhet. Esmas tillsynsansvar över externa granskare följer direkt av EU-förordningen. *FAR:s* synpunkt om att ett granskningsuppdrag för ett företags revisor ska anses vara en tillåten tjänst enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014 av den 16 april 2014 om särskilda krav avseende lagstadgad revision av företag av allmänt intresse och om upphävande av kommissionens beslut 2005/909/EG behandlas mot den bakgrunden inte inom ramen för detta lagstiftningsärende.

EU:s förordning om europeiska gröna obligationer förutsätter att det införs nationella bestämmelser som ger behöriga myndigheter nödvändiga utrednings-, tillsyns- och sanktionsbefogenheter, liksom en möjlighet för behöriga myndigheter som bistår Esma i en platsundersökning att begära handräckning av verkställande myndighet. För att ge EU-förordningen genomslag i svensk rätt krävs därför att Sverige inför bestämmelser i de relevanta avseendena. Förslagen i denna proposition innebär att kompletterande bestämmelser till EU-förordningen införs i en ny lag. Genom förslagen tillgodoses EU-förordningens krav avseende kompletterande lagstiftning i nationell rätt. Eftersom det anges i förordningen vilka befogenheter och sanktionsmöjligheter som de behöriga myndigheterna åtminstone ska ha tillgång till är valmöjligheterna för medlemsstater begränsade. En medlemsstat kan dock i vissa avseenden välja att gå längre än vad som krävs enligt EU-förordningen. I propositionen föreslås att Finansinspektionen ska få möjlighet att offentliggöra korrekta uppgifter till marknaden om emittenter, originatorer eller specialföretag för värdepapperisering har lämnat felaktiga eller vilseledande uppgifter vid fullgörandet av sina upplysningsskyldigheter (avsnitt 6.6), vilket är något som inte följer av EU-förordningen. Detta bedöms dock som motiverat med hänsyn till investerarskyddet och utgör endast en möjlighet för Finansinspektionen.

Det torde inte finnas några alternativa lösningar som skulle vara lämpliga när det gäller de åtgärder som är nödvändiga för att anpassa den svenska lagstiftningen till EU-förordningen. Om Sverige inte gör nödvändiga anpassningar till lagstiftningen är det sannolikt att Europeiska kommissionen inleder ett förfarande om fördragsbrott. Att avstå från att införa nödvändiga bestämmelser utgör alltså inte något alternativ.

Berörda aktörer

EU:s förordning om europeiska gröna obligationer och de kompletteringar i svensk rätt som föreslås berör emittenter, originatorer, specialföretag för värdepapperisering, Finansinspektionen och investerare (såväl professionella som icke-professionella investerare).

EU-förordningen berör även externa granskare, vilkas skyldigheter följer direkt av förordningen. Esmas ska utöva tillsyn över att externa granskare fullgör sina skyldigheter enligt EU-förordningen. Eftersom den föreslagna kompletteringslagen inte berör de externa granskarna beaktas de inte i konsekvensanalysen.

EU-förordningen syftar till att hjälpa investerare och emittenter genom att definiera vad som är en grön investering av hög kvalitet när det gäller hållbarhet. För investerarna kan enhetliga kvalitetskrav och informationsgivning bidra till att underlätta jämförelser mellan olika obligationsinvesteringar och användas som underlag för välavvägda investeringsbeslut. För låntagande företags del kan kvalitetskraven bidra till att synliggöra deras investeringar i hållbara verksamheter och det kan leda till lägre finansieringskostnad i projekt. EU-förordningen syftar även till att ge behöriga myndigheter de befogenheter och verktyg som krävs för att övervaka marknaden. Regelverket kan också påverka de två börser som finns i Sverige (Nasdaq Stockholm Aktiebolag och Nordic Growth Market NGM Aktiebolag), eftersom det kan få effekter för hur många företag som väljer att ansöka om upptagande av europeiska gröna obligationer till handel på de reglerade marknader som börserna driver (Nasdaq Stockholm och Nordic Growth Market – Main Regulated). Det bedöms emellertid inte vara möjligt att uttala sig om antalet emittenter, originatorer eller specialföretag för värdepapperisering som kan beröras av det nya regelverket, bl.a. mot bakgrund av att regelverket är frivilligt.

Konsekvenser för företag och enskilda

För närvarande tillhör Sverige de tio länder i världen som har störst marknad för gröna obligationer. Marknaden för värdepapperisering är emellertid begränsad i Sverige, men det förekommer, dels i finansieringssyfte, dels i kapitaloptimeringssyfte, dvs. för att minska kapitalkravet, genom att vissa tillgångar struktureras i en portfölj som säljs.

EU:s förordning om europeiska gröna obligationer kan förväntas bidra till ökad kontroll och genomlysning av marknaden för gröna obligationer och gröna obligationer som utgörs av värdepapperiseringsobligationer och de aktörer som är verksamma där. De nya informationskraven i EU-förordningen bedöms öka investerarskyddet för såväl professionella som icke-professionella investerare. I förhållande till i dag bedöms investerare få ökad information om investeringar i gröna obligationer och gröna värdepapperiseringsobligationer, investeringarnas påverkan på hållbarhet

och eventuella risker med sådana investeringar. EU-standarderna kan i sin tur komma att höja kvaliteten på hållbara investeringar och motverka s.k. grönmalning.

Genom en gemensam reglering i hela unionen kan EU-förordningen bidra till ökad marknadseffektivitet och minska investerarnas kostnader för att bedöma gröna obligationer och gröna värdepapperiseringsobligationer.

Det är i nuläget svårt att göra en uttömmande bedömning av effekterna av det nya regelverket på marknaden för gröna obligationer och vilken påverkan det kommer att ha för företagens intresse av att använda regelverket.

De skyldigheter som ska gälla för emittenter, originatorer och specialföretag för värdepapperisering innebär en ökad administrativ börda och ökade kostnader för berörda företag för fullgörande av rapporteringskraven. Som anförts ovan har Sverige en relativt stor marknad för gröna obligationer, vilket speglar ett intresse för hållbara investeringar. *Regelrådet* efterfrågar en närmare beskrivningen av berörda företag utifrån antal och storlek samt den svenska marknaden. Regeringen bedömer att det är svårt att närmare uppskatta det antal företag som kommer välja att emittera europeiska gröna obligationer eller europeiska gröna värdepapperiseringsobligationer och därmed omfattas av EU-förordningen. De nu aktuella förslagen går, som utgångspunkt, inte längre än vad som krävs enligt EU-förordningen och regeringen bedömer mot denna bakgrund att en mer djupgående beskrivning av berörda företag utifrån antal och storlek samt den svenska marknaden inte är påkallad. De ökade kostnaderna för berörda företag är konsekvenser av den reglering som följer direkt av EU-förordningen och omfattas därmed av kommissionens konsekvensanalys beträffande förslaget till förordning (SWD (2021) 181 final). De ökade kostnaderna för rapporteringskrav kan också ställas mot minskad informationsasymmetri mellan berörda företag och investerare, vilket i sin tur torde leda till minskade finansieringskostnader för företag.

Om berörda företag inte fullgör sina skyldigheter enligt EU-förordningen kan det leda till tillsynsåtgärder eller ingripanden från Finansinspektionen. Även det är en konsekvens som följer direkt av reglerna i förordningen och inte av förslagen i denna proposition, varför det även i den delen hänvisas till kommissionens konsekvensanalys.

Kommissionens förslag innehöll inte några regler om värdepapperiseringsobligationer som betecknas som ”europeiska gröna obligationer” eller ”EuGB” och kommissionens konsekvensanalys beaktar därför inte förslagets påverkan på dessa aktörer.

Förslagen i denna proposition rör i huvudsak Finansinspektionens tillsyn över att EU-förordningen följs. Förslagen kan därför inte anses ha några direkta effekter på berörda företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt.

Det är nuläget svårt att uttala sig om vilka konsekvenser det nya regelverket kan få för de två börser som driver reglerade marknader i Sverige med anledning av att det saknas möjlighet att bedöma hur många företag som kommer att ansöka om upptagande till handel av europeiska gröna obligationer eller europeiska gröna värdepapperiseringsobligationer. Detsamma gäller sådana obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara eller hållbarhetslänkade obligationer.

Förslagen i denna proposition innebär att det ska införas bestämmelser om Finansinspektionens tillsyns- och utredningsbefogenheter, liksom om ingripanden vid överträdelser av EU:s förordning om europeiska gröna obligationer. Av EU-förordningen följer även att Finansinspektionen, i egenskap av behörig myndighet, har en allmän skyldighet att samarbeta med behöriga myndigheter i andra medlemsstater i EU och med Esma. Finansinspektionen har även skyldighet att bistå Esma vid Esmas utredningar och platsundersökningar i Sverige bl.a. genom att begära om handräckning hos Kronofogdemyndigheten för det fall en person motsätter sig en av Esma beslutad platsundersökning som den är berörd av.

Finansinspektionens verksamhet avseende bl.a. regelgivning och tillsyn finansieras via anslag i statens budget. Detta gäller även Finansinspektionens avgifter till EU:s tillsynsmyndigheter. Kostnaderna för den verksamheten täcks genom avgifter som tas ut enligt förordningen om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet. Sådana avgifter ska uppgå till ett belopp som motsvarar kostnaden för den verksamhet som ska finansieras. Avgiftsintäkterna ska redovisas mot inkomstitel på statens budget. Enligt förslagen ska Finansinspektionen få ta ut årliga avgifter av de aktörer som omfattas av det nya regelverket. Det innebär att det kommer att behöva göras ändringar i förordningen om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet.

Sverige har som nämns ovan en relativt stor marknad för gröna obligationer. Det är i nuläget svårt att bedöma vilken effekt det nya regelverket kommer att få för marknaden för gröna obligationer och vilken påverkan det kommer att ha för företagens intresse av att använda regelverket, vilket i sin tur har bäring på konsekvenserna för Finansinspektionens verksamhet. Finansinspektionens tillsyn enligt EU-förordningen omfattar endast att de i förordningen angivna dokumenten upprättas, granskas och offentliggörs (artiklarna 10–12, 14, 15, 18, 19 och 21). Granskningen av informationens innehåll ska enligt EU-förordningen genomföras av externa granskare och tillsynen över de externa granskarna ansvarar Esma för. Mot denna bakgrund bedömer regeringen, till skillnad från *Finansinspektionen* och *Naturvårdsverket*, att eventuella ökade kostnader för inspektionen med anledning av förslagen får anses begränsade och rymmas inom befintliga ekonomiska ramar.

Naturvårdsverket anser även att Finansinspektionen, i likhet med det redan etablerade systemet för finansiell redovisningstillsyn, bör utöva tillsyn över hur väl lagstiftningen för gröna obligationer och dess miljöegenskaper följs. Regeringen kan konstatera att Finansinspektionens tillsynsansvar följer av EU-förordningen och skiljer sig från inspektionens ansvar när det gäller tillsyn över finansiell redovisning. Som beskrivs ovan följer det av förordningen att granskningen av obligationernas miljöegenskaper ska genomföras av externa granskare, vilka i sin tur står under tillsyn av Esma. Det saknas därmed handlingsutrymme för regeringen att införa ett sådant ansvar för Finansinspektionen som Naturvårdsverket efterfrågar.

Finansinspektionens arbete med tillstånds- och anmälningsärenden finansieras genom avgifter som disponeras av inspektionen och som tas ut av dem som ansöker om tillstånd eller gör anmälningar. Avgifterna

regleras i förordningen om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen. Varken EU-förordningen eller förslagen i denna proposition innehåller några bestämmelser som medför att Finansinspektionen kommer att behöva pröva ansökningar, anmälningar eller underrättelser enligt den förordningen. EU-förordningen innebär således inte några kostnadsökningar i denna del.

Konsekvenser för domstolarna

Förvaltningsrätten i Stockholm och *Kammarrätten i Stockholm* framhåller att finansmarknadsmålen är några av de mest arbetskrävande målen hos domstolarna, vilka behöver garanteras nödvändiga medel för att kunna hantera måltillströmningen. De nya bestämmelserna förväntas dock endast leda till domstolsprövning i enstaka fall och regeringen bedömer därför att eventuella merkostnader som kan uppkomma för de allmänna förvaltningsdomstolarna med anledning av förslagen ska kunna hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Övriga konsekvenser

Förslagen i denna proposition innebär, utöver det som beskrivs ovan, dels att obetalda sanktionsavgifter ska lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning, dels att Finansinspektionen kan komma att begära handräckning hos Kronofogdemyndigheten för genomförande av en av Esma beslutad platsundersökning. Antalet mål om obetalda sanktionsavgifter som kan komma att överlämnas till Kronofogdemyndigheten förväntas vara mycket begränsat. Detsamma gäller antalet platsundersökningar där Finansinspektionen kan komma att begära handräckning av Kronofogdemyndigheten. Eventuella ökade kostnader för Kronofogdemyndigheten med anledning av förslagen bedöms därför kunna hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

I övrigt kan förslagen inte anses medföra några sådana konsekvenser som behöver redovisas enligt förordningen om konsekvensutredning vid regelgivning.

När det gäller tidpunkten för ikraftträdande görs i avsnitt 12 bedömningen att förslagen bör träda i kraft den 21 december 2024, vilket är den dag medlemsstaterna senast ska vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla EU-förordningens krav (artikel 72.5). Det kan inte anses finnas behov av några särskilda informationsinsatser med anledning av förslagen.

Förslaget till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om europeiska gröna obligationer

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens syfte

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 av den 22 november 2023 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer, i denna lag kallad EU-förordningen.

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i EU-förordningen.

Paragrafen anger den EU-rättsakt som lagen kompletterar och som i lagen benämns EU-förordningen. Övervägandena finns i avsnitten 5.1 och 5.2.

I *andra stycket* klargörs att termer och uttryck i lagen har samma betydelse som i EU-förordningen. Hänvisningen till EU-förordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, s.k. dynamisk hänvisning.

Behörig myndighet

2 § Av artikel 44 i EU-förordningen följer att Finansinspektionen är behörig myndighet enligt förordningen.

Paragrafen innehåller en upplysningsbestämmelse om att Finansinspektionen, för svenskt vidkommande, är den behöriga myndighet som avses i EU-förordningen. Finansinspektionen har därmed både befogenhet och skyldighet att utföra de uppgifter som den behöriga myndigheten ska sköta enligt förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

3 § För att bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt denna lag ska de företag som står under inspektionens tillsyn betala årliga avgifter.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifterna.

Paragrafen innehåller bestämmelser om avgifter till Finansinspektionen. Övervägandena finns i avsnitt 11.

Enligt *första stycket* får Finansinspektionen ta ut årliga avgifter av företag under tillsyn. Dessa avgifter ska finansiera Finansinspektionens verksamhet enligt denna lag, vilket inbegriper inspektionens tillsyn över att artiklarna 10–12, 14, 15, 18, 19 och 21 i EU-förordningen följs.

I *andra stycket* finns ett bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om avgifterna. Föreskrifter finns i förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet.

Tillämpning av marknadsföringslagen

4 § Den information som enligt EU-förordningen ska framgå av faktablad, allokeringsrapporter, konsekvensrapporter och periodiska upplysningar ska anses vara väsentlig vid tillämpningen av 10 § tredje stycket marknadsföringslagen

(2008:486). Bestämmelserna i 29–36 §§ marknadsföringslagen om marknadsstörningsavgift ska inte tillämpas vid utebliven information.

Prop. 2024/25:21

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillämpningen av förbudet mot vilseledande marknadsföring i marknadsföringslagen. Övervägandena finns i avsnitt 6.5.

Första meningen innebär att information enligt EU-förordningen ska anses vara väsentlig vid tillämpningen av 10 § tredje stycket marknadsföringslagen. Bestämmelser med krav på information finns i artiklarna 10–12 och 21 i EU-förordningen. Hänvisningen till EU-förordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, s.k. dynamisk hänvisning.

Andra meningen innebär att bestämmelserna om marknadsstörningsavgift inte ska tillämpas vid utebliven information.

Språk i faktablad, allokeringsrapporter och konsekvensrapporter

5 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om på vilket språk som faktablad enligt artikel 10, allokeringsrapporter enligt artikel 11 och konsekvensrapporter enligt artikel 12 i EU-förordningen ska upprättas.

Paragrafen innehåller ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter i anslutning till lagen och är utformad delvis efter förebild av 2 kap. 7 § lagen (2019:414) med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning och 1 kap. 5 § lagen (2021:899) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering. Paragrafen införs till följd av artikel 15.2 i EU-förordningen. Hänvisningen till EU-förordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, s.k. dynamisk hänvisning. Övervägandena finns i avsnitt 10.

Bemyndigandet avser föreskrifter om på vilket språk ett faktablad, en allokeringsrapport och en konsekvensrapport ska upprättas. Av artikel 15.2 i EU-förordningen följer vilka språk som är godtagbara när faktablad, allokeringsrapporter och konsekvensrapporter ska upprättas av en emittent. Språkkraven i förordningen är utformade på så sätt att ett sådant dokument antingen får avfattas på ett språk som är brukligt i internationella finanskretsar eller som en behörig myndighet godtar. Bemyndigandet ger möjlighet att, i föreskrifter på lägre nivå än lag, bestämma ett sådant språk.

Av artikel 15.3 i EU-förordningen följer att i de fall ett prospekt ska offentliggöras för den europeiska gröna obligationen ska språket i faktablad, allokeringsrapporter och konsekvensrapporter upprättas på samma språk som prospektet.

2 kap. Tillsyns- och utredningsbefogenheter

Föreläggande om att lämna uppgifter

1 § För tillsynen över att EU-förordningen följs får Finansinspektionen besluta att förelägga

1. en fysisk eller juridisk person att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat, och

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken att inställa sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens befogenhet att begära uppgifter och kalla till förhör och är utformad efter förebild av bl.a. 23 kap. 3 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och 3 kap. 1 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning. Den införs till följd av artikel 45.1 första stycket e–g i EU-förordningen. Hänvisningen till EU-förordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, s.k. dynamisk hänvisning. Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

Enligt *första stycket 1* får Finansinspektionen besluta att förelägga någon att bl.a. ge in handlingar. Med handling avses framställning i skrift eller bild och upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas bara med tekniska hjälpmedel (jfr 2 kap. 3 och 6 §§ tryckfrihetsförordningen).

Skyldigheten enligt *första stycket 2* att inställa sig till förhör innebär inte någon skyldighet att yttra sig vid förhöret, oavsett tystnadsplikt (se t.ex. prop. 2016/17:22 s. 142).

I *andra stycket* tydliggörs att ett föreläggande inte får beslutas om uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater. Att ett föreläggande inte heller får beslutas om uppgiftslämnandet skulle strida mot exempelvis anonymitetsskyddet och efterforskningsförbudet i tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen följer redan av principen att grundlag har företräde framför vanlig lag. Med ”uppgiftslämnande” avses samtliga upplysningar som Finansinspektionen får begära att någon lämnar, dvs. uppgifter, handlingar eller annat.

Av 4 kap. 3 § följer att ett beslut om föreläggande får förenas med vite.

Platsundersökning

2 § Finansinspektionen får när det är nödvändigt för tillsynen enligt EU-förordningen genomföra en undersökning i verksamhetslokaler som tillhör en emittent, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering.

Paragrafen reglerar platsundersökningar och är utformad efter förebild av bl.a. 23 kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden och 2 kap. 3 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering. Den införs till följd av artikel 45.1 första stycket o i EU-förordningen. Hänvisningen till EU-förordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, s.k. dynamisk hänvisning. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

En undersökning enligt paragrafen kan endast avse den person som utreds och kan bara genomföras i den personens verksamhetslokaler. Finansinspektionen har inte någon möjlighet att tillgripa tvångsmedel om den person som är föremål för undersökningen inte medverkar till att undersökningen genomförs. Med verksamhetslokal avses utrymmen som huvudsakligen används i verksamhet som medför eller kan antas medföra

bokföringsskyldighet enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som bedrivs av en annan juridisk person än ett dödsbo (jfr 3 kap. 18 § skatteförordningen [2011:1244]). Att en undersökning endast får genomföras i verksamhetslokaler innebär att en lokal som enbart används som privatbostad inte får undersökas. Om verksamhet bedrivs i en privatbostad kan emellertid en undersökning genomföras där under vissa förutsättningar. För att en bostad ska kunna anses vara en verksamhetslokal krävs det att bostaden är den plats från vilken verksamheten i fråga huvudsakligen bedrivs. Att så är fallet kan t.ex. framgå genom att verksamheten är registrerad på samma adress som privatbostaden.

Förbud

3 § Om det finns skäligen anledning att anta att ett erbjudande av europeiska gröna obligationer eller upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad strider mot artikel 10, 11, 12, 14, 15, 18 eller 19 i EU-förordningen, får Finansinspektionen tillfälligt förbjuda

1. erbjudandet eller upptagandet till handel, och
2. marknadsföring av erbjudandet eller upptagandet till handel.

Ett beslut om förbud som avses i första stycket får gälla under högst tio arbetsdagar. Om det därefter fortfarande finns anledning till ett sådant antagande som sägs i första stycket, får Finansinspektionen meddela ett eller flera ytterligare förbud.

Paragrafen innehåller bestämmelser som ger Finansinspektionen möjlighet att tillfälligt förbjuda ett erbjudande av en europeisk grön obligation eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad av en sådan obligation, eller marknadsföring avseende ett sådant erbjudande eller upptagande. Den införs till följd av artikel 45.1 första stycket h och j i EU-förordningen. Paragrafen är delvis utformad efter förebild av 3 kap. 2 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning och 2 kap. 4 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering. Paragrafen utformas enligt *Lagrådets* förslag. Övervägandena finns i avsnitten 6.4 och 6.5.

Finansinspektionen kan fatta beslut enligt *första stycket* t.ex. om faktabladet för ett erbjudande inte uppfyller kraven i EU-förordningen (artikel 10). Hänvisningen till EU-förordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, s.k. dynamisk hänvisning.

Om Finansinspektionen bedömer att emittenten eller, i tillämpliga fall, originatorn eller specialföretaget för värdepapperisering har åsidosatt sina skyldigheter, kan inspektionen förelägga denne att vidta åtgärder (3 kap. 4 § första stycket 1). Om det finns skäl att misstänka att personen skulle gå vidare med ett erbjudande eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer utan att följa Finansinspektionens föreläggande, kan inspektionen förbjuda erbjudandet med stöd av 4 §.

Andra stycket anger vid vilken tidpunkt Finansinspektionen senast måste ta ställning till om det fortsatt finns förutsättningar för ett förbud. Om det finns skäligen anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer fortsätter att strida mot EU-förordningen, kan ett förbud som inte är tillfälligt meddelas

enligt 4 § och ingripande beslutas enligt 3 kap. Om Finansinspektionen efter tio arbetsdagar inte har tillräckligt underlag för att bedöma om erbjudandet eller upptagandet till handel på en reglerad marknad strider mot förordningen men det fortfarande finns skäl原因 att anta att det gör det, bör inspektionen kunna besluta om ett eller flera nya tillfälliga förbud. På så sätt kan Finansinspektionen ge emittenten eller, i tillämpliga fall, originatorn eller specialföretaget för värdepapperisering ytterligare tio arbetsdagar åt gången för att t.ex. offentliggöra faktablad som uppfyller förordningens krav (jfr prop. 2018/19:83 s. 73, 74, 162 och 163).

Av 4 kap. 3 § följer att ett föreläggande om förbud får förenas med vite.

Även Konsumentverket har möjlighet att agera mot vilseledande marknadsföring med stöd av bestämmelserna i marknadsföringslagen (se författningskommentaren till 1 kap. 4 §). Konsumentombudsmannen är behörig att under vissa förutsättningar meddela förbud eller ålägganden och att väcka talan i Patent- och marknadsdomstolen vid överträdelse av EU-förordningens bestämmelser om information. Finansinspektionen och Konsumentverket bör i förekommande fall samverka med varandra innan en åtgärd vidtas.

4 § Om det, efter att Finansinspektionen har fattat ett beslut enligt 3 §, finns skäl原因 att anta att ett erbjudande av europeiska gröna obligationer eller upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad fortsätter att strida mot artikel 10, 11, 12, 14, 15, 18 eller 19 i EU-förordningen, får inspektionen förbjuda

1. erbjudandet eller upptagandet till handel, och
2. marknadsföring av erbjudandet eller upptagandet till handel.

Ett sådant förbud ska upphävas om det inte längre finns skäl原因 att anta att erbjudandet eller upptagandet till handel strider mot EU-förordningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser som ger Finansinspektionen en möjlighet att besluta om förbud som inte är tillfälliga. Den införs till följd av artikel 45.1 första stycket i och k i EU-förordningen. Paragrafen är delvis utformad efter förebild av 3 kap. 3 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning och 2 kap. 5 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering. Övervägandena finns i avsnitten 6.4 och 6.5.

Om Finansinspektionen bedömer att ett erbjudande av europeiska gröna obligationer eller ett upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad, trots tillfälligt förbud enligt 3 §, fortsätter att strida mot någon av de särskilt angivna bestämmelserna i EU-förordningen får inspektionen enligt *första stycket* förbjuda erbjudandet eller upptagandet till handel. Detsamma gäller för marknadsföring av ett sådant erbjudande eller upptagande till handel. Ett erbjudande eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad kan strida mot förordningen t.ex. om faktabladet för erbjudandet inte uppfyller förordningens krav (artikel 10). Hänvisningen till EU-förordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, s.k. dynamisk hänvisning.

Ett permanent förbud ska enligt *andra stycket* upphävas om det inte längre finns skäl原因 att anta att erbjudandet eller upptagandet till handel strider mot de i första stycket angivna bestämmelserna i EU-förordningen. Så kan t.ex. vara fallet om brister i ett faktablad åtgärdas. En

emittent eller, i tillämpliga fall, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering kan begära att Finansinspektionen ska upphäva förbudet. Inspektionen kan också på eget initiativ upphäva det. Finansinspektionen kan upphäva ett sådant förbud även om inspektionens beslut har överklagats och handlingarna har överlämnats till allmän förvaltningsdomstol. Det innebär att bestämmelsen i 39 § förvaltningslagen (2017:900) inte gäller i fråga om ett sådant beslut (se 4 § förvaltningslagen).

Av 4 kap. 3 § följer att ett föreläggande om förbud får förenas med vite.

Korrigerig av bristfällig, felaktig eller vilseledande information

5 § Om den information som ska lämnas i faktablad enligt artikel 10, i allokeringsrapporter enligt artikel 11, i konsekvensrapporter enligt artikel 12 eller i periodiska upplysningar enligt artikel 21 i EU-förordningen är bristfällig, felaktig eller vilseledande, får Finansinspektionen offentliggöra korrekta uppgifter.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om korrigerig av bristfällig, felaktig eller vilseledande information. Paragrafen är delvis utformad efter förebild av 3 kap. 7 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning och 2 kap. 8 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering. Hänvisningen till EU-förordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, s.k. dynamisk hänvisning. Övervägandena finns i avsnitt 6.6.

Finansinspektionen får enligt paragrafen offentliggöra korrekta uppgifter t.ex. i syfte att säkerställa investerarskydd eller att marknaden ska fungera störningsfritt. Offentliggörandet kan ske t.ex. genom pressmeddelande.

Handräckning

6 § Finansinspektionen får begära handräckning av Kronofogdemyndigheten för att en kontroll på plats enligt artikel 56 i EU-förordningen ska kunna genomföras.

Vid handräckning gäller bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet, avhysning eller avlägsnande. Om Finansinspektionen begär det, ska Kronofogdemyndigheten inte i förväg underrätta den som kontrollen ska genomföras hos.

Paragrafen innehåller bestämmelser om handräckning vid genomförande av platsundersökningar och införs till följd av artikel 56.7 i EU-förordningen. Paragrafen är utformad efter förebild av 3 kap. 1 § lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister och 2 kap. 3 § lagen (2019:1215) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering. Övervägandena finns i avsnitt 6.8.2.

I *första stycket* anges när Finansinspektionen får begära handräckning av Kronofogdemyndigheten. Enligt artikel 56.7 i EU-förordningen är det endast i de fall som Esmas beslutat om en platsundersökning som handräckning kan komma i fråga. Esmas beslut om en platsundersökning inom ramen för sin tillsyn av externa granskare. Även de platsundersök-

ningar som Finansinspektionen utför på uppdrag av Esma omfattas av reglerna om handräckning.

Andra stycket första meningen innebär att bestämmelserna i 16 kap. 11–12 a §§ utsökningsbalken gäller vid handräckning. Vid handräckning gäller också flera andra bestämmelser i samma balk, som t.ex. 2 kap. 17 §, där det anges bl.a. vilka befogenheter en förrättningsman har. I *andra meningen* anges att Kronofogdemyndigheten, om Finansinspektionen begär det, inte i förväg ska underrätta den hos vilken kontrollen ska genomföras innan verkställighet sker. Bestämmelsen ger utrymme för att avvika från 16 kap. 11 § utsökningsbalken, där det anges att underrättelse ska ske om inte saken är brådskande.

Enligt 3 kap. 3 § utsökningsförordningen (1981:981) får Kronofogdemyndigheten under vissa förutsättningar begära biträde av Polismyndigheten.

3 kap. Ingripanden

Överträdelser

1 § Finansinspektionen ska ingripa mot en emittent, om emittenten har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att

1. inte fylla i ett faktablad eller säkerställa att en extern granskare lämnar ett positivt utlåtande över faktabladet enligt artikel 10,

2. inte utarbeta allokeringsrapporter, säkerställa att en extern granskare lämnar utlåtanden över dessa rapporter eller offentliggöra rapporterna och granskningarna enligt artikel 11,

3. inte utarbeta eller offentliggöra en konsekvensrapport enligt artikel 12,

4. inte offentliggöra ett prospekt enligt artikel 14,

5. inte på sin webbplats kostnadsfritt offentliggöra eller tillgängliggöra information enligt artikel 15.1–15.3,

6. inte underrätta de behöriga myndigheterna och Esma om offentliggjord information på webbplatsen enligt artikel 15.4 och 15.5, eller

7. inte uppfylla kraven vid användning av frivilliga mallar för periodiska upplysningar enligt artikel 21.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripanden mot emittenter som ger ut europeiska gröna obligationer eller använder frivilliga mallar för periodiska upplysningar. Paragrafen införs till följd av artikel 49.1 a i EU-förordningen och är utformad efter förebild av bl.a. 5 kap. 1 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning. Paragrafen utformas i allt väsentligt enligt *Lagrådets* förslag. Övervägandena finns i avsnitt 7.3.

Medlemsstaterna ska enligt EU-förordningen ge behöriga myndigheter befogenhet att besluta om administrativa sanktioner och åtgärder vid överträdelser som avser vissa skyldigheter i förordningen (artikel 49.1 a). I paragrafen anges dessa skyldigheter och de relevanta artiklarna i förordningen. På så sätt klargörs när Finansinspektionen får använda sina befogenheter enligt denna lag.

Paragrafen gäller inte skyldigheter enligt artikel 13 i EU-förordningen på grund av att den artikeln avser statliga emittenter som inte ska vara föremål för tillsyn (artikel 44.3). Den omfattar inte heller skyldigheter enligt artiklarna 18 och 19 på grund av att de bestämmelserna avser värde-

papperiseringsobligationer. När det gäller värdepapperiseringsobligationer finns bestämmelser om ingripanden i 2 och 3 §§. I de fallen har originatorer eller specialföretag för värdepapperisering motsvarande skyldigheter som emittenter (se artikel 16 i EU-förordningen).

Punkt 1 avser skyldigheten att före emission fylla i ett särskilt faktablad för europeiska gröna obligationer och säkerställa att faktabladet har varit föremål för en extern granskning med ett positivt utlåtande från en extern granskare (artikel 10).

Punkt 2 avser skyldigheten att efter emission av en europeisk grön obligation utarbeta årliga allokeringssrapporter som visar hur mycket av de upplånade medlen som använts och till vad (artikel 11). En extern granskare ska granska den sista årliga allokeringssrapporten efter det att samtliga medel har använts. Om den europeiska gröna obligationen finansierar en portfölj av tillgångar ska i stället varje årlig allokeringssrapport granskas. En emittent är skyldig att säkerställa att de årliga allokeringssrapporterna och, i tillämpliga fall, de externa granskningarna offentliggörs inom viss tid samt att den externa granskaren dessförinnan haft möjlighet att granska allokeringssrapporterna.

Punkt 3 avser skyldigheten att utarbeta och offentliggöra en konsekvensrapport som beskriver obligationens miljöpåverkan (artikel 12). Detta ska ske minst en gång under obligationens löptid och efter det att de medel som emissionen tillför har allokaterats. Om en emittent använder sig av möjligheten att låta utföra en extern granskning av konsekvensrapporten ska även denna granskning offentliggöras enligt punkt 5.

Punkt 4 tar sikte på skyldigheten att offentliggöra ett prospekt (artikel 14). Undantag från skyldigheten att offentliggöra ett prospekt gäller för vissa obligationer som emitteras eller garanteras av offentliga organ (artikel 14.2). I de fall det krävs ett prospekt ska obligationerna genomgående betecknas som ”europeiska gröna obligationer” eller ”EuGB” och det ska anges att obligationerna är emitterade i enlighet med EU-förordningen i det avsnitt i prospektet som innehåller information om användningen av de medel som emissionen tillför.

Punkt 5 avser skyldigheten för en emittent att på sin webbplats kostnadsfritt offentliggöra och tillgängliggöra relevant information om obligationen (artikel 15.1–15.3). Den information som ska tillhandahållas är till en början emittentens egen rapportering i form av faktabladet, allokeringssrapporterna och konsekvensrapporten. Vidare omfattar bestämmelsen de externa granskningarna av faktabladet och allokeringssrapporterna. I tillämpliga fall ska även externa granskningar av konsekvensrapporten tillhandahållas liksom kapitalutgiftsplanen och en länk till prospektet. I EU-förordningen anges att faktabladet, den externa granskningen av faktabladet och länken till det eventuella prospektet ska tillhandahållas före emissionen. När det gäller allokeringssrapporterna, de externa granskningarna av allokeringssrapporterna och konsekvensrapporten anges att dessa ska tillhandahållas utan onödigt dröjsmål. Vid sidan av detta allmänna skyndsamhetskrav finns det bestämmelser i EU-förordningen om att allokeringssrapporter ska offentliggöras inom viss tid efter utgången av den period som avses i rapporten (artikel 11.7). Av EU-förordningen följer också vissa språkkrav (artikel 15.2 och 15.3, se 1 kap. 5 § och övervägandena i avsnitt 10).

Punkt 6 avser skyldigheten att löpande underrätta Finansinspektionen och Esmå när relevant information offentliggörs på emittentens webbplats. Finansinspektionen ska underrättas utan onödigt dröjsmål efter varje offentliggörande (artikel 15.4). Esmå ska underrättas inom 30 dagar efter offentliggörandet (artikel 15.5).

Punkt 7 avser skyldigheten för emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara eller hållbarhetslänkade obligationer att lämna vissa uppgifter vid användning av frivilliga mallar för upplysningslämnande (artikel 21).

2 § Finansinspektionen ska ingripa mot en originator som har åsidosatt någon av de skyldigheter som avses i 1 § 1–3, 5 eller 6. Detsamma gäller om en originator har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att

1. inte lämna en förklaring i faktabladet om uteslutande av vissa värdepapperiserade exponeringar enligt artikel 18.3, eller
2. inte lämna upplysningar enligt artikel 19.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripanden mot originatorer och gäller värdepapperiseringsobligationer. Den införs till följd av artiklarna 16 och 49.1 a i EU-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 7.3.

De skyldigheter som gäller för originatorer respektive specialföretag för värdepapperisering anges i artikel 16 i EU-förordningen. I paragrafen hänvisas till de skyldigheter som avses i 1 § som gäller även för originatorer och som vid en överträdelse ska medföra ett ingripande från Finansinspektionen. I 3 § finns bestämmelser om ingripanden mot specialföretag för värdepapperisering. Originatorer har ansvar för att fullgöra flertalet av de skyldigheter som åligger emittenter och som anges i 1 § (artiklarna 10–12 och 15 i EU-förordningen). Till dessa hör skyldigheterna avseende rapportering och granskning i 1 § 1–3. När det gäller skyldigheterna som avses i 1 § 5 och 6 är ansvaret delat mellan originatorer och specialföretag för värdepapperisering. Finansinspektionen ska ingripa mot både en originator och ett specialföretag för värdepapperisering när ansvaret är delat och förutsättningarna i övrigt är uppfyllda för ett ingripande mot båda.

Utöver skyldigheterna som avses i 1 § 1–3, 5 och 6 har originatorer ansvar för att fullgöra skyldigheter som specifikt rör värdepapperiseringsobligationer. *Punkt 1* avser skyldigheten att lämna en förklaring i faktabladet om uteslutande av värdepapperiserade exponeringar som finansierar fossilbränsleverksamhet (artikel 18.3). *Punkt 2* avser skyldigheten att lämna vissa upplysningar i prospektet som specifikt rör värdepapperiseringsobligationer och deras miljöegenskaper. I prospektet ska det bl.a. lämnas en förklaring om att obligationen är en värdepapperiseringsobligation (artikel 19.1). Det ska också ingå uppgifter om bl.a. andelen värdepapperiserade exponeringar i portföljen av värdepapperiserade exponeringar som finansierar ekonomisk verksamhet som omfattas av EU:s gröna taxonomi och andelen värdepapperiserade exponeringar i portföljen som inte uppfyller målen om att inte orsaka betydande skada (artikel 19.2, se även skäl 32). Vissa upplysningar i prospektet ska även ingå i faktabladet och allokeringsrapporter (artikel 19.3). Finansinspektionen har befogenhet att ingripa mot både en originator och ett specialföretag för värdepapperisering om skyldigheten att lämna upplysningar åsidosätts.

3 § Finansinspektionen ska ingripa mot ett specialföretag för värdepapperisering som har åsidosatt någon av de skyldigheter som avses i 1 § 4–6. Detsamma gäller om ett specialföretag för värdepapperisering har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att inte lämna upplysningar enligt artikel 19.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripanden mot specialföretag för värdepapperisering och gäller värdepapperiseringsobligationer. Den införs till följd av artiklarna 16 och 49.1 a i EU-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 7.3.

I paragrafen hänvisas, på motsvarande sätt som för originatorer i 2 §, till de skyldigheter som avses i 1 § som gäller även för specialföretag för värdepapperisering och som vid en överträdelse ska medföra ett ingripande från Finansinspektionen. Specialföretag för värdepapperisering ansvarar för att offentliggöra prospekt enligt 1 § 4. När det gäller skyldigheterna enligt 1 § 5 och 6 är ansvaret delat mellan originatorer och specialföretag för värdepapperisering. Finansinspektionen ska i sådana fall ingripa mot båda aktörerna om förutsättningarna i övrigt är uppfyllda för ett ingripande mot båda. Detsamma gäller vid åsidosättande av skyldigheterna att lämna vissa upplysningar enligt artikel 19 i EU-förordningen, se författningskommentaren till 2 §.

Olika typer av ingripanden

4 § Ett ingripande enligt någon av 1–3 §§ sker genom beslut om

1. föreläggande att inom viss tid vidta en viss åtgärd eller upphöra med ett visst agerande,
2. anmärkning,
3. förbud enligt 5 eller 6 §, eller
4. sanktionsavgift enligt 7 §.

Ett ingripande får inte ske om överträdelsen omfattas av ett föreläggande som har förenats med vite och en ansökan om utdömmande av vitet har gjorts.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur Finansinspektionen får ingripa mot den som har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen på det sätt som anges i 1–3 §§. Den införs till följd av artiklarna 45.1 första stycket a–d och l och 49.4 första stycket a och b i EU-förordningen. Paragrafen är utformad efter förebild av 5 kap. 4 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning. Övervägandena finns i avsnitten 7.4.1–7.4.5.

Första stycket innehåller en uppräknning av de åtgärder som Finansinspektionen kan besluta om vid ett ingripande enligt 1–3 §§. Åtgärderna är inte alternativa utan en kombination av dem kan komma i fråga beroende på omständigheterna i det enskilda fallet. Finansinspektionen får utifrån förutsättningarna i varje enskilt fall avgöra vilken eller vilka åtgärder som bör komma i fråga. Utgångspunkten bör dock vara att ingripande genom att någon av åtgärderna föreläggande, anmärkning eller sanktionsavgift väljs. För ett beslut enligt 5 och 6 §§ gäller särskilda förutsättningar. I 9–12 §§ anges omständigheter som ska beaktas vid valet av ingripande.

Föreläggande enligt *punkt 1* får endast användas i de fall då det krävs för att få den som omfattas av en skyldighet att vidta en åtgärd eller att upp-

höra med något (jfr prop. 2006/07:115 s. 636). Finansinspektionen kan exempelvis förelägga en emittent eller, i tillämpliga fall, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering att offentliggöra ett faktablad, en allokeringsrapport eller en konsekvensrapport eller granskningen och bedömningen av ett sådant dokument. Inspektionen kan också t.ex. förelägga någon av dem att upphöra att sprida felaktig information i sådana dokument (artiklarna 16.2 och 45.1 första stycket a–d i EU-förordningen). Finansinspektionen kan även förelägga en emittent, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering att på sin webbplats offentliggöra ett beslut som inspektionen har fattat (artiklarna 16.2 och 45.1 första stycket l).

Anmärkning enligt *punkt 2* bör användas när det inte finns något att åtgärda men överträdelsen bör föranleda ett ingripande. Föreläggande och anmärkning bör inte användas vid samma överträdelse. Anmärkning är en mindre ingripande åtgärd som bör användas för mindre allvarliga överträdelser där det inte är aktuellt att besluta om en sanktionsavgift eller någon annan typ av ingripande.

Möjligheten att besluta att en emittent eller, i tillämpliga fall, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering inte får emittera europeiska gröna obligationer under viss tid enligt *punkt 3* är en ingripande åtgärd och bör tillämpas med försiktighet. Denna ingripandemöjlighet följer av artiklarna 45.1 första stycket m och 49.4 första stycket c i EU-förordningen. Även möjligheten att besluta om förbud mot att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” avser en ingripande åtgärd och bör tillämpas med försiktighet. Den ingripandemöjligheten följer av artikel 45.1 första stycket n i EU-förordningen.

Sanktionsavgifter enligt *punkt 4* bör komma i fråga när det inte är tillräckligt att besluta om anmärkning. Sanktionsavgifter kan uppgå till högst de belopp som anges i 7 §. I de fall en sanktionsavgift ska påföras en juridisk person saknar det betydelse om verksamheten har överlåtit till någon annan efter det att den aktuella överträdelsen ägde rum (se t.ex. prop. 2003/04:121 s. 158 och 159).

I *andra stycket* regleras frågan om ingripande när Finansinspektionen redan har beslutat om ett föreläggande förenat med vite avseende samma överträdelse. Bestämmelsen är tillämplig även när någon annan myndighet har beslutat om ett vitesföreläggande avseende samma överträdelse. Så skulle kunna vara fallet om Konsumentombudsmannen ansöker hos Patent- och marknadsdomstolen om utdömmande av vite i anledning av en överträdelse av ett förbud mot marknadsföring som har beslutats med stöd av marknadsföringslagen (se 1 kap. 4 § denna lag). Bestämmelsen syftar till att förhindra att någon prövas två gånger för samma sak på ett sätt som kan strida mot dubbelprövningsförbudet. Om ett vitesföreläggande har beslutats, t.ex. ett förbud att erbjuda europeiska gröna obligationer till allmänheten i vissa fall enligt 2 kap. 4 §, och den som beslutet gäller bryter mot förbudet, kan Finansinspektionen välja att ansöka om att vitet ska dömas ut. Det faktum att ett förbud har beslutats utgör inte hinder mot ingripande enligt 1–3 §§. Den avgörande tidpunkten för när hindret uppkommer är tidpunkten då en domstolsprocess inleds om utdömmande av vitet.

5 § Finansinspektionen får förbjuda en emittent att emittera europeiska gröna obligationer under en viss tid, högst ett år, om emittenten allvarligt och vid upprepade tillfällen har åsidosatt någon av de skyldigheter som avses i 1 §.

Om en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering allvarligt och vid upprepade tillfällen har åsidosatt någon av de skyldigheter som avses i 2 eller 3 § får Finansinspektionen förbjuda originatorn eller specialföretaget för värdepapperisering att under en viss tid, högst ett år, genomföra emission av europeiska gröna värdepapperiseringsobligationer.

Paragrafen är delvis utformad efter förebild av 5 kap. 5 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning. Den införs till följd av artiklarna 45.1 första stycket m och 49.4 första stycket c i EU-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.3.

Första stycket innebär att Finansinspektionen kan ingripa mot en emittent genom att besluta att emittenten, under en tidsperiod om högst ett år, inte får emittera europeiska gröna obligationer. Denna ingripandeåtgärd bör tillämpas restriktivt och först om emittenten har gjort sig skyldig till upprepade och allvarliga överträdelse av någon av de skyldigheter som framgår av 1 §.

Enligt *andra stycket* ska Finansinspektionen kunna fatta motsvarande beslut som mot emitterer enligt första stycket, mot specialföretag för värdepapperisering och originatorer när det är fråga om värdepapperiseringsobligationer.

Av 4 kap. 3 § följer att ett föreläggande om förbud får förenas med vite.

6 § Finansinspektionen får förbjuda en emittent, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” om emittenten, originatorn eller specialföretaget för värdepapperisering inte följer ett föreläggande enligt 4 § första stycket l att offentliggöra ett beslut om ingripande.

Paragrafen syftar till att åstadkomma transparens mot investerare. Den införs till följd av artikel 45.1 första stycket n i EU-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.4.

Paragrafen ger Finansinspektionen en möjlighet att förbjuda en emittent, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB”. Det får ske om emittenten, originatorn eller specialföretaget för värdepapperisering har underlåtit att följa ett föreläggande om att offentliggöra ett tidigare beslut om ingripande.

Om Finansinspektionen har förenat föreläggandet om offentliggörande av beslut om ingripande med vite och föreläggandet inte följs, kan inspektionen antingen begära att vitet döms ut eller fatta beslut om förbud enligt denna paragraf.

Av 4 kap. 3 § följer att ett föreläggande om förbud får förenas med vite.

Sanktionsavgifter

7 § Sanktionsavgiften för en överträdelse som anges i 1–3 §§ ska fastställas till högst det högsta av

1. för en juridisk person:

a) ett belopp som per den 20 december 2023 i svenska kronor motsvarade 500 000 euro,

b) 0,5 procent av den juridiska personens omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå, eller

c) två gånger den vinst som den juridiska personen gjort till följd av överträdelsen, om beloppet går att fastställa,

2. för en fysisk person:

a) ett belopp som per den 20 december 2023 i svenska kronor motsvarade 50 000 euro, eller

b) två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av överträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

Paragrafen anger hur storleken på den högsta sanktionsavgiften ska bestämmas i fråga om de överträdelser av förordningen som räknas upp i 1–3 §§ och införs till följd av artikel 49.4 första stycket d–f och andra stycket i EU-förordningen. Paragrafen är utformad efter förebild av 5 kap. 6 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.5.

I *första stycket* anges sättet att beräkna storleken på den högsta sanktionsavgiften för både juridiska och fysiska personer. Alternativa beräkningsmodeller anges. Avgifterna i beräkningsmodellerna anges som maximibelopp, vilket innebär att Finansinspektionen har möjlighet att fastställa sanktionsavgiften upp till det högsta av de beräknade beloppen.

Beräkningen av belopp enligt *punkterna 1 a* och *2 a* ska göras utifrån förhållandena den 20 december 2023, dvs. dagen för ikraftträdandet av EU-förordningen (se artikel 49.4 första stycket e och f). Vid omräkning mellan euro och svenska kronor bör den s.k. fixingkursen användas (jfr t.ex. prop. 2016/17:162 s. 564). Fixingkursen fastställs av Europeiska centralbanken och räknas om av Riksbanken till en kurs mot svenska kronor. Därefter publiceras kursen på Riksbankens webbplats varje svensk bankdag. Enligt fixingkursen den 20 december 2023 motsvarade 1 euro 11,129 svenska kronor.

Om överträdelsen begås av ett moderföretag eller ett dotterföretag i en koncern ska den högsta sanktionsavgiften enligt *punkt 1 b* bestämmas utifrån omsättningen på koncernnivå. Omsättningen på koncernnivå bör bestämmas utifrån den senast tillgängliga koncernredovisning som godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderföretaget (se artikel 49.4 andra stycket i EU-förordningen). Med ”motsvarande omsättning” avses det som utgör omsättning enligt de redovisningsregler som gäller för den juridiska personen. Posterna för beräkningen av omsättningen på koncernnivå hämtas ur koncernredovisningen. Ur denna redovisning hämtas alltså de relevanta intäktsposter som motsvarar omsättningen enligt de redovisningsregler som gäller för det företag som ingripandet riktas mot. Utifrån tillämpliga redovisningsregler finns tre typer av omsättning: omsättning från verksamhet som redovisas enligt årsredovisningslagen (1995:1554), omsättning från verksamhet som redovisas enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och omsättning från verksamhet som redovisas enligt lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag (se även prop. 2016/17:162 s. 764–766 som innehåller en närmare redogörelse för vilka poster som bör ingå i beräkningen av omsättningen).

Om den juridiska person som en sanktion ska riktas mot upprättat sin årsredovisning enligt årsredovisningslagen, är den omsättning som ska

ligga till grund för beräkningen av den högsta sanktionsavgiften summan av nettoomsättningen och övriga rörelseintäkter. Om den högsta sanktionsavgiften ska beräknas på koncernnivå ska motsvarande årsomsättning, dvs. summan av nettoomsättningen och övriga rörelseintäkter, ligga till grund för beräkningen av sanktionsavgiften. Om det i koncernen finns verksamhet som redovisas enligt lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen om årsredovisning i försäkringsföretag, ska den omsättningen inte räknas med när motsvarande omsättning på koncernnivå bestäms.

Hur omsättningen ska beräknas när uppgifter om omsättningen saknas eller är bristfälliga regleras i 8 §.

Med den vinst som gjorts avses i *punkterna 1 c och 2 b* ett nettobelopp som omfattar de intäkter som erhållits och de förluster som undvikits, dvs. den fördel som erhållits (jfr prop. 2016/17:162 s. 640).

I *andra stycket* anges att avgiften tillfaller staten.

I 12 § finns bestämmelser om vilka omständigheter Finansinspektionen ska beakta när sanktionsavgifternas storlek bestäms, se författningskommentaren till den paragrafen.

8 § Om en överträdelse har skett under den juridiska personens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas när den högsta sanktionsavgiften ska beräknas enligt 7 §.

Paragrafen införs till följd av artikel 49.4 första stycket e och andra stycket i EU-förordningen och motsvarar bl.a. 5 kap. 7 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.5.

Paragrafen är tillämplig om Finansinspektionen ska använda sig av den beräkningsmodell för sanktionsavgift som utgår från en juridisk persons eller, i förekommande fall, en koncerns omsättning och sådana uppgifter saknas eller är bristfälliga.

Val av ingripande

9 § Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till graden av ansvar för den som har begått överträdelsen och skador som uppkommit till följd av överträdelsen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om omständigheter som ska beaktas vid valet av ingripande och införs till följd av artikel 50.1 a, b och d i EU-förordningen. Paragrafen är utformad efter förebild av bl.a. 5 kap. 8 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.6.

I paragrafen anges vilka omständigheter som är hänförliga till överträdelsen som ska beaktas vid valet mellan olika ingripanden. Paragrafen riktar sig enligt sin ordalydelse till Finansinspektionen men är tillämplig även vid överklagande av ett ingripandebeslut till allmän förvaltningsdomstol. En sammanvägd bedömning ska göras vid valet av ingripande. Uppräkningen i paragrafen, liksom i 10 och 12 §§, är exemplifierande och utgör inte hinder mot att ta hänsyn till andra omständigheter än de som anges särskilt.

Överträdelsens allvarlighet och varaktighet ska utgöra utgångspunkt för valet av ingripande. I fråga om varaktighet gäller att en överträdelse som pågått under lång tid är mer klandervärd än den som varat endast tillfälligt. Särskild hänsyn ska också tas till graden av ansvar för den som begått överträdelsen och skador som uppkommit till följd av överträdelsen. Med skador avses bl.a. skador som drabbat tredje man och då särskilt investerare men även den skada marknaden kan lida av att t.ex. få felaktig information i ett prospekt.

I 10 § anges ytterligare några omständigheter som ska beaktas som försvårande respektive förmildrande. Bestämmelser om att Finansinspektionen i vissa fall får avstå från ingripande finns i 11 §. Finansinspektionen kan utifrån vad som är motiverat i det enskilda fallet välja att ingripa med en eller flera åtgärder. Om flera åtgärder används, måste inspektionen se till att dessa sammantaget är väl avvägda.

10 § Utöver det som anges i 9 § ska det i försvårande riktning beaktas om den som har begått överträdelsen tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning ska särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

I förmildrande riktning ska det beaktas om den som har begått överträdelsen

1. i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och
2. har vidtagit åtgärder efter överträdelsen för att undvika att den upprepas.

I paragrafen anges hur ett antal olika faktorer som inte är hänförliga till själva överträdelsen, utan till personen som har begått överträdelsen, ska inverka på valet av ingripande. Paragrafen införs till följd av artikel 50.1 f–h i EU-förordningen och är utformad efter förebild av bl.a. 5 kap. 9 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.6.

Av *första stycket* följer att det är en försvårande omständighet om den som har begått överträdelsen tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning är det av särskild betydelse om den nya överträdelsen är av likartat slag som den tidigare överträdelsen samt hur lång tid som har gått mellan dem. Det är särskilt försvårande om tidsperioden är kort eller om överträdelserna är identiska. Om lång tid har förflutit mellan överträdelserna eller om de är av väsentligt olika slag, bör bestämmelsen inte tillämpas i försvårande riktning.

I *andra stycket* anges två omständigheter som ska betraktas som förmildrande i valet av ingripande.

När det gäller *punkt 1* krävs det att det är fråga om ett samarbete av väsentlig betydelse och att den ansvarige självant för fram viktig information som Finansinspektionen inte redan förfogar över (jfr prop. 2013/14:228 s. 312). Bestämmelsen bör inte tolkas motsatsvis. I viss mån kan denna förmildrande omständighet jämföras med bestämmelsen om strafflindring i 29 kap. 5 § första stycket brottsbalken. Där anges att rätten i skälig omfattning ska beakta om den tilltalade i ett brottmål frivilligt har angett sig eller lämnat uppgifter som är av väsentlig betydelse för utredningen av brottet. Bestämmelsen innebär således att det kan komma i fråga att välja ett lindrigare ingripande med anledning av ett samarbete som skett t.ex. först efter det att Finansinspektionen har konstaterat en överträdelse, men innan utredningen är färdigställd. Av rättssäkerhetsskäl bör det inte

komma i fråga att tillämpa bestämmelsen på så sätt att ett lindrigare ingripande väljs mot bakgrund av att den ansvarige har lämnat uppgifter om någon annans överträdelse.

När det gäller *punkt 2* är det av betydelse att det vidtagits snabba och relevanta åtgärder mot oegentligheterna sedan de anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen. Det gäller särskilt om det är en överträdelse som pågått en längre tid eller satts i system.

11 § Finansinspektionen får avstå från ingripande, om

1. överträdelsen är ringa eller ursäktlig,
2. personen i fråga gör rättelse,
3. något annat organ har vidtagit åtgärder mot personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga, eller
4. det finns andra särskilda skäl.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om att Finansinspektionen får avstå från ingripande i vissa fall. Paragrafen är utformad efter förebild av bl.a. 5 kap. 10 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.6.

Enligt *punkt 1* får Finansinspektionen avstå från ingripande om överträdelsen är ringa. Med ringa överträdelse bör förstås överträdelser som framstår som bagatellartade. Ingripande behöver inte heller ske om överträdelsen är ursäktlig. Så skulle t.ex. kunna vara fallet om det är uppenbart att överträdelsen begåtts av förbiseende.

Enligt *punkt 2* behöver ingripande inte ske om personen i fråga gör rättelse. Det kan t.ex. handla om ett företag som upptäckt att man inte uppfyller gällande krav, åtgärdar detta och på eget initiativ anmäler åsidosättandet till Finansinspektionen.

Enligt *punkt 3* behöver ingripande inte heller ske om något annat organ har vidtagit åtgärder mot personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga. Ett sådant organ kan vara t.ex. en börs disciplinnämnd.

Enligt *punkt 4* får Finansinspektionen avstå från ingripande om det finns andra särskilda skäl. Bestämmelsen kan användas om det av andra skäl än de som anges i punkterna 1–3 skulle vara stötande att besluta om ett ingripande. Bestämmelsen kan också bli tillämplig om någon annan myndighet har beslutat om ingripande på ett sätt som innebär att dubbelprövningsförbudet hindrar ett nytt ingripande.

12 § När sanktionsavgiftens storlek ska bestämmas, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 9 och 10 §§ samt till den berörda personens finansiella ställning och, om det går att bestämma, den vinst som personen gjort till följd av överträdelsen.

I paragrafen anges vilka hänsyn som ska tas när sanktionsavgiftens storlek bestäms. Paragrafen införs till följd av artikel 50 c och e i EU-förordningen och är utformad efter förebild av bl.a. 5 kap. 11 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.6.

Paragrafen innebär att de omständigheter som har påverkat valet av ingripande i skäligen utsträckning ska beaktas även när sanktionsavgiftens storlek bestäms. I paragrafen anges även andra omständigheter som ska beaktas när sanktionsavgiftens storlek bestäms. Storleken på en sanktions-

avgift ska regleras i höjande riktning för att ta hänsyn till om en överträdelse inneburit en vinst för personen i fråga, men bestämmelsen kan också medföra att avgiften sänks till följd av personens finansiella ställning. Med finansiell ställning avses t.ex. en juridisk persons årsomsättning.

Verkställighet av beslut om sanktionsavgift

13 § En sanktionsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom 30 dagar efter det att ett beslut om den har fått laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

14 § Om sanktionsavgiften inte har betalats inom den tid som anges i 13 §, ska Finansinspektionen lämna avgiften för indrivning.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

15 § En sanktionsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

Paragraferna innehåller bestämmelser om verkställighet av beslut om sanktionsavgift. De motsvarar det som gäller beträffande verkställighet av beslut av sanktionsavgift enligt bl.a. lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (5 kap. 12–14 §§). Övervägandena finns i avsnitt 7.6.

I 13 § anges inom vilken tid en sanktionsavgift ska betalas. Finansinspektionens beslut om sanktionsavgift utgör en exekutionstitel (3 kap. 1 § första stycket 6 a utsökningsbalken). Det innebär att verkställighet kan ske enligt utsökningsbalken utan att det krävs något domstolsavgörande.

Om avgiften inte betalas i tid ska Finansinspektionen enligt 14 § lämna den för indrivning.

I 15 § finns en preskriptionsbestämmelse som anger att en sanktionsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft. Det som preskriberas är den del av avgiften som inte har drivits in när fem år har gått sedan beslutet fick laga kraft.

Verkställighet av beslut om avgifter och viten

16 § Beslut om avgifter eller viten enligt EU-förordningen får verkställas enligt utsökningsbalken på samma sätt som en svensk dom som har fått laga kraft, om inte något annat följer av förordningen.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om verkställighet av Esmas beslut om böter eller viten enligt EU-förordningen och införs till följd av artikel 62.3 i förordningen. Det som i förordningen kallas för böter är enligt den terminologi som används i svensk rätt inte böter utan avgifter. Paragrafen är utformad efter förebild av 2 kap. 5 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering. Övervägandena finns i avsnitt 7.6.

4 kap. Överklagande, beslut som ska gälla omedelbart och vite

Prop. 2024/25:21

1 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överklagande och införs till följd av artikel 51 i EU-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 8.

Enligt *första stycket* får Finansinspektionens beslut enligt lagen överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Närmare bestämmelser om överklagande finns i förvaltningslagen.

Enligt *andra stycket* krävs prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten.

2 § Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande enligt 2 kap. 3 eller 4 § eller 3 kap. 4 § första stycket 1 eller 3 ska gälla omedelbart.

Paragrafen reglerar i vilka fall Finansinspektionen får bestämma att ett beslut av inspektionen ska gälla omedelbart. Den är utformad delvis efter förebild av 4 kap. 2 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering. Paragrafen utformas enligt *Lagrådets* förslag. Övervägandena finns i avsnitt 8.

Paragrafen gäller i fråga om beslut som kan avse förbud och andra förelägganden att vidta en viss åtgärd eller upphöra med ett visst agerande. Möjligheten att bestämma att ett beslut ska gälla omedelbart kan t.ex. användas om det behövs för att stoppa ett agerande eller se till att rättelse görs med omedelbar verkan. Paragrafen gäller inte beslut om förelägganden att lämna uppgifter enligt 2 kap. 1 §.

3 § Ett beslut om föreläggande enligt 2 kap. 1, 3 eller 4 § eller 3 kap. 4 § första stycket 1 eller 3 får förenas med vite.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om att Finansinspektionen får förena ett beslut om föreläggande med vite. Paragrafen är utformad delvis efter förebild av 3 kap. 21 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering. Paragrafen utformas enligt *Lagrådets* förslag. Övervägandena finns i avsnitten 6.2, 6.4, 6.5, 7.4.1, 7.4.3 och 7.4.4.

Finansinspektionens möjlighet att använda vite gäller samtliga beslut om förelägganden enligt lagen. Med andra ord omfattas förelägganden att lämna uppgifter (2 kap. 1 §), förelägganden i form av förbud vid inspektionens tillsyn (2 kap. 3 och 4 §§), förelägganden att inom viss tid vidta en viss åtgärd eller upphöra med ett visst agerande (3 kap. 4 § första stycket 1), förelägganden i form av förbud mot att emittera europeiska gröna obligationer (3 kap. 5 §) och förelägganden i form av förbud mot att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” (3 kap. 6 §).

Finansinspektionen har inte rätt att besluta om utdömande av vite, utan får ansöka hos allmän förvaltningsdomstol om att vitet ska dömas ut. Allmänna bestämmelser om viten finns i lagen (1985:206) om viten.

2023/2631

30.11.2023

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2023/2631

av den 22 november 2023

om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Omställningen till en klimatneutral, hållbar, energi- och resurseffektiv, cirkulär och rättvis ekonomi är avgörande för att säkerställa unionsekonomins långsiktiga konkurrenskraft och människors välbefinnande. Parisavtalet, som antogs inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (*Parisavtalet*), godkändes av unionen den 5 oktober 2016 ⁽³⁾. I artikel 2.1 c i Parisavtalet fastställs målet om ökade globala insatser mot hoten från klimatförändringar, bland annat genom att finansiella flöden ska bli förenliga med en klimatresilient utveckling. Unionens mål om klimatneutralitet senast 2050 är förenligt med det målet.
- (2) I sitt meddelande av den 14 januari 2020 med titeln *Investeringsplanen för ett hållbart Europa – Investeringsplanen inom den gröna given* planerade kommissionen för inrättandet av en standard för miljömässigt hållbara obligationer för att ytterligare öka investeringsmöjligheterna och göra det lättare att identifiera miljömässigt hållbara investeringar genom tydlig märkning. I sina slutsatser av den 11 december 2020 uppmanade Europeiska rådet kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om en standard för gröna obligationer. I sina resolutioner av den 29 maj 2018 om hållbara finanser ⁽⁴⁾ och av den 13 november 2020 om investeringsplanen för ett hållbart Europa – finansieringen av den gröna given ⁽⁵⁾ underströk Europaparlamentet behovet av en europeisk standard för gröna obligationer.
- (3) Miljömässigt hållbara obligationer är ett av huvudinstrumenten för att finansiera investeringar kopplade till miljömässigt hållbar teknik, energi och resurseffektivitet samt miljömässigt hållbar transportinfrastruktur och forskningsinfrastruktur. Finansiella och icke-finansiella företag, liksom enheter som inte är företag, såsom stater, kan emittera sådana obligationer. De olika befintliga initiativen för miljömässigt hållbara obligationer innehåller inte gemensamma definitioner av miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. Detta hindrar investerare från att enkelt identifiera obligationer vilkas intäkter är anpassade till eller bidrar till de miljömål som fastställs i Parisavtalet.

⁽¹⁾ EUT C 152, 6.4.2022, s. 105.

⁽²⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 5 oktober 2023 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 23 oktober 2023.

⁽³⁾ Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT C 76, 9.3.2020, s. 23.

⁽⁵⁾ EUT C 415, 13.10.2021, s. 22.

- (4) Den 8 juli 2021 antog Europeiska centralbanken (ECB) en klimatfärdplan för att ytterligare införliva klimatförändringshånsyn i sitt penningpolitiska ramverk och sin verksamhet på områdena upplysningslämnande, riskbedömning, ramverk för säkerheter och tillgängsköp från företagssektorn. Denna förordning kan vara användbar i detta avseende.
- (5) De olika reglerna för lämnandet av upplysningar, för transparensen och ansvarigheten avseende externa granskare av miljömässigt hållbara obligationer och för behörighetskriterierna för miljömässigt hållbara projekt begränsar investerarnas förmåga att identifiera, lita på och jämföra miljömässigt hållbara obligationer samt emittenternas förmåga att använda sådana obligationer för att ställa om sin verksamhet till mer miljömässigt hållbara affärsmodeller.
- (6) För att säkerställa anpassning till målen i Parisavtalet, och med tanke på befintliga skillnader och på avsaknaden av gemensamma regler, är det sannolikt att medlemsstaterna kommer att anta olika åtgärder och metoder, vilket kommer att ha en direkt negativ inverkan på, och skapa hinder för, den inre marknadens korrekta funktion, och kommer att skada emittenter av miljömässigt hållbara obligationer. Den parallella utvecklingen av marknadspraxis baserad på kommersiellt motiverade prioriteringar som ger upphov till olika resultat kan orsaka marknadsfragmentering och riskerar att ytterligare försämma effektiviteten avseende den inre marknadens funktion. Skillnaderna vad gäller standarder och marknadspraxis gör det svårt att jämföra olika obligationer och skapar ojämna marknadsvillkor för emittenter, ger upphov till ytterligare hinder på den inre marknaden och ökar risken för att investeringsbeslut grönmålas och snedvrids.
- (7) Bristen på harmoniserade regler för de förfaranden som används av externa granskare vid granskningen av miljömässigt hållbara obligationer och olika definitioner av miljömässigt hållbara verksamheter gör det allt svårare för investerare att effektivt jämföra obligationer inom unionen utifrån deras miljömål. Marknaden för miljömässigt hållbara obligationer är internationell till sin natur, då marknadsaktörer handlar med obligationer och använder externa granskningstjänster från tredjepartstjänsteleverantörer över gränserna. Åtgärder på unionsnivå skulle kunna minska risken för fragmentering av den inre marknaden för miljömässigt hållbara obligationer och obligationsrelaterade externa granskningstjänster samt bidra till tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 (*) på marknaden för sådana obligationer.
- (8) En enhetlig uppsättning specifika krav bör därför fastställas för obligationer som emitteras av finansiella och icke-finansiella företag och stater som önskar använda beteckningen *europensk grön obligation* eller *EuGB* för sådana obligationer. Genom att ange kvalitetskrav för europeiska gröna obligationer i form av en förordning bör det säkerställas att det finns enhetliga villkor för emissionen av sådana obligationer genom att varierande nationella krav som kan uppstå i samband med införlivandet av ett direktiv förhindras, och det bör även säkerställas att de villkoren är direkt tillämpliga på emittenter av sådana obligationer. Emittenter som väljer att använda beteckningen *europensk grön obligation* eller *EuGB* bör följa samma regler i hela unionen, i syfte att öka marknadseffektiviteten genom att minska skillnader och därmed även minska investerarnas kostnader för att bedöma sådana obligationer. För att underlätta jämförelser och åtgärda grönmålning bör mallar för frivilligt lämnande av hållbarhetsupplysningar tillhandahållas både för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer.
- (9) På obligationsmarknaden omfattar hållbarhetslänkade obligationer alla typer av obligationsinstrument för vilka de finansiella eller strukturella egenskaperna varierar beroende på om emittenten uppnår på förhand fastställda hållbarhetsmål eller mål för miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning. Eftersom denna förordning endast omfattar miljömässig hållbarhet bör definitionen av hållbarhetslänkade obligationer i denna förordning endast omfatta obligationer vars finansiella eller strukturella egenskaper varierar beroende på om emittenten uppnår på förhand fastställda mål för miljömässig hållbarhet.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

- (10) I förordning (EU) 2020/852 görs åtskillnad, inom miljömässigt hållbara verksamheter, mellan möjliggörande verksamheter och omställningsverksamheter som på vissa villkor kvalificerar sig som miljömässigt hållbara. Samma åtskillnad bör också göras i de upplysningar som lämnas för europeiska gröna obligationer och obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och hållbarhetslänkade obligationer, med särskilda transparenskrav för kärnenergi och fossilgasrelaterad verksamhet, om sådan verksamhet omfattas av kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2139 (7).
- (11) I enlighet med förordning (EU) 2020/852, och för att tillhandahålla investerarna tydliga, kvantitativa, utförbara och gemensamma definitioner, bör de kriterier som fastställs i den förordningen användas för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar. Intäkter från obligationer med beteckningen *europaisk grön obligation* eller *EuGB* bör allokeras till ekonomisk verksamhet som antingen är miljömässigt hållbar, och därför anpassad till miljömålen i förordning (EU) 2020/852, eller som bidrar till att omvandla verksamheter så att de kan uppfylla kriterierna för att bli miljömässigt hållbara. Emittenter bör under alla omständigheter allokera alla intäkter från sina europeiska gröna obligationer före obligationernas förfallodag samtidigt som de har rätt att dra av emissionskostnader som är direkt kopplade till emissionen av obligationerna. Det bör vara möjligt att använda intäkterna från dessa obligationer för att finansiera sådana miljömässigt hållbara verksamheter både direkt genom finansiering av tillgångar och utgifter som avser ekonomisk verksamhet som uppfyller kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter i förordning (EU) 2020/852 (taxonomikraven), och indirekt, på vissa villkor, genom finansiella tillgångar som finansierar ekonomisk verksamhet som uppfyller dessa kriterier. Det är därför nödvändigt att ange vilka kategorier av tillgångar och utgifter som kan finansieras med intäkter från europeiska gröna obligationer.
- (12) Intäkterna från europeiska gröna obligationer bör användas för att finansiera ekonomisk verksamhet som har en bestående positiv inverkan på miljön. En sådan bestående positiv inverkan kan uppnås på flera olika sätt. Eftersom anläggningstillgångar är långfristiga tillgångar består ett första sätt att använda intäkterna från europeiska gröna obligationer i att finansiera materiella eller immateriella anläggningstillgångar som inte utgör finansiella tillgångar, förutsatt att nämnda anläggningstillgångar avser ekonomisk verksamhet som uppfyller taxonomikraven. Eftersom finansiella tillgångar också kan användas för att finansiera ekonomisk verksamhet med varaktigt positiv inverkan på miljön består ett andra sätt att använda intäkterna från europeiska gröna obligationer i att finansiera finansiella tillgångar, förutsatt att intäkterna från dessa finansiella tillgångar direkt, eller indirekt genom efterföljande finansiella tillgångar, allokeras till ekonomisk verksamhet som uppfyller taxonomikraven. Det bör vara möjligt att allokera dessa finansiella tillgångar till högst tre på varandra följande finansiella tillgångar, och emittenterna bör säkerställa att det är möjligt för externa granskare att effektivt se över den slutliga allokeringen av intäkter. Eftersom hushållens tillgångar också kan ha en varaktigt positiv inverkan på miljön består ett tredje sätt att använda intäkterna från europeiska gröna obligationer i att finansiera hushållens tillgångar och utgifter. Eftersom kapitalutgifter och utvalda driftskostnader kan användas för att förvärva, uppgradera eller underhålla anläggningstillgångar består dessutom ett fjärde sätt att använda intäkterna från europeiska gröna obligationer i att finansiera kapital- och driftsutgifter som avser ekonomisk verksamhet som uppfyller taxonomikraven eller som kommer att uppfylla dessa krav inom en rimlig kort period från emissionen av den berörda obligationen, förutsatt att emittenten har offentliggjort en plan för att utvidga ekonomisk verksamhet som är anpassad till förordning (EU) 2020/852 (taxonomiförenlig) eller att tillåta ekonomisk verksamhet att bli taxonomiförenlig i enlighet med bilaga I till kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2178 (8) (kapitalutgiftsplan). Slutligen bör emittenter kunna allokera intäkter från en eller flera utestående europeiska gröna obligationer till en portfölj av anläggningstillgångar eller finansiella tillgångar (portföljmetoden), förutsatt att de i allokeringsrapporterna visar att det totala värdet av anläggningstillgångar eller finansiella tillgångar i deras portfölj överstiger det totala värdet av deras utestående obligationer.

(7) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2139 av den 4 juni 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 genom fastställande av tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till begränsningen av eller anpassningen till klimatförändringarna och för att avgöra om den ekonomiska verksamheten inte orsakar någon betydande skada för något av de andra miljömålen (EUT L 442, 9.12.2021, s. 1).

(8) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2178 av den 6 juli 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 genom specificering av innehållet i och presentationen av de upplysningar som ska lämnas av företag som omfattas av artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU vad gäller miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter samt specificering av den metod som ska användas i syfte att fullgöra denna upplysningskyldighet (EUT L 443, 10.12.2021, s. 9).

- (13) För vissa ekonomiska verksamheter för vilka det inte finns några tekniska granskningskriterier enligt förordning (EU) 2020/852, eller för vissa ekonomiska verksamheter inom ramen för internationellt stöd som bidrar till miljömålen i den förordningen, bör en viss flexibilitet tillåtas. Denna flexibilitet bör vara lämpligt begränsad i storlek och omfattning för att upprätthålla en mycket hög ambitionsnivå för europeiska gröna obligationer. Emittenten bör lägga fram belägg för att den ekonomiska verksamheten väsentligt bidrar till ett eller flera av dessa miljömål, att den inte i väsentlig grad skadar något av dessa miljömål och att den bedrivs i överensstämmelse med minimiskyddsåtgärderna. Dessa belägg bör tas med i faktabladet för europeiska gröna obligationer och bör valideras av en extern granskare genom ett positivt utlåtande i granskningen före emissionen.
- (14) För att underlätta för mindre företag att emittera europeiska gröna obligationer bör kraven på att allokera intäkterna från sådana obligationer. Nettointäkterna består av skillnaden mellan de totala obligationsintäkterna och emissionskostnaderna som är direkt kopplade till emissionen av obligationen, vilket inbegriper kostnader för finansiella mellanhänder som leder emissionen, rådgivningskostnader, rättsliga kostnader, värderingskostnader och kostnader i samband med den externa granskningen. Emittenter av europeiska gröna obligationer bör få besluta att allokera bruttointäkterna, utan avdrag för kostnader, till miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter.
- (15) Stater i unionen och tredjeländer emitterar ofta obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och bör därför också tillåtas att emittera europeiska gröna obligationer. Stater i unionen och tredjeländer bör tillåtas att emittera europeiska gröna obligationer för att finansiera offentliga tillgångar eller utgifter som uppfyller eller förväntas uppfylla taxonomikraven inom en rimligt kort tidsperiod från emissionen av den berörda obligationen, till exempel tillgångar eller utgifter som avser skattelättnader, subventioner, insatsförbrukning, löpande transfereringar inom den offentliga sektorn och löpande internationellt samarbete.
- (16) Det kan hända att vissa företag som har en eller flera europeiska gröna obligationer på balansräkningens skuldsida inte, för varje sådan emission av europeiska gröna obligationer, kan identifiera exakt till vilka tillgångar i balansräkningen som intäkterna från den aktuella obligationen har allokaterats. I sådana fall bör företagen tillåtas att lämna upplysningar om allokeringen av de sammanlagda intäkterna från sin portfölj av europeiska gröna obligationer till en portfölj med miljömässigt hållbara tillgångar i sin balansräkning. Dessa företag bör sedan i årliga allokeringsrapporter visa att de relaterade miljömässigt hållbara tillgångarna uppfyller de tillämpliga tekniska granskningskriterierna. För att säkerställa att alla intäkter från europeiska gröna obligationer tilldelas miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter bör företagen också visa att värdet av dessa miljömässigt hållbara tillgångar överstiger eller motsvarar värdet av europeiska gröna obligationer som ännu inte har förfallit. När emittenter använder portföljmetoden bör kravet inte gälla att obligationsintäkter endast ska allokeras till finansiella tillgångar som skapats tidigare än fem år efter emissionen av obligationen. För att säkerställa att den information som lämnas förblir fullständig och aktuell bör en extern granskare varje år granska de årliga allokeringsrapporterna, utom när det inte har skett någon allokeringsförändring i portföljen med finansiella tillgångar. Den externa granskaren bör då särskilt fokusera på de tillgångar som inte ingick i den föregående årliga allokeringsrapporten.
- (17) Enligt förordning (EU) 2020/852 krävs det att unionen och medlemsstaterna tillämpar taxonomikraven för att fastställa huruvida en ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar i samband med alla åtgärder som föreskriver krav på finansmarknadsaktörer eller emittenter med avseende på finansiella produkter eller företagsobligationer som tillhandahålls som miljömässigt hållbara. Det är därför logiskt att de tekniska granskningskriterier som fastställs genom delegerade akter som antagits enligt förordning (EU) 2020/852 bör fastställa vilka anläggningstillgångar, utgifter och finansiella tillgångar som får finansieras med intäkter från europeiska gröna obligationer. Med tanke på de förväntade tekniska framstegen på området miljömässig hållbarhet kommer dessa tekniska granskningskriterier sannolikt att ses över och ändras med tiden. Oberoende av sådana ändringar bör emittenter, för att skapa rättssäkerhet för sig själva och investerarna samt för att förhindra att ändringar av de tekniska granskningskriterierna får en negativ inverkan på priset på europeiska gröna obligationer som redan har emitterats, kunna tillämpa de tekniska granskningskriterier som är tillämpliga vid tidpunkten för emission av den berörda europeiska gröna obligationen när de allokerar intäkterna från den obligationen till godtagbara anläggningstillgångar eller utgifter, fram till obligationens förfallodag. Om de tillämpliga tekniska granskningskriterierna ändras bör emittenten

säkerställa att icke allokerade intäkter och intäkter som omfattas av en kapitalutgiftsplan som ännu inte har uppfyllt taxonomikraven uppfyller de ändrade tekniska granskningskriterierna inom sju år. Om emittenten anser att en ekonomisk verksamhet som finansieras med obligationsintäkter riskerar att inte uppfylla de ändrade tekniska granskningskriterierna inom sju år, bör emittenten tillåtas att offentliggöra en plan för hur den ekonomiska verksamheten ska anpassas till de ändrade tekniska granskningskriterierna och i möjligaste mån mildra de negativa konsekvenserna. Den planen bör offentliggöras före utgången av den sjuårsperiod som inleds när de tekniska granskningskriterierna ändras och bör granskas av en extern granskare. Enligt portföljmetoden bör emittenter i sin portfölj av anläggningstillgångar eller finansiella tillgångar endast inkludera tillgångar som är anpassade till eventuella tekniska granskningskriterier som är tillämpliga någon gång under de sju år som föregår offentliggörandet av den relevanta allokeringsrapporten. Om en tillgång som finansieras genom en europeisk grön obligation inte är anpassad till de ändrade tekniska granskningskriterierna bör den således kunna fortsätta att ingå i poolen av finansierade tillgångar upp till sju år.

- (18) Den tid som krävs för att omvandla en tillgång för att anpassa den ekonomiska verksamhet som den avser till taxonomikraven bör överensstämma med de tidsramar som fastställs i delegerad förordning (EU) 2021/2178. För närvarande skulle det enligt den delegerade förordningen krävas att godtagbara kapitalutgifter ska avse ekonomisk verksamhet som uppfyller eller förväntas uppfylla taxonomikraven inom fem år efter emissionen av den europeiska gröna obligationen, såvida inte en längre period på upp till tio år är motiverad av de berörda ekonomiska verksamheternas och investeringarnas särdrag. Emittenten bör inkludera en sammanfattning av sin kapitalutgiftsplan i sitt prospekt som upprättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 (*) samt rapportera om de framsteg som gjorts i genomförandet av planen i de årliga allokeringsrapporterna. I slutet av den tidsplan som anges i dess kapitalutgiftsplan bör emittenten erhålla en bedömning från en extern granskare av taxonomianpassningen av de utgifter som finansieras genom obligationen. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av kraven i delegerad förordning (EU) 2021/2178.
- (19) Tredjelandsjurisdiktioner som förtecknas i bilaga I till rådets slutsatser om den reviderade EU-förteckningen över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet eller högriskländer som förtecknas i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1675 (**), och emittenter etablerade i dessa jurisdiktioner eller länder, bör inte tillåtas att använda beteckningen *europeisk grön obligation* eller *EuGB*.
- (20) Unionens institutioner och organ bör efterleva unionens standarder för att uppnå hållbarhetsmål, inbegripet de som avses i förordning (EU) 2020/852. Europaparlamentet och rådet uppmuntrar användningen av den europeiska standarden för gröna obligationer för emission av obligationer som har miljömässig hållbarhet som mål. Europeiska investeringsbanken, som är en världsledande emittent av gröna obligationer, är fast besluten att gradvis anpassa sitt program för gröna obligationer till den europeiska standarden för gröna obligationer.
- (21) Investorer bör förses med all information som är nödvändig för att utvärdera användningen av intäkterna från europeiska gröna obligationer och för att jämföra sådana obligationer med varandra. Det bör därför fastställas specifika och standardiserade upplysningskrav som skapar transparens i hur emittenten avser att allokera obligationsintäkterna till godtagbara anläggningstillgångar, utgifter och finansiella tillgångar och hur dessa intäkter faktiskt allokeras. En sådan transparens kan uppnås bäst genom faktablad för europeiska gröna obligationer samt allokeringsrapporter. För att göra det enklare att jämföra europeiska gröna obligationer och för att underlätta lokaliseringen av relevant information är det nödvändigt att upprätta mallar för lämnandet av sådan information.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG (EUT L 168, 30.6.2017, s. 12).

(**) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1675 av den 14 juli 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 genom identifiering av högrisktredjeländer med strategiska brister (EUT L 254, 20.9.2016, s. 1)

- (22) Avsaknaden av gemensamma standardiserade mallar för upplysningslämnande för emittenter av miljömässigt hållbara obligationer eller hållbarhetslänkade obligationer på unionsnivå gör det svårt för investerare i sådana obligationer att enkelt och tillförlitligt lokalisera den information de behöver och jämföra och sammanställa uppgifter om sådana obligationer. Avsaknaden av en gemensam metod för emittenter att rapportera om anpassningen av obligationsintäkterna till taxonomikraven skapar administrativa svårigheter och osäkerhet för obligationsinvestorerna som rapporterar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088⁽¹⁾. Därför bör det fastställas mallar för upplysningslämnande, som emittenter av sådana obligationer kan välja att fylla i och offentliggöra tillsammans med annan dokumentation av upplysningslämnandet. Sådana mallar bör innehålla information om allokeringen av obligationsintäkter till taxonomiförenliga verksamheter, samtidigt som den andel av intäkterna som allokeras till gas och kärnenergi tydligt anges. Mallarna bör utvecklas av kommissionen genom riktlinjer för frivilliga upplysningar före emission, som kan tjäna som inspiration för alla framtida hållbarhetslänkade upplysningar enligt unionsrätten, och en delegerad akt för periodiska upplysningar. Sådana upplysningar bör vara förenliga med de relevanta avsnitten i faktabladet för allokeringsrapporten.
- (23) Investerarna bör få kostnadseffektiv tillgång till tillförlitlig information om europeiska gröna obligationer. Emittenter av europeiska gröna obligationer bör därför låta oberoende externa granskare tillhandahålla en granskning av faktabladet för europeiska gröna obligationer före emission och en granskning av de årliga allokeringsrapporterna för europeiska gröna obligationer efter emission.
- (24) När externa granskare tillhandahåller sina tjänster enligt denna förordning bör de ha rätt att använda tekniker för slumpmässigt urval i linje med bästa marknadspraxis för kvalitetssäkringstjänster när de bedömer taxonomianpassningen av flera projekt, om detta kan motiveras av komplexiteten, omfattningen och den praktiska ogörligheten av en fullständig bedömning av de underliggande verksamheterna. Ett sådant slumpmässigt urval bör göra det möjligt för externa granskare att försäkra sig om att sådana projekt, inbegripet de som finansieras genom skatteincitament och subventioner, genomförs i enlighet med den information som lämnas i bilagorna till denna förordning. Sådant slumpmässigt urval bör ske genom att hänsyn tas till dataskyddsåtgärder för att säkerställa en hög skyddsnivå för personuppgifter och andra känsliga uppgifter som inte är relevanta för den externa granskningen.
- (25) Vid tillhandahållandet av tjänster enligt denna förordning bör externa granskare avge ett oberoende utlåtande om huruvida emittenten har anpassat sig till taxonomikraven. När externa granskare bedömer anpassningen till kvantitativa kriterier bör de kontrollera att eventuella framåtblickande uppskattningar bygger på rimliga antaganden, utan att ge garantier för utfallen. När externa granskare bedömer anpassningen till kvalitativa kriterier bör de kontrollera att det finns lämpliga processer och system för tillbörlig aktsamhet som är utformade för att bedöma, minska och åtgärda risker och andra problem som kan uppstå i samband med dessa kriterier.
- (26) För att förbättra transparensen bör emittenterna också lämna upplysningar om sina obligationers miljöpåverkan genom att minst en gång under obligationens löptid och efter det att intäkterna från sådana obligationer har allokats offentliggöra en konsekvensrapport. För att tillhandahålla investerarna all information som är relevant för bedömningen av miljöpåverkan av europeiska gröna obligationer bör det i konsekvensrapporterna tydligt anges vilka mått, metoder och antaganden som tillämpats vid bedömningen av miljöpåverkan. För att göra det enklare att jämföra europeiska gröna obligationer och för att underlätta lokaliseringen av relevant information är det nödvändigt att upprätta mallar för lämnande av sådan information. För att säkerställa att konsekvensrapporterna är korrekta och för att skydda investerare från grönmålning bör emittenter kunna anlita en oberoende extern granskare för att utföra en granskning av konsekvensrapporten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetslänkade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).

- (27) Europeiska gröna obligationer, obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och hållbarhetslänkade obligationer kan hjälpa företag att finansiera sin omställning till att bli hållbara. Emittenter av sådana obligationer som omfattas av en skyldighet att offentliggöra icke-finansiell information enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU⁽²⁾ bör ange hur och i vilken utsträckning emissionen av obligationen ökar dess andel taxonomianpassning på enhetsnivå, som föreskrivs i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852. Detta uttalande skulle kunna uttryckas som en procentuell ökning av den taxonomiförenliga omsättning som ska uppnås med hjälp av obligationsintäkterna. Av dessa emittenter bör de som omfattas av skyldigheten att offentliggöra sina eventuella planer för att säkerställa att deras affärsmodell och affärsstrategi är förenlig med omställningen till en hållbar ekonomi enligt direktiv 2013/34/EU, och de som offentliggör sådana planer frivilligt, redogöra för hur intäkterna från deras obligation bidrar till finansieringen och genomförandet av sådana planer. Sådana redogörelser bör lämnas i faktabladet för europeiska gröna obligationer och i allokeringsrapporten eller i de frivilliga mallarna för periodiskt upplysningslämnande före och efter emission, eller i båda fallen.
- (28) Statsrevisorer utgör lagstadgade organ med ansvar för och kunskap om tillsynen av offentliga utgifter och åtnjuter rättsligt garanterat oberoende. Stater som ger ut europeiska gröna obligationer bör därför tillåtas att anlita statsrevisorer för att se över allokeringen av obligationsintäkter, tillsammans med de externa granskarna som bör förbli ansvariga för att bedöma taxonomianpassningen av den ekonomiska verksamhet som finansieras genom obligationen. Statsrevisorer bör inte registreras eller omfattas av tillsyn enligt denna förordning.
- (29) Endast obligationer för vilka emittenten har offentliggjort ett prospekt enligt förordning (EU) 2017/1129 och obligationer som omfattas av artikel 1.2 b och d i den förordningen bör tillåtas att använda beteckningen *europisk grön obligation* eller *EuGB*. Den förordningen innehåller ansvarsbestämmelser.
- (30) För att säkerställa att marknaden för europeiska gröna obligationer är effektiv bör emittenter offentliggöra uppgifter om de europeiska gröna obligationer som de emitterar på sin webbplats. För att säkerställa informationens tillförlitlighet och investerarnas förtroende bör emittenterna också offentliggöra granskningen före emission, eventuella granskningar efter emission samt, i tillämpliga fall, granskningar av konsekvensrapporter, kapitalutgiftsplanen och en länk till det prospekt som krävs enligt förordning (EU) 2017/1129. Dessa publikationer bör vara lätt tillgängliga, med tydligt markerade publiceringsdatum som gör det möjligt för användaren att identifiera ändringarna från en granskning till en annan. Informationen i dessa dokument bör avfattas på ett språk som godkänns av den behöriga i den hemmedlemsstat där obligationen erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel eller, alternativt, på ett språk som är brukligt i internationella finansskretsar. Vid tidpunkten för antagandet av denna förordning är engelska det språk som är brukligt i internationella finansskretsar men detta skulle kunna ändras i framtiden.
- (31) Vid traditionella värdepapperiseringstransaktioner är emittenten av obligationerna ett specialföretag för värdepapperisering som är juridiskt åtskilt från originatorn. Originatorn är i sin tur den enhet som använder obligationsintäkterna för att allokera finansieringen till ekonomisk verksamhet. En värdepapperiseringsmarknad för europeiska gröna obligationer där alla underliggande exponeringar är taxonomiförenliga skulle för närvarande stå inför betydande tillväxthinder, då det råder brist på taxonomiförenliga tillgångar som lämpar sig för värdepapperisering. I en rapport om hur en ram för hållbar värdepapperisering kan utvecklas (*Developing a Framework for Sustainable Securitisation*) rekommenderade därför Europeiska tillsynsmyndigheten (*Europeiska bankmyndigheten*) (EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽³⁾, att kravet på användning av intäkter skulle tillämpas på originatorn för värdepapperisering, i stället för specialföretaget för värdepapperisering, som en effektiv och pragmatisk metod under en övergångsfas. Detta tillvägagångssätt skulle vara lämpligt fram till dess att en tillräcklig volym taxonomiförenliga tillgångar genereras i unionens ekonomi. För att säkerställa verkställbarhet bör originatorns ansvar för den framtida användningen av intäkterna tydligt anges i det prospekt som offentliggjorts enligt förordning (EU) 2017/1129.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (32) Särskilda krav på upplysningslämnande och uteslutande bör gälla för obligationer som är ett resultat av värdepapperisering som betecknas som *europiska gröna obligationer* eller *EuGB* för att öka investerarnas förtroende och säkerställa att dessa är fullt informerade om transaktionens miljöegenskaper. Tillräcklig transparens bör säkerställas för investerare med olika preferenser när det gäller den underliggande tillgångspoolens miljöegenskaper. Skyddsåtgärder är nödvändiga för att undvika en situation där urvalet av tillgångar som ska värdepapperiseras av originatorn omfattar exponeringar som finansierar prospektering, gruvdrift, utvinning, produktion, bearbetning, lagring, raffinering eller distribution, inbegripet transport, och handel med fossila bränslen enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999⁽¹⁴⁾. Kraven på uteslutande bör dock ta hänsyn till det huvudsakliga syftet med de värdepapperiserade exponeringarna och bör inte omfatta exponeringar där kopplingen till fossilbränsleverksamhet endast är marginell eller tillfällig, såsom en kommersiell byggnad med en gaslagringstank. Dessutom bör kraven på uteslutande inte enbart baseras på användning av fossila bränslen, till exempel när det gäller billån eller bostadslån. Dessutom bör originatorn lämna upplysningar om taxonomins tillämpbarhet, taxonomianpassning och efterlevnad av principen om "att inte orsaka betydande skada" när det gäller den verksamhet som finansieras genom de värdepapperiserade exponeringarna. Sådana upplysningar bör lämnas enligt principen om att använda alla rimliga medel och efter originatorns bästa förmåga, med hjälp av tillgängliga uppgifter såsom uppgifter som samlats in i originatorns interna databas eller it-system. Originatorer uppmanas att göra denna information tillgänglig även via de värdepapperiseringsregister som registrerats hos Europeiska tillsynsmyndigheten (*Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten*) (*Esma*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹⁵⁾, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402⁽¹⁶⁾.
- (33) En effektiv tillsyn från de behöriga myndigheternas sida är nödvändig för att kontrollera efterlevnaden av de särskilda krav som är tillämpliga på originatorer och specialföretag för värdepapperisering. Enligt förordning (EU) 2017/2402 ska medlemsstaterna utse en eller flera behöriga myndigheter med ansvar för att övervaka värdepapperiseringstransaktionernas efterlevnad av beteckningen *enkel, transparent och standardiserad* (STS), vilket också omfattar särskilda krav på upplysningslämnande och uteslutande. Mot bakgrund av de erfarenheter som dessa behöriga myndigheter har fått vid granskningen av värdepapperiseringstransaktioner är det lämpligt att de övervakar originatorernas efterlevnad av kraven i denna förordning. Med tanke på att både originatorer och specialföretag för värdepapperisering deltar i en värdepapperisering bör emellertid både originatorns och specialföretagets för värdepapperisering behöriga myndigheter ges de motsvarande tillsynsbefogenheter som fastställs i denna förordning, och de bör samarbeta för att säkerställa en effektiv och adekvat tillsyn.
- (34) De behöriga myndigheterna bör övervaka emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och hållbarhetslänkade obligationer som beslutar att använda de gemensamma mallarna för periodiskt upplysningslämnande efter emission, för att säkerställa att alla delar i dessa mallar offentliggörs korrekt. Om emittenter inte följer denna förordning bör de behöriga myndigheterna offentliggöra detta.
- (35) Kommissionen har lagt fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en gemensam europeisk kontaktpunkt som ger centraliserad tillgång till offentligt tillgänglig information som är relevant för finansiella tjänster, kapitalmarknader och hållbarhet. Information om europeiska gröna obligationer kommer att vara värdefull för investerare och andra finansmarknadsaktörer samt för allmänheten. Därför bör de informationsdokument som avses i denna förordning, inbegripet faktabladet för europeiska gröna obligationer, allokeringsrapporten och konsekvensrapporten, i tillämpliga fall kapitalutgiftsplanen, och frivilliga mallar för upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och hållbarhetslänkade obligationer, samt de granskningar som utförs av externa granskare, vara tillgängliga för allmänheten utan kostnad. En sådan gemensam europeisk kontaktpunkt (*Esap*) skulle kunna vara en lämplig mekanism för att uppnå detta mål.

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).

- (36) För att förbättra transparensen kring externa granskares metoder, för att säkerställa att externa granskare har lämpliga kvalifikationer, yrkeserfarenhet och oberoende samt för att minska risken för potentiella intressekonflikter, och därmed säkerställa lämpligt skydd för investerare, bör emittenter av europeiska gröna obligationer endast använda sig av externa granskare, däribland från tredjeländer, som har registrerats och står under fortlöpande tillsyn av Esma.
- (37) För att öka transparensen gentemot investerare om hur taxonomianpassningen hos den ekonomiska verksamhet som finansieras genom obligationsintäkterna bedöms, bör externa granskare lämna tillräckligt detaljerade upplysningar till användarna av granskningar före och efter emissionen samt, i tillämpliga fall, av konsekvensrapporter, metoder och nyckelantaganden som de använder i sin externa granskningsverksamhet, samtidigt som vederbörlig hänsyn tas till skyddet av äganderättsligt skyddade uppgifter och immateriella rättigheter.
- (38) Externa granskare bör ha infört arrangemang för sin egen sunda bolagsstyrning i syfte att säkerställa att deras granskningar före och efter emission är oberoende, objektiva och av hög kvalitet. Företagsledningen för externa granskare bör därför ha tillräckligt med sakkunskap inom finansiella tjänster och miljöfrågor samt säkerställa att ett tillräckligt antal anställda med den nödvändiga kunskapen och erfarenheten utför den externa granskningen. Av samma skäl bör funktionen för regel efterlevnad kunna rapportera sina resultat till antingen ett tillsynsorgan eller ett administrativt organ inom den externa granskaren.
- (39) För att säkerställa sitt oberoende och säkra höga standarder för transparens och etiskt uppförande bör externa granskare uppfylla organisatoriska krav och uppföranderegler för att mildra och undvika situationer med faktiska eller potentiella intressekonflikter, eller, om de inte går att undvika, hantera sådana konflikter på ett lämpligt sätt. Externa granskare bör inte ha rätt att genomföra en extern granskning i händelse av intressekonflikter som inte kan hanteras korrekt. Externa granskare bör därför på ett transparent sätt redovisa eventuella intressekonflikter i de externa granskningarna. De bör dokumentera alla betydande hot mot deras oberoende, mot deras anställdas och huvudaktieägares oberoende eller oberoendet för alla andra personer som deltar i den externa översynsprocessen, och dokumentera de skyddsåtgärder som tillämpas för att minska sådana hot.
- (40) Externa granskare bör bedöma och dokumentera huruvida det föreligger en faktisk eller potentiell intressekonflikt med en kund, inbegripet i situationer där det finns betydande personliga eller finansiella kopplingar mellan den externa granskaren och den granskade enheten.
- (41) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014⁽¹⁾ förbjuder tillhandahållande till en granskad enhet av andra tjänster än revision, som är kopplade till den enhetens finansiering, kapitalstruktur och kapitalallokering samt investeringsstrategi, med undantag för bestyrkandetjänster i samband med finansiella rapporter. Externa granskningar enligt denna förordning bör inte påverka tillämpningen av förordning (EU) nr 537/2014.
- (42) Det är nödvändigt att undvika att behöriga myndigheter tillämpar denna förordning på olika sätt. Samtidigt är det nödvändigt att sänka de externa granskarnas transaktions- och rörelsekostnader för att stärka investerarnas förtroende och öka rättssäkerheten. Det är därför lämpligt att ge Esma allmän behörighet att registrera och utöva fortlöpande tillsyn över externa granskare i unionen. Att anförtro Esma ett ensamt ansvar för dessa frågor bör säkerställa lika spelregler i fråga om registreringskrav och fortlöpande tillsyn samt undanröja risken för tillsynsarbiter i medlemsstaterna. Samtidigt bör ett sådant ensamt ansvar leda till en optimerad allokering av tillsynsresurser på unionsnivå och därmed göra Esma till ett kunskapscentrum samtidigt som tillsynen effektiviseras.
- (43) Esma bör kunna begära all information som behövs för att utföra sina tillsynsuppgifter på ett effektivt sätt. Myndigheten bör därför kunna begära sådan information från externa granskare, personer som är involverade i extern granskning, relaterade tredje parter, tredje parter på vilka de externa granskarna har lagt ut operativa funktioner samt personer som på annat sätt har en nära och betydande anknytning eller koppling till externa granskare eller externa granskningar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014 av den 16 april 2014 om särskilda krav avseende lagstadgad revision av företag av allmänt intresse och om upphävande av kommissionens beslut 2005/909/EG (EUT L 158, 27.5.2014, s. 77).

- (44) För att göra det möjligt för Esmas att utföra sina tillsynsuppgifter, och i synnerhet för att få externa granskare att upphöra med en överträdelse, tillhandahålla fullständig och korrekt information eller uppfylla sina skyldigheter i samband med en utredning eller en kontroll på plats, bör Esmas kunna ålägga böter eller viten.
- (45) Emittenter av europeiska gröna obligationer kan behöva utnyttja tjänster från externa granskare i tredjeland utanför unionen. Det är därför nödvändigt att fastställa en tredjelandsordning för externa granskare på grundval av en likvärdighetsbedömning eller ett erkännande eller godkännande enligt vilket externa granskare i tredjeland får tillhandahålla externa granskningstjänster. För att underlätta åtkomsten för externa granskare i tredjeland om det saknas ett beslut om likvärdighet är det nödvändigt att fastställa ett förfarande för Esmas erkännande av externa granskare etablerade i tredjeland.
- (46) För att underlätta tillhandahållandet av tjänster från externa granskare i tredjeland till emittenter av europeiska gröna obligationer bör ett system för godkännande fastställas, som gör att registrerade externa granskare etablerade i unionen på vissa villkor kan godkänna tjänster som tillhandahålls av en extern granskare i tredjeland. En extern granskare som har godkänt tjänster som tillhandahålls av en extern granskare i ett tredjeland bör ha det fulla ansvaret för sådana godkända tjänster samt för säkerställandet av att den externa granskaren i tredjeland följer denna förordning.
- (47) I syfte att uppfylla målen för denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen med avseende på komplettering av denna förordning när det gäller innehållet i, metoderna för och presentationen av de upplysningar som ska lämnas i mallarna för frivilligt periodiskt upplysningslämnande efter emission, förfarandet för utövandet av Esmas befogenhet att ålägga böter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister, indrivning av böter eller viten samt närmare regler om preskriptionstider för åläggande och verkställighet av sanktioner, och förfarandet för att utöva Esmas befogenhet att ta ut avgifter, inbegripet bestämmelser om typ av avgifter, i vilka fall avgifter ska betalas, avgiftsbelopp, som bör vara proportionellt mot omsättningen, och hur avgifterna ska betalas. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹³⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (48) Det vore effektivt och lämpligt att överlåta åt Esmas, som är ett organ med högspecialiserad expertis, att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som inte inbegriper policyval, för överlämnande till kommissionen.
- (49) Esmas bör bemyndigas att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera de kriterier för bedömning av en extern granskares registreringsansökan, inbegripet hanteringen av intressekonflikter, och tillhandahållandet av information från den externa granskaren för att avgöra i vilken utsträckning granskaren efterlever denna förordning. Kommissionen bör ges befogenhet att anta dessa tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.
- (50) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁴⁾.

⁽¹³⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (51) Esma bör bemyndigas att utarbeta ett förslag till tekniska standarder för genomförande för att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för tillhandahållandet av uppgifterna för registreringen av externa granskare. Kommissionen bör ges befogenhet att anta dessa tekniska standarder för genomförande genom en genomförandeakt enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.
- (52) Tillämpningen av denna förordning bör ses över av kommissionen fem år efter dess ikraftträdande och därefter vart tredje år, på grundval av synpunkter från den plattform för hållbar finansiering som inrättats genom förordning (EU) 2020/852 och från Esma, när så är relevant. Tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft bör kommissionen också utarbeta en rapport med en bedömning av behovet av att reglera hållbarhetslänkade obligationer. Senast vid utgången av 2024 och därefter vart tredje år bör kommissionen dessutom utarbeta en rapport på grundval av sin översyn av de tekniska granskningskriterierna enligt förordning (EU) 2020/852.
- (53) För att säkerställa att emittenter av europeiska gröna obligationer för vilka ett prospekt har offentliggjorts enligt förordning (EU) 2017/1129 uppfyller kraven på upplysningslämnande i den här förordningen bör de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ha nödvändiga tillsyns- och utredningsbefogenheter. De behöriga myndigheterna bör kunna utöva sina tillsynsbefogenheter före och efter emissionen av de europeiska gröna obligationerna. De behöriga myndigheterna bör inte vara skyldiga att, inom ramen för de tillsynsbefogenheter som ges genom denna förordning, kontrollera sanningsenligheten eller korrektheten i den information som emittenterna är skyldiga att tillhandahålla enligt denna förordning, och inte heller huruvida emittenterna har uppfyllt skyldigheterna i fråga om allokering av intäkter.
- (54) Eftersom denna förordning skapar en ram som gör det möjligt att fastställa att offentlig skuld är miljömässigt hållbar bör finansiella företag lämna upplysningar om sin exponering för miljömässigt hållbar offentlig skuld inom sin andel gröna tillgångar som föreskrivs i delegerad förordning (EU) 2021/2178. I översynen av den delegerade förordningen senast den 30 juni 2024 bör det göras en bedömning av inkluderingen av exponeringar mot statspapper i täljaren och nämnaren för nyckeltalsindikatorer.
- (55) För att underlätta externa granskares tillhandahållande av tjänster och samtidigt säkerställa att Esma har tillräckligt med tid för att utveckla ramen för registrering och tillsyn av externa granskare, bör en övergångsperiod tillämpas under de första 18 månaderna av tillämpningen av denna förordning. Under övergångsperioden bör externa granskare kunna tillhandahålla tjänster om de underrättar Esma och gör sitt yttersta för att följa denna förordning. Externa granskare i tredjeländ bör dessutom säkerställa att de har en rättslig företrädare etablerad i unionen under övergångsperioden. Esma bör övervaka huruvida externa granskare följer denna förordning och ta hänsyn till detta vid bedömningen av huruvida den externa granskaren har uppfyllt registreringskraven.
- (56) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att säkerställa att enhetliga krav gäller för användningen av beteckningen *europeisk grön obligation* eller *EuGB*, att inrätta en enkel ram för registrering och tillsyn för externa granskare genom att anförtro en enda tillsynsmyndighet registreringen och tillsynen av externa granskare i unionen, att införa tillsyn över emittenter av europeiska gröna obligationer för vilka ett prospekt krävs enligt förordning (EU) 2017/1129 och för att föreskriva frivilliga mallar för upplysningslämnande före och efter emission för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och hållbarhetslänkade obligationer för att förbättra transparensen och underlätta jämförbarheten för dessa obligationer, i syfte att underlätta kapitalansaffning för projekt som eftersträvar miljömässigt hållbara mål, samtidigt som de bidrar till marknadens integritet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (57) ECB har hörts av Europaparlamentet och avgav sitt yttrande den 5 november 2021 ⁽²⁰⁾.

⁽²⁰⁾ EUT C 27, 19.1.2022, s. 4.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning

- a) fastställs enhetliga krav för obligationsemitterter som vill använda beteckningen *europesk grön obligation* eller *EuGB* för sina obligationer som görs tillgängliga för investerare i unionen,
- b) inrättas ett system för att registrera och övervaka externa granskare av europeiska gröna obligationer, och
- c) tillhandahålls frivilliga mallar för upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och hållbarhetslänkade obligationer i unionen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *emittent*: en enhet som emitterar obligationer.
2. *stat*: en enhet som avses i artikel 1.2 b i förordning (EU) 2017/1129.
3. *taxonomikraven*: de kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter som fastställs i artikel 3 i förordning (EU) 2020/852.
4. *reglerad marknad*: reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1.21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽²⁾.
5. *obligation som marknadsförs som miljömässigt hållbar*: en obligation vars emittent ingår ett åtagande gentemot investerarna eller någon form av förpliktelse före ingående av avtal om att intäkterna från obligationen ska allokera till ekonomisk verksamhet som bidrar till ett miljömål.
6. *hållbarhetsrelaterad obligation*: en obligation vars finansiella eller strukturella egenskaper varierar beroende på hur de på förhand fastställda målen för miljömässig hållbarhet har uppfyllts av emittenten.
7. *hemmedlemsstat*: hemmedlemsstat enligt definitionen i artikel 2 m i förordning (EU) 2017/1129.
8. *värmedlemsstat*: värmedlemsstat enligt definitionen i artikel 2 n i förordning (EU) 2017/1129.
9. *finansiella tillgångar*: skulder eller eget kapital, eller en kombination av dessa.
10. *tillgängliga för investerare i unionen*:
 - a) ett erbjudande till allmänheten i unionen, eller
 - b) upptagande till handel av obligationer på en handelsplats i unionen.
11. *erbjudande till allmänheten*: erbjudande av värdepapper till allmänheten enligt definitionen i artikel 2 d i förordning (EU) 2017/1129.
12. *handelsplats*: en handelsplats enligt definitionen i artikel 4.1.24 i direktiv 2014/65/EU.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

13. *kapitalutgiftsplan (CapEx-plan)*: en kapitalutgiftsplan enligt punkterna 1.1.2.2 b och 1.1.3.2 b i bilaga I till delegerad förordning (EU) 2021/2178.
14. *emissionskostnader*: kostnader som är direkt kopplade till emissionen av obligationer, inbegripet kostnader för professionell rådgivning, juridiska tjänster, kreditvärdering, extern granskning, emissionsgarantier och placering.
15. *tekniska granskningskriterier*: de tekniska granskningskriterier som fastställs i de delegerade akter som antagits enligt artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 i förordning (EU) 2020/852.
16. *ekonomisk omställningsverksamhet*: en ekonomisk verksamhet som följer artikel 10.2 i förordning (EU) 2020/852.
17. *möjliggörande ekonomisk verksamhet*: en ekonomisk verksamhet som följer artikel 16 i förordning (EU) 2020/852.
18. *värdepapperisering*: värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) 2017/2402.
19. *originator*: en originator enligt definitionen i artikel 2.3 i förordning (EU) 2017/2402.
20. *specialföretag för värdepapperisering*: ett specialföretag för värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) 2017/2402.
21. *värdepapperiserad exponering*: en exponering som ingår i en värdepapperisering.
22. *värdepapperiseringsobligation*: en obligation som emitterats av ett specialföretag för värdepapperisering i enlighet med avdelning II kapitel 3.
23. *syntetisk värdepapperisering*: värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EU) 2017/2402.
24. *fossilt bränsle*: fossilt bränsle enligt definitionen i artikel 2.62 i förordning (EU) 2018/1999.

AVDELNING II

KRAV FÖR ANVÄNDNINGEN AV BETECKNINGEN EUROPEISK GRÖN OBLIGATION ELLER EUGB

KAPITEL 1

Obligationsrelaterade krav

Artikel 3

Beteckningen europeisk grön obligation eller EuGB

Beteckningen *europeisk grön obligation* eller *EuGB* får användas endast för obligationer som uppfyller kraven i denna avdelning.

Artikel 4

Användning av intäkterna från europeiska gröna obligationer

1. Innan en europeisk grön obligation löper ut ska alla intäkter från en sådan obligation allokeras i sin helhet, i enlighet med taxonomikraven, till en eller flera av följande kategorier (*den gradvisa metoden*):
 - a) Anläggningstillgångar som inte är finansiella tillgångar.
 - b) Kapitalutgifter som omfattas av punkt 1.1.2.2. i bilaga I till delegerad förordning (EU) 2021/2178.

- c) Rörelsekostnader som omfattas av punkt 1.1.3.2. i bilaga I till delegerad förordning (EU) 2021/2178 och som uppkom högst tre år före emissionen av den europeiska gröna obligationen.
- d) Finansiella tillgångar som skapades högst fem år efter emissionen av den europeiska gröna obligationen.
- e) Hushållens tillgångar och utgifter.

Genom undantag från första stycket får emittenter dra av emissionskostnader från intäkterna från den europeiska gröna obligationen innan de allokera dessa intäkter.

2. Genom undantag från punkt 1 kan emittenter allokera intäkter från en eller flera utestående europeiska gröna obligationer till en portfölj av anläggningstillgångar eller finansiella tillgångar i enlighet med taxonomikraven (*portföljmetoden*).

Om emittenter allokera intäkter i enlighet med första stycket i denna punkt ska de i de allokeringsrapporter som avses i artikel 11 visa att det totala värdet av de tillgångar som avses i första stycket i denna punkt i deras portfölj överstiger det totala värdet av deras portfölj av utestående europeiska gröna obligationer.

3. Genom undantag från punkt 1 får en statlig emittent eller en tredjelandsemittent som är en stat, medlem i ett förbund när det handlar om en federal stat, eller en regional eller kommunal enhet, också allokera intäkterna från europeiska gröna obligationer som den har emitterat till skattelättnader, subventioner, insatsförbrukning, löpande transfereringar inom offentligförvaltning, löpande internationellt samarbete eller andra typer av offentliga utgifter, förutsatt att intäkterna allokeras i enlighet med taxonomikraven.

Artikel 5

Användning av intäkterna från europeiska gröna obligationer

1. Genom undantag från artikel 4.1 får emittenter allokera upp till 15 % av intäkterna från en europeisk grön obligation till ekonomiska verksamheter som uppfyller taxonomikraven, med undantag för de tekniska granskingskriterierna, förutsatt att dessa verksamheter är

- a) ekonomiska verksamheter för vilka inga tekniska granskingskriterier har trätt i kraft på dagen för emissionen av de europeiska gröna obligationerna, eller
- b) verksamheter inom ramen för internationellt stöd som rapporteras i enlighet med internationellt överenskomna riktlinjer, kriterier och rapporteringscykler, inbegripet klimatfinansiering som rapporteras till kommissionen och Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar enligt artikel 19.3 i förordning (EU) 2018/1999, och offentligt utvecklingsbistånd som rapporteras till kommittén för utvecklingsbistånd inom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling.

2. Om en emittent allokera intäkterna från en europeisk grön obligation i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ska emittenten i det faktablad för europeiska gröna obligationer som avses i artikel 10 beskriva de berörda verksamheterna och den uppskattade procentandelen av de intäkter som är avsedda att finansiera sådan verksamhet, uttryckt som ett totalbelopp och även per verksamhet.

3. Om en emittent allokera intäkterna från en europeisk grön obligation till ekonomisk verksamhet som avses i punkt 1 a ska emittenten, i tillämpliga fall, säkerställa att dessa verksamheter uppfyller de allmänna kriterierna för tillämpningen av principen om att inte orsaka betydande skada i tilläggen A, B, C och D till bilaga I till delegerade förordning (EU) 2021/2139.

4. Om en emittent allokera intäkterna från en europeisk grön obligation till de verksamheter som avses i punkt 1 b ska den med alla rimliga medel säkerställa att dessa verksamheter uppfyller de relevanta tekniska granskingskriterierna.

Artikel 6

Finansiella tillgångar

1. Intäkterna från finansiella tillgångar ska endast allokeras för de ändamål som anges i artikel 4.1 eller, i tillämpliga fall, för de ändamål som anges i artikel 4.2 och 4.3.
2. Intäkterna från finansiella tillgångar får allokeras till andra efterföljande finansiella tillgångar, under förutsättning att
 - a) det finns högst tre på varandra följande finansiella tillgångar,
 - b) intäkterna från de senaste finansiella tillgångarna allokeras för de ändamål som anges i artikel 4.1 första stycket a, b, c eller e eller, i tillämpliga fall, för de ändamål som anges i artikel 4.3, och
 - c) emittenten säkerställer att det är möjligt för externa granskare att effektivt granska den slutliga allokeringen av intäkter.

Artikel 7

Kapitalutgiftsplaner

1. Om användningen av intäkter enligt artikel 4.1 första stycket b och c avser ekonomisk verksamhet som kommer att uppfylla taxonomikraven ska emittenten offentliggöra en kapitalutgiftsplan.
2. Kapitalutgiftsplanen ska ange en tidsfrist, som ska inträffa innan den europeiska gröna obligationen löper ut, inom vilken alla kapital- och driftsutgifter som finansieras genom den europeiska gröna obligationen ska vara taxonomiförenliga.
3. Emittenten ska inom 60 dagar efter den tidsfrist som anges i kapitalutgiftsplanen inhämta en bedömning från en extern granskare av taxonomianpassningen av de kapital- och driftsutgifter som ingår i kapitalutgiftsplanen och finansieras genom intäkterna från den europeiska gröna obligationen.

Artikel 8

Tillämpning av de tekniska gransningskriterierna och tillämpning av äldre regler

1. Om emittenter allokerar intäkterna från europeiska gröna obligationer till de användningsområden som fastställs i artikel 4.1 och 4.3 ska de säkerställa
 - a) att dessa intäkter allokeras i enlighet med de tekniska gransningskriterier som är tillämpliga vid tidpunkten för emissionen av obligationen,
 - b) om de tekniska gransningskriterierna ändras efter emissionen av obligationen, att följande intäkter allokeras i enlighet med de ändrade tekniska gransningskriterierna senast sju år efter dagen för tillämpning av de ändrade kriterierna:
 - i) intäkter som ännu inte har allokerats, och
 - ii) intäkter som omfattas av en kapitalutgiftsplan i enlighet med artikel 7, som ännu inte har uppfyllt taxonomikraven.
2. Om emittenter allokerar intäkter i enlighet med portföljmetoden ska de i sin portfölj endast inkludera de tillgångar vilkas underliggande ekonomisk verksamhet är anpassad till eventuella tekniska gransningskriterier som var tillämpliga vid någon tidpunkt under de sju år som föregick dagen för offentliggörandet av allokeringsrapporten.
3. Om intäkterna från en utestående obligation riskerar att inte vara i linje med punkt 1 b ii ska emittenten utarbeta en plan, som ska lämnas till extern granskning av en extern granskare och offentliggöras, för största möjliga anpassning av dem till de ändrade tekniska gransningskriterierna och största möjliga minskning av de negativa konsekvenserna av bristen på fullständig anpassning till de ändrade tekniska gransningskriterierna. Emittenten ska offentliggöra planen före utgången av den period som anges i punkt 1 b.

4. Anpassningen till de relevanta tekniska granskningskriterierna ska visas i den allokeringssrapport som avses i artikel 11.

Artikel 9

Uteslutande av icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet

De behöriga myndigheter som avses i artikel 44.1 i denna förordning ska inte godkänna ett prospekt som utfärdats av en jurisdiktion som förtecknas i bilaga I till rådets slutsatser om den reviderade EU-förteckningen över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet, av högriskländer som förtecknas i bilagan till delegerad förordning (EU) 2016/1675 eller av emittenter etablerade i dessa jurisdiktioner eller länder, om prospektet hänvisar till denna förordning eller till beteckningen *européisk grön obligation* eller *EuGB*.

KAPITEL 2

Krav avseende transparens och extern granskning

Artikel 10

Faktablad för europeiska gröna obligationer och granskning före emission

1. Före emissionen av en europeisk grön obligation ska emittenterna
 - a) fylla i det faktablad för europeiska gröna obligationer som anges i bilaga I,
 - b) säkerställa att det ifyllda faktabladet för europeiska gröna obligationer har varit föremål för en granskning före emission med ett positivt utlåtande från en extern granskare.
2. De faktablad för europeiska gröna obligationer som avses i punkt 1 kan avse flera än en emission av europeiska gröna obligationer.
3. Granskningen före emission enligt vad som avses i punkt 1 b ska innehålla
 - a) en bedömning av huruvida emittenten har fyllt i faktabladet för europeiska gröna obligationer i enlighet med artiklarna 4–8 och bilaga I, och
 - b) uppgifterna i bilaga IV.

Artikel 11

Allokeringsrapporter och granskning av allokeringsrapporter efter emission

1. Varje tolv månadersperiod och fram till det datum då alla intäkter från deras europeiska gröna obligation har allokerats och, när så är tillämpligt, fram till slutförandet av kapitalutgiftsplanen, ska emittenter av europeiska gröna obligationer utarbeta en allokeringsrapport genom att använda mallen i bilaga II där det framgår att intäkterna från den europeiska gröna obligationen, från och med dagen för dess emission fram till utgången av den period som avses i rapporten, har allokerats i enlighet med artiklarna 4–8.

Den första tolv månadersperioden ska börja löpa på utfärdandedagen.

Genom undantag från andra stycket får emittenter fastställa slutdatumet för den första rapporteringsperioden till kalenderårets eller emissionsårets sista dag.

2. Allokeringsrapporterna ska i tillämpliga fall innehålla information om de framsteg som gjorts i genomförandet av kapitalutgiftsplanen.

Emittenter ska i sina årliga allokeringsrapporter offentliggöra skälen till alla förseningar eller avvikelser som har en betydande inverkan på genomförandet av kapitalutgiftsplanen.

3. Allokeringsrapporten kan avse flera än en emission av europeiska gröna obligationer.
4. Emittenter av europeiska gröna obligationer ska låta en extern granskare utföra en granskning av den allokeringssrapport som utarbetats efter att alla intäkter från den europeiska gröna obligationen har allokaterats.
5. Om allokeringen av intäkter korrigeras efter offentliggörandet av allokeringsrapporten i enlighet med artikel 15.1 d ska emittenterna av de aktuella europeiska gröna obligationerna ändra allokeringsrapporten och låta en extern granskare utföra en granskning av den ändrade allokeringsrapporten, utan dröjsmål.
6. Genom undantag från punkt 4 ska varje allokeringsrapport från emittenter som allokera intäkterna från en eller flera europeiska gröna obligationer till en portfölj med tillgångar vara föremål för en granskning efter emission utförd av en extern granskare. Den externa granskaren ska ägna särskild uppmärksamhet åt de tillgångar som inte ingått i någon tidigare offentliggjord allokeringsrapport.

Sådan granskning efter emission ska inte krävas om, under den period som omfattas av allokeringsrapporten, ingen ändring av allokeringen har gjorts i portföljen med tillgångar och ingen tillgång i portföljen har ändrats eller blivit föremål för en allokeringsändring jämfört med den period som omfattades av den föregående allokeringsrapporten. I sådana fall ska ett uttalande om avsaknad av granskning efter emission på grund av avsaknad av sådana ändringar ingå i den motsvarande allokeringsrapporten.
7. Emittenter av europeiska gröna obligationer ska säkerställa att de årliga allokeringsrapporterna och, i tillämpliga fall, de granskningar efter emission som krävs enligt denna artikel offentliggörs inom 270 dagar efter utgången av varje tolv månadersperiod som avses i punkt 1. Inom denna period på 270 dagar ska emittenterna säkerställa att den externa granskaren har minst 90 dagar på sig att granska en allokeringsrapport.
8. Den granskning efter emission som avses i punkterna 4, 5 och 6 i denna artikel ska innehålla följande:
 - a) En bedömning av huruvida emittenten har allokera intäkterna från obligationen i enlighet med artiklarna 4–8 på grundval av den information som tillhandahållits den externa granskaren.
 - b) En bedömning av huruvida emittenten har allokera intäkterna från obligationen enligt det faktablad för europeiska gröna obligationer som avses i artikel 10 på grundval av den information som tillhandahållits den externa granskaren.
 - c) Uppgifterna i bilaga IV.

Artikel 12

Konsekvensrapport avseende europeiska gröna obligationer

1. Emittenter av europeiska gröna obligationer ska, efter det att alla intäkter har allokaterats och minst en gång under dessa obligationers löptid, utarbeta och offentliggöra en konsekvensrapport avseende den europeiska gröna obligationen vad gäller miljöpåverkan i samband med användningen av obligationsintäkterna genom att använda mallen i bilaga III.
2. Konsekvensrapporterna för europeiska gröna obligationer kan avse flera än en emission av europeiska gröna obligationer.
3. Emittenter av europeiska gröna obligationer kan begära att en extern granskare utför en granskning av konsekvensrapporten. Sådana granskningar av konsekvensrapporter ska innehålla allt följande:
 - a) En bedömning av huruvida emissionen av obligationen är anpassad till emittentens bredare miljöstrategi.
 - b) En bedömning av obligationsintäkternas angivna miljöpåverkan.
 - c) De uppgifter som anges i bilaga IV.

Artikel 13

Statliga emittenter

1. En stat ska låta granskningarna efter emissionen av sina europeiska gröna obligationer utföras av
 - a) en extern granskare, eller
 - b) en extern granskare och en statsrevisor.
2. Om en stat får till stånd en granskning efter emission som ska utföras av en extern granskare och en statsrevisor ska statsrevisorn granska allokeringen av obligationsintäkter och den externa granskaren ska försäkra sig om att de ekonomiska verksamheter som finansieras genom obligationen är anpassade till taxonomikraven.

Artikel 14

Prospekt för europeiska gröna obligationer

1. För att få använda beteckningen *europensk grön obligation* eller *EuGB* ska emittenten offentliggöra ett prospekt enligt förordning (EU) 2017/1129 som uppfyller följande villkor:
 - a) Obligationerna betecknas som *europeiska gröna obligationer* eller *EuGB* i hela prospektet.
 - b) Det anges i prospektet att den europeiska gröna obligationen är emitterad i enlighet med den här förordningen, i det avsnitt i prospektet som innehåller information om användningen av intäkter.
2. Genom undantag från punkt 1 får beteckningen *europensk grön obligation* eller *EuGB* användas för obligationer som omfattas av artikel 1.2 b och d i förordning (EU) 2017/1129.
3. I denna förordning ska obligatorisk information enligt artikel 19.1 c i förordning (EU) 2017/1129 anses inbegripa uppgifterna i det faktablad för europeiska gröna obligationer som avses i artikel 10 i den här förordningen.
4. När ett prospekt offentliggörs enligt förordning (EU) 2017/1129 ska detta prospekt innehålla en sammanfattning av kapitalutgiftsplanen. Sammanfattningen ska innehålla en förteckning över de mest betydande projekt som genomförts av emittenten, mätt som en andel av de totala kapitalutgifter som omfattas av kapitalutgiftsplanen, och ska ange typ, sektor, lokalisering och förväntat slutår för dessa projekt.

Artikel 15

Offentliggörande på emittentens webbplats och anmälan till Esmas och behöriga myndigheters

1. Emittenter av europeiska gröna obligationer ska på sina webbplatser offentliggöra och tillgängliggöra, kostnadsfritt och i enlighet med artikel 21.3 och 21.4 i förordning (EU) 2017/1129, åtminstone fram till 12 månader har förflutit efter dessa obligationers förfallodag, följande, inbegripet eventuella ändringar eller korrigeringar:
 - a) Innan obligationen emitteras, det ifyllda faktablad för europeiska gröna obligationer som avses i artikel 10 i denna förordning.
 - b) Innan obligationen emitteras, granskningen före emission kopplad till det faktablad för europeiska gröna obligationer som avses i artikel 10 i denna förordning.
 - c) Innan obligationen emitteras, en länk till den webbplats där prospektet kan konsulteras i fall där ett prospekt offentliggörs enligt förordning (EU) 2017/1129.
 - d) Utan onödigt dröjsmål efter det att de har upprättats i enlighet med artikel 11.1 i denna förordning, allokeringsrapporterna avseende den europeiska gröna obligationen.

- e) Utan onödigt dröjsmål efter det att de har erhållits, granskningen efter emission kopplad till de allokeringrapporter för europeiska gröna obligationer som avses i artikel 11 i denna förordning.
- f) Utan onödigt dröjsmål efter det att den har utarbetats i enlighet med artikel 12 i denna förordning, konsekvensrapporten avseende den europeiska gröna obligationen.
- g) I tillämpliga fall, kapitalutgiftsplanen.
- h) I tillämpliga fall, den granskning av konsekvensrapporten som avses i artikel 12.3 i denna förordning.

Genom undantag från första stycket d, om en granskning efter emission av en allokeringrapport avseende en europeisk grön obligation utförs, ska den allokeringrapporten offentliggöras utan onödigt dröjsmål efter det att granskningen efter emission har utförts.

2. Uppgifterna i de dokument som avses i punkt 1 första stycket a, d och f ska tillhandahållas, efter emittentens eget val, antingen på ett språk som är brukligt i internationella finanskretsar, eller

- a) om de europeiska gröna obligationerna erbjuds till allmänheten eller är upptagna till handel i endast en medlemsstat, på ett språk som godtas av den behöriga myndigheten i den medlemsstaten,
- b) om de europeiska gröna obligationerna erbjuds till allmänheten eller är upptagna till handel i två eller fler medlemsstater, på ett språk som godtas av den behöriga myndigheten i var och en av dessa medlemsstater.

3. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel ska, om ett prospekt för den europeiska gröna obligationen ska offentliggöras enligt förordning (EU) 2017/1129, uppgifterna i de dokument som avses i punkt 1 första stycket a, d och f i denna artikel tillhandahållas på språket eller språken i det prospektet.

4. Emittenter ska i tillämpliga fall underrätta de behöriga myndigheter som avses i artikel 44.1 och 44.2 om offentliggörandet av vart och ett av de dokument som avses i punkt 1 första stycket i den här artikeln utan onödigt dröjsmål efter varje offentliggörande.

5. Emittenter ska underrätta Esma om offentliggörandet av alla dokument som avses i punkt 1 första stycket inom 30 dagar efter offentliggörandet.

KAPITEL 3

Villkor för användningen av beteckningen europeisk grön obligation eller EuGB när det gäller värdepapperiseringsobligationer

Artikel 16

Tillämpning av beteckningen europeisk grön obligation eller EuGB på värdepapperiseringsobligationer

1. När det gäller en värdepapperiseringsobligation som betecknas som europeisk grön obligation eller EuGB
 - a) ska hänvisningar i denna förordning till "emittent" tolkas som hänvisningar till "originator",
 - b) ska hänvisningar i artikel 4 till "intäkter" tolkas som hänvisningar till originatorns intäkter från försäljningen av de värdepapperiserade exponeringarna till specialföretaget för värdepapperisering.
2. Genom undantag från punkt 1 a ska hänvisningar till "emittent" i artiklarna 9, 15, 44.3, 45.1, 48 och 49.1 tolkas som hänvisningar till *originator* eller *specialföretag för värdepapperisering* och hänvisningar till *emittent* i artiklarna 14.1 och 44.1 ska tolkas som hänvisningar till "specialföretag för värdepapperisering".

3. Om de värdepapperiserade exponeringarna skapas av flera originatorer ska följande tillämpas:
 - a) De krav för användning av intäkter som fastställs i artiklarna 4–8 ska uppfyllas proportionellt av varje originator, i förhållande till dess andel av portföljen av värdepapperiserade exponeringar.
 - b) De krav som anges i artiklarna 10, 11, 12, 15, 18 och 19 ska uppfyllas gemensamt av originatorerna och det ska tydligt anges i vilken utsträckning varje originator har uppfyllt sina respektive krav.
 - c) Kraven på att låta utföra en extern granskning enligt artiklarna 10 och 11 ska uppfyllas gemensamt av originatorerna.
 - d) Om flera originatorer beslutar att begära en granskning av en konsekvensrapport enligt vad som avses i artikel 12.3 ska de gemensamt uppfylla kraven för detta.

Artikel 17

Uteslutande av obligationer som emitterats för syntetisk värdepapperisering

Obligationer som emitteras för syntetisk värdepapperisering ska inte ha rätt att använda beteckningen *europaisk grön obligation* eller *EuGB*.

Artikel 18

Uteslutande av vissa värdepapperiserade exponeringar

1. I denna förordning får värdepapperiserade exponeringar inte omfatta exponeringar som finansierar prospektering, gruvsdrift, utvinning, produktion, bearbetning, lagring, raffinering eller distribution, inbegripet transport, och handel med fossila bränslen.
2. Exponeringar som finansierar elproduktion från fossila bränslen, kombinerad produktion av värme/kyla och elektricitet från fossila bränslen eller produktion av värme/kyla från fossila bränslen, om verksamheten uppfyller kriterierna om att inte orsaka betydande skada enligt delegerad förordning (EU) 2021/2139, får ingå i portföljen av värdepapperiserade exponeringar i den här förordningen.
3. Originatorn ska förklara i vilken utsträckning punkt 1 i denna artikel har följts i det faktablad för europeiska gröna obligationer som avses i artikel 10.
4. På begäran av den behöriga myndighet som avses i artikel 44 ska originatorn visa överensstämmelse med punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 19

Ytterligare upplysningskrav när det gäller värdepapperisering

1. När det gäller en värdepapperiseringsobligation som betecknas som *europaisk grön obligation* eller *EuGB* ska det prospekt som offentliggörs enligt förordning (EU) 2017/1129 innehålla en förklaring om att obligationen är en värdepapperiseringsobligation och att originatorn är ansvarig för att uppfylla de åtaganden som gjorts i prospektet när det gäller användningen av intäkter.
2. För att skapa transparens när det gäller de värdepapperiserade exponeringarnas miljöegenskaper ska följande uppgifter ingå i prospektet enligt principen om att använda alla rimliga medel och efter originatorns bästa förmåga, på grundval av tillgängliga uppgifter:
 - a) Andelen värdepapperiserade exponeringar i portföljen av värdepapperiserade exponeringar som finansierar ekonomisk verksamhet som är ekonomisk verksamhet som omfattas av taxonomin enligt definitionen i artikel 1.5 i delegerad förordning (EU) 2021/2178.
 - b) Andelen värdepapperiserade exponeringar som omfattas av taxonomin, per relevant ekonomisk verksamhet som förtecknas i delegerade akter som antagits enligt artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 i förordning (EU) 2020/852, i den portfölj av exponeringar som omfattas av taxonomin enligt led a i denna punkt.

c) Andelen värdepapperiserade exponeringar som inte uppfyller de mål om att inte orsaka betydande skada som avses i artikel 3 b i förordning (EU) 2020/852, per relevant ekonomisk verksamhet som förtecknas i delegerade akter som antagits enligt artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 i förordning (EU) 2020/852, i den portfölj av exponeringar som omfattas av taxonomin enligt led a i denna punkt.

3. De uppgifter som ingår i prospektet i enlighet med punkt 2 i denna artikel ska också ingå i det faktablad för europeiska gröna obligationer som avses i artikel 10 och, på grundval av årliga uppdateringar som ska utföras av originatören, i den allokeringsrapport för europeiska gröna obligationer som avses i artikel 11.

AVDELNING III

FRIVILLIGA MALLAR FÖR UPPLYSNINGSLÄMNANDE FÖR OBLIGATIONER SOM MARKNADSFÖRS SOM MILJÖMÄSSIGT HÅLLBARA OCH HÅLLBARHETSLÄNKADE OBLIGATIONER

Artikel 20

Upplysningslämnande före emission för emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara eller hållbarhetslänkade obligationer

1. Senast den 21 december 2024 ska kommissionen offentliggöra riktlinjer som upprättar mallar för frivilligt upplysningslämnande före emission för emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och hållbarhetslänkade obligationer.

2. Des mallar som avses i punkt 1 i denna artikel ska ange huruvida emittenten har för avsikt att använda en extern granskare och den gemensamma mall för periodiska upplysningar som avses i artikel 21.

3. För emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara ska de mallar som avses i punkt 1 i denna artikel, utöver den information som avses i punkt 2 i denna artikel, innehålla åtminstone följande uppgifter, som ska återspegla emittentens avsikt på grundval av tillgängliga uppgifter vid tidpunkten för emissionen av obligationen:

a) Om emittenten omfattas av en skyldighet att offentliggöra planer enligt artikel 19a.2 a iii eller artikel 29a.2 a iii i direktiv 2013/34/EU, eller om emittenten frivilligt offentliggör sådana planer, det sätt på vilket obligationsintäkterna är avsedda att bidra till genomförandet av dessa planer.

b) Om emittenten omfattas av skyldigheten att lämna upplysningar enligt artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, det sätt på vilket obligationsintäkterna förväntas bidra till emittentens taxonomiförenliga omsättning, kapitalutgifter och driftsutgifter.

c) Den minimiandel av obligationsintäkterna som ska användas för verksamheter som är miljömässigt hållbara enligt artikel 3 i förordning (EU) 2020/852.

4. För emittenter av hållbarhetslänkade obligationer ska de mallar som avses i punkt 1 i denna artikel, utöver den information som avses i punkt 2 i denna artikel, innehålla åtminstone följande uppgifter, som ska återspegla emittentens avsikt på grundval av tillgängliga uppgifter vid tidpunkten för emissionen av obligationen:

a) Motivering, ambitionsnivå, väsentlighet och beräkningsmetod för de nyckeltalsindikatorer som fastställts av emittenten.

b) Om emittenten omfattas av en skyldighet att offentliggöra planer enligt artikel 19a.2 a iii eller artikel 29a.2 a iii i direktiv 2013/34/EU, eller om emittenten frivilligt offentliggör sådana planer, det sätt på vilket obligationens intäkter är avsedda att bidra till att genomföra dessa planer.

c) I förekommande fall, det sätt på vilket obligationen är kopplad till emittentens taxonomiförenliga omsättning, kapitalutgifter och driftsutgifter genom tillämpning av delegerad förordning (EU) 2021/2178.

- d) En beskrivning av obligationsstrukturen, inklusive kupongjusteringsmekanismen.

Artikel 21

Periodiskt upplysningslämnande efter emission för emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara eller hållbarhetslänkade obligationer

1. Emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och hållbarhetslänkade obligationer får lämna periodiska upplysningar efter emissionen med hjälp av gemensamma mallar.

Om en emittent lämnar periodiska upplysningar efter emission i enlighet med första stycket i denna punkt ska artikel 44 tillämpas till och med obligationens förfallodag.

2. För en emittent av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara ska de mallar som avses i punkt 1 inbegripa åtminstone följande uppgifter:

- a) Om emittenten omfattas av en skyldighet att offentliggöra planer enligt artikel 19a.2 a iii eller artikel 29a.2 a iii i direktiv 2013/34/EU, eller om emittenten frivilligt offentliggör sådana planer, det sätt på vilket obligationsintäkterna bidrar till att genomföra dessa planer.
- b) Om emittenten omfattas av skyldigheten att lämna upplysningar enligt artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, det sätt på vilket obligationsintäkterna bidrar till emittentens taxonomiförenliga omsättning, kapitalutgifter och driftsutgifter.
- c) Den minimiandel av obligationsintäkterna som används för verksamheter som är miljömässigt hållbara enligt artikel 3 i förordning (EU) 2020/852.

3. För en emittent av hållbarhetslänkade obligationer ska de mallar som avses i punkt 1 inbegripa åtminstone följande uppgifter:

- a) Motivering, ambitionsnivå, väsentlighet och beräkningsmetod för de nyckeltalsindikatorer som fastställs av emittenten.
- b) Om emittenten omfattas av en skyldighet att offentliggöra planer enligt artikel 19a.2 a iii eller artikel 29a.2 a iii i direktiv 2013/34/EU, eller om emittenten frivilligt offentliggör sådana planer, det sätt på vilket obligationens intäkter är avsedda att bidra till att genomföra dessa planer.
- c) I förekommande fall, det sätt på vilket obligationens intäkter är kopplade till emittenten taxonomiförenliga omsättning, kapitalutgifter och driftsutgifter genom tillämpning av delegerad förordning (EU) 2021/2178.
- d) En beskrivning av obligationsstrukturen, inbegripet kupongjusteringsmekanismen.

4. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 68 senast den 21 december 2024 för att komplettera denna förordning genom att fastställa innehållet i, metoderna för och presentationen av de upplysningar som ska lämnas i de mallar som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln.

Vid utarbetandet av den delegerade akten ska kommissionen beakta den information om ESG-aspekter (miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning) som ska lämnas enligt andra relevanta lagstiftningsakter, inbegripet förordning (EU) 2017/1129, för att undvika överlappningar av de upplysningar som ska lämnas av emittenter.

Vid utarbetandet av den delegerade akten ska kommissionen också beakta informationsbehoven hos de finansmarknadsaktörer som omfattas av upplysningskraven i förordning (EU) 2019/2088.

AVDELNING IV

EXTERNA GRANSKARE AV EUROPEISKA GRÖNA OBLIGATIONER

KAPITEL 1

Villkor för den externa granskningen av europeiska gröna obligationer

Artikel 22

Registrering

1. Externa granskare av europeiska gröna obligationer ska vara registrerade hos Esma innan de inleder sin verksamhet.
2. Externa granskare som är registrerade hos Esma ska alltid uppfylla de villkor för registrering som fastställs i artikel 23.2.
3. Statsrevisorer ska inte omfattas av avdelningarna IV och V i denna förordning.

Artikel 23

Ansökan om registrering som extern granskare av europeiska gröna obligationer

1. En ansökan om registrering som extern granskare av europeiska gröna obligationer ska innehålla följande uppgifter:
 - a) Den sökandes fullständiga namn, adressen till dennas stadgeenliga säte inom unionen, den sökandes webbplats och, i tillämpliga fall, identifieringskoden för juridiska personer (*LEI-koden*).
 - b) Namn på och kontaktuppgifter till en kontaktperson.
 - c) Den sökandes organisationsform.
 - d) Den sökandes ägarstruktur.
 - e) Uppgift om medlemmarnas identitet i den sökandes företagsledning och styrelse med deras meritförteckningar, som åtminstone ska visa deras kvalifikationsnivå, erfarenhet och utbildning.
 - f) Antalet analytiker, anställda och andra personer som direkt medverkar i bedömningsverksamheten, deras kunskap om, erfarenhet av och utbildning som uppnåtts innan och medan de arbetade för den sökande i fråga om tillhandahållande av extern granskning eller liknande tjänster.
 - g) En beskrivning av de förfaranden och metoder som den sökande genomfört för att utfärda granskningar.
 - h) De bolagsstyrningsarrangemang och de riktlinjer eller förfaranden som den sökande infört för att på ett transparent sätt påvisa, undanröja eller hantera alla faktiskt förekommande eller möjliga intressekonflikter enligt vad som avses i artikel 35.
 - i) I tillämpliga fall, handlingar och information som rör befintliga eller planerade arrangemang för utkontraktering av den externa granskarens verksamhet enligt denna förordning, inbegripet information om enheter som övertagit utkontrakterade funktioner.
 - j) I tillämpliga fall, information om annan verksamhet som den sökande bedriver.
2. Esma ska registrera en sökande som extern granskare endast om följande villkor uppfylls:
 - a) Den sökandes företagsledning och styrelseledamöter ska
 - i) ha tillräckligt gott anseende,

- ii) besitta tillfredsställande kunskaper för att säkerställa att den sökande kan genomföra de uppgifter som åligger externa granskare enligt den här förordningen,
 - iii) ha tillräckliga yrkeskvalifikationer,
 - iv) ha relevant erfarenhet av verksamheter såsom kvalitetssäkring, kvalitetskontroll, genomförande av granskningar före och efter emission och granskningar av konsekvensrapporter, tillhandahållande av andrahandsutlåtanden eller finansiella tjänster.
- b) Det ska finnas ett tillräckligt antal analytiker, anställda och andra personer som direkt medverkar i den sökandes bedömningsverksamhet, och de ska ha den kunskap, erfarenhet och utbildning som krävs, för att den sökande ska kunna genomföra de uppgifter som åligger externa granskare enligt denna förordning.
- c) Den sökandes interna rutiner som införts för att säkerställa efterlevnaden av kapitel 2 i denna avdelning ska vara tillräckliga och ändamålsenliga.

Vid bedömningen av de villkor som anges i första stycket i denna punkt får Esma ta hänsyn till huruvida den sökande, om denne har tillhandahållit tjänster enligt artiklarna 69 och 70, har gjort sitt yttersta för att följa artiklarna 24–38. För detta ändamål får Esma kräva att den sökande tillhandahåller den nödvändiga informationen.

3. Esma ska inom 20 arbetsdagar från mottagandet av en ansökan bedöma om den är fullständig.

Om ansökan inte är fullständig ska Esma underrätta den sökande om detta och ange en tidsfrist inom vilken den sökande ska lämna ytterligare information.

Om ansökan är fullständig ska Esma underrätta den sökande om detta.

4. Esma ska inom 45 arbetsdagar från mottagandet av en fullständig ansökan registrera eller neka att registrera sökanden.

Esma kan förlänga den period som avses i första stycket med 15 arbetsdagar om den sökande avser att utkontraktera viss verksamhet som extern granskare.

5. Esma ska skriftligen underrätta sökanden om registreringen av den sökanden som extern granskare eller om vägran att registrera den sökande. Ett beslut att registrera en sökande eller att avslå registrering ska innehålla en motivering och ska få verkan den femte dagen efter att det antagits.

6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med de kriterier som avses i punkt 2 första stycket a och b.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 21 december 2024.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulären, mallarna och förfarandena för tillhandahållandet av de uppgifter som avses i punkt 1.

Vid utarbetandet av förslagen till tekniska standarder för genomförande ska Esma ta hänsyn till digitala registreringsmetoder.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 21 december 2024.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 24

Väsentliga ändringar som är relevanta för registreringen

1. En extern granskare ska underrätta Esma om eventuella väsentliga ändringar av de uppgifter som angetts i enlighet med artikel 23.1 innan sådana ändringar genomförs.

Om Esma invänder mot sådana väsentliga ändringar ska myndigheten underrätta den externa granskaren inom 45 arbetsdagar från anmälan av ändringarna och ange skälen till sin invändning. De ändringar som avses i första stycket i denna punkt ska inte genomföras om Esma invänder mot ändringarna inom denna period.

2. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulären, mallarna och förfarandena för tillhandahållandet av de uppgifter som avses i punkt 1.

Vid utarbetandet av förslagen till tekniska standarder för genomförande ska Esma ta hänsyn till digitala registreringsmetoder.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 21 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 25

Språkanvändning

En sökande ska lämna in ansökan om registrering som avses i artikel 23 på ett av unionsinstitutionernas officiella språk. Förordning nr 1 av den 15 april 1958 ⁽²⁾ ska i tillämpliga delar gälla all annan kommunikation mellan Esma och den sökande och dess personal.

KAPITEL 2

Organisatoriska krav, processer och handlingar avseende styrning

Artikel 26

Allmänna principer

1. Externa granskare ska använda lämpliga system, resurser och förfaranden för att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning.

2. Externa granskare ska åtminstone en gång per år övervaka och utvärdera om deras system, resurser och förfaranden som inrättats i enlighet med denna förordning är lämpliga och effektiva samt vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa eventuella brister i det avseendet.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med kriterierna för bedömning av huruvida de externa granskarnas system, resurser och förfaranden som avses i punkterna 1 och 2 är lämpliga, tillräckliga och effektiva.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 21 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

⁽²⁾ Förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT, 6.10.1958, s. 385/58).

Artikel 27

Företagsledning och styrelseledamöter

1. Den externa granskarens företagsledning och styrelseledamöter ska säkerställa respektive övervaka följande:
 - a) En sund och ansvarsfull ledning av den externa granskaren.
 - b) Bedömningsverksamhetens oberoende.
 - c) Att alla faktiskt förekommande eller möjliga intressekonflikter upptäcks, undanröjs eller hanteras och rapporteras på ett transparent sätt.
 - d) Att den externa granskaren alltid uppfyller denna förordning.
2. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med kriterierna för bedömning av en sund och ansvarsfull ledning av den externa granskaren enligt vad som avses i punkt 1 a och av hanteringen av intressekonflikter enligt vad som avses i punkt 1 c.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 21 december 2024.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 28

Analytiker och anställda hos externa granskare samt andra personer som direkt medverkar i de externa granskarnas bedömningsverksamhet

1. Externa granskare ska se till att deras analytiker och anställda och andra fysiska personer vars tjänster ställs till den externa granskarens förfogande eller som står under dess kontroll och som direkt medverkar i bedömningsverksamheten har tillfredsställande kunskaper, erfarenhet och utbildning för de uppgifter de tilldelas.
2. Externa granskare ska se till att de personer som avses i punkt 1 inte tillåts inleda eller delta i förhandlingar om avgifter eller betalningar med någon bedömd enhet, någon anknuten tredje part eller någon person som direkt eller indirekt är knuten till den bedömda enheten genom kontroll.
3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med kriterierna för bedömning av kunskaperna, erfarenheten och utbildningen hos de personer som avses i punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 21 december 2024.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 29

Funktion för regelefterlevnad

1. Externa granskare ska införa och upprätthålla en permanent, oberoende och effektiv funktion för regelefterlevnad för den verksamhet som de bedriver enligt denna förordning.
2. Externa granskare ska säkerställa att funktionen för regelefterlevnad uppfyller följande krav:
 - a) Den har behörighet att fullgöra sina uppgifter på ett korrekt och oberoende sätt.
 - b) Den har de resurser och den sakkunskap som krävs samt tillgång till all relevant information.

- c) Den övervakar eller utvärderar inte sin egen verksamhet.
 - d) Den får inte ersättning i förhållande till den externa granskarens affärsmässiga resultat.
3. Resultaten av funktionen för regelefterlevnad ska göras tillgängliga för ett tillsynsorgan eller ett administrativt organ hos den externa granskaren.
4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med kriterierna för bedömning av huruvida funktionen för regelefterlevnad har behörighet att fullgöra sina uppgifter på ett korrekt och oberoende sätt enligt punkt 2 a och kriterierna för bedömning av huruvida funktionen för regelefterlevnad har de resurser och den sakkunskap som krävs samt tillgång till all relevant information enligt punkt 2 b.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 21 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 30

Interna riktlinjer och förfaranden

1. Externa granskare ska anta och genomföra interna riktlinjer och förfaranden för tillbörlig aktsamhet för att säkerställa att deras affärsmässiga intressen inte äventyrar oberoendet eller noggrannheten i bedömningsverksamheten.
2. Externa granskare ska anta och genomföra sunda förfaranden för förvaltning och redovisning, mekanismer för internkontroll och effektiva kontroll- och skyddssystem för sina informationsbehandlingssystem.
3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med kriterierna för bedömning av de sunda förfaranden för förvaltning och redovisning, mekanismer för internkontroll och effektiva kontroll- och skyddssystem för de informationsbehandlingssystem som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 21 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 31

Bedömningsmetoder och information som används vid granskningar

1. Externa granskare ska anta och genomföra åtgärder för att se till att deras granskningar tillhandahåller ett utlåtande som bygger på en genomgripande analys av all information som är tillgänglig för dem och som enligt deras metoder är relevant för deras analyser.
2. Externa granskare ska offentligt tillgängliggöra de viktigaste åtgärder som antagits i sina motiveringar till slutsatserna för var och en av deras granskningar.
3. Externa granskare ska vid granskningar använda information som är av tillfredsställande kvalitet och kommer från tillförlitliga källor.
4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med kriterierna för bedömning av huruvida den information som avses i punkt 3 är av tillfredsställande kvalitet och huruvida de källor som avses i den punkten är tillförlitliga.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 21 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 32

Fel kopplade till bedömningsmetoderna eller deras tillämpning

1. Externa granskare som upptäcker fel i sina bedömningsmetoder eller dessas tillämpning som i väsentlig omfattning påverkar granskningar ska omedelbart meddela och förklara dessa fel för Esma och emitenterna av de berörda europeiska gröna obligationerna.
2. Externa granskare ska utan onödigt dröjsmål åtgärda felen och offentliggöra de fel som avses i punkt 1 på sin webbplats, i tillämpliga fall tillsammans med en reviderad och korrigerad granskning så snart som möjligt. Av de reviderade handlingarna ska skälen till ändringarna framgå.

Artikel 33

Utkontraktering

1. Externa granskare som utkontrakterar sin bedömningsverksamhet till tredjepartsleverantörer ska säkerställa att sådana tredjepartsleverantörer har förmåga och kapacitet att bedriva denna bedömningsverksamhet på ett tillförlitligt och professionellt sätt. Dessa externa granskare ska även säkerställa att utkontrakteringen inte väsentligt försämrar kvaliteten på deras interna kontroll och Esmas möjligheter att övervaka de externa granskarnas efterlevnad av denna förordning.
2. Externa granskare får inte utkontraktera all sin bedömningsverksamhet eller sin funktion för regel efterlevnad.
3. Externa granskare ska meddela Esma vilka bedömningsverksamheter som de avser att utkontraktera inbegripet vilka personalresurser och tekniska resurser som krävs för att utföra varje enskild verksamhet och skälen till sådan utkontraktering.
4. Externa granskare som utkontrakterar bedömningsverksamhet ska säkerställa att sådan utkontraktering inte försämrar eller förhindrar förmågan hos medlemmar i den externa granskarens företagsledning eller ledningsorganet att fullgöra sina funktioner eller roller.
5. Externa granskare ska säkerställa att tredjepartsleverantörer samarbetar med Esma och uppfyller alla Esmas tillsynskrav i samband med utkontrakterade verksamheter.
6. Externa granskare ska vara fortsatt ansvariga för utkontrakterade verksamheter och vidta åtgärder för att säkerställa följande:
 - a) Att de bedömer om tredjepartsleverantörer utför den utkontrakterade bedömningsverksamheten på ett effektivt sätt och i enlighet med tillämpliga lagar och föreskrifter på unionsnivå och nationell nivå och åtgärdar brister som upptäcks på ett tillfredsställande sätt.
 - b) Identifiering av eventuella risker i samband med utkontrakterad bedömningsverksamhet.
 - c) Tillfredsställande regelbunden tillsyn av den utkontrakterade bedömningsverksamheten.
 - d) Att tillfredsställande kontrollförfaranden tillämpas med avseende på utkontrakterad bedömningsverksamhet, inbegripet en effektiv övervakning av den utkontrakterade bedömningsverksamheten och eventuella risker kopplade till tredjepartsleverantören.
 - e) Tillfredsställande driftskontinuitet för den utkontrakterade bedömningsverksamheten.

För tillämpningen av första stycket led c ska externa granskare få information om tredjepartsleverantörens kontinuitetsarrangemang, bedöma kvaliteten på dessa och vid behov begära att de förbättras.

7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med specificering av kriterierna för
 - a) bedömning av tredjepartsleverantörens förmåga och kapacitet att bedriva bedömningsverksamheten på ett tillförlitligt och professionellt sätt, och

- b) säkerställande av att genomförandet av bedömningsverksamheten inte väsentligt försämrar kvaliteten på de externa granskarnas interna kontroll eller Esmas möjligheter att övervaka de externa granskarnas efterlevnad av denna förordning.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 21 december 2024.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 34

Krav avseende dokumentation

1. Externa granskare ska föra tillfredställande dokumentation över följande:
 - a) Uppgift om vilka som deltagit i fastställandet och godkännandet av granskningarna samt det datum då beslut fattades om att godkänna granskningarna.
 - b) Dokumentation över de inrättade förfaranden och metoder som används av de externa granskare som genomför och upprättar granskningar.
 - c) De interna handlingar, inklusive icke-offentlig information och arbetsdokument, som fungerat som underlag för offentliggjorda granskningar.
 - d) Dokumentation över de förfaranden och åtgärder som externa granskare genomfört för att uppfylla bestämmelserna i denna förordning.
 - e) Kopior av interna och externa meddelanden, inklusive e-postmeddelanden, som avser bedömningsverksamheten och som mottagits och sänts av den externa granskaren och dess anställda.
 - f) Den dokumentation som innehåller bedömningar som gjorts innan avtal ingåtts enligt artikel 35.2.
2. Den dokumentation och de handlingar som avses i punkt 1 ska förvaras till minst fem år har förflutit efter de aktuella obligationernas förfallodag och på begäran göras tillgängliga för Esma.
3. Om Esma återkallar registreringen av en extern granskare i enlighet med artikel 59.1 ska den externa granskaren säkerställa att dokumentationen och handlingarna bevaras i ytterligare fem år. Dokumentation och handlingar i vilka anges de respektive rättigheterna och skyldigheterna enligt avtal om tillhandahållande av bedömningstjänster för den externa granskaren och emittenten av den europeiska gröna obligationen ska bevaras under den tid som relationen med den emittenten varar.

Artikel 35

Intressekonflikter och konfidentialitet vad gäller uppgifter

1. Externa granskare ska i sina granskningar på ett öppet sätt påvisa, undanröja eller hantera faktiskt förekommande eller möjliga intressekonflikter som rör något av följande:
 - a) Deras analytiker eller anställda.
 - b) Aktieägare som innehar minst 10 % av kapitalet eller rösterna i de externa granskarna eller i ett företag som har befogenhet att utöva kontroll eller ett bestämmande inflytande över de externa granskarna.
 - c) Personer som genom avtal är knutna till de externa granskarna och som direkt medverkar i bedömningsverksamheten.
 - d) Personer som godkänner granskningarna.

2. Innan ett avtal ingås med en emittent om tillhandahållande av tjänster ska den externa granskaren göra en förhandsbedömning av huruvida det föreligger en faktisk eller möjlig intressekonflikt och dokumentera denna bedömning. Den externa granskaren ska uppdatera förhandsbedömningen och tillhörande dokumentation när en väsentlig förändring av risken för en intressekonflikt uppstår efter det att avtalet mellan den externa granskaren och emittenten har ingåtts.

Den externa granskaren får inte utfärda en granskning om den konstaterar en faktisk intressekonflikt och den externa granskaren inte kan vidta åtgärder för att undanröja eller hantera den intressekonflikten.

3. Avgifter som externa granskare tar ut för bedömnings tjänster ska inte vara beroende av resultatet av granskningarna eller av andra resultat av det arbete som utförs.

4. Analytiker, anställda hos externa granskare och andra personer som genom avtal är knutna till de externa granskarna och som direkt medverkar i bedömningsverksamheten ska vara bundna av tystnadsplikt.

5. Externa granskare ska säkerställa att deras analytiker och anställda eller andra personer som genom avtal är knutna till de externa granskarna och som direkt medverkar i bedömningsverksamheten uppfyller följande krav:

- a) Vidtar alla rimliga åtgärder för att skydda egendom och dokumentation i den externa granskarens ägo från bedrägeri, stöld eller missbruk, med beaktande av deras verksamhets art, omfattning och komplexitet och arten och omfattningen av deras bedömningsverksamhet.
- b) Inte lämnar ut någon information om granskningar och möjliga framtida granskningar till någon annan än de emittenter som har begärt bedömningen av den externa granskaren.
- c) Inte använder eller vidarebefordrar förtrolig information i något annat syfte förutom inom ramen för bedömningsverksamheten.

Artikel 36

Tillhandahållande av andra tjänster

Externa granskare som tillhandahåller andra tjänster än bedömningsverksamhet ska säkerställa att dessa andra tjänster inte medför intressekonflikter med deras bedömningsverksamhet avseende europeiska gröna obligationer. Sådana externa granskare ska i sina granskningar redovisa alla övriga tjänster som tillhandahållits för den bedömda enhetens eller en anknuten tredje parts räkning.

KAPITEL 3

Granskningar

Artikel 37

Hänvisningar till Esma eller andra behöriga myndigheter

Externa granskare får inte i sina granskningar hänvisa till Esma eller någon behörig myndighet på ett sätt som skulle kunna ange eller antyda att Esma eller någon behörig myndighet stöder eller godkänner den externa granskarens granskning eller bedömningsverksamhet.

Artikel 38

Offentliggörande av granskningar

1. Externa granskare ska offentliggöra och kostnadsfritt tillgängliggöra följande på sina webbplatser:
 - a) Inom en rimlig tid före emissionen av den berörda obligationen, de granskningar före emission som de har utfärdat.

- b) Utan dröjsmål efter slutförandet av den externa granskarens bedömning av allokeringsrapporterna, de granskningar efter emission som de har utfärdat.
 - c) Utan dröjsmål efter den externa granskarens bedömning av konsekvensrapporterna, de granskningar av de konsekvensrapporter som de har utfärdat.
2. Granskningarna ska förbli tillgängliga för allmänheten på den externa granskarens webbplats åtminstone till och med den berörda obligationens förfallodatum.
 3. Externa granskare som beslutar att sluta tillhandahålla en granskning ska utan dröjsmål efter ett sådant beslut ange skälen till beslutet på sina webbplatser.

KAPITEL 4

Tillhandahållande av tjänster från externa granskare i tredjeland

Artikel 39

Allmänna bestämmelser

1. Externa granskare i tredjeland får tillhandahålla emittenter av europeiska gröna obligationer sina tjänster i enlighet med denna förordning om de är registrerade i det register över externa granskare i tredjeland som förs av Esma i enlighet med artikel 67.
2. Esma får endast registrera en extern granskare i ett tredjeland som har ansökt om att få tillhandahålla tjänster som extern granskare i enlighet med denna förordning i hela unionen i enlighet med punkt 1 (*den ansökande externa granskaren i ett tredjeland*) om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Kommissionen har antagit ett beslut enligt artikel 40.1.
 - b) Den ansökande externa granskaren i ett tredjeland är registrerad eller auktoriserad att tillhandahålla de externa granskningstjänster som kommer att tillhandahållas i unionen och omfattas av en effektiv övervakning och kontroll av regulefterlevnaden, som säkerställer att de krav som är tillämpliga i det tredjelandet iakttas.
 - c) Samarbetsavtal har ingåtts enligt artikel 40.3.
3. Om en extern granskare i ett tredjeland är registrerad i enlighet med denna artikel ska inga ytterligare krav införas för den externa granskaren i ett tredjeland avseende frågor som täcks av denna förordning.
4. Den ansökande externa granskaren i ett tredjeland ska lämna in sin ansökan till Esma genom att använda de formulär och mallar som avses i artikel 23.7 efter det att kommissionen antagit ett beslut som avses i artikel 40.1 gällande det tredjeland där den ansökande externa granskaren i ett tredjeland är registrerad eller godkänd.
5. Den ansökande externa granskaren i ett tredjeland ska till Esma överlämna all information som är nödvändig för registreringen.
6. Esma ska göra en bedömning av om ansökan är fullständig inom 20 arbetsdagar från och med mottagandet av ansökan.

Om ansökan inte är fullständig ska Esma meddela den ansökande externa granskaren i ett tredjeland om detta och fastställa en tidsfrist inom vilken den ansökande externa granskaren i ett tredjeland måste lämna kompletterande information.

Om ansökan är fullständig ska Esma meddela den ansökande externa granskaren i ett tredjeland om detta.

7. Esma ska inom 45 arbetsdagar från och med mottagandet av en fullständig ansökan registrera eller vägra registrera a den ansökande externa granskaren i ett tredjeland.

Esma kan förlänga den period som avses i första stycket med 15 arbetsdagar om den ansökande externa granskaren i ett tredjeland avser att utkontraktera viss verksamhet som extern granskare.

8. Esma ska skriftligen meddela den ansökande externa granskaren i ett tredjeland om registreringen av den ansökande externa granskaren i ett tredjeland, eller av vägran att registrera den ansökande externa granskaren i ett tredjeland. Ett sådant beslut att registrera eller vägra registrera en ansökande extern granskare ska motiveras och ska få verkan den femte dagen efter det att det antagits.

9. Externa granskare i tredjeland ska, innan de tillhandahåller någon tjänst i förhållande till emittenter av europeiska gröna obligationer som är etablerade i unionen, erbjuda sig att hänskjuta eventuella tvister avseende dessa tjänster till en domstol i en medlemsstat eller en skiljedomstol med säte i en medlemsstat.

Artikel 40

Beslut om likvärdighet

1. Kommissionen får anta ett beslut med avseende ett tredjeland och däri ange att regelverket och tillsynsramen i det tredjelandet säkerställer följande:

- a) Att externa granskare som är registrerade eller auktoriserade i det tredjelandet iakttar sådana rättsligt bindande organisatoriska krav och krav på marknadsuppförande som har en likvärdig verkan som kraven i denna förordning och i de genomförandeåtgärder som antas enligt denna förordning.
- b) Att det tredjelandets regelverk ger ett effektivt likvärdigt system för erkännande av externa granskare som är registrerade eller auktoriserade enligt det tredjelandets rätt.

2. Kommissionen får anse att ett tredjelandets organisation och marknadsuppförande har likvärdig verkan som kraven i denna förordning om enheter som tillhandahåller externa granskningstjänster inom den ramen är föremål för följande:

- a) Registrering eller auktorisation samt kontinuerlig effektiv tillsyn och kontroll av regelförfarandena.
- b) Adekvata organisatoriska krav på området internkontrollfunktioner.
- c) Lämpliga uppföranderegler.

3. Esma ska upprätta samarbetsarrangemang med relevanta behöriga myndigheter i tredjeland vars regelverk och tillsynsram har erkänts som faktiskt likvärdiga i enlighet med punkt 1. Sådana arrangemang ska ange följande:

- a) Mekanismen för informationsutbyte mellan Esma och de behöriga myndigheterna i de berörda tredjeländerna, inbegripet tillträde till alla uppgifter som Esma begär om de externa granskare i tredjeland som är registrerade eller auktoriserade i tredjeländerna.
- b) Mekanismen för omedelbar underrättelse till Esma när en behörig myndighet i ett tredjeland bedömer att en extern granskare i ett tredjeland som den övervakar och som Esma har registrerat i det register som avses i artikel 67 överträder villkoren för sin registrering eller auktorisering eller tillämplig rätt.
- c) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet inbegripet inspektioner på plats när så är lämpligt.

4. En extern granskare i ett tredjeland som är etablerad i ett land vars regelverk och tillsynssystem har bedömts vara effektivt likvärdigt i enlighet med punkt 1 i denna artikel och som är registrerad i det register som avses i artikel 67 ska kunna tillhandahålla de tjänster som omfattas av registreringen till emittenter av europeiska gröna obligationer i hela unionen.

5. Om kommissionen upphäver sitt beslut som avses i punkt 1 i denna artikel med avseende på detta tredjeland får en extern granskare i tredjeland inte längre tillämpa rättigheterna enligt artikel 39.

Artikel 41

Återkallande av registrering av en extern granskare i ett tredjeland

1. Esma ska återkalla registreringen av en extern granskare i tredjeland genom att stryka den externa granskaren från det register som avses i artikel 67 om Esma har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, att hålla för sannolikt att den externa granskaren i tredjeland vid tillhandahållandet av tjänsterna enligt denna förordning i unionen

- a) agerar på ett sätt som klart strider mot investerarnas intressen eller klart hindrar marknaderna från att fungera korrekt, eller
- b) på ett allvarligt sätt har åsidosatt de lagar och förordningar som i det berörda tredjelandet är tillämpliga på granskaren och på grundval av vilka kommissionen har antagit ett beslut enligt artikel 40.1.

2. Esma ska fatta ett beslut enligt punkt 1 efter att ha

- a) hänskjutit frågan till det berörda tredjelandets tillsynsmyndighet och den tillsynsmyndigheten inte har vidtagit de åtgärder som behövs för att skydda investerarna och unionsmarknadernas korrekta funktion eller inte har kunnat visa att den berörda externa granskaren uppfyller de krav som är tillämpliga på granskaren i det tredjelandet, och
- b) underrättat det berörda tredjelandets tillsynsmyndighet om sin avsikt att återkalla registreringen av den externa granskaren i tredjeland minst 30 dagar före återkallandet.

3. Esma ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om ett beslut som fattats enligt punkt 1 och offentliggöra beslutet på sin webbplats.

4. I fall av återkallande av registreringen av en extern granskare i ett tredjeland ska kommissionen bedöma om de omständigheter under vilka ett beslut enligt artikel 40.1 antagits fortfarande föreligger vad avser det berörda tredjelandet.

Artikel 42

Erkännande av en extern granskare i tredjeland

1. Fram till dess att ett beslut enligt artikel 40.1 antas får en extern granskare i tredjeland tillhandahålla sina tjänster i enlighet med denna förordning, förutsatt att denne erhåller erkännande från Esma i enlighet med denna artikel.

2. En extern granskare i tredjeland som har för avsikt att inhämta ett sådant erkännande som avses i punkt 1 i denna artikel (*den externa granskare i ett tredjeland som söker erkännande*) ska uppfylla alla krav i artiklarna 23–38 och 54–56.

3. En extern granskare i tredjeland som söker erkännande ska ha en rättslig företrädare etablerad i unionen. Den rättsliga företrädaren ska:

- a) Ansvara, tillsammans med den externa granskare i tredjeland som söker erkännande, för att säkerställa att de tjänster som den externa granskaren i tredjeland som söker erkännande tillhandahåller enligt denna förordning uppfyller de villkor som nämns i punkt 2 och ska i det hänseendet vara ansvarig inför Esma för den berörda externa granskarens i tredjeland som söker erkännande agerande i unionen.

- b) Agera på den externa granskarens i tredjeland som söker erkännande vägnar som den huvudsakliga kontaktpunkten med Esmas och eventuella andra personer i unionen med avseende på den externa granskarens skyldigheterna enligt denna förordning.
- c) Ha tillräckliga kunskaper, sakkunskaper och resurser för att fullgöra sina skyldigheter enligt denna punkt.
4. En ansökan om erkännande från Esmas enligt punkt 1 ska innehålla all information som krävs för att Esmas ska kunna fastslå att den externa granskaren i ett tredjeland som söker erkännande har vidtagit alla åtgärder som krävs för att uppfylla villkoren i punkterna 2 och 3 och ska i tillämpliga fall innehålla uppgift om vilken behörig myndighet som ansvarar för tillsyn av den externa granskaren i tredjeland som söker erkännande.
5. Esmas ska inom 30 arbetsdagar från mottagandet av en ansökan om erkännande från Esmas bedöma om den är fullständig.

Om ansökan inte är fullständig ska Esmas underrätta den berörda externa granskaren i tredjeland som söker erkännande om detta och ange en tidsfrist inom vilken den externa granskaren i tredjeland som söker erkännande ska lämna ytterligare information.

Om ansökan är fullständig ska Esmas underrätta den berörda externa granskaren i tredjeland som söker erkännande om detta.

6. Esmas ska inom 45 arbetsdagar från att ha mottagit en fullständig ansökan om erkännande kontrollera att de krav som fastställs i punkterna 2 och 3 är uppfyllda.

Esmas kan förlänga den period som avses i första stycket i denna punkt med 15 arbetsdagar om den externa granskaren i tredjeland som söker erkännande avser att utkontraktera viss verksamhet som extern granskare.

7. Esmas ska skriftligen underrätta den externa granskaren i tredjeland som söker erkännande om sitt beslut att erkänna eller vägra erkänna den externa granskaren i tredjeland som söker erkännande. Ett beslut om att erkänna eller vägra erkänna en extern granskare i tredjeland som söker erkännande ska innehålla en motivering och ska få verkan den femte dagen efter att det antagits.

8. Esmas ska tillfälligt upphäva eller i förekommande fall återkalla det erkännande som beviljats i enlighet med punkt 7 om den har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, att anse att den externa granskaren i tredjeland agerar på ett sätt som strider mot intressena hos användarna av dess tjänster eller hindrar marknaderna från att fungera korrekt eller på ett allvarligt sätt har överträtt denna förordning, eller om den externa granskaren i tredjeland lämnat falsk information eller använt andra otillbörliga metoder för att erhålla erkännande.

9. Esmas ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med informationen, formuläret och innehållet i den ansökan som avses i punkt 4.

Esmas ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 21 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 43

Godkännande av tjänster enligt denna förordning som tillhandahålls från ett tredjeland

1. En extern granskare etablerad i unionen som är registrerad i enlighet med artikel 23 får hos Esmas ansöka om beviljande av godkännande av de tjänster som externa granskare i tredjeland fortlöpande tillhandahåller i unionen, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
- a) Den externa granskaren har verifierat och kan fortlöpande visa för Esmas att tillhandahållandet av tjänster enligt denna förordning av den externa granskaren i tredjeland uppfyller krav som är minst lika strikta som kraven i denna förordning.

- b) Den externa granskaren har nödvändig expertis för att effektivt övervaka verksamheten med tillhandahållande av tjänster enligt denna förordning av den externa granskaren i ett tredjeland och att hantera åtföljande risker.
- c) De tjänster som tillhandahålls av den externa granskaren i tredjeland utnyttjas för något av följande objektiva skäl:
- Särdragen hos de underliggande marknaderna eller investeringarna.
 - Den externa granskarens i tredjeland närhet till marknader, emittenter eller investerare i tredjeländer.
 - Expertisen hos den externa granskaren i tredjeland vad gäller att tillhandahålla tjänster som extern granskare eller inom särskilda marknader eller investeringar.
2. En extern granskare som lämnar in en ansökan som avses i punkt 1 (*den godkännande externa granskaren*) ska lämna alla uppgifter som krävs för att Esma ska kunna fastslå att alla villkor som anges i den punkten är uppfyllda vid tiden för ansökan.
3. Esma ska inom 20 arbetsdagar från mottagandet av en sådan ansökan som avses i punkt 1 bedöma om den är fullständig.
- Om ansökan inte är fullständig ska Esma underrätta den godkännande externa granskaren om detta och ange en tidsfrist inom vilken den godkännande externa granskaren ska lämna ytterligare information.
- Om ansökan är fullständig ska Esma underrätta den godkännande externa granskaren om detta.
- Inom 45 arbetsdagar från mottagandet av den fullständiga ansökan ska Esma pröva ansökan och fatta ett beslut om att bevilja eller avslå godkännandet. Esma ska underrätta den godkännande externa granskaren om sitt beslut. Beslutet ska innehålla en motivering och ska få verkan den femte dagen efter att det antagits.
4. Tjänster som tillhandahålls enligt denna förordning av en extern granskare i tredjeland vars tjänster har godkänts ska anses vara tjänster som tillhandahålls av den godkännande externa granskaren. Den godkännande externa granskaren får inte använda sig av godkännandet i syfte att undvika kraven i denna förordning.
5. Den godkännande externa granskaren ska förbli fullt ansvarig för de tjänster som tillhandahålls enligt denna förordning av den godkända externa granskaren i tredjeland vars tjänster har godkänts och för efterlevnaden av denna förordning.
6. När Esma har välgrundade skäl att anse att villkoren i punkt 1 inte längre är uppfyllda ska den ha befogenhet att begära att den godkännande externa granskaren låter godkännandet upphöra.
7. Den godkännande externa granskaren ska offentliggöra de uppgifter som anges i artikel 38 på sin webbplats.
8. Den godkännande externa granskaren ska årligen rapportera till Esma om de tjänster den har godkänt under de senaste tolv månaderna.

AVDELNING V

TILLSYN SOM UTÖVAS AV BEHÖRIGA MYNDIGHETER OCH ESMA

KAPITEL 1

Behöriga myndigheter

Artikel 44

Tillsyn som utövas av behöriga myndigheter

1. Den behöriga myndighet i hemmedlemsstaten som utsetts enligt artikel 31 i förordning (EU) 2017/1129 ska utöva tillsyn över följande:
 - a) Emittenter av europeiska gröna obligationer när det gäller fullgörandet av deras skyldigheter enligt avdelning II kapitel 2 och artiklarna 18 och 19.
 - b) Emittenter som använder de gemensamma mallar som föreskrivs i artikel 21 när det gäller efterlevnaden av dessa mallar.
2. Behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 29.5 i förordning (EU) 2017/2402 ska övervaka att originatorer fullgör sina skyldigheter enligt avdelning II kapitel 2 och artiklarna 18 och 19 i den här förordningen.
3. Genom undantag från punkterna 1 och 2 i denna artikel ska de behöriga myndigheterna inte utöva tillsyn över emittenter av europeiska gröna obligationer som omfattas av artikel 1.2 b och d i förordning (EU) 2017/1129.

Artikel 45

Behöriga myndigheters befogenheter

1. För att utföra sina uppgifter enligt denna förordning ska behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt ha åtminstone följande tillsyns- och utredningsbefogenheter:
 - a) Kräva att emittenter offentliggör de faktablad för europeiska gröna obligationer som avses i artikel 10 eller i dessa faktablad tar med de uppgifter som avses i bilaga I.
 - b) Kräva att emittenter offentliggör granskningar och bedömningar.
 - c) Kräva att emittenter offentliggör årliga allokeringsrapporter eller tar med uppgifterna som avses i bilaga II i sina årliga allokeringsrapporter.
 - d) Kräva att emittenter offentliggör konsekvensrapporter eller tar med uppgifterna som avses i bilaga III i konsekvensrapporten.
 - e) Kräva att emittenter underrättar den behöriga myndigheten om offentliggörandet i enlighet med artikel 15.4.
 - f) Om emittenter använder de gemensamma mallar som föreskrivs i artikel 21, kräva att dessa emittenter tar med de uppgifter som avses där i sitt periodiska upplysningslämnande efter emission.
 - g) Kräva att emittentens företagsledning och revisorer tillhandahåller relevant information och relevanta dokument.
 - h) Meddela tillfälligt förbud för ett erbjudande eller upptagande till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer under högst tio på varandra följande arbetsdagar vid ett och samma tillfälle, om det föreligger skälig anledning att misstänka att emittenten har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19.

- i) Förbjuda ett erbjudande eller upptagande till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer om det föreligger skälig anledning att misstänka att emittenten fortsätter att underlåta att uppfylla en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19.
- j) Förbjuda annonsering tillfälligt under högst tio på varandra följande arbetsdagar eller kräva att emittenter av europeiska gröna obligationer eller relevanta finansiella mellanhänder tillfälligt drar in annonseringen under högst tio på varandra följande arbetsdagar vid ett och samma tillfälle, om det föreligger skälig anledning att misstänka att emittenten har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19.
- k) Förbjuda annonsering eller kräva att emittenter av europeiska gröna obligationer eller relevanta finansiella mellanhänder skälig anledning att misstänka att emittenten fortsätter att underlåta att uppfylla en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19.
- l) Offentliggöra det faktum att en emittent av europeiska gröna obligationer underlåter att fullgöra denna förordning och kräva att emittenten offentliggör denna information på sin webbplats.
- m) Förbjuda en emittent att emittera europeiska gröna obligationer under en period som inte överstiger ett år om en emittent upprepad gång och på ett allvarligt sätt har överträtt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19.
- n) Offentliggöra tre månader efter det krav som avses i led l i detta stycke att emittenten av europeiska gröna obligationer inte längre uppfyller artikel 3 vad gäller användningen av beteckningen *europeisk grön obligation* eller *EuGB*, och kräva att emittenten offentliggör denna information på sin webbplats.
- o) Utföra inspektioner eller utredningar på plats på andra platser än privatbostäder för fysiska personer, och för detta ändamål få tillträde till lokaler för att få åtkomst till dokument och andra uppgifter i någon form när det föreligger rimlig misstanke om att det finns dokument och andra uppgifter med anknytning till föremålet för inspektionen eller utredningen som kan vara relevanta för att bevisa en överträdelse av denna förordning.

När så krävs enligt nationell rätt får de behöriga myndigheterna begära att behörig rättslig myndighet ska besluta om att utnyttja befogenheterna enligt första stycket.

2. De behöriga myndigheterna ska utöva sina funktioner och befogenheter enligt vad som avses i punkt 1 på något av följande sätt:

- a) Direkt.
- b) I samarbete med andra myndigheter.
- c) På eget ansvar genom delegering till de myndigheter som avses i led b.
- d) Genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga åtgärder vidtagits så att behöriga myndigheter förfogar över de tillsyns- och utredningsbefogenheter som behövs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter.

4. En person som rapporterar information till en behörig myndighet enligt denna förordning ska inte anses övertrada eventuella restriktioner för lämnandet av upplysningar som ålagts genom avtal eller i någon lagbestämmelse eller administrativ bestämmelse, och den rapporterande personen ska inte ha någon form av ansvar för att göra sådan information tillgänglig för den behöriga myndigheten.

Artikel 46

Samarbete mellan behöriga myndigheter

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med varandra vid tillämpningen av denna förordning. De ska utbyta information utan onödigt dröjsmål och samarbeta om utredningar, tillsyn och efterlevnad.

Medlemsstater som har valt att i enlighet med artikel 49.5 fastställa straffrättsliga påföljder för överträdelse av denna förordning ska säkerställa att lämpliga åtgärder har vidtagits så att de behöriga myndigheterna har alla nödvändiga befogenheter att etablera kontakter med rättsliga myndigheter inom sin jurisdiktion för att få särskild information om brottsutredningar eller rättsliga förfaranden som har inletts på grund av påstådda överträdelse av denna förordning och vidarebefordra samma information till andra behöriga myndigheter så att de kan uppfylla sin skyldighet att samarbeta med varandra vid tillämpningen av denna förordning.

2. En behörig myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om information eller en begäran om samarbete i samband med en utredning endast under någon av följande exceptionella omständigheter:

- a) Om tillmötesgående av begäran sannolikt kan inverka negativt på dess egna utredningar, tillsynskontroller eller en brottsutredning.
- b) Om rättsliga förfaranden redan har inletts vid de relevanta myndigheterna i den behöriga myndighetens medlemsstat beträffande samma handlingar och mot samma personer.
- c) Om ett slutligt rättsligt avgörande redan har meddelats mot de personer som avses i led b för samma handlingar i den behöriga myndighetens medlemsstat.

3. Behöriga myndigheter får begära bistånd från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i fråga om inspektioner eller utredningar på plats.

Om en behörig myndighet tar emot en begäran från en behörig myndighet i en annan medlemsstat om att genomföra en inspektion eller utredning på plats får den förstnämnda myndigheten göra något av följande:

- a) Självt genomföra inspektionen eller utredningen på plats.
- b) Tillåta att den behöriga myndighet som inkom med begäran deltar i en inspektion eller utredning på plats.
- c) Tillåta att den behöriga myndighet som inkom med begäran själv genomför inspektionen eller utredningen på plats.
- d) Utse revisorer eller andra sakkunniga för att utföra inspektionen eller utredningen på plats.
- e) Samarbeta med övriga behöriga myndigheter vid utförandet av vissa tillsynsuppgifter.

4. När det gäller en värdepapperiseringsobligation, om en behörig myndighet som avses i artikel 44.2 finner eller har skäl att tro att en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19 inte har uppfyllts, ska den på ett tillräckligt detaljerat sätt underrätta den behöriga myndigheten i medlemsstaten för den eller de enheter som misstänks för bristande efterlevnad om sina iakttagelser. Efter att ha mottagit denna information ska den behöriga myndigheten i medlemsstaten för den enhet som misstänks för den bristande efterlevnaden inom 15 arbetsdagar vidta alla nödvändiga åtgärder för att åtgärda den konstaterade bristande efterlevnaden och underrätta den andra berörda behöriga myndigheten. Om en behörig myndighet som avses i artikel 44.2 har invändningar mot en annan behörig myndighet med avseende på förfarandet eller innehållet i dess åtgärder eller på grund av att den avstått från att vidta åtgärder ska den utan onödigt dröjsmål underrätta alla andra berörda behöriga myndigheter om sina invändningar.

5. De behöriga myndigheterna får hänskjuta ärendet till Esma i situationer där en begäran om samarbete, i synnerhet för utbyte av information, har avslagits eller inte lett till åtgärder inom rimlig tid. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget får Esma i sådana situationer agera i enlighet med de befogenheter som Esma tilldelas enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Esma får utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange vilken information som ska utbytas i enlighet med punkt 1.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. Esma får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för samarbete och utbyte av den information som avses i punkt 1.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 47

Tystnadsplikt

1. All information som utbyts mellan behöriga myndigheter enligt denna förordning och som avser affärs- eller driftförhållanden och andra ekonomiska eller personliga förhållanden ska vara konfidentiell och omfattas av tystnadsplikt, utom då den behöriga myndigheten när den utbyter sådan information med en annan behörig myndighet anger att informationen får lämnas ut eller då sådant utlämnande krävs för rättsliga förfaranden.

2. Tystnadsplikt ska gälla för alla personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten eller för någon tredje part till vilken den behöriga myndigheten har delegerat sina befogenheter. Information som omfattas av tystnadsplikt får lämnas ut till en annan person eller myndighet endast enligt unionsrätten eller nationell rätt.

Artikel 48

Förebyggande åtgärder

1. En behörig myndighet i värdmedlemsstaten som har tydliga och påvisbara grunder för att anta att emittenter av europeiska gröna obligationer har begått oriktigheter eller att en sådan emittent har överträtt denna förordning ska överföra dessa undersökningsresultat till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och till Esma.

2. Om en emittent av europeiska gröna obligationer fortsätter att överträda denna förordning trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, ska den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och Esma, vidta alla lämpliga åtgärder för att skydda investerarna och utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om detta.

3. En behörig myndighet som har en avvikande åsikt om någon av de åtgärder som vidtagits av en annan behörig myndighet i enlighet med punkt 2 får hänskjuta ärendet till Esma. Esma får agera i enlighet med de befogenheter som myndigheten tilldelats enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 49

Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell rätt ge behöriga myndigheter befogenhet att påföra administrativa sanktioner och vidta andra lämpliga administrativa åtgärder, vilka ska vara effektiva, proportionella och avskräckande, utan att det påverkar de behöriga myndigheternas tillsyns- och utredningsbefogenheter enligt artikel 45 och medlemsstaternas rätt att besluta om och påföra straffrättsliga påföljder. Dessa administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder ska tillämpas på följande:

- a) Emittenters överträdelser av sina skyldigheter enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18, 19 eller 21.
- b) Underlåtenhet att samarbeta eller uppfylla sina skyldigheter i samband med en utredning, en inspektion eller ett krav enligt artikel 45.1.

2. Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa några regler om de behöriga myndigheternas befogenhet att påföra administrativa sanktioner och vidta andra lämpliga administrativa åtgärder som avses i punkt 1 om de överträdelse som avses i led a eller b i det stycket redan är föremål för straffrättsliga påföljder enligt deras nationella rätt senast den 21 december 2024. Om medlemsstaterna så beslutar ska de i detalj underrätta kommissionen och Esma om de relevanta delarna av sin straffrätt.

3. Senast den 21 december 2024 ska medlemsstaterna i detalj anmäla de regler som avses i punkterna 1 och 2 till kommissionen och Esma. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om eventuella senare ändringar av bestämmelserna.

4. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell rätt säkerställa att de behöriga myndigheterna har befogenhet att vidta följande administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder i fråga om de överträdelse som avses i punkt 1 a:

- a) Ett offentligt utlåtande med uppgift om den ansvariga fysiska eller juridiska personen och om överträdelsens karaktär i enlighet med artikel 45.1 l.
- b) Ett föreläggande enligt vilket det krävs att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med det agerande som utgör överträdelsen.
- c) Ett beslut om förbud för den ansvariga fysiska eller juridiska personen att emittera europeiska gröna obligationer under en period på högst ett år.
- d) Maximala administrativa böter på minst två gånger beloppet av de vinster som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om dessa belopp kan fastställas.
- e) I fråga om en juridisk person, maximala administrativa böter på minst 500 000 EUR eller, i medlemsstater vars valuta inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den 20 december 2023, eller 0,5 % av den juridiska personens totala årsomsättning enligt den senaste tillgängliga redovisning som har godkänts av ledningsorganet.
- f) Om det rör sig om en fysisk person, maximala administrativa böter på minst 50 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 20 december 2023.

Vid tillämpning av första stycket led e, om den juridiska personen är ett moderbolag eller dotterbolag till ett moderbolag som är skyldigt att upprätta en koncernredovisning i enlighet med direktiv 2013/34/EU, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt tillämplig unionsrätt på redovisningsområdet i den senaste tillgängliga koncernredovisning som godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderbolaget.

5. Medlemsstaterna får föreskriva ytterligare sanktioner eller åtgärder och högre administrativa böter än vad som föreskrivs i denna förordning.

Artikel 50

Utövande av tillsynsbefogenheter och befogenheter att påföra sanktioner

1. Vid fastställandet av typ av och storlek på administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder ska de behöriga myndigheterna beakta alla relevanta omständigheter inklusive följande, där så är lämpligt:

- a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.
- b) Graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen.
- c) Finansiell styrka hos den person som är ansvarig för överträdelsen som den indikeras genom den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.
- d) Överträdelsens inverkan på investerarens intressen.

- e) Storleken på de vinster som har gjorts eller de förluster som undvikits av den person som är ansvarig för överträdelsen eller förluster för tredje part som överträdelsen orsakat, i den mån dessa kan fastställas.
 - f) Graden av samarbete med den behöriga myndigheten hos den person som är ansvarig för överträdelsen, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återförande av de vinster som personen har erhållit eller de förluster som denne undvikit.
 - g) Tidigare överträdelser av denna förordning av den person som har gjort sig skyldig till överträdelsen.
 - h) Eventuella åtgärder som den person som är ansvarig för överträdelsen har vidtagit efter överträdelsen för att förhindra att den upprepas.
2. När de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter att påföra administrativa sanktioner och vidta andra administrativa åtgärder enligt artikel 49 ska de bedriva ett nära samarbete för att säkerställa att utövandet av deras tillsyns- och utredningsbefogenheter och de administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som de påför är effektiva och lämpliga. De ska samordna sina åtgärder för att undvika eventuellt dubbelarbete och överlappningar när de utövar sina tillsyns- och utredningsbefogenheter och när de påför administrativa sanktioner och vidtar andra administrativa åtgärder i gränsöverskridande fall.

Artikel 51

Rätt att överklaga

Medlemsstaterna ska säkerställa att beslut som fattas i enlighet med denna förordning är vederbörligen motiverade och omfattas av rätten att överklaga inför domstol.

Artikel 52

Offentliggörande av beslut

1. Den behöriga myndigheten ska på sin officiella webbplats offentliggöra beslut om administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder till följd av en överträdelse av denna förordning omedelbart efter det att den person som är föremål för beslutet har underrättats om det beslutet. Offentliggörandet ska innehålla information om överträdelsens typ och karaktär och om identiteten på de personer som är ansvariga. Den skyldigheten ska inte gälla beslut om åläggande av åtgärder av utredningskaraktär.
2. Om den behöriga myndigheten anser att ett offentliggörande av de juridiska personernas identitet eller av de fysiska personernas identitet eller personuppgifter är oproportionerligt mot bakgrund av en bedömning av proportionaliteten i offentliggörandet av sådana uppgifter i det enskilda fallet, eller om offentliggörandet skulle äventyra finansmarknadernas stabilitet eller en pågående utredning, ska de behöriga myndigheterna göra något av följande:
 - a) Skjuta upp offentliggörandet av beslutet att påföra en administrativ sanktion eller vidta en annan administrativ åtgärd tills det inte längre finns någon anledning att inte offentliggöra det.
 - b) Offentliggöra beslutet att påföra en administrativ sanktion eller vidta en annan administrativ åtgärd på anonym grund på ett sätt som överensstämmer med nationell rätt, om ett sådant anonymt offentliggörande säkerställer ett effektivt skydd av personuppgifterna i fråga.
 - c) Inte offentliggöra beslutet att påföra en administrativ sanktion eller vidta en annan administrativ åtgärd om de alternativ som anges i leden a och b inte anses tillräckliga för att säkerställa
 - i) att finansmarknadernas stabilitet inte äventyras, eller
 - ii) att offentliggörandet av dessa beslut är proportionerligt när det gäller åtgärder som bedöms vara av mindre vikt.

Vid ett beslut om att offentliggöra en administrativ sanktion eller vidta en annan administrativ åtgärd på anonym grund som avses i led b i första stycket får offentliggörandet av de relevanta uppgifterna skjutas upp under en rimlig period, om det antas att anledningen till det anonyma offentliggörandet kommer att upphöra att gälla inom denna period.

3. Om beslutet om att påföra en administrativ sanktion eller vidta en annan administrativ åtgärd överklagats till relevant domstol eller administrativt organ, ska den behöriga myndighet som avses i artikel 44.1 och 44.2 på sin officiella webbplats omedelbart även offentliggöra information om detta och all senare information om resultatet av ett sådant överklagande. Dessutom ska alla beslut om ogiltigförklarande av ett tidigare beslut om att påföra en administrativ sanktion eller vidta en annan administrativ åtgärd också offentliggöras.

4. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att allt som offentliggörs i enlighet med denna artikel ska finnas kvar på deras officiella webbplats under minst fem år efter offentliggörandet. Personuppgifter i offentliggörandet ska begränsas till vad som är nödvändigt för det specifika fallet och ska endast finnas på den behöriga myndighetens officiella webbplats under den tidsperiod som är nödvändig enligt tillämpliga regler om uppgiftsskydd.

Artikel 53

Rapportering av administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder till Esma

1. Behöriga myndigheter ska årligen till Esma lämna sammanställda uppgifter om alla administrativa sanktioner som påförts och andra administrativa åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 49. Esma ska offentliggöra dessa uppgifter i en årsrapport.

2. Om medlemsstaterna i enlighet med artikel 49.5 har valt att fastställa straffrättsliga påföljder för överträdelse av bestämmelser som avses i den punkten, ska deras behöriga myndigheter årligen tillhandahålla Esma anonymiserade uppgifter i aggregerad form om alla inledda brottsutredningar och alla ålagda straffrättsliga påföljder. Esma ska i en årsrapport offentliggöra uppgifter om ålagda straffrättsliga påföljder.

3. En behörig myndighet som har offentliggjort administrativa sanktioner, andra administrativa åtgärder eller straffrättsliga påföljder ska samtidigt underrätta Esma om dessa sanktioner eller åtgärder.

4. Behöriga myndigheter ska informera Esma om alla administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som påförts men som inte offentliggjorts i enlighet med artikel 52.2 första stycket led c, inbegripet överklaganden av dessa och utgången av de överklagandena. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna delges information och den slutliga domen vid ålagda straffrättsliga påföljder och att de lämnar dessa till Esma. Esma ska upprätthålla en central databas över sanktioner som rapporterats till Esma med informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna som enda syfte. Den databasen ska endast vara tillgänglig för behöriga myndigheter och ska uppdateras på grundval av uppgifter som lämnas av de behöriga myndigheterna.

KAPITEL 2

Esma

Artikel 54

Begäran om uppgifter

1. Esma får genom en enkel begäran eller genom ett beslut kräva att följande personer lämnar alla uppgifter för att Esma ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning:

- a) Personer som effektivt bedriver verksamhet som externa granskare.
- b) Medlemmar i den externa granskarers tillsynsorgan, förvaltningsorgan eller administrativa organ.
- c) Medlemmar i den externa granskarers företagsledning.
- d) Alla personer som direkt medverkar i den externa granskarers bedömningsverksamhet.

- e) Rättsliga företrädare för och anställda hos enheter till vilka externa granskare har utkontrakterat vissa funktioner i enlighet med artikel 33.
 - f) Personer som på annat sätt har en nära och väsentlig anknytning till förvaltningen av den externa granskaren, inbegripet aktieägare som innehar minst 10 % av kapitalet eller rösterna i den externa granskaren eller i ett företag som har befogenhet att utöva kontroll eller ett bestämmande inflytande över den externa granskaren.
 - g) Personer som agerar som, eller utger sig för att vara, externa granskare utan att vara registrerade som sådana samt alla personer som genomför någon av de funktioner som avses i leden a–f för en sådan persons räkning.
2. När Esma skickar en enkel begäran om information enligt punkt 1 ska Esma
- a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,
 - b) ange syftet med begäran,
 - c) specificera vilka uppgifter som begärs,
 - d) fastställa den tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,
 - e) underrätta den person av vilken uppgifterna begärs om att denna inte är skyldig att lämna informationen men att den information som lämnas vid ett frivilligt svar på begäran ska vara korrekt och inte vilsedande, och
 - f) ange de potentiella böter som föreskrivs i artikel 60 om svaren på frågorna är oriktiga eller vilsedande.
3. När Esma genom ett beslut enligt punkt 1 begär att information ska tillhandahållas ska Esma
- a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,
 - b) ange syftet med begäran,
 - c) specificera vilka uppgifter som begärs,
 - d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,
 - e) ange de viten som föreskrivs i artikel 61 om den begärda informationen är ofullständig,
 - f) ange de böter som föreskrivs i artikel 60 om svaren på frågorna är oriktiga eller vilsedande,
 - g) informera om rätten att överklaga beslutet inför överklagandenämnden i enlighet med artiklarna 58 och 59 i förordning (EU) nr 1095/2010 och att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol (domstolen) i enlighet med artiklarna 60 och 61 i den förordningen.
4. De personer som avses i punkt 1 eller deras företrädare och, för juridiska personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är bemyndigade att företräda dem enligt lag, ska lämna de begärda uppgifterna. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna de begärda uppgifterna på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir ansvariga fullt ut om de lämnade uppgifterna visar sig vara ofullständiga, oriktiga eller vilsedande.
5. Esma ska utan dröjsmål översända en kopia av den enkla begäran eller av sitt beslut som avses i punkt 1 till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de personer till vilka en sådan begäran eller ett sådant beslut riktas har hemvist eller är etablerade.

Artikel 55

Allmänna utredningar

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga utredningar av personer som avses i artikel 54.1. I detta syfte ska tjänstemän och andra personer som bemyndigats av Esma ha befogenhet att
- a) granska alla handlingar, uppgifter, rutiner och allt annat material av relevans för utförandet av dess uppgifter oberoende av i vilken form de föreligger,

- b) ta eller erhålla bestyrkta kopior av eller utdrag ur sådana handlingar, uppgifter, rutiner och sådant annat material,
- c) kalla till sig personer som avses i artikel 54.1 eller deras företrädare eller personal och be dem om muntliga eller skriftliga förklaringar angående sakförhållanden eller dokument som rör föremålet för och syftet med kontrollen samt nedteckna svaren,
- d) höra varje annan fysisk eller juridisk person som går med på att höras i syfte att samla in information om föremålet för utredningen,
- e) begära in uppgifter om tele- och datatrafik.
2. Esmas tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra sådana utredningar som avses i punkt 1 i den här artikeln ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd där utredningens föremål och syfte anges. I tillståndet ska även anges de viten som föreskrivs i artikel 61, när handlingar, uppgifter, förfaranden och annat material inte tillhandahålls eller tillhandahålls i ofullständig form eller svaren på de frågor som ställs till de personer som avses i artikel 54.1 inte lämnas eller är ofullständiga, samt de böter som föreskrivs i artikel 60, om svaren på de frågor som ställs till personer som avses i artikel 54.1 visar sig vara oriktiga eller vilseledande.
3. De personer som avses i artikel 54.1 ska underkasta sig utredningar som inletts genom beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med utredningen, de viten som föreskrivs i artikel 61, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.
4. Esma ska inom en rimlig tid före en utredning underrätta den behöriga myndighet som avses i artikel 44 i den medlemsstat där utredningen ska genomföras om utredningen och namnge de bemyndigade personerna. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten ska, på Esmas begäran, bistå de bemyndigade personerna vid utredningen. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid utredningarna.
5. Om den begäran om uppgifter om tele- eller datatrafik som avses i punkt 1 e i enlighet med nationell rätt kräver att en behörig myndighet erhåller tillstånd från en rättslig myndighet, ska ESMA ansöka om sådant tillstånd. Esma får också ansöka om ett sådant tillstånd i förebyggande syfte.
6. Vid ansökan om ett tillstånd enligt punkt 5 ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera äktheten i Esmas beslut och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för utredningarna. Vid kontrollen av huruvida tvångsåtgärderna är proportionerliga får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Enbart domstolen får pröva lagenligheten av Esmas beslut, enligt det förfarande som fastställs i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 56

Kontroller på plats

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler, på mark eller i egendom som tillhör de juridiska personer som avses i artikel 54.1. Om det krävs för kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet får Esma genomföra kontrollen på plats utan förhandsanmälan.
2. Esmas tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra en kontroll på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler, all mark och all egendom som används av de juridiska personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av Esma och ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 55.1. De ska även ha befogenhet att försegla företagslokaler, egendom och räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning som är nödvändig för kontrollen.

3. Esmas tjänstemän och andra personer som Esma har bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd, som anger kontrollens föremål och syfte liksom de viten som föreskrivs i artikel 61 om de berörda personerna inte underkastar sig kontrollen. Esma ska i god tid anmäla kontrollen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras.

4. De personer som avses i artikel 54.1 ska underkasta sig kontroller på plats som Esma beslutat om. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med kontrollen, fastställa den dag då den ska inledas och ange de viten som föreskrivs i artikel 61, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen. Esma ska fatta sådana beslut efter samråd med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras.

5. På Esmas begäran ska tjänstemän som är anställda vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras samt de personer som har bemyndigats eller utsetts av denna myndighet aktivt bistå Esmas tjänstemän och de andra personer som har bemyndigats av Esma. De ska för detta ändamål ha de befogenheter som anges i punkt 2. Tjänstemän vid den behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid kontrollerna på plats.

6. Esma får begära att behöriga myndigheter i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras för Esmas räkning utföra särskilda utredningsuppgifter och kontroller på plats som föreskrivs i denna artikel och artikel 55.1. För detta syfte ska behöriga myndigheter ha samma befogenheter som Esma och som föreskrivs i denna artikel och artikel 55.1.

7. Om Esmas tjänstemän och andra medföljande personer som Esma bemyndigat finner att en person motsätter sig en inspektion som har beslutats enligt denna artikel, ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten lämna dem nödvändigt bistånd och, vid behov, begära bistånd av polis eller annan motsvarande verkställande myndighet för att de ska kunna genomföra sin inspektion på plats.

8. Om den inspektion på plats som föreskrivs i punkt 1 eller det bistånd som föreskrivs i punkt 7 enligt tillämplig nationell rätt kräver tillstånd av en rättslig myndighet ska Esma ansöka om sådant tillstånd. Esma får också ansöka om ett sådant tillstånd i förebyggande syfte.

9. Vid ansökan om tillstånd enligt punkt 8 ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera äktheten i Esmas beslut och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för kontrollen. Vid kontrollen av huruvida tvångsåtgärderna är proportionerliga får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar, i synnerhet gällande Esmas skäl att misstänka att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Enbart domstolen får pröva lagenligheten av Esmas beslut, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 57

Utövande av de befogenheter som avses i artiklarna 54, 55 och 56

De befogenheter som genom artikel 54, 55 eller 56 tilldelas Esma, någon av dess tjänstemän eller en annan av Esma bemyndigad person får inte användas för att kräva att konfidentiella uppgifter eller handlingar lämnas ut.

Artikel 58

Informationsutbyte

1. Behöriga myndigheter som avses i artikel 44, Esma och andra relevanta myndigheter ska utan onödigt dröjsmål först varandra med den information som krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning.

2. Behöriga myndigheter som avses i artikel 44, Esmas, andra relevanta myndigheter och andra organ eller fysiska eller juridiska personer som mottar konfidentiell information vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning får använda sådan information enbart för utförandet av sina uppgifter.

Artikel 59

Esmas tillsynsåtgärder

1. Om Esma i enlighet med artikel 63.8 finner att en person har begått en överträdelse som förtecknas i artikel 60.1, ska Esma anta ett beslut om att vidta en eller flera av följande åtgärder:

- a) Återkalla registreringen av en extern granskare.
- b) Återkalla erkännandet av en extern granskare i ett tredjeland.
- c) Tillfälligt förbjuda den externa granskaren att bedriva verksamhet enligt denna förordning i unionen, tills överträdelsen har upphört.
- d) Återkalla registreringen av en extern granskare i tredjeland.
- e) Förpliktiga personen att upphöra med överträdelsen.
- f) Ålägga böter enligt artikel 60.
- g) Ålägga viten enligt artikel 61.
- h) Utfärda en offentlig underrättelse.

2. Esma ska återkalla en extern granskares registrering eller erkännande i något av följande fall:

- a) Den externa granskaren har uttryckligen av sagt sig registreringen eller erkännandet eller har inte utnyttjat registreringen eller erkännandet inom 36 månader från det att registreringen eller erkännandet beviljats.
- b) Den externa granskaren har erhållit registreringen eller erkännandet genom att lämna falsk information eller använda andra otillbörliga metoder.
- c) Den externa granskaren uppfyller inte längre de villkor som låg till grund för registreringen eller erkännandet.

Om Esma återkallar den externa granskares registrering eller erkännande ska myndigheten lämna en fullständig motivering till detta.

Återkallelsen ska ha omedelbar verkan.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska Esma beakta överträdelsens natur och allvar med hänsyn till följande kriterier:

- a) Överträdelsens varaktighet och frekvens.
- b) Huruvida överträdelsen har lett till, underlättat eller på annat sätt avser ekonomisk brottslighet.
- c) Huruvida överträdelsen har begåtts uppsåtligt eller av oaksamhet.
- d) Graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen.
- e) Finansiell styrka hos den person som är ansvarig för överträdelsen som den indikeras genom den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.
- f) Överträdelsens inverkan på investerarens intressen.
- g) Storleken på de vinster som har gjorts eller de förluster som undvikits av den person som är ansvarig för överträdelsen eller förluster för tredje part som överträdelsen orsakat, i den mån dessa kan fastställas.

- h) I vilken mån den person som är ansvarig för överträdelsen samarbetar med Esma, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återförande av de vinster som personen har erhållit eller de förluster som denna person undvikit.
- i) Tidigare överträdelser av denna förordning av den person som har gjort sig skyldig till överträdelsen.
- j) Åtgärder som den person som är ansvarig för överträdelsen har vidtagit efter överträdelsen för att förhindra att den upprepas.

4. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den person som är ansvarig för överträdelsen om varje åtgärd som vidtagits enligt punkt 1 och meddela detta till medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen. Esma ska offentliggöra varje sådan åtgärd på sin webbplats inom tio arbetsdagar från dagen för antagandet av det beslut som avses i punkt 1.

Det offentliggörande som avses i första stycket ska omfatta följande:

- a) Ett uttalande som bekräftar att den person som är ansvarig för överträdelsen har rätt att överklaga beslutet.
- b) I tillämpliga fall, ett uttalande som bekräftar att ett överklagande har gjorts och som klargör att ett sådant överklagande inte har suspensiv verkan.
- c) Ett uttalande som bekräftar att Esmas överklagandenämnd har möjlighet att tillfälligt upphäva tillämpningen av beslutet i enlighet med artikel 60.3 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 60

Böter

1. Esma ska anta ett beslut om föreläggande av böter i enlighet med punkt 2 i den här artikeln om Esma i enlighet med artikel 63.8 finner att en extern granskare eller någon av de personer som avses i artikel 54.1 uppsåtligt eller av oaksamhet har begått en eller flera av följande överträdelser:

- a) Underlåtenhet att följa artikel 24.1 eller någon bestämmelse i avdelning IV kapitlen 2 och 3.
- b) Inlämning av falsk information vid ansökan om registrering som extern granskare eller användning av andra otillbörliga metoder för att erhålla en sådan registrering.
- c) Underlåtenhet att lämna ut uppgifter som svar på ett beslut om lämnande av uppgifter enligt artikel 54 eller lämnande av oriktiga eller vilseledande uppgifter som svar på en begäran om uppgifter eller ett beslut.
- d) Förhindrande av eller underlåtenhet att följa en utredning enligt artikel 55.1 a, b, c eller e.
- e) Överträdelse av artikel 56 genom att inte lämna förklaringar angående sakförhållanden eller dokument som rör föremålet för och syftet med kontrollen eller genom att lämna oriktiga eller vilseledande uppgifter.
- f) Inledande av verksamhet som extern granskare eller uppträder som extern granskare utan att vara registrerad som extern granskare.

En överträdelse ska anses ha begåtts uppsåtligt om Esma upptäcker objektiva omständigheter som visar att en person har handlat med avsikt att begå överträdelsen.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 ska beloppet för böter enligt punkt 1 uppgå till minst 20 000 EUR. Beloppet får som högst fastställas till 200 000 EUR.

När bötesbeloppet fastställs enligt punkt 1 i den här artikeln ska Esma ta hänsyn till de kriterier som anges i artikel 59.3.

3. Om en person har begått en överträdelse som förtecknas i punkt 1 och direkt eller indirekt har dragit ekonomiska fördelar av överträdelsen ska bötesbeloppet minst motsvara dessa ekonomiska fördelar.

4. Om en handling eller underlåtenhet utgör en kombination av flera överträdelser ska Esma tillämpa ett enda bötesbelopp. Bötesbeloppet ska vara det högsta av de bötesbelopp som gäller för denna handling eller underlåtenhet.

Artikel 61

Viten

1. Esma ska fatta beslut om att vite ska åläggas för att tvinga
 - a) en person att upphöra med en överträdelse, i enlighet med ett beslut som fattats enligt artikel 59.1 e,
 - b) en person som avses i artikel 54.1
 - i) att lämna fullständig information som har begärts genom ett beslut enligt artikel 54,
 - ii) att underkasta sig en utredning och särskilt tillhandahålla fullständiga handlingar, uppgifter, förfaranden och annat nödvändigt material samt komplettera och korrigera annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som inletts genom beslut enligt artikel 55, eller
 - iii) att underkasta sig en kontroll på plats som har beslutats enligt artikel 56.
2. Vite ska betalas per förseningsdag.
3. Vitesbeloppet ska uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under det föregående verksamhetsåret eller, när det gäller fysiska personer, 2 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under det föregående kalenderåret. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om föreläggande av vite.
4. Vite ska föreläggas för maximalt sex månader från och med det att Esma meddelar sitt beslut. Efter utgången av denna period ska Esma se över åtgärden.

Artikel 62

Offentliggörande, art, verkställighet och fördelning av böter och viten

1. Esma ska offentliggöra alla böter och viten som förelagts enligt artiklarna 60 och 61, utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på de finansiella marknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerligt stor skada. Sådana offentliggöranden får inte innehålla personuppgifter i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽²⁾.
2. Böter och viten som har förelagts enligt artiklarna 60 och 61 ska vara av administrativ karaktär
3. Böter och viten som har förelagts enligt artiklarna 60 och 61 ska vara verkställbara.

Vid verkställighet av böter eller viten ska Esma följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den medlemsstat eller det tredjeland inom vars territorium böterna eller vitena verkställs.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

4. De belopp som åläggs i form av böter och viten ska tillfalla unionens allmänna budget.
5. Om Esma beslutar att inte förelägga böter eller viten efter att ha avslutat en utredning ska Esma informera Europaparlamentet, rådet, kommissionen och den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter om detta och motivera sitt beslut.

Artikel 63

Förfaranderegler för tillsynsåtgärder och åläggande av böter

1. Om Esma vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns tydliga och påvisbara grunder för att misstänka att det kan föreligga sakförhållanden som kan utgöra en eller flera av de överträdelser som förtecknas i artikel 60.1, ska Esma utse en oberoende utredare inom Esma för att utreda saken. Utredaren får inte vara eller ha varit involverad i direkt eller indirekt tillsyn eller registrering av den berörda externa granskaren och ska utföra sina uppgifter oberoende av Esmas tillsynsstyrelse.
2. Utredaren ska utreda de påstådda överträdelserna och därvid ta hänsyn till eventuella kommentarer som lämnas av de personer som är föremål för utredning samt lämna in fullständiga ärendehandlingar med sina utredningsresultat till Esmas tillsynsstyrelse.
3. För att utföra sina uppgifter får utredaren utöva befogenheten att begära uppgifter enligt artikel 54 och att genomföra utredningar och kontroller på plats enligt artiklarna 55 och 56. När utredaren utövar dessa befogenheter ska denna rätta sig efter artikel 57.
4. När utredaren utför sina uppgifter ska denna ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av Esma i dess tillsynsverksamhet.
5. När utredningen är avslutad ska utredaren, innan ärendehandlingarna med utredningsresultaten lämnas till Esmas tillsynsstyrelse, ge de personer som är föremål för utredning möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina utredningsresultat uteslutande på sakförhållanden som de personer som är föremål för utredning har fått möjlighet att yttra sig över.
6. Rätten till försvar för de berörda personerna ska iakttas fullt ut under utredningar enligt denna artikel.
7. När utredaren lämnar ärendehandlingarna med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse ska denna underrätta de personer som är föremål för utredning därom. De personer som är föremål för utredning ska ha rätt att få tillgång till ärendehandlingarna, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras tystnadsplikt skyddas. Rätten att få tillgång till ärendehandlingarna ska inte omfatta konfidentiella uppgifter som berör tredje parters intressen.
8. På grundval av ärendehandlingarna med utredarens resultat och efter att ha hört de berörda personerna i enlighet med artikel 64 om de begär det, ska Esma besluta om en eller flera av de överträdelser som anges i artikel 60.1 har begåtts av de personer som är föremål för utredning och i ett sådant fall vidta en åtgärd enligt artikel 59 och förelägga böter enligt artikel 60.
9. Utredaren ska inte delta i Esmas tillsynsstyrelsens överläggningar eller på något annat sätt ingripa i dess beslutsprocess.
10. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 68 senast den 21 december 2024 för att komplettera denna förordning genom att närmare ange förfarandereglerna för utövande av Esmas befogenhet att ålägga böter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister, indrivande av böter eller viten, samt närmare regler om preskriptionstider när det gäller åläggande och verkställighet av böter och viten.

11. Esma ska överlämna ärenden till de relevanta nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns tydliga och påvisbara grunder för att misstänka att det föreligger sakförhållanden som utgör brott. Esma ska inte ålägga böter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell rätt.

Artikel 64

Hörande av personer som är föremål för beslut enligt artiklarna 59, 60 och 61

1. Innan Esma fattar beslut enligt artiklarna 59, 60 och 61 ska de personer som är föremål för ett sådant beslut ges möjlighet att höras om Esmas utredningsresultat. Esma ska grunda sina beslut endast på utredningsresultat som dessa personer har getts möjlighet att yttra sig över.
2. Punkt 1 i den här artikeln ska inte tillämpas om skyndsamma åtgärder enligt artikel 59 krävs för att förhindra att det finansiella systemet lider väsentlig och omedelbar skada. Esma får i sådana fall anta ett preliminärt beslut och ska ge de berörda personerna möjlighet att höras snarast möjligt efter det att den har fattat sitt beslut.
3. Rätten till försvar för personer som är föremål för Esmas beslut ska iakttas fullt ut under de respektive förfarandena. Dessa personer ska ha rätt att få tillgång till Esmas akt, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras tystnadsplikt skyddas. Tillgången till ärendehandlingarna ska inte omfatta konfidentiella uppgifter eller Esmas interna förberedande handlingar.

Artikel 65

Domstolens prövning

Domstolen ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka Esma har förelagt böter eller viten enligt denna förordning. Den får upphäva, sänka eller höja förelagda böter eller viten.

Artikel 66

Registrerings-, erkännande- och tillsynsavgifter

1. Esma ska ta ut avgifter av externa granskare för att täcka kostnaderna för deras registrering, erkännande och tillsyn och för varje kostnad som Esma kan ådra sig när Esma utför sina uppgifter enligt denna förordning.
2. De totala avgifter som Esma tar ut av de sökande externa granskarna, de registrerade externa granskarna eller de erkända externa granskarna i enlighet med denna förordning ska täcka de administrativa kostnader som Esma har i sin verksamhet avseende registrering och tillsyn av alla externa granskare. Samtidigt ska avgiften stå i proportion till den berörda externa granskarens omsättning.

Genom undantag från första stycket får externa granskare vars årsomsättning understiger ett visst belopp undantas från skyldigheten att betala en avgift, vilket specificeras närmare i den delegerade akt som ska antas av kommissionen enligt punkt 3.

3. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 68 senast den 21 december 2024 för att komplettera denna förordning genom att särskilt ange typen av avgifter, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas.

Vid utarbetandet av den delegerade akten ska kommissionen ange det tröskelvärde för årsomsättningen för externa granskare på koncernnivå under vilket ingen avgift ska tas ut, och den ska även specificera det sätt på vilket den årliga omsättningen ska beräknas vid tillämpningen av detta tröskelvärde.

4. Innan kommissionen antar den delegerade akt som avses i punkt 3 ska den samråda med Esma om de avgifter som avses i den punkten.

Artikel 67

Esmas register över externa granskare och externa granskare i tredjeland

1. Esma ska på sin webbplats föra ett offentligt register över följande:
- Externa granskare som är registrerade i enlighet med artikel 23.
 - Externa granskare som omfattas av ett tillfälligt förbud mot att bedriva sin verksamhet i enlighet med artikel 59.
 - Externa granskare vars registrering har återkallats i enlighet med artikel 59.
 - Externa granskare i tredjeland som tillåts tillhandahålla sina tjänster i unionen i enlighet med artikel 39.
 - Externa granskare i tredjeland som har erkänts i enlighet med artikel 42.
 - Externa granskare som är registrerade i enlighet med artikel 23 och som godkänner de tjänster som tillhandahålls av externa granskare i tredjeland i enlighet med artikel 43.
 - Externa granskare i tredjeland vars registrering har återkallats och som inte längre utövar rättigheterna enligt artikel 39, om kommissionen återkallar sitt beslut enligt artikel 40.1 med avseende på det tredjelandet.
 - Externa granskare i tredjeland vars erkännande har upphävts tillfälligt eller återkallats.
 - Externa granskare som är registrerade i enlighet med artikel 23 och som inte längre kan godkänna de tjänster som tillhandahålls av externa granskare i tredjeland i enlighet med artikel 43.
2. Registret ska innehålla externa granskares kontaktuppgifter, deras webbplatser och de datum då Esmas beslut avseende dessa externa granskare får verkan.
3. För externa granskare i tredjeland ska registret även innehålla uppgifter om vilka tjänster som externa granskare i tredjeland tillhandahåller och kontaktuppgifterna för den behöriga myndighet som är ansvarig för övervakningen av dem i tredjelandet.

AVDELNING VI

DELEGERADE AKTER

Artikel 68

Utövatandet av delegeringen

- Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
- Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 21.4, 63.10 och 66.3 ges till kommissionen tills vidare från och med 20 december 2023.
- Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 21.4, 63.10 och 66.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
- Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
- Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 21.4, 63.10 och 66.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

AVDELNING VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 69

Övergångsbestämmelser om externa granskare

1. En extern granskare som avser att tillhandahålla tjänster i enlighet med denna förordning från och med den 21 december 2024 till och med den 21 juni 2026 ska tillhandahålla sådana tjänster först efter att ha underrättat Esma om detta och efter att ha tillhandahållit den information som avses i artikel 23.1.
2. Till och med den 21 juni 2026 ska de externa granskare som avses i punkt 1 i den här artikeln göra sitt yttersta för att följa artiklarna 24–38, med undantag för de krav som fastställs i de genomförandeakter som avses i artikel 24.2 och de delegerade akter som avses i artiklarna 26.3, 27.2, 28.3, 29.4, 30.3, 31.4 och 33.7.
3. Efter den 21 juni 2026 ska de externa granskare som avses i punkt 1 i den här artikeln tillhandahålla tjänster enligt denna förordning först efter att ha registrerats i enlighet med artikel 23, förutsatt att de följer artikel 22 och artiklarna 24–38 enligt kompletteringarna i de delegerade akter som avses i punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 70

Övergångsbestämmelser om externa granskare i tredjeland

1. Externa granskare i tredjeland som avser att tillhandahålla tjänster i enlighet med denna förordning från och med den 21 december 2024 till och med den 21 juni 2026 får endast tillhandahålla sådana tjänster efter att ha underrättat Esma om detta och efter att ha tillhandahållit den information som avses i artikel 23.1.
2. De externa granskare i tredjeland som avses i punkt 1 ska
 - a) göra sitt yttersta för att följa artiklarna 24–38, med undantag för de krav som fastställs i de genomförandeakter som avses i artikel 24.2 och de delegerade akter som avses i artiklarna 26.3, 27.2, 28.3, 29.4, 30.3, 31.4 och 33.7,
 - b) ha en rättslig företrädare etablerade i unionen som ska följa artikel 42.3.
3. Esma får när som helst från och med den 21 december 2024 till och med den 21 juni 2026 se till att externa granskare i tredje land vad gäller punkt 2 b följer bestämmelserna genom att införa tillsynsåtgärder i enlighet med avdelning V.

Artikel 71

Översyn

1. Senast den 21 december 2028 och därefter vart tredje år, ska kommissionen, efter att ha hört Esma och plattformen för hållbar finansiering som inrättats genom artikel 20 i förordning (EU) 2020/852, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning. Rapporten ska i möjligaste mån utvärdera åtminstone följande:

- a) Införandet av den europeiska standarden för gröna obligationer och dess marknadsandel, både i unionen och globalt, särskilt för små och medelstora företag.
- b) Hur denna förordning har påverkat omställningen till en hållbar ekonomi, bristen på investeringar som behövs för att uppnå unionens klimatmål enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 ⁽⁹⁾, samt omdirigeringen av privata kapitalflöden till hållbara investeringar.
- c) Hur marknaden för externa granskare fungerar och Esmas tillsyn av denna.
- d) Lämpligheten och inverkan på externa granskare och på Esmas budget av de delegerade akter som antagits enligt artikel 66.3.
- e) Miljöpåståendens trovärdighet och potentiella fall av missbruk på marknaden för hållbara obligationer.
- f) Hur den hållbarhetslänkade obligationsmarknaden fungerar, inbegripet trovärdigheten hos och kvaliteten på relevanta påståenden.
- g) Behovet av att erkänna ett tredjelands kriterier för att fastställa miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter som likvärdiga med taxonomikraven, förutsatt att det finns särskilda skyddsåtgärder för att säkerställa likvärdiga mål, i syfte att godkänna allokering av intäkter från en europeisk grön obligation i enlighet med sådana kriterier i tredjeländer.
- h) Den praktiska inverkan av artikel 5 på användningen av europeiska gröna obligationer, miljö kvaliteten på användningen av intäkterna från dessa och skälen till att den flexibilitet som föreskrivs i den artikeln inte hindrar omställningen till finansiering av miljömässigt hållbara verksamheter.
- i) Genomförandet av avdelning III i denna förordning, inbegripet användningen av de mallar som avses i den avdelningen av emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara eller av hållbarhetslänkade obligationer, huruvida sådana obligationer marknadsförs i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, en analys av användningen av dessa mallar, marknadsutvecklingen och dessa mallars överensstämmelse med relevant unionsrätt, inbegripet förordning (EU) 2019/2088.

2. De rapporter som avses i punkt 1 ska, när så är lämpligt, åtföljas av ett lagstiftningsförslag, inbegripet information för emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och av hållbarhetslänkade obligationer.

3. Senast den 21 december 2026 ska kommissionen offentliggöra en rapport om behovet av att reglera hållbarhetslänkade obligationer, när så är lämpligt åtföljd av ett lagstiftningsförslag.

4. Kommissionen ska senast den 31 december 2024 och därefter vart tredje år offentliggöra en rapport för att informera emittenter av europeiska gröna obligationer om den översyn som genomförts enligt artikel 19.5 tredje stycket i förordning (EU) 2020/852, inbegripet överensstämmelsen mellan de tekniska granskningskriterierna och de kriterier som fastställs i artikel 10.2 i den förordningen, med beaktande av reglerna om tillämpning av äldre regler i artikel 8 i den här förordningen.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

5. Senast den 21 december 2028 ska EBA, i nära samarbete med Esma och Europeiska tillsynsmyndigheten (*Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten*) (*Eiopa*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁽²⁾ (gemensamt kallade de europeiska tillsynsmyndigheterna eller ESA-myndigheterna), offentliggöra en rapport om möjligheten att utvidga behörigheten att använda beteckningen *europeisk grön obligation* eller *EuGB* till att omfatta syntetiska värdepapperiseringar.
6. Senast den 21 december 2029 får kommissionen, på grundval av den rapport som avses i punkt 5, lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet. Kommissionens rapport får vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.
7. Senast den 21 december 2028 och, i tillämpliga fall, vart tredje år därefter, ska ESA-myndigheterna, genom den gemensamma kommitté som avses i artikel 54 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, offentliggöra en rapport om utvecklingen av marknaden för värdepapperiseringsobligationer. Dessa rapporter ska bland annat bedöma huruvida volymen taxonomiförenliga tillgångar har ökat tillräckligt i syfte att se över tillämpningen av reglerna om användning av intäkter för värdepapperiseringsobligationer vars emittenter avser att använda beteckningen *europeisk grön obligation* eller *EuGB*.
8. Kommissionen ska, på grundval av den rapport som avses i punkt 7, lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet. Kommissionens rapport ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 72

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Denna förordning ska tillämpas från och med den 21 december 2024.
3. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel, ska artiklarna 20, 21.4, 23.6, 23.7, 24.2, 26.3, 27.2, 28.3, 29.4, 30.3, 31.4, 33.7, 42.9, 46.6, 46.7, 49.1, 49.2, 49.3, 63.10, 66.3, 68, 69 och 70 tillämpas från och med den 20 december 2023.
4. Genom undantag från andra stycket i denna artikel ska artiklarna 40, 42.1–42.8 och 43 tillämpas från och med den 21 juni 2026.
5. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att följa artiklarna 45 och 49 senast den 21 december 2024.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 22 november 2023.

På Europaparlamentets vägnar
R. METSOLA
Ordförande

På rådets vägnar
P. NAVARRO RÍOS
Ordförande

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

BILAGA I

FAKTABLAD FÖR EUROPEISKA GRÖNA OBLIGATIONER

Detta dokument och dess innehåll omfattas inte av något godkännande eller stöd från Esma eller någon annan behörig myndighet]

1. Allmän information

- [Datum för offentliggörande av faktabladet för europeiska gröna obligationer]
- [Emittentens registrerade namn]
- [I förekommande fall, emittentens identifieringskod för juridiska personer (LEI-kod)]
- [Adressen till en webbplats med information för investerare om hur de kan kontakta emittenten]
- [I förekommande fall, namnet på den obligation som emittenten emitterat]
- [I förekommande fall, internationellt standardnummer för värdepapper för obligationen/obligationerna (ISIN)]
- [I förekommande fall, planerat emissionsdatum eller planerad emissionsperiod]
- [Den externa granskarens identitet och kontaktuppgifter]
- [I tillämpliga fall, namnet på den behöriga myndighet som har godkänt obligationsprospektet]

2. Viktig information

- [Följande uttalande: "[Denna obligation använder] [Dessa obligationer använder] beteckningen *europeisk grön obligation* eller *EuGB* i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 (*)"]
- [Om obligationsintäkterna är avsedda att allokeras i enlighet med artikel 5 i den förordningen ska följande uttalande göras: "[Denna europeiska gröna obligation] [Dessa europeiska gröna obligationer] utnyttjar den flexibilitet som medger en partiell avvikelse från de tekniska granskningskriterier som fastställs i de delegerade akter som antagits enligt artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 (*) (de tekniska granskningskriterierna), såsom beskrivs närmare i avsnitt 4 i detta faktablad."]

3. Miljöstrategi och motivering

[Ett uttalande om huruvida emittenten avser att låta utföra en extern granskning av den information som lämnats enligt detta avsnitt genom en granskning av konsekvensrapporten.]

Översikt

- [Information om det sätt på vilket obligationen/obligationerna förväntas bidra till emittentens bredare miljöstrategi, inbegripet de miljömål som avses i artikel 9 i förordning (EU) 2020/852 och som obligationen/obligationerna ska uppfylla.]

Länk till nyckeltalsindikatorerna för tillgångar, omsättning, kapitalutgifter och driftsutgifter

- [I den mån det är tillgängligt för emittenten vid emissionen, och om emittenten omfattas av artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, en beskrivning av hur och i vilken utsträckning (t.ex. uttryckt som en uppskattad procentuell förändring från år till år) obligationsintäkterna förväntas bidra till emittentens nyckeltalsindikatorer för taxonomiförenliga tillgångar, omsättning, kapitalutgifter och driftsutgifter.]

Länk till omställningsplanerna

- [Om emittenten omfattas av en skyldighet att offentliggöra planer enligt artikel 19a.2 a iii eller, i tillämpliga fall, artikel 29a.2 a iii i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU (*), eller om emittenten frivilligt offentliggör omställningsplaner:

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 av den 22 november 2023 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och hållbarhetsrelaterade obligationer (EUT L, 2023/2631, 30.11.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2631/oj>).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

- Det sätt på vilket obligationsintäkterna är avsedda att bidra till finansieringen och genomförandet av dessa planer. Informationen kan lämnas på ekonomisk verksamhetsnivå eller på projektnivå.
- En länk till den webbplats där dessa planer finns offentliggjorda.]

Värdepapperisering

[I tillämpliga fall vid värdepapperisering, en beskrivning av det sätt på vilket artikel 18.1 i förordning (EU) 2023/2631 efterlevs och den information som krävs enligt artikel 19.2 i den förordningen.]

4. Avsedd allokering av obligationsintäkterna

[Den information som anges nedan ska lämnas åtminstone på nivån för den ekonomiska verksamheten och helst på projekt- eller projektgruppsnivå. Sekretessavtal, konkurrenshänsyn eller ett stort antal underliggande stödbäriga projekt och liknande överväganden kan motivera en begränsning av den mängd närmare uppgifter som görs tillgängliga. Om intäkterna från obligationerna allokeras till de utgifter som avses i artikel 4.3 i förordning (EU) 2023/2631 får informationen lämnas på programnivå.]

Avsedd allokering till taxonomiförenliga ekonomiska verksamheter

- [Huruvida emittenten allokera intäkter i enlighet med den gradvisa metoden eller portföljmetoden, och huruvida obligationen/obligationerna är värdepapperiseringsobligationer.]
- [Den minsta andel av obligationsintäkterna som enligt emittentens planer ska användas för verksamheter som är miljömässigt hållbara enligt artikel 3 i förordning (EU) 2020/852, enligt metoden i allokeringsrapporten (andelen ska vara minst 85 %): [XX] % av obligationsintäkterna.]
- [I förekommande fall, uppgift om den andel av obligationsintäkterna som ska användas för finansiering (under emissionsåret eller efter emissionsåret) och refinansiering.]
- [Om det rör sig om en statlig emittent och obligationsintäkterna är avsedda att allokeras till de skattelättnader som avses i artikel 4.3 i förordning (EU) 2023/2631, en uppskattning av den förväntade storleken på den intäktsförlust som är kopplad till godtagbara skattelättnader.]
- [I förekommande fall, det eller de eftersträvade miljömål som avses i artikel 9 i förordning (EU) 2020/852.]
- [För var och en av de ekonomiska verksamheter som intäkterna är avsedda att allokeras till, uppgifter om deras typer, sektorer och respektive Nace-koder i enlighet med den statistiska näringsgrensindelning som inrättas genom i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 (*).]

Avsedd allokering till specifika taxonomiförenliga ekonomiska verksamheter

- [Om obligationsintäkterna är avsedda att allokeras till en möjliggörande ekonomisk verksamhet eller en ekonomisk omställningsverksamhet, angivande av typen av möjliggörande ekonomisk verksamhet eller omställningsverksamhet som är avsedd att finansieras och, i förekommande fall, beloppet och andelen av de intäkter som är avsedda att allokeras till varje typ av möjliggörande ekonomisk verksamhet eller ekonomisk omställningsverksamhet.]
- [I tillämpliga fall, det belopp och den andel av intäkterna som är avsedda att allokeras till taxonomianpassad verksamhet relaterad till kärnenergi och fossilgas i enlighet med artiklarna 10.2 och 11.3 i förordning (EU) 2020/852.]

Avsedd allokering till ekonomiska verksamheter som inte är anpassade till de tekniska granskningskriterierna

- [Om obligationsintäkterna är avsedda att allokeras i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) 2023/2631, ett uttalande om att [netto]intäkterna från obligationen är avsedda att delvis allokeras till ekonomiska verksamheter som inte är anpassade till de tekniska granskningskriterierna. Emittenten ska beskriva denna brist på anpassning, den berörda verksamheten och, i förekommande fall, den uppskattade procentandel av intäkterna som är avsedd att finansiera sådan verksamhet totalt och per verksamhet, inbegripet en uppdelning som beskriver vilken eller vilka led i artikel 5.1 i förordning (EU) 2023/2631 som utnyttjas. Dessutom en förklaring till varför tekniska granskningskriterier inte kan tillämpas och en förklaring av det sätt på vilket emittenten avser att säkerställa att dessa verksamheter är förenliga med artikel 5.3 och 5.4 i förordning (EU) 2023/2631 och artikel 3 a, b och c i förordning (EU) 2020/852.]

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

<p>Förfarande och tidsplan för allokering [Den beräknade tiden efter obligationsemissionen fram till den fullständiga allokeringen av obligationsintäkterna.] [En beskrivning av de förfaranden enligt vilka emittenten kommer att avgöra hur pass anpassade projekten är till kriterier för hållbar ekonomisk verksamhet i artikel 3 i förordning (EU) 2020/852 (taxonomikraven).] Emissionskostnader [En uppskattning av beloppet för de kumulativa emissionskostnader som dras av från intäkterna, enligt artikel 4.1 i förordning (EU) 2023/2631, med en åtföljande förklaring.]</p> <p>5. Obligationsintäkternas miljöpåverkan [I förekommande fall, en uppskattning av den förväntade miljöpåverkan av intäkterna från obligationerna. Om denna information saknas ska detta motiveras.]</p>
<p>6. Information om rapportering [En länk till emittentens webbplats i enlighet med artikel 15.1 i förordning (EU) 2023/2631.] [I tillämpliga fall, en länk till emittentens relevanta rapporter, såsom förvaltningsberättelsen för koncernen eller den konsoliderade hållbarhetsrapporten enligt direktiv 2013/34/EU.] Det datum då den första rapporteringsperioden inleds, om det är ett annat än emissionsdatumet, som anges i artikel 11.1 i förordning (EU) 2023/2631. — [Uppgift om huruvida allokeringsrapporterna kommer att inbegripa projektspecifik information om allokerade belopp och den förväntade positiva miljöpåverkan]</p>
<p>7. Kapitalutgiftsplan — [I tillämpliga fall en detaljerad beskrivning av den kapitalutgiftsplan som avses i artikel 7 i förordning (EU) 2023/2631, inbegripet de viktigaste parametrar som emittenten använt för att fastställa hur de relevanta tillgångarna eller verksamheterna ska anpassas till taxonomikraven senast vid utgången av den period som föreskrivs i den artikeln]</p>
<p>8. Annan relevant information</p>

[När det gäller en värdepapperiseringsobligation ska hänvisningarna till emittenten i detta dokument tolkas som och, när så är lämpligt, ersättas med hänvisningar till originatorm]

BILAGA II

ÅRLIG ALLOKERINGSRAPPORT AVSEENDE EUROPEISKA GRÖNA OBLIGATIONER

[om allokeringssrapporten är granskad ska det anges i titeln]

Detta dokument och dess innehåll omfattas inte av något godkännande eller stöd från Esma eller någon annan behörig myndighet]

1. Allmän information

- [Datum för emissionen av obligationen/obligationerna eller trancherna av obligationen/obligationerna]
- [Datum för offentliggörande av allokeringssrapporten]
- [Start- och slutdatum för den period som allokeringssrapporten avser] [datum – datum]]
- [Emittentens registrerade namn]
- [I förekommande fall, emittentens identifieringskod för juridiska personer (LEI-kod)]
- [Adressen till en webbplats med information för investerare om hur de kan kontakta emittenten]
- [I förekommande fall, namnet på den obligation/de obligationer som emittenten emitterar]
- [I förekommande fall, internationellt standardnummer för värdepapper (ISIN) för obligationen/obligationerna och dess/deras trancher]
- [Huruvida allokeringssrapporten har varit föremål för granskning efter emission, den externa granskarens identitet och kontaktuppgifter]
- [I tillämpliga fall, namnet på den behöriga myndighet som har godkänt obligationsprospektet]

2. Viktig information

[Följande uttalande: "[Denna obligation] [Dessa obligationer] använder beteckningen *europaisk grön obligation* eller *EuGB* i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 (¹)."]
[Om intäkterna från obligationerna [är avsedda att allokeras] [har allokerats] i enlighet med artikel 5 i den förordningen ska följande uttalande göras: "[Denna europeiska gröna obligation] [Dessa europeiska gröna obligationer] utnyttjar den flexibilitet som medger en partiell avvikelse från de tekniska granskningskriterier som fastställs i de delegerade akter som antagits enligt artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 (²) (de tekniska granskningskriterierna), såsom beskrivs närmare i avsnitt 4 i denna allokeringssrapport."]

3. Miljöstrategi och motivering

Översikt

[De miljömål som anges i artikel 9 i förordning (EU) 2020/852 och som obligationen/obligationerna strävar efter]

Länk till nyckeltalsindikatorerna för tillgångar, omsättning, kapitalutgifter och driftsutgifter

[Om emittenten omfattas av artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, en beskrivning av hur, i vilken utsträckning (t.ex. uttryckt som en procentuell förändring från år till år) och under vilka finansiella perioder obligationsintäkterna bidrar till emittentens nyckeltalsindikatorer för taxonomiförenliga tillgångar, omsättning, kapitalutgifter och driftsutgifter, med beaktande av beloppen i tabellen "Totalt" i tabell A, i tillämpliga fall.]

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 av den 22 november 2023 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och hållbarhetsrelaterade obligationer (EUT L, 2023/2631, 30.11.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2631/oj>).

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

Länk till omställningsplanen

[Om emittenten omfattas av en skyldighet att offentliggöra planer enligt artikel 19a.2 a iii eller, i tillämpliga fall, artikel 29a.2 a iii i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ^(*), eller om emittenten frivilligt offentliggör omställningsplaner:

- Det sätt på vilket obligationsintäkterna bidrar till finansieringen och genomförandet av dessa planer. Informationen kan lämnas på nivån för den ekonomiska verksamheten eller på projektnivå.
- En länk till den webbplats där dessa planer finns offentliggjorda.]

Värdepapperisering

[I tillämpliga fall när det gäller värdepapperisering, den information som krävs enligt artikel 19.2 i förordning (EU) 2023/2631.]

4. Allokering av obligationsintäkter

[Den information som förtecknas nedan ska lämnas åtminstone på nivån för den ekonomiska verksamheten och helst på projekt- eller projektgruppsnivå. Sekretessavtal, konkurrenshänsyn eller ett stort antal underliggande stödberättigade projekt och liknande överväganden kan motivera en begränsning av den mängd närmare uppgifter som görs tillgängliga. Om intäkterna från obligationerna allokeras till de utgifter som avses i artikel 4.3 i förordning (EU) 2023/2631 får informationen lämnas på programnivå.]

Allokering till taxonomiförenliga ekonomiska verksamheter

- [Huruvida emittenten allokera intäkter i enlighet med den gradvisa metoden eller portföljmetoden, och huruvida obligationen/obligationerna är värdepapperiseringsobligationer.]
- [I tillämpliga fall i enlighet med artikel 11.6 i förordning (EU) 2023/2631, ett uttalande om att sammansättningen av portföljen med finansiella tillgångar och/eller anläggningstillgångar inte har ändrats jämfört med det år som omfattas av den föregående allokeringsrapporten.]
- [Emittenten ska fylla i antingen tabell A eller tabell B nedan, beroende på om den gradvisa metoden eller portföljmetoden för allokering av intäkter används. Motsvarande totalbelopp ska också fyllas i.]
- [Bekräftelse av efterlevnaden av artikel 3 c i förordning (EU) 2020/852 (minimiskyddsåtgärder).]
- [Om det rör sig om en statlig emittent och obligationsintäkterna har allokats till de skattelättnader som avses i artikel 4.3 i förordning (EU) 2023/2631, en uppskattning av den förväntade storleken på den intäktsförlust som är kopplad till godtagbara skattelättnader.]

Allokering till specifika taxonomiförenliga ekonomiska verksamheter

- [Om obligationsintäkterna har allokats till en möjliggörande ekonomisk verksamhet eller en ekonomisk omställningsverksamhet, vilken typ av möjliggörande ekonomisk verksamhet eller omställningsverksamhet och, i förekommande fall, beloppet och andelen av de intäkter som är avsedda att allokera till varje typ av möjliggörande ekonomisk verksamhet eller ekonomisk omställningsverksamhet.]
- [I tillämpliga fall, det belopp och den andel av tillgångarna som avser taxonomianpassad verksamhet relaterad till kärnenergi och fossilgas i enlighet med artiklarna 10.2 och 11.3 i förordning (EU) 2020/852.]

Allokering till ekonomiska verksamheter som inte är anpassade till de tekniska granskningskriterierna i taxonomin

- [Om obligationsintäkterna har allokats i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) 2023/2631, ett uttalande om att [netto]intäkterna från obligationen delvis allokats till ekonomiska verksamheter som inte är anpassade till de tekniska granskningskriterierna i taxonomin. Emittenten ska beskriva denna brist på anpassning, den berörda verksamheten och den uppskattade procentandel av intäkterna som är avsedd att finansiera sådan verksamhet totalt och per verksamhet, inklusive en uppdelning som beskriver vilken eller vilka led i artikel 5.1 i förordning (EU) 2023/2631 som utnyttjas. Dessutom en förklaring till varför tekniska granskningskriterier inte kan tillämpas och en förklaring av det sätt på vilket emittenten avser att säkerställa att dessa verksamheter är förenliga med artikel 5.3 och 5.4 i förordning (EU) 2023/2631 och artikel 3 a, b och c i förordning (EU) 2020/852.]

^(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

<p>Emissionskostnader</p> <p>— [En uppskattning av beloppet för de kumulativa emissionskostnader som dras av från intäkterna, inom gränserna för vad som är tillåtet enligt artikel 4.1 i förordning (EU) 2023/2631, med en åtföljande förklaring.]</p> <p>5. Obligationsintäkternas miljöpåverkan</p> <p>[Ingen information behöver lämnas under denna rubrik i den här rapporten]</p>
<p>6. Information om rapportering</p> <p>— [En länk till emittentens webbplats enligt artikel 15.1 i förordning (EU) 2023/2631.]</p> <p>— [I tillämpliga fall, en länk till emittentens relevanta rapporter, såsom förvaltningsberättelsen för koncernen eller den konsoliderade hållbarhetsrapporten enligt direktiv 2013/34/EU.]</p>
<p>7. Kapitalutgiftsplan</p> <p>— [I tillämpliga fall, de framsteg som gjorts i genomförandet av den kapitalutgiftsplan som avses i artikel 7 i förordning (EU) 2023/2631 och det datum då de ingående projektens beräknas vara slutförda.]</p> <p>— [Om det har förekommit förseningar eller avvikelser som har en betydande inverkan på genomförandet av kapitalutgiftsplanen ska emittenten ange skälen till detta i enlighet med artikel 11.2 i den förordningen.]</p> <p>— [I tillämpliga fall, den plan som avses i artikel 8.3 i den förordningen.]</p>
<p>8. Annan relevant information</p>

[När det gäller en värdepapperiseringsobligation ska hänvisningarna till emittenten i detta dokument tolkas som och, i förekommande fall, ersättas med hänvisningar till originatorm.]

Tabell A: Information om taxonomianpassning av intäkter från obligationer med hjälp av den gradvisa metoden för allokering av obligationsintäkter

[Den information som anges i tabellen nedan ska lämnas åtminstone på nivån för den ekonomiska verksamheten och helst på projekt- eller projektgruppsnivå. Sekretessavtal, konkurrenshänsyn eller ett stort antal underliggande stödberättigade projekt och liknande överväganden kan motivera en begränsning av den mängd närmare uppgifter som görs tillgängliga. Om intäkterna från obligationerna allokeras till de utgifter som avses i artikel 4.3 får informationen lämnas på programnivå.]

Informationen i tabellen nedan omfattar perioden från emissionen av den berörda obligationen fram till rapporteringsdagen.

1. Namn på, plats för och beskrivning av projektet (eller gruppen av projekt eller den ekonomiska verksamheten)
1.1 (för varje projekt/grupp av projekt/ekonomisk verksamhet, i tillämpliga fall) [Namn]
1.2 [Plats]
1.3 [Grundläggande beskrivning]
2. Belopp som allokeras från obligationen/obligationerna
2.1 [obligationsintäkter som allokeras till detta projekt/denna grupp av projekt/denna ekonomiska verksamhet sedan emissionsdagen]
2.2 [obligationsintäkter som allokeras till detta projekt/denna grupp av projekt/denna ekonomiska verksamhet under rapporteringsperioden]
2.3 Andel av projektet som ska finansieras genom obligationen/obligationerna

3. Andel av totala intäkter som används för finansiering (under emissionsåret eller efter emissionsåret) eller refinansiering (för tidigare period)
3.1 [den andel av beloppet i rad 2.1 som används för finansiering och refinansiering]
3.2 [den andel av beloppet i rad 2.2 som används för finansiering och refinansiering]
4. Typ och sektor av ekonomisk verksamhet som finansieras genom obligationen/obligationerna
4.1 [För var och en av de ekonomiska verksamheter som rör det projekt som finansieras genom obligationen/obligationerna: typerna/sektorerna]
4.2 [För var och en av de ekonomiska verksamheter som rör det projekt som finansieras genom obligationen/obligationerna: i tillämpliga fall, respektive Nace-koder i enlighet med den statistiska näringsgrensindelning som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 (*)]
5. Intäktsbeloppet som allokteras från obligationen/obligationerna som är taxonomiförenliga
5.1 [av de totala obligationsintäkter som allokteras till projektet, det belopp som allokteras till en verksamhet som varit taxonomianpassad sedan emissionsdagen]
5.2 [procentandel av beloppet som anges i rad 2.1]
5.3 [av de obligationsintäkter som allokteras till projektet under rapporteringsperioden, det belopp som allokteras till en verksamhet som är taxonomianpassad under rapporteringsperioden]
5.4 [procentandel av beloppet som anges i rad 2.2]
6. Miljömål och tekniska granskningskriterier
6.1 [Det/de eftersträvade miljömål enligt artikel 9 i förordning (EU) 2020/852].
6.2 [Uppgift om vilka av de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 i förordning (EU) 2020/852 som använts för att fastställa de tekniska granskningskriterierna, och deras tillämpningsdatum]
6.3 [Information om den metod och de antaganden som ska användas för beräkningen av nyckelmått på påverkan i enlighet med de delegerade akter som antagits i enlighet med artiklarna 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 och 15.2 i förordning (EU) 2020/852, och för eventuella ytterligare mått på påverkan].
7. Typ av miljömässigt hållbara tillgångar och utgifter
7.1 [av det belopp som allokteras under rapporteringsperioden på rad 5.3, belopp för kapitalutgifter]
7.2 [av det belopp som allokteras under rapporteringsperioden på rad 5.3, belopp för driftsutgifter]
7.3 [av det belopp som allokteras under rapporteringsperioden på rad 5.3, belopp för anläggningstillgångar]
7.4 [av det belopp som allokteras under rapporteringsperioden på rad 5.3, belopp för finansiella tillgångar]
8. Annan relevant information
8.1 [Annan relevant information, såsom relevanta miljömässiga nyckeltalsindikatorer, och även länkar till webbplatser med relevant information och länkar till relevanta offentliga dokument med mer detaljerad information, såsom webbplatsen för företaget med beskrivning av projektet, eller en rapport från en miljökonsult]

Totalt:

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

Sedan emissionen	[rapporteringsperiod]
Totalt belopp för obligationsintäkter som allokterats sedan emissionen: [X] Varav det totala beloppet för obligationsintäkter som allokterats till taxonomianpassad ekonomisk verksamhet sedan emissionen: [X]	Totalt belopp för obligationsintäkter som allokterats under rapporteringsperioden: [X] Varav det totala beloppet för obligationsintäkter som allokterats till taxonomiförenliga ekonomiska verksamheter under rapporteringsperioden: [X] varav: — Totalt belopp för obligationsintäkter som allokterats till taxonomiförenliga kapitalutgifter under rapporteringsperioden: [X] — Totalt belopp för obligationsintäkter som allokterats till taxonomiförenliga driftsutgifter under rapporteringsperioden: [X] — Totalt belopp för obligationsintäkter som allokterats till taxonomiförenliga [övrigt] under rapporteringsperioden: [X]

Tabell B Information om taxonomianpassning av intäkter för obligationer med hjälp av portföljmetoden för allokering av obligationsintäkter

[De uppgifter som anges i tabellen nedan ska lämnas åtminstone på nivån för den ekonomiska verksamheten och helst på projekt- eller projektgruppsnivå. Sekretessavtal, konkurrenshänsyn eller ett stort antal underliggande stödberättigade projekt och liknande överväganden kan motivera en begränsning av den mängd närmare uppgifter som görs tillgängliga. Vissa eller alla uppgifter som krävs kan lämnas utanför tabellformatet.]

Uppgifterna i tabellen nedan avser rapporteringsperioden.

Utestående europeiska gröna obligationer	Portfölj av miljömässigt hållbara tillgångar
[En översikt över alla utestående europeiska gröna obligationer, med uppgift om deras enskilda och kombinerade värde.]	[En översikt över de godtagbara finansiella tillgångar som avses i artikel 4.2 i förordning (EU) 2023/2631 i emittentens balansräkning, inklusive följande: 1. [Namn, plats och grundläggande beskrivning av projektet] 2. [I förekommande fall, uppgift om de intäkter som är avsedda att allokteras till detta projekt] 3. [I förekommande fall, uppgift om den andel av beloppet i punkt 2 som ska användas för finansiering och refinansiering] 4. [För var och en av de ekonomiska verksamheter som rör det projekt som finansieras genom obligationen: typerna/sektorerna, och, i tillämpliga fall, respektive Nace-koder i enlighet med den statistiska näringsgrensindelning som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006] 5. [I förekommande fall, beloppet för intäkterna för det projekt som finansieras genom obligationen och som allokteras till en verksamhet som är taxonomianpassad] [procentuell andel av det belopp som anges i punkt 2] 6. [Det eller de eftersträvade miljömål som avses i artikel 9 i förordning (EU) 2020/852] [Uppgift om vilka delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 i förordning (EU) 2020/852 för att fastställa de tekniska granskningskriterierna och deras tillämpningsdatum] [Information om den metod och de antaganden som används för beräkning av nyckeltal för påverkan i enlighet med delegerade akter som antagits enligt artiklarna 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 och 15.2 i förordning (EU) 2020/852, och för eventuella ytterligare påverkansmått.]

	<ol style="list-style-type: none">7. [I förekommande fall, fördelningen av det belopp som avses i punkt 5 efter huruvida intäkterna allokeras till anläggningstillgångar eller finansiella tillgångar.]8. [I tillämpliga fall, tillägg eller borttagande från projektportföljen om nya europeiska gröna obligationer läggs till i portföljen eller om europeiska gröna obligationer (som förfaller) tas bort från portföljen.]9. [I förekommande fall, uppgift om belopp och/eller antal nya projekt i förhållande till mängden nya europeiska gröna obligationer under det kalenderår då de emitterades.]10. [Annan relevant information, såsom relevanta miljömässiga nyckeltalsindikatorer, och även länkar till webbplatser med relevant information och länkar till relevanta offentliga dokument med mer detaljerad information.]
Totalt värde av portföljen med utestående europeiska gröna obligationer:	Totalt värde av portföljen med miljömässigt hållbara tillgångar: Totalt värde av portföljen av miljömässigt hållbara tillgångar relaterade till en verksamhet som är taxonomianpassad:

BILAGA III

KONSEKVENSRAPPORT AVSEENDE EUROPEISKA GRÖNA OBLIGATIONER

[Om konsekvensrapporten är granskad ska det anges i titeln]

Detta dokument och dess innehåll omfattas inte av något godkännande eller stöd från Esma eller någon annan behörig myndighet]

<p>1. Allmän information</p> <ul style="list-style-type: none"> — [Datum för offentliggörande av konsekvensrapporten] — [I tillämpliga fall, datum för offentliggörande av den granskade konsekvensrapporten] — [Datum för emissionen av obligationen/obligationerna eller trancherna av obligationen/obligationerna] — [Emittentens registrerade namn] — [I förekommande fall, emittentens identifieringskod för juridiska personer (LEI-kod)] — [Adressen till en webbplats med information för investerare om hur de kan kontakta emittenten] — [I förekommande fall, namnet på den obligation/de obligationer som emittenten emitterat] — [I förekommande fall, internationellt standardnummer för värdepapper (ISIN) för obligationen/obligationerna och dess/deras trancher] — [Om konsekvensrapporten bedömts av en extern granskare, den externa granskarers identitet och kontakttuppgifter] — [I tillämpliga fall, namnet på den behöriga myndighet som har godkänt obligationsprospektet]
<p>2. Viktig information</p> <ul style="list-style-type: none"> — [Följande uttalande: "[Denna obligation] [Dessa obligationer] använder beteckningen <i>europaisk grön obligation</i> eller <i>EuGB</i> i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 (*)."] — [Om obligationsintäkterna har allokerats i enlighet med artikel 5 i den förordningen ska följande uttalande göras: "[Denna europeiska gröna obligation] [Dessa europeiska gröna obligationer] utnyttjar den flexibilitet som medger en partiell avvikelse från de tekniska granskningskriterier som fastställs i de delegerade akter som antagits enligt artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 (†) (de tekniska granskningskriterierna)" såsom beskrivs närmare i avsnitt 4 i denna konsekvensrapport".]
<p>3. Miljöstrategi och motivering</p> <p>Översikt</p> <ul style="list-style-type: none"> — [Information om det sätt på vilket obligationen/obligationerna har bidragit till emittentens bredare miljöstrategi.] — [I tillämpliga fall, en förklaring av eventuella ändringar av emittentens bredare miljöstrategi sedan faktabladet för europeiska gröna obligationer offentliggjordes.] — [De miljömål som anges i artikel 9 i förordning (EU) 2020/852 och som obligationen/obligationerna ska sträva efter] <p>Nyckeltalsindikatorer för kapitalutgifter och driftsutgifter</p> <ul style="list-style-type: none"> — [Om emittenten omfattas av artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, en beskrivning av hur, i vilken utsträckning (t.ex. uttryckt som en procentuell förändring från år till år) och under vilka finansiella perioder obligationsintäkterna har bidragit till emittentens nyckeltalsindikatorer för taxonomiförenliga tillgångar, omsättning, kapitalutgifter och driftsutgifter.]

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 av den 22 november 2023 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och hållbarhetsrelaterade obligationer (EUT L, 2023/2631, 30.11.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2631/oj>).

(†) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

Länk till omställningsplanen

- [Om emittenten omfattas av en skyldighet att offentliggöra planer enligt artikel 19a.2 a iii eller, i tillämpliga fall, artikel 29a.2 a iii i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ^(*), eller om emittenten frivilligt offentliggör omställningsplaner:
 - Det sätt på vilket obligationsintäkterna har bidragit till finansieringen och genomförandet av dessa planer. Informationen kan lämnas på en aggregerad nivå för den ekonomiska verksamheten eller på projektnivå.
 - En länk till den webbplats där dessa planer finns offentliggjorda.]

4. Allokering av obligationsintäkter

[Den information som förtecknas nedan ska lämnas åtminstone på nivån för den ekonomiska verksamheten och helst på projekt- eller projektgruppsnivå. Sekretessavtal, konkurrenshänsyn eller ett stort antal underliggande stödberättigade projekt och liknande överväganden kan motivera en begränsning av den mängd närmare uppgifter som görs tillgängliga. Om intäkterna från obligationerna allokeras till de utgifter som avses i artikel 4.3 i förordning (EU) 2023/2631 får informationen lämnas på programnivå.]

Allokering till specifika taxonomiförenliga ekonomiska verksamheter

[Andelen obligationsintäkter som allokeras till verksamheter som är miljömässigt hållbara enligt artikel 3 i förordning (EU) 2020/852, enligt den metod som anges i bilaga II till förordning (EU) 2023/2631:] [XX] % av obligationsintäkterna.]

[Om obligationsintäkterna allokerats till en möjliggörande ekonomisk verksamhet eller en ekonomisk omställningsverksamhet, med specificering av den möjliggörande ekonomiska verksamheten eller omställningsverksamheten och andelen av de intäkter som allokerats till varje typ av möjliggörande ekonomisk verksamhet eller ekonomisk omställningsverksamhet.]

[I tillämpliga fall, det belopp och den andel av tillgångarna som avser taxonomianpassad verksamhet relaterad till kärnenergi och fossilgas i enlighet med artiklarna 10.2 och 11.3 i förordning (EU) 2020/852.]

Allokering till ekonomiska verksamheter som inte är anpassade till de tekniska granskningskriterierna i taxonomin

[Om obligationsintäkterna allokerats i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) 2023/2631, ett uttalande om att [netto] intäkterna från obligationen delvis allokerats till ekonomiska verksamheter som inte är anpassade till de tekniska granskningskriterierna i taxonomin. Emittenten ska beskriva denna brist på anpassning, de berörda verksamheterna och den uppskattade procentandel av intäkterna som allokerats till en sådan verksamhet totalt och per verksamhet, inklusive en uppdelning som beskriver vilken eller vilka led i artikel 5.1 i förordning (EU) 2023/2631 som utnyttjats. Dessutom en förklaring till varför tekniska granskningskriterier inte kunde tillämpas och en förklaring av det sätt på vilket emittenten har säkerställt att dessa verksamheter är förenliga med artikel 5.3 och 5.4 i förordning (EU) 2023/2631 och artikel 3 a, b och c i förordning (EU) 2020/852.]

5. Obligationsintäktarnas miljöpåverkan

- [En uppskattning av positiv och negativ miljöpåverkan i aggregerad form]
- [Information om den metod och de antaganden som använts för att utvärdera projektens påverkan, om denna information saknades i faktabladet för den europeiska gröna obligationen]
- [Information om projektens positiva och negativa miljöpåverkan och, i förekommande fall, tillhörande mått. Om denna information saknas på projektnivå ska detta förklaras.]
- [Om emittenten vill inkludera detta, information om huruvida och hur projektet har bidragit till andra hållbarhetsaspekter av obligationen, inbegripet de sociala aspekterna av omställningen till klimatneutralitet, t.ex. genom att tillhandahålla nya arbetstillfällen, omskolning och lokal infrastruktur till samhällen som påverkas av omställningen av ekonomisk verksamhet mot hållbarhet.]
- [Om obligationsintäkter allokerats i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) 2023/2631 ska emittenten rapportera denna information separat för dessa projekt och verksamheter.]

^(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

<p>6. Information om rapportering</p> <ul style="list-style-type: none">— [En länk till emittentens webbplats enligt artikel 15.1 i förordning (EU) 2023/2631.]— [I tillämpliga fall, en länk till emittentens relevanta rapporter, såsom den konsoliderade förvaltningsberättelsen eller den konsoliderade hållbarhetsrapporten enligt direktiv 2013/34/EU.]
<p>7. Kapitalutgiftsplan</p> <p>[I tillämpliga fall, de framsteg som gjorts i genomförandet av den kapitalutgiftsplan som avses i artikel 7 andra stycket i förordning (EU) 2023/2631.]</p>
<p>8. Annan relevant information</p>

[När det gäller en värdepappersiseringsobligation ska hänvisningarna till emittenten i detta dokument tolkas som och, i förekommande fall, ersättas med hänvisningar till originatorn]

—

BILAGA IV

INNEHÅLL I GRANSKNINGAR FÖRE OCH EFTER EMISSION OCH AV KONSEKVENSRAPPORTER

Detta dokument och dess innehåll omfattas inte av något godkännande eller stöd från Esmå eller någon annan behörig myndighet]

Rubriken "Granskning före emission", "Granskning efter emission" eller "Granskning av konsekvensrapport" ska tydligt anges högst upp på dokumentets förstasida.

1. Allmän information

- [Datum för offentliggörande av granskningen]
- [Datum för emissionen av obligationen/obligationerna eller trancherna av obligationen/obligationerna]
- [Datum för offentliggörande av det relaterade faktabladet för europeiska gröna obligationer och i tillämpliga fall av den relaterade allokeringsrapporten och konsekvensrapporten]
- [Emittentens registrerade namn]
- [I förekommande fall, emittentens identifieringskod för juridiska personer (LEI-kod)]
- [I förekommande fall, namnet på den obligation/de obligationer som emittenten emitterat]
- [I förekommande fall, internationellt standardnummer för värdepapper (ISIN) för obligationen/obligationerna och dess/deras trancher]
- [Den externa granskarers identitet och kontaktppgifter]
- [Namnet och titeln på den ledande analytikern inom ramen för en viss bedömning]
- [Namnet på och befattningen för den person som bär huvudansvaret för godkännandet av granskningen]
- [I förekommande fall, det datum då granskningen senast uppdaterades och en förklaring av skälet till uppdateringen]
- [I tillämpliga fall, andra tjänster som tillhandahålls av den externa granskaren för den bedömda enheten tillsammans med en beskrivning av verkliga eller potentiella intressekonflikter]

2. Inledande anmärkningar

[För granskningar före emission: En uttalande om att en extern granskare har bedömt det faktablad för europeiska gröna obligationer som anges i bilaga I i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 (*)]

[För granskningar efter emission: Ett uttalande om att den externa granskaren har bedömt den ifyllda allokeringsrapporten för de europeiska gröna obligationer enligt bilaga II till förordning (EU) 2023/2631]

[För granskningar av konsekvensrapporter: Ett uttalande om att den externa granskaren har bedömt den ifyllda konsekvensbedömningsrapporten om europeiska gröna obligationer enligt bilaga III i förordning (EU) 2023/2631].

[Ett uttalande om att denna granskning utgör ett oberoende utlåtande från den externa granskaren och endast ska åberopas i begränsad utsträckning]

3. Uttalanden om anpassningen av intäktsanvändningen till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 (*)

[Detta avsnitt ska endast fyllas i vid en granskning före emission eller en granskning efter emission.]

[Ett uttalande om hur pass anpassade användningen av intäkterna från den europeiska gröna obligationen (eller obligationerna) är till förordning (EU) 2020/852 på grundval av den information som emittenten lämnat till den externa granskaren:

- om utlåtandet från den oberoende granskaren är positivt, ett uttalande om att obligationen/obligationerna uppfyller – eller i förekommande fall förväntas uppfylla – kraven i förordning (EU) 2023/2631 när det gäller användningen av intäkter.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 av den 22 november 2023 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och hållbarhetsrelaterade obligationer (EUT L, 2023/2631, 30.11.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2631/oj>).

(†) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

<p>— om den oberoende granskarens utlåtande är negativt, ett uttalande om att obligationen/obligationerna inte uppfyller – eller inte förväntas uppfylla, i förekommande fall – kraven i förordning (EU) 2023/2631 när det gäller användningen av intäkter, och att beteckningen <i>europensk grön obligation</i> eller <i>EuGB</i> endast kan användas om obligationen lämnas in för en ny granskning och erhåller ett positivt yttrande.]</p>
<p>4. Källor, bedömningsmetoder och huvudsakliga antaganden</p> <p>— [Information om de källor som använts för att utarbeta granskningen, inklusive länkar till mätdata och den metod som tillämpats, i förekommande fall]</p> <p>— [En förklaring av bedömningsmetoderna och de huvudsakliga antagandena]</p> <p>— [En förklaring av de antaganden och taxonomikrav som använts samt av begränsningarna och osäkerheterna vad gäller de använda metoderna och en tydlig anmärkning om att den externa granskaren anser att kvaliteten på den information som emittenten eller en relaterad tredje part har inlämnat är tillräcklig för att utföra en granskning samt i vilken utsträckning den externa granskaren har försökt att verifiera den inlämnade informationen]</p>
<p>5. Bedömning och utlåtande</p> <p>[I varje enskilt fall, baserat på den information som emittenten lämnat till den externa granskaren, ska följande, i tillämpliga fall, anges]</p> <p>[För granskningar före emission:</p> <ul style="list-style-type: none"> — En detaljerad bedömning av huruvida det ifyllda faktabladet är anpassat till artiklarna 4–8 i förordning (EU) 2023/2631. — Den externa granskarens utlåtande om ovan nämnda bedömning — Om obligationsintäkterna är avsedda att allokeras i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) 2023/2631 ska bedömningen och utlåtandet lämnas i ett särskilt avsnitt.] <p>[För granskningar efter emission:</p> <ul style="list-style-type: none"> — En detaljerad bedömning av huruvida emittenten har allokerat intäkterna från obligation på ett sätt som är anpassat till artiklarna 4–8 i förordning (EU) 2023/2631. — En bedömning av huruvida emittenten har uppfyllt kraven beträffande det avsedda användningsområdet för intäkter enligt faktabladet för europeiska gröna obligationer]. — Den externa granskarens utlåtande om de två bedömningar som avses i första och andra strecksatsen] — För tillgångar eller verksamheter som omfattas av en kapitalutgiftsplan: en bedömning efter planens slutförande av huruvida dessa tillgångar eller verksamheter uppfyller taxonomikraven. — Om obligationsintäkterna allokeras i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) 2023/2631 ska bedömningen och utlåtandet lämnas i ett särskilt avsnitt. I bedömningen ska det anges om vart och ett av de relevanta kraven i den artikeln har uppfyllts.] <p>[För granskningar av konsekvensrapporter:</p> <ul style="list-style-type: none"> — En bedömning av huruvida emissionen av obligationen är anpassad till emittentens bredare miljöstrategi och motivering. — En bedömning av obligationsintäkternas angivna miljöpåverkan. — Den externa granskarens utlåtande om de bedömningar som avses i första och andra strecksatsen.]
<p>6. Övrig information</p> <p>[Eventuell övrig information som granskaren kan anse relevant för sin granskning]</p>

[När det gäller en värdepappersiseringsobligation ska hänvisningarna till emittenten i detta dokument tolkas som och, i förekommande fall, ersättas med hänvisningar till originatorn]

Sammanfattning av promemorian

EU:s förordning om europeiska gröna obligationer ska börja tillämpas den 21 december 2024. Förordningen innebär att det införs en frivillig standard för obligationer som har miljömässigt hållbara mål. Syftet är att förhindra grönmålning och utnyttja den inre marknaden för att uppnå unionens klimat- och miljömål.

EU-förordningen förutsätter att vissa nationella lagstiftningsåtgärder vidtas och i denna promemoria föreslås därför en ny lag med kompletterande bestämmelser till förordningen. Den nya lagen innehåller bl.a. bestämmelser om Finansinspektionens utrednings- och tillsynsbefogenheter, om ingripanden och sanktioner vid överträdelser av EU-förordningen samt om avgifter för att bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt förordningen.

Den nya lagen föreslås träda i kraft den 21 december 2024.

Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om europeiska gröna obligationer

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens syfte

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 av den 22 november 2023 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer, i denna lag kallad EU-förordningen.

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i EU-förordningen.

Behörig myndighet

2 § Av artikel 44 i EU-förordningen följer att Finansinspektionen är behörig myndighet enligt förordningen.

3 § För att bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt denna lag ska de företag som står under inspektionens tillsyn betala årliga avgifter.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifterna.

Tillämpning av marknadsföringslagen

4 § Om information som enligt EU-förordningen ska framgå av faktablad, allokeringsrapporter, konsekvensrapporter och periodiska upplysningar inte tillhandahålls på det sätt och i den form som följer av förordningen, ska även marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag för bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.

Språk i faktablad, allokeringsrapporter och konsekvensrapporter

5 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om på vilket språk som faktablad enligt artikel 10, allokeringsrapporter enligt artikel 11 och konsekvensrapporter enligt artikel 12 i EU-förordningen ska upprättas.

2 kap. Tillsyns- och utredningsbefogenheter

Föreläggande om att lämna uppgifter

1 § För tillsynen över att bestämmelserna i EU-förordningen följs får Finansinspektionen besluta att förelägga

1. en fysisk eller juridisk person att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat, och

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken att inställa sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Platsundersökning

2 § Finansinspektionen får när det är nödvändigt för tillsynen enligt EU-förordningen genomföra en undersökning i verksamhetslokalerna som tillhör en emittent, en originator eller ett specialföretag för värdepappersisering.

Förbud

3 § Om det finns skälig anledning att anta att ett erbjudande av europeiska gröna obligationer eller upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad strider mot någon av bestämmelserna i artikel 10, 11, 12, 14, 15, 18 eller 19 i EU-förordningen, får Finansinspektionen tillfälligt förbjuda

1. erbjudandet eller upptagandet till handel, och

2. marknadsföring av erbjudandet eller upptagandet till handel.

Ett beslut om förbud som avses i första stycket får gälla under högst tio arbetsdagar.

4 § Om det, efter att Finansinspektionen har fattat ett beslut enligt 3 §, finns skälig anledning att anta att ett erbjudande av europeiska gröna obligationer eller upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad fortsätter att strida mot någon av bestämmelserna i artikel 10, 11, 12, 14, 15, 18 eller 19 i EU-förordningen, får inspektionen förbjuda

1. erbjudandet eller upptagandet till handel, och

2. marknadsföring av erbjudandet eller upptagandet till handel.

Ett sådant förbud ska upphävas om det inte längre finns skälig anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet till handel strider mot någon av bestämmelserna i EU-förordningen.

Korrigerig av bristfällig, felaktig eller vilseledande information

5 § Om den information som ska lämnas i faktablad enligt artikel 10, i allokeringssrapporter enligt artikel 11, i konsekvensrapporter enligt artikel 12 eller i periodiska upplysningar enligt artikel 21 är bristfällig, felaktig eller vilseledande, får Finansinspektionen offentliggöra korrekta uppgifter.

Handräckning

6 § Finansinspektionen får begära handräckning av Kronofogdemyndigheten för att en kontroll på plats enligt artikel 56 i EU-förordningen ska kunna genomföras.

Vid handräckning gäller bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet, avhysning eller avlägsnande. Om Finansinspektionen begär det, ska Kronofogdemyndigheten inte i förväg underrätta den som kontrollen ska genomföras hos.

3 kap. Ingripanden

Överträdelse

1 § Finansinspektionen ska ingripa mot en emittent som har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att

1. inte fylla i eller säkerställa en extern granskning av ett faktablad enligt artikel 10,

2. inte utarbeta allokeringssrapporter, säkerställa en extern granskning av dessa eller offentliggöra sådana rapporter och granskningar enligt artikel 11,

3. inte utarbeta eller offentliggöra en konsekvensrapport enligt artikel 12,

4. inte offentliggöra ett prospekt enligt artikel 14,

5. inte på sin webbplats kostnadsfritt offentliggöra eller hålla tillgänglig information enligt artikel 15.1–15.3,

6. inte underrätta de behöriga myndigheterna och Esma om offentliggjord information på webbplatsen enligt artikel 15.4 och 15.5, eller

7. inte uppfylla kraven vid användning av frivilliga mallar för periodiska upplysningar enligt artikel 21.

2 § Finansinspektionen ska ingripa mot en originator som har åsidosatt sina skyldigheter enligt 1 § 1, 2, 3, 5 eller 6. Detsamma gäller om en originator har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att

1. inte lämna en förklaring i faktabladet om uteslutande av vissa värdepapperiserade exponeringar enligt artikel 18.3, eller

2. inte lämna upplysningar enligt artikel 19.

3 § Finansinspektionen ska ingripa mot ett specialföretag för värdepapperisering som har åsidosatt sina skyldigheter enligt 1 § 4, 5 eller 6. Detsamma gäller om ett specialföretag för värdepapperisering har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att inte lämna upplysningar enligt artikel 19.

Olika typer av ingripanden

4 § Ett ingripande enligt någon av 1–3 §§ sker genom beslut om

1. föreläggande att inom viss tid vidta en viss åtgärd eller upphöra med ett visst agerande,

2. anmärkning,

3. förbud enligt 5 eller 6 §, eller
4. sanktionsavgift enligt 7 §.

Ett ingripande får inte ske om överträdelsen omfattas av ett föreläggande som har förenats med vite och en ansökan om utdömmande av vitet har gjorts.

5 § Finansinspektionen får besluta att en emittent inte får emittera europeiska gröna obligationer under en viss tid, högst ett år, om emittenten allvarligt och vid upprepade tillfällen har åsidosatt sina skyldigheter enligt 1 §.

Om en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering allvarligt och vid upprepade tillfällen har åsidosatt sina skyldigheter enligt 2 eller 3 § får Finansinspektionen besluta att originatorn eller specialföretaget för värdepapperisering under en viss tid, högst ett år, inte får genomföra emission av europeiska gröna värdepapperiseringsobligationer.

6 § Finansinspektionen får besluta att en emittent, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering inte får använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” om emittenten, originatorn eller specialföretaget för värdepapperisering inte följer ett föreläggande enligt 4 § 1 att offentliggöra ett beslut om ingripande som har fattats av Finansinspektionen.

Sanktionsavgifter

7 § Sanktionsavgiften för en överträdelse som anges i 1–3 §§ ska fastställas till högst det högsta av

1. för en juridisk person:

a) ett belopp som per den 20 december 2023 i svenska kronor motsvarade 500 000 euro,

b) 0,5 procent av den juridiska personens omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå, eller

c) två gånger den vinst som den juridiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa,

2. för en fysisk person:

a) ett belopp som per den 20 december 2023 i svenska kronor motsvarade 50 000 euro, eller

b) två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

8 § Om en överträdelse har skett under den juridiska personens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas när den högsta sanktionsavgiften ska beräknas enligt 7 §.

Val av ingripande

9 § Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till graden av ansvar för den som har begått överträdelsen och skador som uppkommit till följd av överträdelsen.

10 § Utöver det som anges i 9 § ska det i försvårande riktning beaktas om den som har begått överträdelsen tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning ska särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

I förmildrande riktning ska det beaktas om den som har begått överträdelsen

1. i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och
2. har vidtagit åtgärder efter överträdelsen för att undvika att den upp-repas.

11 § Finansinspektionen får avstå från ingripande, om

1. överträdelsen är ringa eller ursäktlig,
2. personen i fråga gör rättelse,
3. något annat organ har vidtagit åtgärder mot personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga, eller
4. det finns andra särskilda skäl.

12 § När sanktionsavgiftens storlek ska bestämmas, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 9 och 10 §§ samt till den berörda personens finansiella ställning och, om det går att bestämma, den vinst som personen gjort till följd av regelöverträdelsen.

Verkställighet av beslut om sanktionsavgift

13 § En sanktionsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom 30 dagar efter det att ett beslut om den har fått laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

14 § Om sanktionsavgiften inte har betalats inom den tid som anges i 13 §, ska Finansinspektionen lämna avgiften för indrivning.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

15 § En sanktionsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

Verkställighet av beslut om avgifter och viten

16 § Beslut om avgifter eller viten enligt EU-förordningen får verkställas enligt utsökningsbalken på samma sätt som en svensk dom som har fått laga kraft, om inte något annat följer av förordningen.

4 kap. Överklagande, beslut som ska gälla omedelbart och vite

1 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

2 § Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande enligt 2 kap. 3 eller 4 § eller 3 kap. 4 § första stycket 1 eller 3 ska gälla omedelbart.

3 § Ett beslut om föreläggande enligt denna lag får förenas med vite.

Denna lag träder i kraft den 21 december 2024.

Efter remiss har yttranden kommit in från Aktiemarknadsnämnden, FAR, Finansbolagens Förening, Finansinspektionen, Fondbolagens förening, Föreningen för god sed på värdepappersmarknaden, Förvaltningsrätten i Stockholm, Integritetsskyddsmyndigheten, Kammarrätten i Stockholm, Kollegiet för svensk bolagsstyrning, Kommuninvest, Konkurrensverket, Konsumentverket, Kronofogdemyndigheten, Nasdaq Stockholm AB, Naturvårdsverket, Regelrådet, Riksgäldskontoret, Sparbankernas Riksförbund, Sveriges advokatsamfund, Sveriges riksbank och Vasakronan.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Aktiemarknadsbolagens förening, Andra AP-fonden, Föreningen Svensk Värdepappersmarknad, Företagarna, Första AP-fonden, Institutionella ägares förening, Naturskyddsföreningen, Nordic Growth Market NGM AB, Näringslivets Regelnämnd (NNR), Sjunde AP-fonden, Spotlight Stock Market, Svensk Försäkring, Svenska Bankföreningen, Svenskt Näringsliv, Sveriges Aktiesparares Riksförbund, Sveriges Finansanalytikers Förening och Swedfund.

Lagrådsremissens lagförslag

Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om europeiska gröna obligationer

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens syfte

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 av den 22 november 2023 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer, i denna lag kallad EU-förordningen.

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i EU-förordningen.

Behörig myndighet

2 § Av artikel 44 i EU-förordningen följer att Finansinspektionen är behörig myndighet enligt förordningen.

3 § För att bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt denna lag ska de företag som står under inspektionens tillsyn betala årliga avgifter.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifterna.

Sanktioner vid utebliven information

4 § Den information som enligt EU-förordningen ska framgå av faktablad, allokeringsrapporter, konsekvensrapporter och periodiska upplysningar ska anses vara väsentlig vid tillämpningen av 10 § tredje stycket marknadsföringslagen (2008:486). Bestämmelserna i 29–36 §§ marknadsföringslagen om marknadsstörningsavgift ska inte tillämpas vid utebliven information.

Språk i faktablad, allokeringsrapporter och konsekvensrapporter

5 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om på vilket språk som faktablad enligt artikel 10, allokeringsrapporter enligt artikel 11 och konsekvensrapporter enligt artikel 12 i EU-förordningen ska upprättas.

2 kap. Tillsyns- och utredningsbefogenheter

Föreläggande om att lämna uppgifter

1 § För tillsynen över att EU-förordningen följs får Finansinspektionen besluta att förelägga

1. en fysisk eller juridisk person att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat, och

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken att inställa sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Platsundersökning

2 § Finansinspektionen får när det är nödvändigt för tillsynen enligt EU-förordningen genomföra en undersökning i verksamhetslokaler som tillhör en emittent, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering.

Förbud

3 § Om det finns skälig anledning att anta att ett erbjudande av europeiska gröna obligationer eller upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad strider mot artikel 10, 11, 12, 14, 15, 18 eller 19 i EU-förordningen, får Finansinspektionen tillfälligt förbjuda

1. erbjudandet eller upptagandet till handel, och

2. marknadsföring av erbjudandet eller upptagandet till handel.

Ett beslut om förbud som avses i första stycket får gälla under högst tio arbetsdagar.

4 § Om det, efter att Finansinspektionen har fattat ett beslut enligt 3 §, finns skälig anledning att anta att ett erbjudande av europeiska gröna obligationer eller upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad fortsätter att strida mot artikel 10, 11, 12, 14, 15, 18 eller 19 i EU-förordningen, får inspektionen förbjuda

1. erbjudandet eller upptagandet till handel, och

2. marknadsföring av erbjudandet eller upptagandet till handel.

Ett sådant förbud ska upphävas om det inte längre finns skälig anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet till handel strider mot EU-förordningen.

Korrigerig av bristfällig, felaktig eller vilseledande information

5 § Om den information som ska lämnas i faktablad enligt artikel 10, i allokeringsrapporter enligt artikel 11, i konsekvensrapporter enligt artikel 12 eller i periodiska upplysningar enligt artikel 21 i EU-förordningen är bristfällig, felaktig eller vilseledande, får Finansinspektionen offentliggöra korrekta uppgifter.

Handräckning

6 § Finansinspektionen får begära handräckning av Kronofogdemyndigheten för att en kontroll på plats enligt artikel 56 i EU-förordningen ska kunna genomföras.

Vid handräckning gäller bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet, avhysning eller avlägsnande. Om Finansinspektionen begär det, ska Kronofogde-

3 kap. Ingripanden

Överträdelser

1 § Finansinspektionen ska ingripa mot en emittent som har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att

1. inte fylla i eller säkerställa en extern granskning av ett faktablad enligt artikel 10,

2. inte utarbeta allokeringsrapporter, säkerställa en extern granskning av dessa eller offentliggöra sådana rapporter och granskningar enligt artikel 11,

3. inte utarbeta eller offentliggöra en konsekvensrapport enligt artikel 12,

4. inte offentliggöra ett prospekt enligt artikel 14,

5. inte på sin webbplats kostnadsfritt offentliggöra eller tillgängliggöra information enligt artikel 15.1–15.3,

6. inte underrätta de behöriga myndigheterna och Esma om offentliggjord information på webbplatsen enligt artikel 15.4 och 15.5, eller

7. inte uppfylla kraven vid användning av frivilliga mallar för periodiska upplysningar enligt artikel 21.

2 § Finansinspektionen ska ingripa mot en originator som har åsidosatt någon av de skyldigheter som avses i 1 § 1–3, 5 eller 6. Detsamma gäller om en originator har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att

1. inte lämna en förklaring i faktabladet om uteslutande av vissa värdepapperiserade exponeringar enligt artikel 18.3, eller

2. inte lämna upplysningar enligt artikel 19.

3 § Finansinspektionen ska ingripa mot ett specialföretag för värdepapperisering som har åsidosatt någon av de skyldigheter som avses i 1 § 4–6. Detsamma gäller om ett specialföretag för värdepapperisering har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att inte lämna upplysningar enligt artikel 19.

Olika typer av ingripanden

4 § Ett ingripande enligt någon av 1–3 §§ sker genom beslut om

1. föreläggande att inom viss tid vidta en viss åtgärd eller upphöra med ett visst agerande,

2. anmärkning,

3. förbud enligt 5 eller 6 §, eller

4. sanktionsavgift enligt 7 §.

Ett ingripande får inte ske om överträdelsen omfattas av ett föreläggande som har förenats med vite och en ansökan om utdömande av vitet har gjorts.

5 § Finansinspektionen får förbjuda en emittent att emittera europeiska gröna obligationer under en viss tid, högst ett år, om emittenten allvarligt och vid upprepade tillfällen har åsidosatt någon av de skyldigheter som avses i 1 §.

Om en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering allvarligt och vid upprepade tillfällen har åsidosatt någon av de skyldigheter som avses i 2 eller 3 § får Finansinspektionen förbjuda originatorn eller specialföretaget för värdepapperisering att under en viss tid, högst ett år, genomföra emission av europeiska gröna värdepapperiseringsobligationer.

6 § Finansinspektionen får förbjuda en emittent, en originator eller ett specialföretag för värdepapperisering att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” om emittenten, originatorn eller specialföretaget för värdepapperisering inte följer ett föreläggande enligt 4 § 1 att offentliggöra ett beslut om ingripande.

Sanktionsavgifter

7 § Sanktionsavgiften för en överträdelse som anges i 1–3 §§ ska fastställas till högst det högsta av

1. för en juridisk person:

a) ett belopp som per den 20 december 2023 i svenska kronor motsvarade 500 000 euro,

b) 0,5 procent av den juridiska personens omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå, eller

c) två gånger den vinst som den juridiska personen gjort till följd av överträdelsen, om beloppet går att fastställa,

2. för en fysisk person:

a) ett belopp som per den 20 december 2023 i svenska kronor motsvarade 50 000 euro, eller

b) två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av överträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

8 § Om en överträdelse har skett under den juridiska personens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas när den högsta sanktionsavgiften ska beräknas enligt 7 §.

Val av ingripande

9 § Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till graden av ansvar för den som har begått överträdelsen och skador som uppkommit till följd av överträdelsen.

10 § Utöver det som anges i 9 § ska det i försvårande riktning beaktas om den som har begått överträdelsen tidigare har begått en överträdelse.

Vid denna bedömning ska särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

I förmildrande riktning ska det beaktas om den som har begått överträdelserna

1. i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och
2. har vidtagit åtgärder efter överträdelserna för att undvika att den upp-repas.

11 § Finansinspektionen får avstå från ingripande, om

1. överträdelserna är ringa eller ursäktliga,
2. personen i fråga gör rättelse,
3. något annat organ har vidtagit åtgärder mot personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga, eller
4. det finns andra särskilda skäl.

12 § När sanktionsavgiftens storlek ska bestämmas, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 9 och 10 §§ samt till den berörda personens finansiella ställning och, om det går att bestämma, den vinst som personen gjort till följd av överträdelserna.

Verkställighet av beslut om sanktionsavgift

13 § En sanktionsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom 30 dagar efter det att ett beslut om den har fått laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

14 § Om sanktionsavgiften inte har betalats inom den tid som anges i 13 §, ska Finansinspektionen lämna avgiften för indrivning.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

15 § En sanktionsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

Verkställighet av beslut om avgifter och viten

16 § Beslut om avgifter eller viten enligt EU-förordningen får verkställas enligt utsökningsbalken på samma sätt som en svensk dom som har fått laga kraft, om inte något annat följer av förordningen.

4 kap. Överklagande, beslut som ska gälla omedelbart och vite

1 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

2 § Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande enligt 2 kap. 3 eller 4 § eller 3 kap. 4 § första stycket 1 eller 5 eller 6 § ska gälla omedelbart.

3 § Ett beslut om föreläggande enligt 2 kap. 1, 3 eller 4 § eller 3 kap. 4 § första stycket 1 eller 5 eller 6 § får förenas med vite.

Bilaga 5

Denna lag träder i kraft den 21 december 2024.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2024-06-13

Närvarande: F.d. justitieråden Annika Brickman och Sten Andersson samt justitierådet Ulrik von Essen

Europeiska gröna obligationer

Enligt en lagrådsremiss den 30 maj 2024 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om europeiska gröna obligationer.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunnige Axel Zacharoff och departementssekreteraren Karine Arakelian.

Förslaget föranleder följande yttrande.

2 kap. 3 och 4 §§

I 2 kap. 3 § ges Finansinspektionen möjlighet att tillfälligt förbjuda ett erbjudande av europeiska gröna obligationer eller ett upptagande av sådana obligationer till handel på en reglerad marknad. Ett sådant förbud får gälla i högst tio arbetsdagar. I 2 kap. 4 § första stycket finns bestämmelser som ger Finansinspektionen möjlighet att, sedan den har fattat ett beslut enligt 3 §, fatta ett motsvarande icke tidsbegränsat förbud. I författningskommentaren till 3 § anges att Finansinspektionen kan följa upp ett tillfälligt förbud enligt den paragrafen med ett nytt tillfälligt förbud.

Lagrådet har i och för sig inget att invända mot en ordning där Finansinspektionen får meddela flera på varandra följande tillfälliga förbud enligt 3 §. Särskilt i ljuset av 4 § ("har fattat ett beslut") får dock 3 §, i sin föreslagna lydelse, förstås så att paragrafen endast ger Finansinspektionen grund att meddela ett tillfälligt förbud och att förbud därefter kan meddelas endast enligt 4 §. Lagrådet föreslår därför att det till paragrafens andra stycke fogas en ny mening av följande lydelse.

Om det därefter fortfarande finns anledning till ett sådant antagande som sägs i första stycket, får Finansinspektionen meddela ett eller flera ytterligare förbud.

Ett icke tidsbegränsat förbud enligt 4 § första stycket, som får överklagas till allmän förvaltningsdomstol, ska enligt paragrafens andra stycke "upphävas om det inte längre finns skälig anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet till handel strider mot EU-förordningen".

Av förvaltningslagen (2017:900), som gäller vid Finansinspektionens handläggning av dessa ärenden, följer att en myndighet inte får ändra ett beslut som har överklagats efter det att överklagandet och övriga hand-

lingar i ärendet har överlämnats till överinstansen (39 §). Förvaltningslagen är subsidiär (4 §), dvs. om en annan lag eller en förordning innehåller någon bestämmelse som avviker från förvaltningslagen ska den bestämmelsen tillämpas.

Bestämmelsen att ett beslut ska upphävas om det inte längre finns skälig anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet till handel strider mot EU-förordningen framstår som en sådan bestämmelse som sätter 39 § förvaltningslagen ur spel, dvs. den ger Finansinspektionen möjlighet att upphäva ett beslut även om ärendet ligger i domstol. Frågan berörs dock inte i lagrådsremissen.

Enligt Lagrådets mening är det angeläget att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet klargörs om 2 kap. 4 § andra stycket gäller även efter det att ett beslut om förbud har överklagats till förvaltningsdomstol och handlingarna i ärendet överlämnats dit.

3 kap. 1 §

I paragrafen anges att Finansinspektionen ska ingripa mot en emittent som har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen på vissa närmare angivna sätt. Bland annat ska inspektionen, enligt punkten 1, ingripa mot den som har försummat sina skyldigheter att ”fylla i eller säkerställa en extern granskning av ett faktablad enligt artikel 10”. Formuleringen antyder att möjligheten till ingripande omfattar endast de fall då emittenten har underlåtit att fylla i faktabladet eller lämna det för extern granskning och att ingripande inte kan ske på den grund att uppgifterna i faktabladet, t.ex. genom anmärkningar från en extern granskare, visar sig vara felaktiga. Av författningskommentaren framgår emellertid att avsikten är att Finansinspektionen ska ingripa även när granskaren har haft invändningar mot innehållet i faktabladet. Detta ligger väl i linje med artikel 10 i förordningen men går knappast att läsa in i den föreslagna lagtexten.

Lagrådet föreslår därför att paragrafen – som även bör justeras redaktionellt – ges följande lydelse.

Finansinspektionen ska ingripa mot en emittent, om emittenten har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att inte

1. fylla i ett faktablad eller säkerställa att extern granskare lämnar ett positivt utlåtande över faktabladet enligt artikel 10,
2. utarbeta allokeringsrapporter, säkerställa att en extern granskare lämnar utlåtanden över dessa rapporter eller offentliggöra rapporterna och granskningarna enligt artikel 11,
3. utarbeta eller offentliggöra en konsekvensrapport enligt artikel 12,
4. offentliggöra ett prospekt enligt artikel 14,
5. på sin webbplats kostnadsfritt offentliggöra eller tillgängliggöra information enligt artikel 15.1–15.3,

6. underrätta de behöriga myndigheterna och Esma om offentliggjord information på webbplatsen enligt artikel 15.4 och 15.5, eller

7. uppfylla kraven vid användning av frivilliga mallar för periodiska upplysningar enligt artikel 21.

3 kap. 2 och 3 §§

Paragraferna innehåller bestämmelser om ingripanden mot originatorer respektive mot specialföretag för värdepapperisering. Enligt bestämmelserna ”ska” Finansinspektionen ingripa när dessa har åsidosatt vissa angivna skyldigheter.

Avseende vissa av de skyldigheter som anges i bestämmelserna är ansvaret delat mellan originatorer och specialföretag för värdepapperisering. Lagtexten kan inte förstås på annat sätt än att Finansinspektionen i dessa situationer har en skyldighet att ingripa mot båda dessa aktörer om förutsättningarna i övrigt är uppfyllda. Författningskommentaren ger emellertid intrycket av att Finansinspektionen med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet får avgöra om ett ingripande ska ske mot båda aktörerna eller endast någon av dem. Om detta är avsikten behöver ordet ”ska” i författningstexterna bytas ut mot ordet ”får”. Är detta inte avsikten, vilket synes vara fallet, bör det i stället i författningskommentaren tydliggöras att Finansinspektionen ska ingripa mot både en originator och ett specialföretag för värdepapperisering när ansvaret är delat och förutsättningarna i övrigt för ett ingripande mot båda föreligger.

3 kap. 7 §

Paragrafen reglerar hur en sanktionsavgift ska bestämmas. För en juridisk person ska sanktionsavgiften högst uppgå till det högsta av tre belopp: (1) ett belopp motsvarande 500 000 euro, (2) 0,5 procent av den juridiska personens ”omsättning” (eller motsvarande på koncernnivå), (3) två gånger den vinst som den juridiska personen har gjort på grund av överträdelsen.

Av författningskommentaren till paragrafen framgår att omsättningen som utgångspunkt ska beräknas på grundval av den juridiska personens årsredovisning. Vad som i detta sammanhang avses med begreppet omsättning är enligt Lagrådets mening inte alldeles klart. I författningskommentaren anges helt kort att med begreppet avses nettoomsättningen och övriga rörelseintäkter. I samband med föredragningen har upplysts att användandet av begreppet anknyter till bestämmelserna i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om straffavgifter (vilka i sin tur har sin förebild i äldre, numera upphävda marknadsförings- och konkurrenslagar). Det har också framhållits att förarbetena till lagen om bank- och finansieringsrörelse innehåller uttalanden om vad som utgör ”omsättning” och att det där har pekats ut vissa resultaträkningsposter som förekommer i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (ÅRKL).

Lagrådet noterar att begreppet ”omsättning” inte förekommer i någon av årsredovisningslagarna – där i stället begreppet ”nettoomsättning” används och definieras – och att några av de i ÅRKL angivna posterna saknar direkta motsvarigheter i årsredovisningslagen (1995:1554). Enligt Lagrådets mening finns det anledning att i det fortsatta lagstiftningsarbetet ytterligare förtydliga vad som i detta avseende ska avses med omsättning.

Den relevanta omsättningen är, enligt förslaget, omsättningen för ”närmast föregående räkenskapsår”. Läst efter bokstaven innebär detta att Finansinspektionen i ett beslut som meddelas i januari år 3 ska beakta omsättningen för år 2. Vid den tidpunkten lär det dock regelmässigt inte finnas någon redovisning. Motsvarande problem uppkommer vid tillämpningen av liknande bestämmelser i andra lagar som anknyter till redovisningen för föregående räkenskapsår (se t.ex. 1 kap. 3 § årsredovisningslagen). I avsaknad av alternativ reglering torde då, utan särskilt lagstöd, beräkningen ske på grundval av den eller de senaste upprättade eller fastställda redovisningarna, dvs. i exemplet redovisningen för år 1. Detta sätt att hantera beräkningsproblemet kan dock inte tillämpas här, eftersom förslaget, i 3 kap. 8 §, innehåller en särskild bestämmelse om vad som gäller när uppgifter om omsättningen saknas; i så fall ska omsättningen ”uppskattas”. Finansinspektionen blir alltså i det angivna exemplet skyldig att söka uppskatta omsättningen för år 2.

Lagrådet ifrågasätter om detta är en ändamålsenlig ordning. Den förefaller dessutom att avvika från vad som synes vara avsikten i EU-förordningen. Enligt artikel 49.4 e) ska en sanktionsavgift, när den bestäms utifrån den juridiska personens årsomsättning, motsvara 0,5 procent av den juridiska personens årsomsättning ”enligt den senaste tillgängliga redovisning som har godkänts av ledningsorganet.” Detta måste – överfört till det ovan angivna exemplet – förstås så att så länge det inte har upprättats någon redovisning för år 2 ska sanktionsavgiften i stället beräknas på grundval av den senaste av styrelsen beslutade redovisningen, dvs. redovisningen för år 1.

Lagrådet föreslår därför att punkten 1 b) i 7 § första stycket formuleras enligt följande.

- b) 0,5 procent av den juridiska personens omsättning enligt den senaste årsredovisning som den juridiska personens ledningsorgan har beslutat eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå, eller

3 kap. 15 §

Enligt paragrafen faller en sanktionsavgift bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft. Det är alltså fråga om vad som inom straffrätten benämns påföljds-preskription (jfr 35 kap. 7 § brottsbalken). Lagrådet har ingen invändning mot bestämmelsen.

Lagrådet noterar att förslaget inte innehåller några bestämmelser som motsvarar bestämmelserna om åtalspreskription (se särskilt 35 kap. 1 § brottsbalken). Av lagförslaget framgår således inte hur länge Finansinspektionen kan dröja med att besluta om sanktionsavgifter.

Högsta domstolen konstaterade i rättsfallet ”Det försuttna vitet” NJA 1974 s. 243 att 35 kap. 1 § brottsbalken bör tillämpas analogt vid utdömande av ett försuttet vite, bland annat därför att ett vite i mycket har karaktär av bötesstraff. En bestämmelse som i huvudsak överensstämmer med 35 kap. 1 §, såvitt gäller bötesbrott, har sedermera införts i 9 § tredje stycket lagen (1985:206) om viten. Högsta domstolen har i ett senare avgörande (”Aktietransaktionen i Acosense” NJA 2022 s. 730) uttalat att frågan om 35 kap. 1 § brottsbalken bör tillämpas analogt även på olika slag av administrativa sanktionsavgifter inte kan ges något generellt svar men att i den utsträckning som en sanktionsavgift är av straffrättslig natur talar det för en analog tillämpning.

Enligt Lagrådets mening har sanktionsavgifter av förevarande slag viss karaktär av straff. Man får därför räkna med att domstolarna kan komma att tillämpa vad som sägs i 35 kap. 1 § brottsbalken om två års preskriptionstid på beslut om sådana avgifter. Frågan bör uppmärksammas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

4 kap. 2 och 3 §§

Båda paragraferna innehåller hänvisningar till bland annat ”3 kap. 4 § första stycket 1 eller 5 eller 6 §”. Siffran ”5” torde här syfta på 3 kap. 5 § men den skulle, såsom paragraferna är formulerade, lika väl kunna avse en särskild punkt i 3 kap. 4 §. Den åsyftade innebörden blir tydligare om hänvisningarna i stället görs till ”3 kap. 4 § första stycket 1 eller 3”.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 26 september 2024

Närvarande: statsminister Kristersson, ordförande, och statsråden Busch, Svantesson, J Pehrson, Waltersson Grönvall, Jonson, Strömmer, Forssmed, Tenje, Forssell, Slottner, M Persson, Wykman, Kullgren, Brandberg, Bohlin, Carlson, Pourmokhtari, Rosencrantz

Föredragande: statsrådet Wykman

Regeringen beslutar proposition Europeiska gröna obligationer

